

TORSTAI 4. SYYSKUUTA 2008

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 10.00.)

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, aivan lyhyesti; kollegat eivät vielä kaikki tiedä asiasta. Kerroitte minulle, että eilen päätettiin pitää seuraava istunto Brysselissä. Olen kuullut, että täällä Brysselissä on valtavia majoitusongelmia, koska hotellihuoneet on varattu messujen takia. Tämä täysistunto olisi pitänyt yksinkertaisesti siirtää myöhemmäksi tai muuttaa mini-istunnoksi. Se olisi ollut paras ratkaisu. Hyvällä tahdolla sen olisi voinut tehdä.

Toinen seikka, johon haluan lyhyesti puuttua, liittyy tiiviisti edelliseen: Onko tämän rakennuksen turvallisuustilanne jo tarkastettu? Olen kuullut, että täällä on huomattavia rakennevikoja. Onko tämä rakennus tarkastettu samojen kriteerien mukaan kuin Strasbourgin rakennus?

Puhemies. - (EL) Hyvät kollegat, alkäämme aloittako keskustelua tästä aiheesta nyt. Iltapäivällä äänestyksen yhteydessä annetaan tiedote.

Kaikkiin tarvittaviin toimiin on ryhdytty, jotta rakennukset tarkastetaan ennaltaehkäisyn kannalta ja tarvittavat korjaukset tehdään Strasbourgissa, jotta voimme palata sinne töihin mahdollisimman pian.

Emme palaa, ennen kuin olemme varmoja, että se on turvallista.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti, sillä hyväksyn sen, ettette halua keskustelua. Jos kello 12 annetaan tiedote, voitaisiinko tiedotteessa myös kertoa, harkitseeko puhemiestistö – enkä nyt yritä provosoida – pidempää ajanjaksoa Brysselissä, niin että voimme tehdä päätöksiä ajoissa saadaksemme hotelleja ja kokoustiloja? Nämä jatkuvat yksittäiset päätökset eivät tee kenenkään asianosaisen elämästä helpompaa. Voita isiinko tätä harkita käytännöllisistä syistä, ja voisimmeko saada kommentin kello 12:n tiedotteessa?

Puhemies. - (EL) Hyvä Philip Bushill-Matthews, ei ole parlamentin tapaista muuttaa istunnon paikkaa Brysselistä Strasbourgisiin ilman syytä. Siihen oli vakava, odottamaton syy, ja parlamentti pyrkii ratkaisemaan asian maltillisesti, päättäväisesti ja johdonmukaisesti. Meidän on kaikkien osoitettava samaa malttia, pyrkimysten vakavuutta ja kypsyyttä.

Tietoja annetaan, kun ne ovat saatavilla, ja ne annetaan riittävän ajoissa, jotta parlamentin jäsenet voivat varata huoneensa paikan päältä tarpeen mukaan.

Mielestäni tämän ongelman ratkaisemiseksi tarvitaan kypsyyttä, oikeaa asennetta ja malttia. En pidä tätä vakavana kriisinä, sillä olemme ehkäisseet sellaisen mahdollisuuden.

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Palestiinalaiset vangit israelilaisissa vankiloissa (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

4. Väliarvio Euroopan ympäristöterveystoimintasuunnitelmasta (2004–2010) (keskustelu)

Puhemies. - (EL) Esityslistalla on seuraavana Frédérique Riesin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö väliarviosta Euroopan ympäristöterveystoimintasuunnitelmasta (2004–2010) (2007/2252(INI)) (A6-0260/2008).

Frédérique Ries, esittelijä. - (FR) Arvoiset puhemies ja valtiosihteeri – haluan myös ilmaista kiitollisuuteni siitä, että selvästi piditte kiirettä ehtiäksenne tänne ajoissa keskustelua varten – arvoisa komission jäsen

Dimas, hyvät kollegat, terveys ja ympäristö eivät aina ole yhteensopivia asioita, varsinkaan nyt 2000-luvun alussa. Kansalaisemme altistuvat saasteille eri muodoissa, useimmiten eri tekijöiden yhdistelmänä, asuivat he sitten kaupungissa tai maaseudulla, merenrannalla tai vuoristossa.

Siksi ei ole mikään sattuma, että viimeisimpien Eurostatin julkaisemien tilastojen mukaan kuusi kymmenestä eurooppalaisesta pitää erittäin tai melko todennäköisenä, että ympäristösaasteet vaikuttavat heidän terveyteensä ja myös – ja tämä on tärkeää – että Euroopan unioni ei ole riittävän aktiivinen tässä asiassa, mikä on syynä tämänaamuiheen keskusteluumme.

Aivan aluksi haluan kiittää kollegoitani ja erityisesti tämän mietinnön varjoesittelijöitä Anne Ferreira, professori Antonios Trakatellista, Hiltrud Breyeria, Irena Belohorskáa ja Bairbre de Brúnia erinomaisesta yhteistyöstä, jota olemme ylläpitäneet tämän hankkeen alusta eli vuodesta 2003 saakka. Vuonna 2003 Euroopan komissio laittoi pyörät pyörimään silloisen lasten terveyteen keskittyneen SCALE-aloitteen myötä. Vuotta myöhemmin seurasi vuoteen 2010 jatkuvaksi tarkoitettun toimintasuunnitelman käynnistäminen. Tämän aloitteen katsomme olevan riittämätön, koska istunnossaan helmikuussa 2005 parlamentti hyväksyi päätöslauselman, joka oli melko kriittinen – täytyy sanoa – ja perustui siihen yksinkertaiseen arvioon, että toimintasuunnitelmassa ei pohjimmitaan voida asettaa ainoaksi tavoitteeksi lisätietoa ja lisätutkimuksia, vaikka ne ovatkin olennaisia. Olimme siksi ennen kaikkea pettyneitä, koska jäsenvaltio toisensa jälkeen, varsinkin Ranska kansallisen ympäristöterveyssuunnitelmansa myötä, samoin kuin monet Saksan osavaltioista, Belgia, Luxemburg, Alankomaat ja monet muut, laativat omia kunnianhimoisia kansallisia suunnitelmiaan.

Kuinka pitkälle olemme päässeet kolme vuotta myöhemmin sellaisten sairauksien vähentämisessä, joita voidaan pitää saasteiden vaikutuksen aiheuttamina? Yhteisön tasolla emme nähdäkseeni kovin pitkälle, ja siksi haluan nyt esitellä kunnollisen väliarvion tämänhetkisestä tilanteesta. Toki Euroopan unioni, kuten olemme todenneet yhä uudelleen, voi ylpeillä sillä, että se on onnistunut useasti torjuessaan erilaisia saastemuotoja. Vaikka onkin mahdotonta luetella kaikkia menestyksiä, niihin kuuluu hiljattain annettu lainsäädäntö ilmanlaadusta – josta on paljon kiittäminen teidän tarmokkaita ponnistelujaanne, hyvä komission jäsen – torjunta-ainepaketti, joka saadaan pian valmiiksi, ja tietenkin REACH-aloite, jonka avulla valvotaan yli 10 000:ta kemiallista ainetta ja korvataan eniten ongelmia aiheuttavat. Haluan mainita myös toisen tärkeän seikan, nimittäin komission kolmen viime vuoden aikana osana kuudetta tutkimuksen ja kehittämisen puiteohjelmaa yli 38 ympäristöterveyshankkeeseen osoittaman rahoituksen, jonka arvioitu kokonaissumma on yli 200 miljoonaa euroa. Muilta osin, ja koska tämän suunnitelman, joka tähän saakka ei ole onnistunut lunastamaan nimensä luomia odotuksia, vaikutuksen arviointi on vaikeaa, ja sanoisin kokonaisvaikutelmamme olevan jokseenkin kaksijakoinen.

Tämänpäiväisessä päätöslauselmaehdotuksessamme keskitytään siksi tarpeeseen ottaa jälleen käyttöön varovaisuusperiaate, jota tiedän myös arvoisan valtiosihteerin arvostavan. Hänen laillaan uskon vilpittömästi, että meidän on pelastettava ja elvytettävä tämä periaate, joka, kuten olen todennut aiemmin, perustuu toimintaan pidättäytymisen sijaan, ja varmistettava, että sitä sovelletaan osana yhteisön politiikkaa, kuten perustamissopimuksemme 174 artiklan 2 kohdassa määrätään ja kuten Euroopan yhteisöjen tuomioistuin nyt on vahvistanut jatkuvana oikeuskäytäntönä. Tästä aiheesta vielä: mielestäni on tärkeää pyrkiä kääntämään todistustaakka kaiken tuotelainsäädännön kohdalla – tätä koskee päätöslauselmaesityksemme kohta 13 – koska on oikeudenmukaista ja itse asiassa ilmeistä, että tuottajien ja maahantuojien pitäisi olla vastuussa tuotteen vaarattomuuden osoittamisesta. Lisäisin, että näin useimmat kuluttajat uskovat, ehkä väärin, olevan jo nyt.

Toinen huolenaihe, joka ei ole sen vähäisempi, on kohdissa 23–25 kuvailtu, nimittäin ilmastonmuutos. Olemme tarkastelleet tätä ratkaisevaa kysymystä tiiviissä yhteistyössä Maailman terveysjärjestön (WHO) asiantuntijoiden kanssa. Näiden asiantuntijoiden useimmiten esittämä ilmiö on helleaaltojen intensiivisyyden ja yleisyyden lisääntyminen. Miten voisimme unohtaa, että kesän 2003 helleaallon jälkeen noin kymmenessä Euroopan maassa kirjattiin 70 000 ylimääräistä kuolemantapausta? Mielestämme on otettava käyttöön ehkäisevien toimenpiteiden järjestelmä, helteelle altistumisen vähentäminen, varhaisvaroitusjärjestelmä ja tietenkin tuki ikääntyneille ihmisille. Huomauttaisin myös, että lämpötilojen nousu tuo mukanaan tiettyjen virusten, kuten Italiaan vuonna 2007 iskeneen chikungunya-viruksen, ilmaantumisen. Vaikka tämä ei ollutkaan mikään epidemia, ainakaan asiantuntijoiden mukaan, se oli ehkä varhainen varoitusmerkki lukuisista kulkutaudeista Euroopassa. On selvää, että tämä vaatii myös reaktiota, joka on asianmukainen ongelman mahdollisen laajuuden kannalta, ja vähintäänkin kunnollista koordinoitua komission, Tukholmassa sijaitsevan tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalaisen keskuksen sekä Euroopan pääkaupunkien välillä.

Haluan päättää esitykseni viittaamalla siihen, mikä on terveysalalla ollut kesän 2008 saippuaoppera tai jatkokertomus ja ollut esillä varsin monissa maissa – Ranskassa, Belgiassa ja muissakin. Puhun tietotulvasta,

artikkeleista ja tutkimuksista, joista useimmat ovat ristiriitaisia ja jotka koskevat matkapuhelinten todistettuja tai muita terveysriskejä ja etenkin uhkaa, jonka ne muodostavat haavoittuvimmille ryhmille, erityisesti lapsille. Erittäin, etten sanoisi äärimmäisen, mediatietoinen David Servan-Schreiber ei ollut ensimmäinen, joka soitti hälytyskelloja. Päätöslauselmamme kohdissa 21 ja 22 todettu asia on yksinkertainen: kaikissa näissä eri tutkimuksissa kallistutaan siihen suuntaan, että sähkömagneettisilla kentillä on vaikutusta ihmisten terveyteen. Lisäksi altistumista koskevia raja-arvoja – tämä on muistettava – ei ole tarkistettu vuoden 1999 jälkeen, ja ne ovat siten edelleen virallinen Euroopan unionin normi, vaikka samaan aikaan tutkijoiden parissa vallitsee täydellinen erimielisyys siitä, aiheuttavatko GSM-aallot terveysriskejä.

Tämä tieteellinen epävarmuus todennäköisesti jatkuu. Jossain vaiheessa päättäjien on tehtävä päätöksiä, ja juuri niin teemme tänään esiteltävässä päätöslauselmassa.

Nathalie Kosciusko-Morizet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja esittelijä Frédérique Ries, hyvät naiset ja herrat, Euroopan kansalaiset kaikissa maissa ovat perustellusti huolestuneita ympäristön laadusta sekä ympäristön ja terveyden välisestä yhteydestä.

Ympäristöministerieillä oli tilaisuus käsitellä kysymystä viime joulukuussa, ja neuvosto suhtautuu asiaan nyt entistä vakavammin. Asiaan liittyy monenlaista tautioppia, ja vaikka niitä on lukuisia, tosiasioita ja yhteyksiä saasteiden ja terveyden välillä ei vielä ole vahvistettu asianmukaisesti. Kyse on hengityselinsairauksista, astmasta, allergioista, syövästä ja hormonaalisista haitta-aineista, etenkin niistä, jotka vaikuttavat väestön haavoittuvimpiin osiin, kuten Frédérique Ries jo huomautti, mukaan lukien lapsiin, raskaana oleviin naisiin, ikääntyneisiin ihmisiin ja heikossa asemassa oleviin ihmisiin.

Kestävän kehityksen edistämiseksi annettu Euroopan unionin uusi strategia, jonka valtioiden ja hallitusten päämiehemme hyväksyivät kesäkuussa 2006, sisältää perustellusti kansanterveyden yhtenä edessämme olevista keskeisistä haasteista. Tavoite on edistää terveyttä ilman syrjintää ja parantaa suojaa nyt uhkaavia terveysriskejä vastaan, ja kaikki tämä on saavutettava – palaan aiheeseen vielä – määrätietoisten ehkäisevien toimenpiteiden avulla.

Nykytilannetta voidaan parantaa monin tavoin, ja kaikki on jo mainittu. Yksi niistä on parempi yhteistyö terveysalan ja ympäristöalan välillä; niillä on valitettavasti joskus tapana kehittyä eri suuntiin. Toinen on tarve parantaa ympäristön laatua, ja sitä me teemme, erityisesti IPPC-direktiiviin ja maaperän laatua koskevaan direktiiviehdotukseen liittyvän työmme avulla, josta puhumme aivan kohta, ja kolmas on tällä hetkellä ajankohtainen tarve parantaa yhteisön asiantuntemusta tällä alalla. Lisäksi teemme kaikki yhdessä työtä kansainvälisellä tasolla, ja erityisesti Maailman terveysjärjestössä. Lopuksi mainitsen vielä tavoitteen, johon pyrimme erittäin käytännöllisesti. Pyrimme nimittäin parantamaan tapaa, jolla ympäristö sisällytetään jokaiseen olennaiseen politiikanalaan, suunnitelmaan ja ohjelmaan, erityisesti vuosille 2004–2010 suunnitellun ympäristöterveysohjelman aikana. Lyhyesti sanottuna on tärkeää saada tämä väliarvio onnistuneesti päätökseen sen varmistamiseksi, että toteutetut toimet ovat mahdollisimman tehokkaita.

Frédérique Riesin tavoin haluan vuorollani korostaa, että tarvitsemme ehkäiseviä toimenpiteitä kaikilla eri toiminta-aloilla ja kaikissa työssänne mainituissa seikoissa.

Neuvosto katsoi viime joulukuun päätelmissään, aivan kuten parlamentti tänään, että toimintaa tarvitaan mahdollisimman pian. Meidän on toimittava nopeasti, ja meidän on toimittava ennakkoon. Meidän on toimittava ehkäisyn ja varovaisuuden periaatteiden mukaisesti, mikä ehdottomasti edellyttää sellaisten uusien välineiden kehittämistä, joiden avulla voidaan ennakoida ja analysoida mahdollisia uhkia heti niiden ilmetessä tai heti epäilysten syntyessä, ja sitä, että pystymme tarkastelemaan näitä erilaisia ongelmia erilaisia taustoja vasten, esimerkiksi ilmastonmuutoksen tai bioturvallisuuden taustaa vasten, jotka molemmat ovat ihmisten terveyteen liittyviä aloja.

Stavros Dimas, *komission jäsen*. – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, noin vuosi sitten komissio hyväksyi väliarvion Euroopan ympäristöterveystoimintasuunnitelmasta vuosille 2004–2010. Tämä arvio on kertomus toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta tähän saakka.

Olen iloinen, että Euroopan parlamentin reaktio tähän väliarvioon on ollut myönteinen ja että se, kuten komissiokin, katsoo ympäristön ja terveyden välisen vuorovaikutuksen olevan erittäin tärkeää. Olen erityisen iloinen siitä, että puheenjohtajavaltio Ranska, sekä tänään että ministerin kautta useaan otteeseen, on osoittanut tukevansa täysimääräisesti tätä aihetta, joka on niin kovin tärkeä Euroopan kansalaisille.

Kuten tiedätte, ympäristön ja terveyden välistä suhdetta koskevan Euroopan toimintasuunnitelman tarkoituksena on parantaa tiedonjakoa ja edistää ympäristön ja terveyden tutkimusta, jotta voisimme

paremmin ymmärtää ympäristön ihmisten terveydelle aiheuttamia uhkia ja riskejä. Poliittiset johtajat Euroopan tasolla ja kansallisella tasolla voivat näin luoda tehokkaampaa lainsäädäntöä ja toimenpiteitä Euroopan kansalaisten terveyden suojelemiseksi.

Suunnitelma kattaa 13 erityistä tointa vuosille 2004–2010. Se laadittiin Euroopan ympäristö-, terveys- ja tutkimusaloilla toimivien asiantuntijoiden ja elinten laajan kuulemisen jälkeen.

Toimintasuunnitelmassa painotetaan ympäristö-, terveys- ja tutkimusalojen välisen tiiviin yhteistyön ratkaisevaa merkitystä sekä kansallisella että Euroopan tasolla. Tämä yhteistyö on keskeistä käsiteltäessä parhaalla mahdollisella tavalla keskinäistä vaikutusta, joka ympäristöllä ja terveydellä on toisiinsa.

Neljä vuotta toimintasuunnitelman hyväksymisen jälkeen olen iloinen voidessani kertoa, että tämä tiivis yhteistyö eri yksiköiden välillä on nyt vakiintunut. Tämä on selvästi erittäin myönteistä kehitystä, viime vuoden väliarvion mukaan.

Annan teille täsmällisen esimerkin. Jäsenvaltiot työskentelevät nyt yhdessä koordinoitakseen eurooppalaista lähestymistapaa ihmisten biomonitorointia koskevaan kysymykseen. Tähän osallistuvat tutkimus-, terveys- ja ympäristöministeriöt.

Mielestäni on tärkeää lisätä, että viime vuoden edistymiskertomuksen hyväksymisen jälkeen komissio ryhtyi myös muihin tärkeisiin toimiin, jotka koskevat erityisesti ihmisten biomonitorointia, ilmastonmuutoksen ja terveyden välistä suhdetta, sisätilojen ilmanlaatua, ympäristötutkimusta sekä terveyttä ja sähkömagneettisia kenttiä. Olen siksi iloinen siitä, että nämä kysymykset on sisällytetty Euroopan parlamentin mietintöön.

Haluaisin lyhyesti kommentoida tarkemmin uusia kehityskulkuja. Komissio on omaksumassa laajempaa lähestymistapaa kysymykseen sisätilojen ilmanlaadusta. Tämä lähestymistapa vastaa myös Euroopan parlamentin vuonna 2005 hyväksymää päätöslauselmaa. Nyt on ryhdytty moniin toimiin, joissa mennään toimintasuunnitelman erityisiä tavoitteita pidemmälle. Komissio on esimerkiksi rahoittanut uusia tutkimushankkeita, on perustettu asiantuntijatyöryhmä ja hyväksytty vihreä kirja tupakansavusta sekä tieteellisiä lausuntoja. Vielä on päätettävä oikeudellisista keinoista käsitellä sisätilojen ilmanlaatuksymystä parhaalla mahdollisella tavalla.

Ihmisten biomonitoroinnin osalta komissio on pahoillaan siitä, että 24 jäsenvaltion yhteenliittymän esittämää ehdotusta ei katsottu rahoituskelpoiseksi seitsemännen puiteohjelman pohjalta. Joka tapauksessa tässä kuussa julkaistaan uusi tarjouskilpailu ihmisten biomonitorointia koskevista ehdotuksista.

Sillä välin komissio jatkaa ERA-Netin puitteissa ja Ispran yhteisen tutkimuskeskuksen kanssa tehdyn hallinnollisen järjestelyn puitteissa toteutettavan kokeiluhankkeen valmistelutyötä tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

Sähkömagneettisten kenttien osalta komissio seuraa jatkuvasti tieteellistä kehitystä kehittymässä olevia ja vastikään havaittuja terveysriskejä käsittelevän tiedekomitean sekä sähkömagneettisia kenttiä tutkivan MNT-verkoston avulla.

Komissio edistää tutkimusta tärkeimmillä aloilla määrittääkseen, pitäisikö neuvoston suosituksessa vahvistettuja altistumisen raja-arvoja tarkistaa. Komissio pyysi hiljattain jokaista kehittymässä olevia ja vastikään havaittuja terveysriskejä käsittelevää tiedekomiteaa harkitsemaan uudelleen kantaansa uusimpien tietojen ja raporttien pohjalta.

Väliarvion mukaan ilmastonmuutoksen ja terveyden välinen suhde on selvästi entistä merkittävämpi kysymys. Tätä suhdetta käsitellään hyvin pian hyväksyttävässä valkoisessa kirjassa ilmastonmuutokseen sopeutumisesta.

Tämä kehitys osoittaa, että komissio antaa suuren painoarvon terveysulottuvuuden sisällyttämiselle entistäkin vahvemmin Euroopan ympäristöpolitiikkaan. Viimeaikainen lainsäädäntö, kuten kemikaaleja koskeva REACH-asetus sekä uusi direktiivi ilmanlaadusta, vahvistavat ympäristön ja terveyden suojelua ja ovat esimerkkejä molemminpuolisesti hyödyllisestä tavasta käsitellä Euroopan kansalaisten ympäristö- ja terveysintressejä.

Lopuksi haluan kiittää esittelijä Frédérique Riesiä mietinnöstä, erinomaisesta työstä ja valtavasta mielenkiinnosta, jota hän on osoittanut kysymykseen ympäristön ja terveyden välisestä suhteesta. Haluan myös toistaa komission vankan aikomuksen jatkaa ponnistelujaan ympäristöterveysuunnitelman parissa. Komissio haluaa päättäväisesti laatia tehokasta ympäristölainsäädäntöä ja varmistaa nykyisen lainsäädännön moitteettoman täytäntöönpanon sekä ympäristön että Euroopan kansalaisten terveyden suojelemiseksi.

Tämän huomioon ottaen komissio ottaa aktiivisen roolin valmisteltaessa viidettä ympäristöä ja terveyttä käsittelevää ministerikokousta, joka on tarkoitus pitää heinäkuussa 2009.

Françoise Grossetête, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, ensin haluan toivottaa tervetulleeksi komission jäsenen lisäksi Nathalie Kosciusko-Morizet'n, jonka vakaumukset ja päättäväisyys tällä alalla tunnetaan hyvin. Haluan tietenkin myös onnitella Frédérique Riesiä erinomaisesta työstä, jonka hän on tehnyt käsitellessään aihetta, joka on kansalaisillemme erityisen tärkeä ja arkaluontoinen. Hippokrates sanoi kerran, että lääketieteen opiskelemiseksi on opiskeltava ilmasto. Vaikka selkeästi tunnustamme Euroopan komission ponnistelut ympäristöterveystoimintasuunnitelman käynnistämisen jälkeen vuonna 2004, on jokseenkin harmillista, ettei tämä aloite perustu aitoon ehkäisy politiikkaan, jonka tarkoituksena olisi vähentää ympäristötekijöihin liittyviä sairauksia ja joka pyrkisi selkeään ja hinnaltaan asiamukaisesti arvioituun tavoitteeseen. Kymmenen vuotta sitten, kun ilmastomuutoksesta keskusteltiin, terveysriskejä sinänsä ei koskaan mainittu. Nykyään helleaaltojen, tulvien, metsäpalojen ja kaikenlaisten luonnonkatastrofien yleisyys Euroopan unionissa muuttaa bakteerien ja virusten aiheuttamien ja joidenkin hyönteisten levittämien sairauksien ilmenemistä. Meidän on siksi opittava ymmärtämään paremmin seurauksia, jotka tällä kaikella voi olla ihmisten ja etenkin yhteiskunnan haavoittuvimpien jäsenten terveydelle, jotta pystymme hallitsemaan paremmin niihin liittyviä riskejä. Kun vuosien 2008–2013 terveysalan toimintaohjelman päätavoite on puuttua perinteisiin terveyden taustatekijöihin kuten ravintoon, tupakointiin sekä alkoholiin ja huumeiden käyttöön, tässä vuosien 2004–2010 toimintasuunnitelmassa on tarkoitus keskittyä tiettyihin uusiin terveyshaasteisiin ja puuttua ratkaiseviin ihmisten terveyteen vaikuttaviin ympäristötekijöihin. Tarkoitan myös ilmanlaatua, sähkömagneettisia aaltoja – aihe, joka on jo mainittu – huolestuttavia nanohiukkasia, kuten olemme nähneet REACH-ohjelmassa, syöpää tai perimän muutoksia aiheuttaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi luokiteltuja aineita, hormonaalisia haitta-aineita sekä kaikkia ilmastomuutoksesta aiheutuvia terveysriskejä, ja olen jo puhunut näistä. Haluan lisäksi myös huomauttaa, että hengityselinsairaudet ovat kuolemantapauksien määrän, ilmenemisen, esiintyvyyden sekä aiheuttamiensa kustannusten suhteen unionissa toisella sijalla oleva sairausryhmä; että ne ovat alle viisivuotiaiden lasten yleisin kuolinsyy ja että ne yleistyvät edelleen erityisesti ulko- ja sisäilman saastumisen vuoksi.

Viitaten kaupunkien ympäristöterveyttä koskevaan kysymykseen ja erityisesti sisäilman laatuun katson, että komission on tehostettava toimiaan sisäilman saastumisen torjumiseksi, sillä eurooppalaiset viettävät keskimäärin 90 prosenttia ajastaan sisätiloissa. Tiedämme, että tämä aihe, ympäristön ja terveyden välinen yhteys, on erityisen tärkeä ja arkaluontoinen kysymys, ja meidän on löydettävä asianmukainen ratkaisu siihen mahdollisimman pian kansalaistemme edun vuoksi.

Anne Ferreira, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisat puhemies, Nathalie Kosciusko-Morizet ja komission jäsen, hyvät kollegat, minäkin haluan osoittaa kunnioitusta kollegamme tekemälle työlle ja päättäväsyydelle, jota hän on osoittanut tämän asiakokonaisuuden käsittelyn yhteydessä. Olen itse yhtä päättäväinen, koska ympäristön ja terveyden välinen yhteys, joka nyt on laajalti tunnustettu, tekee aiheelliseksi reaktion poliittisten toimiemme muodossa.

Siksi on oleellista edetä päivittääksemme alaa koskevat tietomme ja pannaksemme täytäntöön suunnitellut toimet, joilla rajoitetaan erityisesti sitä kielteistä vaikutusta, joka ympäristöllämme on ihmisten terveyteen.

Eri aihealueet on määritetty selkeästi, ja toimintasuunnitelma kattaa ne. On ollut välttämätöntä ottaa huomioon ilmastomuutoksen vaikutukset ja laatia riskinhallintamenetelmiä mutta myös keskustella muista tekijöistä, kuten sähkömagneettisista kentistä.

Olen myös tyytyväinen siihen, että mietintö sisältää viittauksen Euroopan ympäristöviraston vuonna 2007 laatimaan raporttiin, joka osoittaa, että erityisesti pienhiukkasista ja alailmakehän otsonista johtuva ilman pilaantuminen on merkittävä uhka lapsen normaalille kehitykselle sekä laskee eliniänodotetta unionissa.

Olen kuitenkin pahoillani siitä, ettei työympäristön terveysongelmia ole sisällytetty tekstiin. On muistettava, että miljoonat ihmiset kärsivät nyt sairauksista, jotka liittyvät heidän työympäristöönsä ja joiden aiheuttajat ovat monenlaisia: stressi, työteho, erilaiset saasteet, työpaikan huonoon ergonomiaan liittyvät tuki- ja liikuntaelinten sairaudet ja niin edelleen. Toivon muiden valiokuntien pohtivan vakavasti tätä kysymystä.

Kuten Frédérique Ries sanoi, suurin ongelma on se, että olemme jäämässä jälkeen. Komissio ei nähdäkseni ole ollut riittävän aktiivinen itselleen asettamiensa sitoumusten noudattamisessa. Viitataan tässä yhteydessä esimerkiksi nanohiukkaskysymykseen, aiheeseen, joka on tällä hetkellä lukuisien raporttien keskipisteenä ja herättää monia kysymyksiä.

Luin esimerkiksi komission vuonna 2007 esittämästä vuosien 2004–2006 tavoitteita koskevasta tiedonannosta, että tarkoitus oli tarkastella nanohiukkasten mahdollisia vaikutuksia terveyteen ja ympäristöön. Tämän jälkeen, jaksolla 2007–2010 määrätään toteutettavan tutkimusta, joka keskittyy nanohiukkasten ihmisten terveydelle mahdollisesti aiheuttamaan riskiin. Tämä tarkoittaa, että kolme vuotta tarkastellaan aihetta ja kolme vuotta toteutetaan tutkimuksia. Mielestäni voisimme olla tehokkaampia.

Tällä riittämättömällä lähestymistavalla on epäilemättä syynsä: inhimillisten resurssien ja varojen puute. Mutta millaista uskottavuutta EU voi odottaa, jos se ei onnistu noudattamaan omia sitoumuksiaan? Tiedämme, että näissä kysymyksissä eurooppalaiset voivat tunnistaa eurooppalaisen ulottuvuuden lisäarvon. Älkäämme siis aiheuttako heille pettymystä.

Päätän kysymykseen, joka on tarkoitettu neuvostolle ja komissiolle: Hyvä komission jäsen, viittasitte yhteistyöhön eri yksiköiden ja tutkimusryhmien välillä, mikä on hyvä asia. Onko myös hallitusten tasolla laadittuja erilaisia kansallisia ympäristöterveyssuunnitelmia koordinoitu Euroopan toimintasuunnitelman kanssa? Lopuksi, arvoisa ministeri, kun saatte jälleen puheenvuoron, voitte ehkä kertoa meille, onko esimerkiksi Ranska liittänyt ponnistelunsa niihin, joita se on tehnyt ympäristöhuippukokous Grenellen puitteissa.

Lena Ek, ALDE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, puhun usein siitä, että EU:n on muututtava kapeammaksi mutta terävämmäksi eli että meidän on keskitettävä toimemme samalla, kun noudatamme toissijaisuusperiaatetta. Tämä strategia on juuri tällainen alue. Haluan ottaa esiin joitakin asioita, joita esittelijämme Frédérique Ries käsittelee mietinnössään. Hänen arvostelunsa määrällisten tavoitteiden ja indikaattorien puutteesta on todella vakavaa. Meidän on täydennettävä strategiaa. Riesin ja monien muiden parlamentin jäsenten arvostelu, jonka mukaan ehkäiseviä toimenpiteitä on liian vähän, on vakavaa. Se kohdistuu tähän materiaaliin, ja meidän on otettava se huomioon tulevassa työssä.

Haluan painottaa erityisesti kolmea aluetta: heikkoja ryhmiä, kansantauteja ja ilmaston ja terveyden välistä yhteyttä. Meidän on kehitettävä huomattavasti aikuisten ja lasten sekä naisten ja miesten hoidon ja lääkityksen erojen näkemisessä. On skandaali, ettei tämä vielääkään ole itsestään selvää ja ettei sitä ole otettu huomioon lääketieteellisessä tutkimuksessa ja hoidossa.

Aloitettu potilaiden liikkuvuutta sisämarkkinoilla koskeva työ on äärettömän tärkeää eri potilasryhmille, esimerkiksi niskavammoista kärsiville, joiden hoidossa pätevät eri normit eri jäsenvaltioissa.

Olen tyytyväinen siihen, että puheenjohtajavaltio Ranska keskittyy Alzheimerin tautiin, yhteen suurista kansantaudeistamme, mutta tarvitsemme koordinoitua lähestymistapaa myös diabeteksen, astman ja reumatismin kohdalla, vain joitakin esimerkkejä mainitakseni. Tämä koskee myös työympäristöön liittyviä vammoja.

Todistamme parhaillaan Euroopassa ja maailmassa kehitystä, johon liittyy enemmän kulkutauteja ja laajemmalle leviäviä viruksia, bakteereja ja loisia kuin mitä olemme nähneet todella pitkään aikaan. Suuri osa niistä liittyy tietenkin ilmastomuutokseen.

Antibiooteille immuunit bakteerit johtavat siihen, että lääkkeet ja hoidot eivät auta, ja ovat yksi pakottavimmista terveysongelmistamme. On valitettavaa, että uusien antibioottien kehittäminen on suurelta osin pysähtynyt suurissa lääkealan yrityksissä. Toivon puheenjohtajavaltion ja komission puuttuvan pikaisesti tähän erittäin vakavaan ja suureen ongelmaan.

Tarvitsemme myös analyysia erilaisista mahdollisista ilmastomuutostilanteista. Miten kahden asteen, neljän asteen tai vielä suurempi maapallon lämpötilan muutos vaikuttaisi terveyteen Euroopassa? Tällaisesta ei ole vielä saatavilla tietoja. Jos aiomme pystyä tekemään konkreettisia ja hyviä päätöksiä ilmastopaketista, tarvitsemme myös luotettavaa materiaalia erilaisista mahdollisista ilmastotilanteista, joista meidän on selvittävä tulevaisuudessa.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, käyttäessäni puheenvuoron UEN-ryhmän puolesta keskustelussa väliarviosta Euroopan ympäristöterveystoimintasuunnitelmasta (2004–2010) haluan kiinnittää huomion seuraaviin kysymyksiin.

Ensinnäkin erittäin asianmukaiset toimenpiteet luonnonympäristön parantamiseksi ja ilmastomuutoksen torjumiseksi edellyttävät lisävaroja. Tämä saattaa julkisviranomaiset ja taloudelliset yksiköt uusissa jäsenvaltioissa erityisen vaikeaan tilanteeseen. Uudet jäsenvaltiot keskittyvät tietenkin lähinnä Euroopan unionin kehittyneempien maiden kiinni ottamiseen.

Toiseksi Euroopan unioni pyrkii ottamaan johtoaseman esimerkiksi hiilidioksidipäästöjen rajoittamisessa, mutta komissio asetti rajat ottamatta huomioon, miten paljon yksittäisten jäsenvaltioiden olisi korvattava aiempaa kehitystä. Tästä seurasi, että kotimaalleni Puolalle myönnettiin alempi hiilidioksidipäästöraja. Tämä johti siihen, että sähkön hinta nousi välittömästi 10–20 prosenttia. Odotan kauhulla, miten paljon sähkön hinta nousee vuoden 2013 jälkeen, kun voimaloiden on hankittava kaikki päästöoikeutensa vapailta markkinoilta. Järkevästä toimenpiteestä hiilidioksidipäästöjen rajoittamiseksi ja siten ilmastonmuutoksen torjumiseksi on näin tullut taakka kuluttajille, ja se on johtanut yhä yleisempään yhteiskunnalliseen tyytymättömyyteen.

Kolmanneksi mietinnön sisältämät terveydenhoitoa koskevat asianmukaiset toimenpiteet edellyttävät myös lisävaroja. Vähemmän kehittyneiden jäsenvaltioiden on erityisen hankalaa löytää näitä varoja, sillä niillä on jo suuria vaikeuksia rahoittaa kansalaistensa perusterveydenhoitoa. Lopuksi haluan kiittää Frédérique Riesiä erittäin kattavasta ja yksityiskohtaisesta mietinnöstä luonnonympäristön vaikutuksista ihmisten terveyteen.

Hiltrud Breyer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, toimintasuunnitelma on edennyt puoleenväliin, ja siksi vuorossa on tilanteen kartoitus. Meidän on kysyttävä itseltämme, onko näkyviä tuloksia saatu aikaan.

Komissio rentoutuu ja on tyytyväinen. Kun ilma, jota hengitämme, ja vesi, jota juomme, kuitenkin saavat meidät sairastumaan, Euroopan on korkea aika ryhtyä vetojuhdaksi maailmanlaajuiselle uudelle tavalle käsitellä tällaisia terveysriskejä. Siksi toimintasuunnitelma ei saa olla vain nykyisen EU:n politiikan koriste, vaan siinä on asetettava uusia tavoitteita.

Olen tyytyväinen siihen, että ympäristövaliokunta omaksui erittäin kriittisen kannan toimintasuunnitelmaan ja vaati selviä parannuksia. Olemme täysin vakuuttuneita siitä, että toimintasuunnitelma on tuomittu epäonnistumaan, jos se ei perustu aktiivisesti ehkäisevään politiikkaan. Yhden asian on myös oltava selvä: ilman selviä määrällisiä tavoitteita se pysyy hampaattomana tiikerinä.

Olemme iloisia siitä, että myös ympäristömietinnössä näkyy vihreä ote, erityisesti nanoteknologian osalta. Selvää on, että mahdolliset uudet vaarat otetaan toimintasuunnitelmassa vain puutteellisesti huomioon. On suorastaan skandaali, että EU:n komissio hautaa päänsä edelleenkin hiekkaan nanoteknologian riskien kohdalla ja väittää nykyisen lainsäädännön olevan riittävä. Me tiedämme, että asia on juuri päinvastoin. Nanoteknologiaa käytetään periaatteessa oikeudellisessa tyhjiössä.

Sitten sähkömagneettisesta saasteesta. Tässäkin asiassa tiedämme, että sähkömagneettinen säteily muodostaa suuren ja kasvavan ongelman. Siksi emme voi Euroopan parlamenttina vesittää raja-arvoja, jotka ovat jo nyt aivan liian korkeita. Sisätilojen ilmanlaadusta on sanottava, että EU on saanut paljon aikaan pienhiukkasilta suojelun osalta, mutta me vietämme suurimman osan aikaamme suljetuissa tiloissa. Tältä komissio ei saa enää sulkea silmiään.

Vaadimme komissiolta selkeitä lainsäädäntöehdotuksia ilmanlaadun parantamiseksi kaikilla olennaisilla aloilla, esimerkiksi rakennushankkeiden ja huonekalujen liima-aineiden yhteydessä.

Meille on erittäin tärkeää, että nimenomaan erityisen haavoittuvien ryhmien, kuten lasten ja raskaana olevien naisten, suoja otetaan paremmin huomioon, ja ennalta varautumisen periaatteen on oltava hallitseva kaikissa kysymyksissä. Olisimme tietenkin toivoneet saavuttavamme enemmän, mutta toivomme, että komissio ei lakkaa toimimasta tällä alalla ja että tilanne ei jämahdä paikalleen vaan että voimme ottaa askeleen eteenpäin.

Bairbre de Brún, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (GA) Haluan osoittaa tyytyväisyyteni tähän Frédérique Riesin mietintöön.

Vetoan komissioon ja jäsenvaltioihin, jotta ne sitoutuisivat jälleen täysimääräisesti Euroopan ympäristöterveystoimintasuunnitelman tavoitteisiin ja lisäksi tehostamaan suunnitelmaa tekemällä siitä kunnianhimoisemman ja paremmin tarpeitamme vastaavan. Olen erityisen tyytyväinen siihen, mitä komission jäsen Dimas sanoi. Tiettyjen syöpätyyppien esiintymisen lisääntyminen osoittaa, ettemme voi jäädä lepäämään laakereillemme.

Erityisesti haluan erottaa mielenterveyden alan toiminnan äärimmäisen merkittäväksi. Mielenterveyden ongelmat ovat suuri itsemurhien riskitekijä Irlannissa, ja itsemurhat ovat nuorten ihmistemme yleisin kuolinsyy. EU:n on tuettava enemmän asianmukaisten ehkäisystrategioiden kehittämistä. Kaikki toimet, jotka auttaisivat meitä edistämään mielenterveyttä, olisivat erittäin tervetulleita sekä EU:n että kansainvälisellä tasolla.

Tuen myös vaatimusta toimista, jotka koskevat sisätilojen ilmanlaatua sekä laitteisiin ja irtaimistoihin sisältyvien kemiallisten aineiden turvallisuutta. Komissio on ryhtynyt joihinkin tärkeisiin toimiin, mutta tarvitsemme kokonaisvaltaista sisätilojen ilmanlaatua koskevaa politiikkaa, sillä hengityselinsairaudet ovat EU:ssa erittäin yleisiä.

Meidän on myös tarjottava tukea pk-yrityksillemme varmistaaksemme, että ne pystyvät noudattamaan ympäristöterveysäädöksiä, ja parantaaksemme niiden vaikutusta ympäristöön. Vaalipiirissäni tuettiin tähän aiheeseen liittyvää hienoa hanketta Interreg-varoista.

Ilmastomme muuttuu, ja tämä tuo mukanaan uusia haasteita sekä terveys- että ympäristöalalle. Ilmastomuutoksen ympäristöllemme ja terveydellemme muodostamiin uusiin uhkiin on vastattava päättäväisesti ja tehokkaasti.

Paljon on tehty, mutta haluan lähettää tänään Euroopan komissiolle seuraavan viestin: enemmän kunnianhimoa ja järkeviä, konkreettisia toimia!

Irena Belohorská (NI). - (SK) Kiitos siitä, arvoisat komission jäsen ja ministeri, että tulitte kuuntelemaan mielipiteitämme. Kiitos Frédérique Riesille, esittelijälle, tämän mietinnön laatimisesta. Tämä on erittäin kunnianhimoinen ohjelma, jota on erittäin vaikeaa, jopa mahdotonta arvioida. Lisäksi arvioimme kunnianhimoisten tavoitteiden täytäntöönpanoa 27 jäsenvaltion erittäin erilaisissa olosuhteissa; terveydenhoitojärjestelmät ja luonnonympäristöt ovat erilaisia.

Yksi vakavimmista jatkuvista huolenaiheista on syöpä. Olemme usein saaneet erittäin pelottavia tulevaisuudenennusteita. Tilastot osoittavat, että tämä sairaus johtaa valtavaan menetykseen ennen kaikkea työ- ja eläkeikäisen väestön keskuudessa. Useissa tapauksissa ympäristön vaikutus väestön terveydentilaan on todistettu selvästi.

Vähemmän tärkeää ei ole – ja mietintö tukee tätä painotustani – tiedottaminen väestölle ympäristön vaikutuksista terveyteen ja vakavien sairauksien esiintymistiheydestä ja eri kansalaisjärjestöjen kyvystä tukea näitä toimia.

Jokaisella kolikolla on kaksi puolta: yhtäältä tärkeä rooli on Euroopan unionin ja paikallisten toimijoiden tiedonvälityksellä, mutta toisaalta on erittäin tärkeää, että väestö pääsee käyttämään tietoa ja tietää, mistä sitä saa ja miten sitä on käsiteltävä.

Ehkäisy on tehokasta vain, jos se ymmärretään ja tulkitaan oikein, ja jos nämä edellytykset täyttyvät, on myös mahdollista seurata reaktiota todellisina lukuina. On mahdollista arvioida suunnitelmaa lyhyellä aikavälillä, mutta näiden työkalujen täytäntöönpanon tärkeimpiä seurauksia tarkkaillaan ja määritetään parhaiten pitkällä aikavälillä.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, vaikka tämä arvio on erittäin tervetullut, tarvitsemme mielestäni myös enemmän rehellisyyttä tässä keskustelussa. Meidän on myös hyväksyttävä, ettemme voi suojella ihmisiä – kansalaisiamme – heiltä itseltään eikä meidän pitäisi yrittää ennakoida kaikkia elämän riskejä. Väestön kannatus EU:n hankkeelle on todella vaarassa, jos annamme sellaisen kuvan, että kutsumuksenamme on säädellä jokaista elämämme osatekijää – ja tämä on tulkinta kentällä tällä hetkellä. Meidän on huolehdittava siitä, että kerromme täsmälleen, mistä EU:n hankkeessa on kyse.

Haluaisin myös vakuuttua siitä, ettei suurin osa tästä suunnitelmasta ole vain jo suunniteltujen hankkeiden uudelleen pakkaamista ja uudelleen nimeämistä. Tarvitsemme EU:n nykyisen lainsäädännön parempaa täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja parempaa valvontaa ja toteuttamista komission taholta. Parempi arviointi ja tosiaan myös keskustelu nykyisen lainsäädännön esittelystä ja tehokkuudesta on minun mielestäni ensisijainen tavoite.

Ensisijaisena painopisteenä lainsäädännön kannalta tässä parlamentissa on oltava ilmasto- ja energiapaketti. Ilmastomuutos vaikuttaa terveyteen monin tavoin, muun muassa aliravitsemuksena, joka johtuu ruoanpuutteesta joissakin osissa maailmaa; kuolemantapauksina ja loukkaantumisina äärimmäisten sääilmiöiden, kuten helleaaltojen, tulvien, myrskyjen ja tulipalojen seurauksena sekä näistä johtuvina yhteiskunnallisina ongelmina; erilaisten ripulitautien lisääntymisenä; sydän- ja hengityselintautien yleistymisenä; vakavina vedenpuutteeseen – yli 40 prosenttia maailmasta kärsii osittain vedenpuuteongelmista kymmenen vuoden sisällä – ja juomaveden liittyvinä ongelmina. On hienoa, että tässä päätöslauselmassa väliarviosta tunnistetaan ilmastomuutoksen terveysvaikutukset, ja se saa minulta suosionosoitukset.

Toinen seikka ja erittäin vakava aihe – joka todella on edelleenkin vailla ansaitsemaansa huomiota Euroopan ja jäsenvaltioiden tasolla – on koko Euroopan mielenterveyteen liittyvä aihepiiri. Joka neljäs eurooppalainen kärsii mielenterveysongelmista ainakin kerran elämässään. Pelkästään Irlannissa mielenterveysongelmien kustannusten arvioidaan olevan jopa neljä prosenttia BKT:stämme, ja traagista on, että pelkästään viime vuonna tuli ilmi 460 itsemurhaa – rekisteröityä itsemurhaa. Tämä merkitsee 12 prosentin nousua vuoteen 2006, verrattuna – Irlannissa, maassa, joka ”paras paikka elää” -mittareissa on erittäin korkealla, luullakseni heti Luxemburgin jälkeen. (En tiedä, kuka laatii näiden mittareiden kriteerit.) Meidän on kuitenkin kyseenalaistettava tämä.

Tämä mielenterveyteen liittyvä ongelma Euroopassa ja arvioidut ongelmat ansaitsevat huomiota ja asiaankuuluvia ehkäisystrategioita tällä erittäin tärkeällä alalla. Esittelijän ennuste siitä, että toimintasuunnitelma on tuomittu epäonnistumaan, kokonaan tai osittain, on huolestuttava, ja haluaisin kuulla komission – mutta myös puheenjohtajavaltion – vakuuttavan, ettei näin tapahdu.

Evangelia Tzambazi (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, onnittelen esittelijää kattavasta ja yhtenäisestä mietinnöstä, jossa arvioidaan objektiivisesti Euroopan toimintasuunnitelman (2004–2010) täytäntöönpanossa saavutettua edistystä huomioiden samalla puutteet ja uudet tiedot.

Haluan ottaa esiin joitakin kysymyksiä, jotka liittyvät sisätilojen ilmanlaatuun ja sen vaikutukseen ihmisten, etenkin haavoittuvimpien ryhmien, kuten lasten ja ikääntyneiden ihmisten, terveyteen. Kun pidetään mielessä, että vietämme 90 prosenttia ajastamme sisätiloissa, Euroopan komission on välittömästi alettava laatia strategiaa asiaan puuttumiseksi, keskittyen sekä suuntaviivojen vahvistamiseen että erilaisille biologisten ja kemiallisten saasteiden lähteille altistuvien kansalaisten suojelemiseen.

On olennaista laatia sopiva kehys kemikaaleille altistumisen vähentämiseksi. Erityisesti on painotettava julkisten rakennusten, toimistojen ja koulujen kuntoa, jotta voimme suojella kaikkein haavoittuvimpia.

Janusz Wojciechowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, terveyden ja ympäristön välinen yhteys on ilmiselvä, aivan kuten ympäristön ja maatalouden välinen yhteys, koska järkevä ja mielekäs maanviljely auttaa suojelemaan ympäristöä.

Valitettavasti maataloudessa esiintyy tiettyä kehitystä, joka on vahingollista ympäristölle. Pienet perhetilat katoavat, ja eurooppalaisesta maanviljelystä tulee aina vain teollistuneempaa, mikä on haitallista ympäristölle. Maatalouspolitiikassa pitäisi tehdä enemmän pienten perhetilojen suojelemiseksi, koska niitä pyritetään ympäristöystävällisemmin.

Muuntogeenisiä organismeja käyttävä tekniikka muodostaa uuden uhan. Se yleistyy edelleen huolimatta monista vakavista huolenaiheista, jotka liittyvät muuntogeenisten satojen kielteisiin vaikutuksiin ympäristöön sekä ihmisten ja eläinten terveyteen. Euroopan unionin on toimittava varovasti muuntogeenisten tuotteiden osalta. Kannatan Frédérique Riesin mietintöä. Esittelijä ansaitsee onnittelet erinomaisesta työstään.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, lämmin kiitos esittelijä Riesille erinomaisesta työstä, ikävä kyllä voin yhtyä siihen kritiikkiin, jota monet kollegat ovat tätä itse toimintaohjelmaa kohtaan esittäneet. Ohjelma perustuu olemassa oleviin toimenpiteisiin, ei tien näyttämiseen eteenpäin.

Kerran toisensa jälkeen varovaisuusperiaate unohdetaan, kun innostutaan uusista keksinnöistä. Nyt tämä tilanne vallitsee nanomateriaalien ja sähkömagneettisten kenttien osalta. Nanomateriaalit yleistyvät nopeasti jopa kuluttajatuotteissa, mutta lainsäädäntö laahaa perässä, vaikka tutkijat varoittavat, että nanomateriaaleista voi tulla vastaava terveysongelma kuin asbestista, elleimme ota riskejä vakavasti. Sama koskee sähkömagneettisia kenttiä, joille sadat miljoonat ihmiset altistetaan, vaikka tunnemme vaikutuksia hyvin vähän. Joissakin maissa, kuten Italiassa, on 500 metrin turvaraja tukiasemien ja koulujen välillä, mutta Suomessa on jopa koulujen katoilla tukiasemia. Tähän tarvitaan kiireesti uusia eurooppalaisia normeja, jotka ottavat huomioon tieteen tulokset.

Jana Bobošiková (NI). – (CS) Hyvät kollegat, olen täysin samaa mieltä Frédérique Riesin arviosta ympäristöterveystoimintasuunnitelmasta. Kuten esittelijä, minäkin uskon suunnitelman olevan mahdoton tulkita ja tuomittu epäonnistumaan. Jotkin sen tavoitteista, kuten itsemurhien ehkäiseminen tai ilmastomuutoksen vaikutusta ihmisten terveyteen koskeva viestintästrategia ovat hämmästyttäviä. Suunnitelma on perusteeton sekä taloudellisesti että etenkin organisatorisesta näkökulmasta. Täytäntöön pantavat toimet ovat epämääräisiä, ja vastausten antamisen sijaan ne antavat aihetta epäilyksille ja kysymyksille. Lisäksi asiakirjassa kopioidaan Maailman terveysjärjestön vastaavaa suunnitelmaa.

Euroopan ympäristöterveys suunnitelma on valitettavasti vain taas yksi aihe oikeutetulle kritiikille, jonka aiheena on veronmaksajien rahojen tuhlaaminen ja turha byrokratia Brysselissä. Mielestäni komission pitäisi välittömästi lopettaa tämän suunnitelman täytäntöönpano, tehdä tiiviimpää yhteistyötä Maailman terveysjärjestön kanssa ja ehdottomasti jättää julkistamatta uusi vaihe terveys suunnitelmassa Euroopan tasolla.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Haluan aloittaa onnittelemalla Frédérique Riesiä erinomaisesta työstä. Huonon ympäristön ja terveysriskien välinen suhde on nyt selvä. Nykyään esiintyy enemmän ympäristötekijöihin ja ilmastomuutokseen liittyviä sairauksia, kuten hengityselinsairauksia, allergioita ja syöpiä.

Ilmaston lämpeneminen on uusien kulkutautien aiheuttaja. Tutkimusten mukaan kuivat kaudet ja tulvat tappavat enemmän ihmisiä kuin mikään muu luonnonkatastrofi. Huono ilmanlaatu kouluissa ja terveydenhuollon laitoksissa aiheuttaa myös vakavia ongelmia.

Yhä useammat ihmiset sairastuvat suurten kaupunkien ja rakennusten ilmansaasteiden, veden ja jopa pohjaveden saastumisen, kasvinsuojeluaineiden aiheuttaman maatalousmaan pilaantumisen sekä jätevesien ja kaupunkijätteen käsittelyn puuttumisen takia. On ryhdyttävä toimenpiteisiin tulevien ongelmien ehkäisemiseksi.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Frédérique Riesin mietintö on ehdottoman moitteeton, varsinkin kun esittelijä seuraa komission suunnittelemien toimien täytäntöönpanoa tiiviisti ja tarkasti esittäen myös kysymyksiä ja vaatii lisätoimia toivottuun ehkäisystrategiaan, jonka on luonnehdittava Euroopan poliittisia toimia.

Kannatan myös komissiolle osoitettua pyyntöä julkaista vihreä kirja sisäilman laadusta, ja haluan kiinnittää huomion esittelijän osoittamaan herkkyyteen puhuttaessa sähkömagneettisten kenttien vaikutuksesta ihmisten terveyteen.

Kaiken kaikkiaan kannatan kaikkea Frédérique Riesin sanomaa, ja toivon, että mietintö saa mahdollisimman suuren kannatuksen parlamentilta.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Ilmastomuutos vaikuttaa ihmisten terveyteen huomattavasti, lähinnä lämpötilan nousun aiheuttaman tiettyjen tartunta- ja loistautien lisääntymisen kautta.

Helleaaltojen, tulvien ja viljelemättömän maan tulipalojen yleisyys voi johtaa muiden sairauksien ilmenemiseen, puutteelliseen hygieniaan ja kuolemantapauksiin.

Kesäisin Romania kärsii entistä enemmän helteen, tulvien ja myrskyjen kausista. Tämän kesän tulvat jättivät tuhannet Romanian kansalaiset ilman suojaa ja hygieniaa.

Pyydän komissiota tarjoamaan Romanian asianmukaista taloudellista apua näiden luonnonkatastrofien vaikutusten lieventämiseksi.

Liikenne aiheuttaa 70 prosenttia kaupunkien saasteista, joten sen päästöjen vähentämisen on tarkoitus osaltaan parantaa ilmanlaatua. Direktiivien polttoaineiden laadusta, tieliikenneajoneuvojen päästöjen vähentämisestä sekä ekologisten ajoneuvojen käyttöönoton edistämisestä kaupunkiliikenteessä on tarkoitus osaltaan vähentää ympäristön saastumista.

Siitä huolimatta on tärkeää seurata niiden täytäntöönpanoa ja saavutettuja tuloksia.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Kansainvälisessä BioInitiative-raportissa sähkömagneettisista kentistä ja niiden vaikutuksesta ihmisten terveyteen tuodaan esiin huolenaiheita ja todetaan, että nykyiset raja-arvot, jotka koskevat suojelua ionisoimattomalta säteilyltä, ovat vanhentuneita, ja että tarvitaan välittömiä toimenpiteitä, jotta voidaan vähentää ihmisten altistumista matkapuhelinoperaattoreiden käyttämien laitteistojen aiheuttamalle säteilylle.

Tieteelliset tutkimukset ovat osoittaneet, että tämä säteily aiheuttaa terveysongelmia, kuten unihäiriöitä, lasten leukemiaa ja huomattavaa stressin lisääntymistä, ja että matkapuhelimen käyttö kymmenen vuoden ajan kaksinkertaistaa aivosyövän riskin. Uudessa terveystoimintasuunnitelmassa on otettava huomioon nämä uhat, jotka kasvavat uusien tekniikoiden kehittymisen myötä ja saavat jalansijaa maaseutualueilla ja kehittyvissä maissa.

Meidän on jatkettava tutkimusta tällä alalla ja mielenterveyteen, kuten stressiin ja masennukseen, liittyvillä aloilla määrittääksemme, voidaanko ne todella liittää ionisoimattomaan säteilyyn.

Genowefa Grabowska (PSE). - (PL) Arvoisa puhemies, haluan onnitella esittelijää mietinnöstä, jonka aihe on erittäin tärkeä kaikille meille eurooppalaisille. Haluan keskittyä yhteen erityiseen seikkaan ja korostaa biomonitoroinnin merkitystä. Tämä on menettely, jonka avulla mitataan ympäristön saastumisen ja eurooppalaisten terveyden välistä suhdetta. Emme saa pihistellä tähän strategiaan osoitettavien varojen kohdalla. Meidän on investoitava tutkimukseen ja sitten toteutettava sen tulokset. Lisäksi emme saa ainoastaan puhua kauniisti varovaisuusperiaatteesta. Meidän on sovellettava tätä periaatetta aina, kun olemme epävarmoja tietyn ympäristökysymyksen mahdollisesta kielteisestä vaikutuksesta terveyteemme. Varovaisuusperiaate estää myös tautien leviämistä. Se ehkäisee allergioiden yleistymistä ja parantaa tapaa, jolla eurooppalaiset elävät ja toimivat. Mielestäni Euroopan unionin on tehtävä enemmän ympäristöstä johtuvien tautien alalla ja ryhdyttävä tehokkaampiin toimiin kansalaisten edun vuoksi. Odotan myös komission tekävän niin.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Haluan onnitella esittelijää Frédérique Riesiä mietinnöstä, jossa kuvaillaan toimintasuunnitelman täytäntöönpanon laajuutta ja esitetään monia suosituksia seuraavaa vaihetta varten.

Olen tyytyväinen Euroopan komission käyttöön ottamiin toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on parantaa sisätilojen olosuhteita. Lääkärinä katson tämän askeleen olevan erittäin tärkeä. Toimistoissa, kouluissa ja kodeissa me kaikki vietämme ylivoimaisesti suurimman osan ajastamme suljetuissa tiloissa. Korkeat saastetasot voivat johtaa astmaan, allergioihin ja jopa syöpään. Kannatan siksi ehdotusta julkaista vihreä kirja ja hyväksyä kunnollinen eurooppalainen strategia aiheesta.

Pidän myös tärkeänä, että huomiomme kiinnitetään sähkömagneettiseen säteilyyn. Tekninen edistys voi asiattomasti tai liiallisesti käytettynä muodostaa selvän terveysriskin, joka voi ilmetä unihäiriöinä, Alzheimerin tautina, leukemiana tai muina häiriöinä. Euroopan yhteisön on siksi sitouduttava asiaan aktiivisemmin ja omaksuttava kanta tähän moderniin uhkaan sekä ryhdyttävä käytännön toimiin.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Haluaisin lisätä, että unionin väestö ikääntyy ja että katson, että Euroopan ympäristöterveystoimintasuunnitelmassa pitäisi käsitellä ikääntyvien ihmisten ongelmia.

Vuoden 2010 tavoite ei kuitenkaan ole kovin lähellä. Mielestäni tarvitaan pitkän aikavälin näkökulmaa ja asianmukaista strategiaa. Emme myöskään saa unohtaa, että syntyvyys on laskenut viime vuosina. Joissakin jäsenvaltioissa lapsikuolleisuus on yleistä. Unionin taloudellinen kestävyys perustuu nuoreen ja terveeseen Euroopan väestöön, ja vastaavasti unionin on saatava aikaan konkreettinen toimintasuunnitelma yhteisön tarvitseman luonnollisen kasvun varmistamiseksi.

Lopuksi muistutan teitä tarpeesta tehdä epidemiologisia tutkimuksia, komission valvonnassa, sähkömagneettisen säteilyn vaikutuksesta ihmisten terveyteen.

Nathalie Kosciusko-Morizet, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, haluan korostaa sitä, että monet tässä keskustelussa puhuneista parlamentin jäsenistä ovat päättäneet ottaa mukaan muita ympäristöongelmia. Mielestäni he ovat oikeassa niin tehdessään, ja näin ollen kehotatte meitä itse asiassa koordinoimaan ja integroimaan paremmin ympäristöpolitiikan eri alueita. Panin merkille esimerkiksi ilmastomuutosviittaukset Lena Ekin, Silvia-Adriana Țicău ja jopa Zbigniew Krzysztof Kuzmiukin puheenvuoroissa, vaikka viimeksi mainittu keskittyikin puheessaan toiseen suuntaan, ja Janusz Wojciechowskin viittauksen maatalouden ongelmiin sekä Edite Estrelan tekemän viittauksen yhdyskuntajätevesidirektiiviin. Kaikki nämä aiheet liittyvät toisiinsa, ja tämän näennäisen monimutkaisuuden on annettava meille lisäintoa, jota tarvitaan ympäristöterveyskysymyksiä koskevan tietomme parantamiseksi. Kyllä, hyvä Avril Doyle, puheenjohtajavaltio on erittäin motivoitunut etenemään tähän suuntaan. Tämä saavutetaan niiden direktiivien avulla, joita työstämme parhaillaan, nimittäin IPPC-direktiivi, ehdotus maaperädirektiiviksi ja energia-ilmastopaketti, kun minua nyt muistutettiin yhteydestä ilmastomuutokseen. Näiden direktiivien avulla puutummme tavallaan aiheisiin ja luomme yhteyksiä erilaisiin tunnettuihin tauteihin, kuten syöpään, johon Irena Belohorská jo viittasi.

Monia uusia ongelmia, joita monet teistä mainitsivat, on kuitenkin myös ilmenemässä: sähkömagneettiset aallot on tietenkin aihe, josta on tehty tutkimuksia – tarkoitan etenkin Interphone-tutkimusta – mutta olemassa on myös uusia tekniikoita, joita ilmestyy jatkuvasti markkinoille ja jotka ilman muuta velvoittavat meidät omaksumaan erittäin pitkän aikavälin lähestymistavan. Ajattelen myös sisäilman laatua, jonka moni teistä mainitsi. Sitä ei itse asiassa saisi pitää uutena aiheena, koska se on ollut aina olemassa, mutta sisäilmaa tutkittu on paljon vähemmän kuin ulkoilman laatua, vaikka vietämme 90 prosenttia ajastamme sisätiloissa.

Anne Ferreira esitti minulle kysymyksen siitä, onko Grenellen ympäristöhuippukokouksen ja tämän eurooppalaisen suunnitelman välillä olemassa yhteys, esimerkiksi Ranskassa kansallisella tasolla. Grenellen

ympäristöhuippukokouksessa olemme käsitelleet paljon ympäristöterveyskysymyksiä ja törmänneet samoihin ongelmiin kuin ne, joita te olette kommentoineet tavalla tai toisella. Ensinnäkin meillä on tunnetut taudit, hyvin dokumentoidut aiheet, joiden kohdalla meidän on edettävä, etenkin ympäristöön liittyvät syövä. Sen lisäksi meillä on kaikki uudet huolenaiheet, joiden kohdalla voimme mennä pidemmälle. Ympäristöhuippukokouksessa olemme esimerkiksi määränneet kaikkien nanohiukkasten luokittelusta, markkinoille saatettavien nanohiukkasten pakollisen ilmoitusprosessin käynnistämisestä, sisäilman laadun paremmasta sääntelystä ja valvomisesta sekä kaikkien koriste-esineiden ja irtaimiston, joista osa heikentää sisäilman laatua, paremmasta sääntelystä.

Hyvä Anne Ferreira, kysyitte myös, onko kansallisia ympäristöterveys suunnitelmia ja eurooppalaista suunnitelmaa koordinoitu keskenään. On selvää, että tällainen suhde aiheuttaa ongelmia. Olemme vaiheessa, jossa jokainen jäsenvaltio laatii suunnitelmansa omien ongelmiansa pohjalta. Tämän sanottuani totean, että mielestäni mahdollinen koordinointi voisi käynnistyä tämän ensimmäisen vaiheen jälkeen, ja tällöin voitaisiin valmistella seuraavaa vaihetta. Lopuksi, jos sallitte, arvoisa puhemies, haluaisin aivan lyhyesti viitata siihen – haluamatta loukata miehiä, jotka ovat myös läsnä ja joita kiitän osallistumisesta – että puheenvuoroja ovat käyttäneet tänä aamuna lähinnä naiset ja että näen tässä ongelman sijaan tilaisuuden ja ehkä merkin toivosta.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, kiitän teitä rakentavasta keskustelusta, jota olemme käyneet ympäristön ja terveyden välistä suhdetta koskevasta tärkeästä kysymyksestä. Mielestäni tämä keskustelu on ollut erittäin hyödyllinen tilaisuus vaihtaa näkemyksiä saavutetusta edistyksestä ja keskeisillä aloilla tehdystä tutkimuksesta, tarkoituksena määrittää, onko neuvoston suosituksessa vahvistettuja altistumisen raja-arvoja tarkistettava.

Komissio pyysi hiljattain kehityksessä olevia ja vastikään havaittuja terveysriskejä käsittelevää tiedekomiteansa ottamaan huomioon mietinnön uusimmat tiedot kantansa tarkistamiseksi.

Viimeaikaiset tapahtumat ja ympäristön ja terveyden välisen suhteen erityisiä kysymyksiä koskevat komission aloitteet ovat erittäin merkittäviä. Ne osoittavat, että keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ympäristö-, terveys- ja tutkimussektoreiden välille kehittyvän yhteistyön rinnalla on mahdollista ryhtyä välittömiin toimenpiteisiin terveysulottuvuuden välilyöntämiseksi entistä enemmän ympäristöpolitiikkaan, mikä hyödyttää sekä ympäristöä että terveyttä.

Nyt koordinaatioon, jonka yksi puhujista mainitsi. Eri kansallisia ympäristöterveystoimintasuunnitelmia voidaan koordinoita ensinnäkin Euroopan komission siipien suojassa toimivan ympäristöterveysfoorumin ja toiseksi WHO:n kautta. Komissio osallistuu aktiivisesti jälkimmäiseen aiheeseen liittyviin toimiin.

Nanomateriaalien osalta komissio hyväksyi kuusi viikkoa sitten, 17. kesäkuuta 2008, tiedonannon EU:n lainsäädännön soveltamisesta nanomateriaaleihin, mikä korostaa ehkäisyperiaatteen soveltamisen merkitystä tällä alalla.

EU:n lainsäädännössä ei tosin suoraan viitata termiin ”nanomateriaalit”, mutta pitäisi hyväksyä, että EU:n lainsäädäntö kattaa suurelta osin nanomateriaaleihin liittyvät riskit. Komissio on tietenkin päätellyt, että nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanoa on nopeutettava ja että asiaan liittyviä tekstejä, kuten vaatimuksia ja teknisiä ohjeita, on tarkistettava niin, että niitä voidaan paremmin soveltaa nanomateriaalien kohdalla. Komissio jatkaa tietenkin myös asiaan liittyvän tutkimuksen tukemista nykyisten tietoaukkojen täyttämiseksi.

Ilmastonmuutoksen ja terveyden välinen suhde on väliarvion mukaan selvästi yksi entistä tärkeämmistä kysymyksistä, ja olen iloinen siitä, että sitä ovat painottaneet monet puhujat tänään. Aihetta käsitellään valkoisessa kirjassa ilmastonmuutokseen sopeutumisesta, joka hyväksytään pian.

Puolalaisen parlamentin jäsenen kommentista, joka ei liity suoraan keskusteltavana olevaan aiheeseen mutta on erittäin merkittävä energia- ja ilmastopakettien yhteydessä, minun on sanottava ehdottoman selvästi, että sähkön hinnan nousu Puolassa ja muissa maissa, joissa sähkön hintaa säädelään, ei johdu huutokaupan käyttöön otosta eurooppalaisessa kasvihuonekaasupäästöoikeuksien järjestelmässä. Hinnannousu johtuu tarpeesta investoida lisää energia-alan, sillä investoijia ei ole, jos heillä ei ole odotettavissa vastaavaa voittoa investoinneista energia-alan. Hinnannousua tapahtuu myös energia-alan vapauttamisen ja EU:n energiamarkkinoiden yhdentymisen takia.

Hiilidioksidipäästökauppajärjestelmään osallistuminen ilmastonmuutoksen torjumiseksi on syynä noin 15 prosenttiin. On huomattava – minun on korostettava tätä, koska luin hiljattain monista sanomalehdistä puolalaisten viranomaisten lausuntoja siitä, että se luo taloudellisen ongelman Puolaan ja niin edelleen – minun on tosiaan tehtävä täysin selväksi, että raha, jota tarvitaan hiilidioksidipäästöoikeuksien hankkimiseen, pysyy kyseisessä maassa, kuten esimerkiksi Puolassa. Tämän lisäksi Puolalla on se lisäetu, että se saa noin

miljardi euroa uudelleenjaosta, joka seuraa oikeuksien huutokaupasta niissä EU:n jäsenvaltioissa, joiden asukasta kohden laskettu tulotaso on EU:n keskiarvon yläpuolella.

Näin ollen nämä huolet ovat perusteettomia. Puola voi vain hyötyä järjestelmästä ja Euroopan parlamentissa ja komissiossa keskusteltavasta paketista.

Toimintasuunnitelma on tehokas väline kaikkien ympäristö-, terveys- ja tutkimusalan toimijoiden ohjaamiseen jäsenvaltioiden ja yhteisön tasolla ottamaan ympäristön ja terveyden välinen suhde vielä tehokkaammin huomioon ympäristöpolitiikkaa laadittaessa.

Tähän päämäärään on pyrittävä vielä intensiivisemmin kaikkien asianosaisten yhteistyön ja Euroopan parlamentin tuen avulla. Haluan painottaa vielä kerran, että olen tyytyväinen yhteistyöhömmme ja puheenjohtajavaltio Ranskan tukeen.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

Frédérique Ries, *esittelijä*. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan onnitella jokaista läsnäolevaa parlamentin jäsentä tämänpäiväisen keskustelun korkeasta laadusta. Mielestäni tämä ala on keskeinen eurooppalaisten kiinnostuksen kohde ja ”kansalaisten Euroopan” ytimessä. Tämä on olennaista. Haluan kiittää jokaista kollegaani heidän esittämistään näkökannoista ja arvioista ja myös ehdotuksista, joista useimmat ovat olleet erittäin kunnianhimoisia. En aio tehdä tässä yhteenvetoa niistä kaikista, sillä sen ovat jo tehneet valtiosihteeri Kosciuszko-Morizet ja komission jäsen Dimas.

Haluan vain palata erityisesti kysymykseen sähkömagneettisista kentistä.

Puheenjohtaja Kosciuszko-Morizet mainitsi Interphone-tutkimuksen, mutta olemme ongelman ytimessä: tutkimuksen tuloksia ei ole julkaistu kokonaan juuri siitä syystä, että jotkut pitävät niitä ristiriitaisina, kun taas joukko tutkimukseen osallistuneita ja Israelissa työskenteleviä asiantuntijoita on nyt korostanut GSM-aalloille altistumisen ja korvanalussylikirauhasen syövän ilmaantumisen välistä yhteyttä. Odotamme siis periaatteessa todisteita, ennen kuin ryhdymme toimiin. Kuten sanoin aiemmin, tieteellisen epävarmuuden vallitessa on poliitikkojen asia tehdä päätös.

Lopuksi mainitsen täysistunnossa esitetyn tarkistuksemme 1 ja pyydän teitä kannattamaan sitä, sillä sen ovat esittäneet useimmat parlamentin ryhmistä. Kyse on sen vahvistamisesta, että kun tekniikat kehittyvät ja muuttuvat, mitä tapahtuu juuri tällä alalla, myös altistumisen raja-arvoja on tarkistettava; sillä muuten emme tee mitään auttaaksemme niitä kuluttajia, jotka saattavat olla uhattuina. Toivon sydämestäni, että puheenjohtajavaltio Ranska tukee tätä ehdotusta vuoden 1999 suosituksen tarkistamiseksi.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään kello 12.00.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Gyula Hegyi (PSE), *kirjallinen*. – (HU) Frédérique Riesin mietintö koskee Euroopan ympäristöterveys-toimintasuunnitelman väliarvioon liittyviä tärkeitä kysymyksiä. Tässä lyhyessä kommentissa haluan puuttua juomavesikysymykseen. Unkarissa ja monissa muissa unionin maissa maailmanlaajuinen ilmastonmuutos merkitsee periaatteessa sademäärän äärimmäistä jakautumista.

Tulvat vuorottelevat kuivien kuukausien kanssa, ja tämä edellyttää uutta vesivarojen hallintastrategiaa. Meidän on hallittava vastuullisesti jokaista juomavesipisaraa. Tämä onnistuu vain tekemällä yhteistyötä unionin tasolla, ja vesivarojen hallintaan on osoitettava huomattavia yhteisön varoja viimeistään vuonna 2013 alkavan budjettikauden aikana. Tähän liittyvät terveellisen juomaveden takaaminen kaikkialla unionin alueella sekä terveyslähteiden ja geotermisen energian käyttäminen lämmönlähteinä.

Useita kymmeniä tuhansia Euroopan kansalaisia on kuollut kaupunkien helleaaltojen aikana, ja helteiden lieventämiseen tarvitaan myös vettä. Kehittyvän maailman vesihankkeita käyttämällä merkittävät asiantuntijamme voivat myös auttaa unionin hankkeiden puitteissa. Älkäämme unohtako, että juomavesi on ehkä 2000-luvun merkittävin aarre!

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), *kirjallinen*. – (RO) Pidän sopivana sisällyttää mietintöön viittauksen komission ja jäsenvaltioiden velvoitteeseen tukea Euroopan lasten ympäristöterveys-toimintasuunnitelmaa.

Eurooppalaisten lasten terveydelle on annettava kaikki asianmukainen huomio, ottaen huomioon vakavat ongelmat, joita kaikilla jäsenvaltioilla on.

Haluan kertoa teille huolestuttavista tilastoista, joita on kirjattu tänä vuonna Romanian kouluissa: Yksi oppilas neljästä kärsii kroonisista sairauksista. Virallisen raportin mukaan pääsyyt ovat aliravitseminen, liikunnan puute ja liian painavat koululaukut. Yleisimmät terveysongelmat ovat näköongelmat, kasvun viivästyminen, selkärangan epämuodostumat, puhehäiriöt ja anemia.

Monet oppilaat ja alle kouluikäiset lapset ovat ylipainoisia, ja liikalihavuuden on aiheuttanut pikaruoka. He elävät ympäristössä, joka on yhä vaarallisempi heidän terveydelleen, ja lisäksi näyttää siltä, ettei sosiaalinen ympäristö, jossa lapset kehittyvät, ole myöskään paras mahdollinen. Tästä syystä katson, että koko Euroopan on tarkasteltava erittäin vakavasti lasten terveysongelmia, ennen kuin joudumme tilanteeseen, jossa ihmettelemme, miltä Eurooppa näyttää huomenna.

Bogusław Rogalski (UEN), kirjallinen. – (PL) Ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltion periaatteen kunnioittaminen on yksi Euroopan unionin ensisijaisista tavoitteista. Tarvittaessa unioni määrää pakotteiksi kutsuttuja rajoittavia toimenpiteitä, jos ne ovat asianmukaisia edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Pakotteisiin pitäisi turvautua vain tapauksissa, joissa turvallisuus on vakavasti uhattuna tai ihmisoikeuksia on rikottu, tai kun sovittelu tai diplomaattiset toimenpiteet ovat osoittautuneet tehottomiksi.

Pakotteisiin turvautuminen voi olla perusteltua myös tapauksissa, joissa luonnonympäristölle aiheutuu peruuttamatonta vahinkoa, jos siitä tulee turvallisuushäiriö ja näin ollen vakava ihmisoikeuksien loukkaus. Kaksinaismoraalia ei kuitenkaan sallita. Tarkoitin täällä johdonmukaisuuden tai tasa-arvon puutetta pakotteita asetettaessa tai täytäntöön pantaessa. Pakotteet, joihin Euroopan unioni useimmiten turvautuu, ovat viisumien epääminen ja aseidenvientikiellot. Lisäksi pakotteet ovat yksi terrorismin vastaisessa sodassa käytettävistä aseista.

Menettely, jossa laaditaan mustaa listaa terroristitoimintaan liitettävien instituutioiden ja kokonaisuuksien nimistä, on merkittävä osa EU:n terrorismin vastaista politiikkaa.

Asetettujen pakotteiden tehokkuuden parantamiseksi tarvitaan koordinoitua kansainvälistä toimintaa.

Unionin on jatkettava asianmukaisesti kohdistettavien, järkevien pakotteiden määräämistä erityisten ongelmien torjumiseksi minimoiden samalla humanitaariset seuraukset tai kielteiset vaikutukset yksilöihin, joihin niitä ei ollut kohdistettu.

5. Maaperän suojele (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Miroslav Ouzkýn ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta neuvostolle laatimasta suullisesta kysymyksestä maaperän suojelua koskevan puitedirektiivin käsittelyn etenemisestä neuvostossa (O-0070/2008 – B6-0455/2008).

Miroslav Ouzký, kysymyksen laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain korostaa, että syyskuussa 2006 komissio hyväksyi ehdotuksen maaperän suojelua koskevaksi puitedirektiiviksi, jonka tarkoitus oli suojella maaperää kaikkialla Euroopan unionissa. Tämä ehdotus sai aikaan erittäin vilkkaan ja mielenkiintoisen keskustelun valiokunnassani – ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa. Esittelijä, Cristina Gutiérrez-Cortines, teki paljon töitä kompromissin löytämiseksi.

Euroopan parlamentti hyväksyi ensimmäisen käsittelyn kannan 14. marraskuuta 2007. Siitä saakka on ollut epäselvää, missä vaiheessa neuvosto kykenee hyväksymään yhteisen kannan ja välittämään sen Euroopan parlamentille.

Kesäkuun alussa valiokuntani esitti siksi neuvostolle suullisen kysymyksen saadakseen tietää enemmän asian etenemisestä neuvostossa parlamentin kannan hyväksymisen jälkeen. Valiokuntani puolesta haluan pyytää neuvostoa kertomaan saavutetusta edistyksestä. Lisäksi valiokuntani haluaa tietää, milloin neuvosto kaavailee nykytilanteen valossa pystyvänsä välittämään Euroopan parlamentille yhteisen kannan maaperän suojelua koskevaan puitedirektiiviin.

Nathalie Kosciusko-Morizet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, hyvä Miroslav Ouzký, Euroopan yhteisön kuudennessa ympäristötoimintasuunnitelmassa tunnustetaan, että maaperä on rajallinen luonnonvara, johon ympäristön rajoitukset vaikuttavat. Ohjelmassa

pyritään määrittämään ehdottomasti ja yksiselitteisesti maaperän suojelua koskeva teemakohtainen strategia, jossa otetaan huomioon toissijaisuuden ja alueellisen monimuotoisuuden periaatteet, minkä jokainen hyvin ymmärtää.

Helmikuussa 2007 – tässä kohden minäkin käyn läpi historiaa – neuvosto kävi suuntaa-antavan keskustelun komission teemakohtaista strategiaa ja direktiiviehdotusta koskevasta tiedonannosta. Joulukuussa 2007 se tarkasteli direktiivejä koskevia kompromissiehdotuksia, jotka puheenjohtajavaltio Portugali oli laatinut. Portugali oli tehnyt valtavan työn ehdotusten eteen, ja niissä otettiin huomioon Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä ilmaisema kanta. Valitettavasti puheenjohtajavaltio Portugalin huomattavista ponnisteluista huolimatta tuolloin ei ollut mahdollista päästä poliittiseen yhteisymmärrykseen. Erimielisyys oli monimuotoinen: jotkin jäsenvaltiot kyseenalaistivat koko aloitteen oikeutuksen, toisin sanoen tarpeen ottaa käyttöön yhteisön säädöksiä maaperän suojelusta. Toiset taas katsoivat, että puitedirektiivi tarjoaisi enemmän joustoa ja auttaisi erityisesti ottamaan huomioon ne kansalliset toimintalinjat, jotka oli jo pantu täytäntöön ja joita esitettyssä direktiiviehdotuksessa ei ollut asianmukaisesti tunnustettu. Myöhemmin eri jäsenvaltioilla on ollut aikaa harkita asiaa, ja Ranska haluaa avata keskustelun uudelleen neuvostossa. Euroopan parlamentin kannat ovat tietenkin keskeinen tekijä keskusteluissamme ja elvytettäessä uudelleen keskustelua, jonka haluamme viedä päätökseen. Olemme tietoisia siitä, että teidän oli löydettävä tasapaino niiden, jotka eivät halunneet loukata jäsenvaltioiden oikeutettuja toimivaltuuksia maaperän suojelun alalla, ja niiden, jotka vaativat kunnianhimoista, yhdenmukaistettua yhteisön sääntöjen järjestelmää, välillä. Uskomme, että parlamentin kanta muodostaa hyvän perustan sellaisen tasapainoisen paketin kokoamiselle, jonka pohjalta voimme kaikki tehdä työtä.

Tämä aloite on näin ollen käynnistetty tänään uudelleen, vaikka onkin liian aikaista sanoa, onko mahdollista päästä yhteisymmärrykseen neuvostossa, ja jos on, milloin tämä tapahtuisi ja miltä pohjalta. Ei olisi reilua, jos antaisin jotain arvioita asiasta. Voin vain luvata teille, että puheenjohtajavaltio Ranska tekee parhaansa – toistan taas itseäni – ottaen samalla huomioon parlamentin ilmaiseman kannan. Parlamentti on onnistunut omaksumaan oman tasapainoisen kantansa, joka on siksi erittäin arvokas tässä vaikeassa keskustelussa. Samalla olemme realistisia, sillä tämä on erittäin arkaluontoinen asia – kuten jokainen on nähnyt aiempien keskustelujen aikana – ja vaikka kaikki sujuisi parhain päin, toista käsittelyä ei voida missään tapauksessa järjestää ennen Euroopan parlamentin vaaleja ensi vuonna. Meillä ei siksi ole kiirettä, ja käytämme niin paljon aikaa kuin tarvitaan mahdollisimman hyvään yhteisymmärrykseen perustuvan tuloksen saavuttamiseksi asiassa, joka on osoittautunut äärimmäisen monimutkaiseksi.

Cristina Gutiérrez-Cortines, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan osoittaa kommenttini erityisesti ministerille, koska uskon hänen älykkyytensä riittävän sen ymmärtämiseen, että tämä on täysin uusi asia.

Komissio esitti tavallisen käytäntönsä mukaisesti sitovan ja tietyssä määrin yksinkertaistavan direktiivin. Täällä parlamentissa me kuitenkin tajusimme, että niinkin monimutkaiseen järjestelmään kuin maaperään voitaisiin puuttua vain kattavalta ja teoreettiselta pohjalta. Tämä johtuu siitä, että maaperä vaikuttaa hiilidioksidin sitomiseen, se kuuluu ihmiselämän ympäristöön ja se vaikuttaa tuotantojärjestelmään, maatalouteen, luonnonkatastrofeihin ja infrastruktuurin luomiseen. Lyhyesti sanottuna se vaikuttaa kaikkeen, ja me ymmärsimme, että kun kyseessä on 27 maata, joilla on erittäin pitkä lainsäädäntökokemus, monet niistä eivät voisi soveltaa direktiiviä, joka perustuu pelkistettyihin kriteereihin ja kattaviin komiteamenettelyihin. Tuloksena oli, että kehitimme ensimmäistä kertaa tämän parlamentin historiassa direktiivin, joka oli avoin ja joustava, perustui omaehtoisen järjestäytymisen systemaattisiin kriteereihin ja jonka tarkoitus oli kehittää edelleen perustamissopimuksen 249 artiklan soveltamista, jossa määrätään, että jäsenvaltioilla on oltava samat tavoitteet ja niiden on saavutettava ne, mutta annetaan niille vapaus soveltamiskeinojen osalta.

Tässä direktiivissä kunnioitetaan kunkin maan olemassa olevaa lainsäädäntöä, olemassa olevia luetteluita ja virkakoneistoa. Maita ei velvoiteta tekemään mitään uutta, jos ne voivat todistaa, että direktiivin tavoitteet on saavutettu. Monet näistä maista ovat jo saavuttaneet täysimääräisesti kaikki nämä tavoitteet. Monet jäsenvaltiot eivät kuitenkaan ole ymmärtäneet tätä vapauden ja monimutkaisuuden välistä vuorovaikutusta, sitä, että järjestys on mahdollista avoimessa järjestelmässä ja että omaehtoinen järjestäytyminen voi sisältää avoimia ja joustavia järjestelmiä. He ovat mieluummin kääntäneet selkänsä tälle lainsäädännölle, joka vaikuttaa elämään ja maapalloon.

En ymmärrä, miten ilmastonmuutoksesta huolestuneilla hallituksilla voi olla varaa vastustaa direktiiviä, jossa puututaan maaperän, maapallon ja ilmastonmuutoksen ongelmiin ja jolla edistetään katastrofinehkäisyä, tuetaan metsitystä, maataloutta ja tuottavuutta ja jossa noudatetaan kaikkia aiempia sopimuksia.

Toistan, että meidän on ymmärrettävä, mitä vapaus on, sillä monet eivät tiedä, miten hyväksyä tämän.

Inés Ayala Sender, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisat puhemies, ministeri ja komission jäsen, hyvät kollegat, kaikki tärkeät luonnonvarat ja -ympäristöt, kuten vesi, ilma ja lajit sekä kasvien ja eläinten elinympäristöt, on katettu yhteisön lainsäädännöllä, kun taas maaperällä, joka on uusiutumaton ja niukka luonnonvara, kuten ministeri juuri sanoi, ei ole tätä suojaa.

Tämä puute on siis kiireesti oikaistava, koska me kaikki kärsimme sen seurauksista, erityisesti elintarvikekriisien aikana tai sellaisia perustavanlaatuisia taloudellisia ja energiavaihtoehtoja koskevien keskustelujen aikana, jotka perustuvat olennaisesti maaperään.

Tämän aukon täyttäminen yhteisön lainsäädännössä auttaisi painottamaan toimenpiteitä, joita kannatamme ilmastomuutoksen torjunnassa, mukaan lukien sellaisia seikkoja kuin lisääntyvän eroosion ja aavikoitumisen torjunta, unohtamatta maaperän pilaantumisen vakavaa ongelmaa tai tämän maaperän sulkemista nopean ja kestävämmän kehityksen seurauksena. Tällainen kehitys ei ainoastaan ole syynä tähänhetkiseen taloudelliseen kriisiin vaan myös tuhoaa maaperän kaltaista olennaista luonnonvaraa.

Lisäksi tämän seikan sisällyttäminen yhteisön vakiintuneeseen lainsäädäntöjärjestelmään toimisi kannustimena lainsäädäntöprosessin kehittämisen parantamiselle, jos se sijoitettaisiin sääntelyyn ja mahdollisesti yhteisön rahoitukseen perustuvaan johdonmukaiseen kehikseen. Rahoitus voitaisiin myös yhdistää ilmastomuutoksen torjuntaan sidottuihin varoihin.

Emme saa unohtaa, että tätä rajallista ja uusiutumaton luonnonvaraa uhkaavat riskit vaikuttavat enemmän tai vähemmän Euroopan unionin kaikkien jäsenvaltioiden koko alueeseen, ja ne vaikuttavat myös huomattavasti rajojen yli.

Useat jäsenvaltiot – kuten kollegani juuri sanoi – eivät ole erityisen taipuvaisia yhtenäistämään maaperän suojelua Euroopan tasolla. Niiden pitäisi muistaa, että se, mitä tämä parlamentti aiemmin hyväksyi, ei ole ainoastaan joustava, mukautuva ja kunnianhimoinen oikeudellinen väline vaan myös väline, joka ei ole liiallisen määrällinen. Se on väline, joka voisi auttaa tekemään ilmastomuutoksen torjunnasta tiukempaa ja tehokkaampaa.

Maaperällä on myös erittäin tärkeä tehtävä raaka-ainevarastona ja hiilivarastona, puhumattakaan hiilidioksidin talteenottoa koskevista ehdotuksista, joista keskustellaan parhaillaan, tai vaikutuksista, joihin saatetaan viitata vesipulaa koskevassa lainsäädännössä.

Tämä direktiiviehdotus on ollut jumissa neuvostossa marraskuusta 2007 saakka. Tätä on mahdoton hyväksyä. Lähes vuosi on kulunut siitä, kun tämä parlamentti ilmoitti kantansa, ja siksi katson, että tilanteen muuttamiseksi on tehtävä kaikki mahdollinen.

Näin jäsenvaltioilla olisi erityinen maaperänsuojelusäädös, jonka tavoitteena olisi ympäristön suojelun lisäksi myös ilmastomuutoksen sekä metsien hävittämisen ja aavikoitumisen torjuminen. Lisäksi se loisi uusia alueita tutkimukselle, innovoinnille ja tekniikan soveltamiselle, johtaisi työpaikkojen ja sosiaalisten mahdollisuuksien luomiseen ja ennen kaikkea parantaisi Euroopan kansalaisten elämänlaatua.

Haluan lopettaa kannustamalla neuvoston puheenjohtajavaltiota jatkamaan ponnistelujaan, jotta saisimme tämän elintärkeän direktiivin hyväksyttyä. Älkää lannistuko, arvoisa Nathalie Kosciusko-Morizet. Tiedämme kaikki, että neuvoston kannoissa on ilmennyt rohkaisevia muutoksia, mutta teidän on oltava tietoinen siitä, ettemme salli tämän direktiivin sisältöä vesitettävän.

Arvoisa Nathalie Kosciusko-Morizet, presidenttinne osoittaa usein suurta rohkeutta ja suurta kunnianhimoa tiettyjen tärkeiden kysymysten ja haasteiden yhteydessä, ja maaperän suojelun on oltava yksi niistä.

Jan Mulder, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, yksi neuvoston puheenjohtajan puheessa mainituista seikoista oli se, että kysymys on erittäin arkaluontoinen. Olen siitä täysin samaa mieltä. Mene vielä pidemmälle: olen uskoakseni ensimmäinen puhuja tähän mennessä, joka voi sanoa täysin selvästi, ettei näe tarvetta tällaiselle direktiiville. En ymmärrä, miksi Euroopan pitäisi saada taas uusi direktiivi. Miksi olen sitä mieltä?

Ensinnäkin meillä on jo monia maaperään liittyviä direktiivejä, jotka vaikuttavat maaperän terveyteen ja maaperään liittyvään ympäristöön. Ajatelkaa esimerkiksi vesidirektiiviä, pohjavesidirektiiviä, nitraattidirektiiviä, 18:aa täydentäviin ympäristöehtoihin liittyvää direktiiviä. Kaikilla näillä on vaikutusta maaperän terveyteen. Euroopassa – ja tämä koskee Ranskaa ja kaikkia muita maita – meitä kuormittavat

liian monet hallinnolliset säännöt. Keskivertomaanviljelijä tarvitsee enemmän aikaa kaikenlaisten lomakkeiden täyttämiseen kuin mitä hänellä on tehdäkseen tavallista työtään tilalla. Jos kaikkeen tähän lisättäisiin vielä uusi direktiivi, se olisi jo aivan liikaa.

Meidän on ensin odotettava nähdäksemme jo voimassa olevien direktiivien tulokset: eivätkö ne riitä ja eivätkö ne edistä riittävästi maaperän kunnostamista terveeksi. Pohjavesidirektiivi tulee voimaan vasta vuonna 2009, joten on täysin tarpeetonta ottaa käyttöön uusi direktiivi ennen sitä. Komissio on laatinut ehdotuksen ja laskenut, mitkä sen edut ovat. Laskelmassa en nähnyt missään sitä, mikä olisi kaiken tämän täytäntöönpanon hallinnollinen taakka asianosaisille. Sanon sen vielä kerran: aikaa tuhlataan liikaa hallinnollisiin tehtäviin, lomakkeiden täyttämiseen, kokouksiin ja mihin lie muuhun.

Mitä tässä vaiheessa voitaisiin tehdä? Komissiolla voisi olla hyvin merkittävä tehtävä kokemusten vaihdossa. Tietyt maat ovat jo edenneet pitkälle maaperän kunnostamisessa ja toiset maat eivät. Maat, jotka ovat jo tehneet sen, ovat tehneet sen ilman mitään apua Euroopalta. Miksemme käyttäisi näitä hyviä esimerkkejä niiden maiden kohdalla, joilla vielä on ongelma?

Toistan vielä kerran, että meillä on mielestäni tällä hetkellä liikaa byrokratiaa, enkä taatusti usko, että Eurooppa ja Euroopan unioni tekevät itsestään suositumpia kansalaisten keskuudessa kasaamalla säädöstä toisen päälle ja kehottamalla heitä sitten ryhtymään hommiin. Tämän sijasta meidän olisi vähennettävä säädöksiä mahdollisimman paljon ja seurattava niiden jäsenvaltioiden esimerkkiä, jotka voisivat toimia esimerkkeinä muille maille.

Janusz Wojciechowski, UEN -ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Miroslav Ouzkýa hänen esittämästään kysymyksestä, sillä minäkin olen huolissani siitä, miten kauan kestää saattaa päätökseen maaperän suojelua koskeva lainsäädäntötyömme. Elintarvikekriisi alkaa tuntua yhä enemmän, ja maailman väestö kasvaa samalla, kun yhä vähemmän maata käytetään maatalouteen ja vaihtoehdot maataloustuotannon tehostamiseksi alkavat olla lopussa. Tämän tilanteen valossa mielekäs maaperän suojelu on erityisen välttämätöntä.

Paras tapa suojella maaperää on järkevän maatalouden ja viljelyn avulla. Maaperä, jota ei käytetä maataloustarkoituksiin, huononee pian. Olemme kaikki tietoisia siitä, että huomattavaa määrää maatalousmaasta ei viljellä ja että se siten huononee. Tämän on muututtava. Euroopan unionin maatalouspolitiikalla on varmistettava, että maatalousmaan viljely on kannattavaa, ja lainsäädännön on kannustettava maan viljelyyn. Nämä ovat ajatukset, jotka haluan jakaa kanssanne tämän keskustelun aikana.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, neuvoston edustaja puhui siitä, että neuvostossa kiistellään paljon. Näin tapahtuu myös Euroopan parlamentissa.

Näiden kiistojen tausta on seuraava: miten maaperä on käsitettävä – runsaasti hiilidioksidia varastoivana, kasveja ravitsevana hedelmällisyyden tyyssijana ja elämän perustana talonpoikaisessa, ekologisessa tuotantotavassa vai pelkkänä kasveja tukevana aineena maatalousteollisessa tuotannossa, jossa käytetään öljyä, kemikaaleja ja geenitekniikkaa ja jonka ilmastovaikutus on äärimmäisen vaarallinen? Nämä kaksi suuntausta ovat olemassa – myös Euroopan unionissa. Lisäksi meillä on maata, joka poistetaan maataloustuotannosta.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta on nyt antanut lausunnon, josta myös kiisteltiin, koska nimetty esittelijä halusi hylätä direktiivin. Valiokunnan enemmistö antoi sitten järkevää tuotantotapaa kannattavan lausunnon, ja se sisällytettiin mietintöön. Maatalouden näkökulmasta olisi erittäin edullista saada tämä direktiivi hyväksyttyä.

En voi hyväksyä enkä myöskään ymmärtää perinteisten maatalousjärjestöjen vastustusta asiassa. Ne tekevät siten itselleen hallaa, koska talonpoikainen maatalous on historian aikana luonut kulttuurimaisemat ja pystyy myös säilyttämään ne.

En voi ottaa lähtökohdaksi ajatusta siitä, että byrokratiaa syntyisi liikaa. Hyvä Jan Mulder, puhuitte siitä, että sitä olisi jo liikaa joissakin maissa, myös Saksassa. Emme halua liiallista byrokratiaa. Miksei näitä esimerkkejä, joista puhutte, voitaisi vahvistaa puitedirektiivissä, jossa noudatetaan selkeää toissijaisuusperiaatetta ja jossa voidaan ottaa huomioon alueelliset, kulttuuriset ja sosiaaliset olosuhteet sekä ilmasto-olosuhteet? Paikan päällä voitaisiin päättää, mikä on välttämätöntä ja mikä ei.

Ilda Figueiredo, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, tiedämme, että tämä on erittäin herkkä alue, koska niukan ja uusiutumattoman luonnonvaran, maaperän, suojelu on elintärkeää siitä syystä, että maatalous ja luonnon monimuotoisuuden suojelu riippuvat siitä ja koska se muodostaa perustan ihmisen

toiminnalle, ei vain kaupungeille ja infrastruktuurille vaan myös luonnolle ja maaseudulle. Tuloksena on, että maaperän suojelu on ratkaisevan tärkeää perintömme, luonnonvarojemme, pintavetemme ja pohjavetemme laadun, terveyden ja ihmiselämän säilyttämiseksi.

Maaperä on erittäin dynaaminen järjestelmä, joka hoitaa monia tehtäviä ja palvelee olennaisesti ihmisten toimintaa ja ekosysteemien säilymistä, ja sen suojelun on oltava kollektiivinen välttämättömyys yhteisen elämämme ja tulevien sukupolvien puolustamisen hyväksi. Tämä tarkoittaa, että siihen eivät saa vaikuttaa kilpailusäännöt. Maaperään kohdistuu silti huomattava määrä väärinkäyttöä, kiinteistökeinottelua, huononemista ja saastumista, myös raja-alueilla, mikä tarkoittaa, että jäsenvaltioiden on tehtävä parempaa yhteistyötä ja määritettävä yhteisiä tavoitteita toissijaisuusperiaatteen ja maan sosiaalisen tehtävän pohjalta.

Monet yhteisön politiikanalat vaikuttavat maaperään ja saattavat vaarantaa sen suojelun. Siksi meidän on jatkettava riskien ja maaperään liittyvien eri näkökohtien tutkimista määrittääksemme asianmukaisia toimenpiteitä, joilla voidaan suojella maaperää. Eräs hyvin tärkeä asia olisi muutos yhteisessä maatalouspolitiikassa kohti laajempaa tukea perheyhteisöjen harjoittamalle maataloudelle ja pienille ja keskikokoisille tiloille.

Tätä taustaa vasten meidän on tunnettava neuvoston kanta ja myös seurattava sen kehittymistä.

Françoise Grossetête (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, ensimmäinen reaktioni tästä puitedirektiiviehdotuksesta käytyyn keskusteluun oli pohtia, tarvitsemmeko todella tällaista tekstiä ja onko tällainen ratkaisu todella asianmukainen. Meillä on jo kasapäin säädöksiä maaperän suojelusta, jätteistä, torjunta-aineista, luonnonympäristön suojelusta, pohjavedestä ja niin edelleen. Lisäksi tämä liittyy ”parempaan sääntelyyn”, minkä parissa me parlamentissa olemme työskennelleet jo jonkin aikaa: ymmärrän, että on tärkeää olla antamatta sellaista mielikuvaa, että vain työnnämme jälleen kerran asioita komission myllyn läpi ja kasaamme säädöksen toisensa päälle. Ajattelin myös paikallisia edustajiamme ja kunnanjohtajiamme, joilla on tulevaisuudessa vielä enemmän tekemistä tämän puitedirektiivin kanssa.

On kuitenkin olemassa toinenkin todellisuus. Totuus on, että ihmisen toiminta ei ole pystynyt kohtelemaan maaperää lainkaan kunnioittavasti ja että siinä on pyritty järjestelmällisesti intensiivisiin tuotantomenetelmiin ja siten köyhdytetty maaperää ja otettu käyttöön urbaaneja käytäntöjä, jotka ovat johtaneet maaperän huononemiseen. Katson, että Cristina Gutiérrez, jonka työtä kuvailisin merkittäväksi, on esittänyt meille erittäin hyväksyttäviä ehdotuksia pyrkiessään tuomaan eri osapuolet lähemmäs toisiaan – sillä näemme tosiaan parlamentissa melko selvää vastustusta aivan kuten neuvostossakin – ja että kuuntelemalla parlamenttia hän on lopulta esittänyt ehdotuksia, jotka näyttävät perustuvan mahdollisimman suureen yhteisymmärrykseen. Hän on laatinut joukon tasapainoisia kantoja, joissa kunnioitetaan toissijaisuusperiaatetta, erityisesti niiden menetelmien valinnan kohdalla, joita jäsenvaltioiden on otettava käyttöön toteuttaakseen maaperäsäädökset käytännössä. Hän on välttänyt hallinnollisen taakan lisäämisen kehottamalla meitä hyvittämään menneisyyden virheet sellaisten maatalouden, teollisuuden ja kaupunkirakentamisen käytäntöjen avulla, joiden yhteydessä ei tähän saakka ole kunnioitettu maaperää.

Osoitan nyt sanani neuvostolle: Kun neuvoston puheenjohtajavaltio kertoo meille, ettei meidän tarvitse pitää kiirettä, se tarkoittaa, että neuvosto aikoo siirtää asian sivuun. Se aikoo siirtää sen sivuun, vaikka todellisuudessa on todella välttämätöntä, jäsenvaltioiden välisen erimielisyyden takia, ilmoittaa kanta, jonka tarkoitus on toissijaisuusperiaatetta kunnioittaen selvästi säilyttää ja suojella maaperäämme.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, kuten ministeri sanoi, tämä on arkaluontoinen ja erittäin monimutkainen kysymys, josta ei ole helppoa saada aikaan yhteisymmärrystä 27 jäsenvaltion välillä tai edes tässä parlamentissa, kuten on nähty. Kuten kollegani Inés Ayala sanoi, maaperä on uusiutumaton luonnonvara, joka liittyy luonnonkatastrofeihin ja maataloustuotantoon ja käsittää niinkin arkaluontoisia ja vaativia kysymyksiä kuin maaperän käyttö, kehitys ja luonnonsuojelu.

Pelissä on monia intressejä, ja monet kollegat kysyvät, onko tämä direktiivi tarpeellinen. Toiset kyseenalaistavat sen joustavuuden. Kovin jäykkä oikeudellinen kehys ei aina ole paras tapa saavuttaa haluttuja tavoitteita, kun pidetään mielessä erilaiset tilanteet. Minun mielestäni tämä direktiivi on tärkeä ja välttämätön ekosysteemien tasapainon säilyttämiseksi.

Neil Parish (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, saanko sanoa neuvoston puheenjohtajalle, että on oikein ystävällistä häneltä vierittää pallo pelikentälle, mutta saanko ehdottaa, että hän hakisi sen takaisin ja sulkisi laatikkoon? Mielestäni emme nimittäin todellakaan tarvitse tätä direktiiviä. Mielestäni edellinen neuvosto oli täysin oikeassa sanoessaan, ettei halua sitä. Myötenkin selkeästi Jan Mulderin sanoja eli sitä, että meillä on

jo nitraattidirektiivi ja pohjavesidirektiivi. Kaikki nämä asiat alkavat vaikuttaa maaperään ja varmistaa, että puhdistamme maaperämme kaikkialla Euroopan unionissa.

Olen samaa mieltä Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorfin kanssa siitä, että maanviljelijät ovat todella maaperän vartijoita ja että maaperä on erittäin tärkeä kaikelle, mitä kasvatamme, mutta tarvitsemmeko tosiaan maaperädirektiiviä? Tämän maaperädirektiivin ongelma on se, että se on ollut aivan liian kaikenkattava. Yritämme käsitellä teollisuusmaita ja teollisuuden saasteita; puhumme kaupunkikehityksestä ja sitten maatalousmaasta ja maatalouskäytössä olevasta maaperästä.

On täysin järjetöntä tuoda kuvioihin tällaista lainsäädäntöä tässä vaiheessa. Mielestäni yksi ongelmistamme täällä Euroopan unionissa – ja luulen tekevämme sen pelkkää hyvää tarkoittaen – on se, että jos meidän on tehtävä jotain, alamme heti säätää lakeja. En kannata sitä. Mielestäni meidän on pysähdyttävä hetkeksi ja harkittava. Luulen neuvoston olleen oikeassa. Ehdotan, ettei ole aika tuoda asiaa uudelleen esille. Ehdottaisin sen palauttamista uudelle komissiolle ja uudelle neuvostolle parlamentin seuraavalla istuntokaudella. Ne voivat tarkastella tilannetta uudelleen.

Kannustaisin jäsenvaltioita, jotka eivät valvo teollisuusmaan käyttöä ja teollisuuden aiheuttamia saasteita, ryhtymään siihen kansallisella tasolla. Älkäämme puuttuko asiaan Euroopan tasolla, koska en usko sen olevan tarpeen. Uskoakseni haluamme varmistaa, ettemme saa liian raskasta byrokratiaa. Ihmiset ovat kurkkuaan myöten täynnä liiallista byrokratiaa. Sanoisin siis neuvoston puheenjohtajalle: olkaa hyvä älkääkään laittako palloa liikkeelle; viekää se takaisin.

Glenis Willmott (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, ensin haluaisin muistuttaa kollegoita ja puheenjohtajavaltio Ranskaa siitä, että parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä 14. marraskuuta 2007 huomattava määrä parlamentin jäseniä – tarkalleen 295 – äänesti tätä direktiiviä vastaan.

Ei ole epäilystäkään siitä, että ehdotetun direktiivin, etenkin pilaantunutta maata ja kansallisia kartoituksia koskevien osien, kustannukset ovat merkittävä huolenaihe.

Toissijaisuus on tässä keskeinen kysymys, koska maaperän rajatylittävät vaikutukset ovat rajalliset, toisin kuin ilman ja veden, jotka tietenkin ovat liikkuvia. Ehdotettu direktiivi pakottaisi liian monet jäsenvaltiot, joilla on jo voimassa olevia kansallisia toimenpiteitä, purkamaan ne, koska ne eivät olisi yhteensopivia direktiivin kanssa.

Kyse ei ole siitä, ettemme tarvitse maaperän suojelua koskevia EU:n toimia – teemakohtainen strategia sisältää itse asiassa monia hyviä ehdotuksia – vaan siitä, että maaperän suojelua koskevan uuden EU:n strategian pitäisi antaa lisäarvoa jäsenvaltioiden nykyiselle kansalliselle politiikalle ja täydentää sitä, ei korvata sitä.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, maaperän suojelu on erittäin merkittävä tehtävä terveen maatalouden takaamiseksi tulevia sukupolvia varten. Painotan kaikkea, mitä tässä yhteydessä on toistaiseksi sanottu. Mikään näistä perusteluista ei kuitenkaan todista, että maaperän suojelu olisi yhteisön tehtävä. Kaikki ongelmat Euroopassa eivät ole Euroopan ongelmia. Maaperä on paikallinen, alueellinen väline. Maaperän pilaantumisen ei yleensä ole mitään rajatylittäviä vaikutuksia. Siksi mikään ei puhu sen puolesta, että maaperän suojelua olisi harjoitettava yhteisön tasolla tai että sillä olisi jopa eurooppalaista lisäarvoa. Monilla eurooppalaisilla valtioilla on toimivia maaperänsuojelusäännöksiä. Ei ole myöskään mitään syytä pakottaa nyt muita, joilla sellaisia ei ole, omaksumaan eurooppalaista sääntelyä. Vai oletteko todella sitä mieltä, arvoisa komission jäsen, että komissio olisi automaattisesti vastuussa kaikkialla siellä, missä jäsenvaltiot eivät toimi oman toimivaltansa puitteissa? Se olisi järjetöntä.

Maaperän suojelu on toissijaisuussyistä jäsenvaltioiden tehtävä, jonka ne tosiaan voivat ratkaista. Siksi neuvosto oli oikeassa, kun se – arvoisa valtiosihteerini, teidän maanne mukaan lukien – pysäytti tämän aloitteen toistaiseksi. Toivon todella, että Ranskan tasavalta pysyy tässä kannassa. En lainkaan epäile, että voisi olla järkevää laatia eurooppalainen maaperänsuojelustrategia. Minulla ei myöskään olisi mitään sitä vastaan, että Eurooppa osallistuisi maaperän suojelun rahoittamiseen siellä, missä sitä ei vielä ole ihanteellisesti toteutettu. Vastustan kuitenkin ehdottomasti sitä, että vain siksi, että joistain maista puuttuu maaperänsuojelulainsäädäntö, kaikki pakotetaan omaksumaan yhdenmukaistettu maaperänsuojelulainsäädäntö, joka sitten vielä rahoitettaisiin yhteisön varoista. Se ei ole Euroopan tarkoitus. Se olisi äärimmäisen turhaa byrokratiaa, laadultaan sellaista, joka saa kansalaiset juoksemaan karkuun. Mielipiteensä he sitten ilmaisevat vaaleissa ja kansanäänestyksissä. Tällainen on estettävä.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Vaikka Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf on varsin oikeassa sanoessaan, että maanviljelijät suojelevat maaperää, maaperän puhtaudesta on todella menetetty huomattava

osa viime vuosikymmeninä tehomaatalouden sekä lannoitteiden ja kemikaalien runsaan käytön seurauksena. Aiemmin tämä koski sekä vanhoja että uusia jäsenvaltioita. Viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana uusilla jäsenvaltioilla ei ole oikeastaan ollut varaa lannoitteisiin tai kemikaaleihin, ja niinpä esimerkiksi Unkarissa käytetään neljä kertaa vähemmän lannoitteita hehtaaria kohden kuin Alankomaissa. Todellinen ratkaisu tähän kysymykseen on siksi maanviljelyalan asia, nimittäin se, että tulevaisuudessa meidän on käytettävä menetelmiä, jotka suojelevat biosfääriä ja maaperää ja vähentävät tätä maaperään kohdistuvaa rasitetta. Tarvitaan siis upouusia menetelmiä ja uusia lähestymistapoja maaperän suojelemiseksi, koska se on kaikkien Euroopan viljelijöiden edun mukaista. Tässä järjestelmässä on valtava määrä järjestömyyksiä, esimerkiksi että viljelykasvien jäännöksiä ei sijoiteta maahan sadonkorjuun jälkeen ja energiaa menee hukkaan. Kompostoitavat jäännökset voitaisiin sijoittaa maahan, ja esimerkiksi lannoiterasitusta voitaisiin näin vähentää. Kiitos tarkkaavaisuudestanne.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja, olemme kaikki tästä samaa mieltä, ja haluamme kaikki nähdä maaperää suojeltavan. Maa ruokkii väestöä, ja haluamme sen antavan meille jatkossakin ruokaa, ennen kaikkea terveellistä ruokaa. Maa, siitä olemme kaikki samaa mieltä, on ympäristö, ja haluamme suojella sitä, mutta pelkään pahoin, että tuhoamme sen.

Maaperänsuojeludirektiivissä tehdään selvä ero maatalouden aiheuttaman saastumisen ja teollisuuden aiheuttaman saastumisen välillä. Maatalouden aiheuttaman saastumisen osalta näemme ponnisteltavan paljon yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa samoin kuin terveystarkastuksen soveltamisalan puitteissa, ja hiljattain käsitelimme mietintöä maatalouden kemikaalien käytön huomattavasta vähentämisestä. Kaikki nämä ponnistelut toteutetaan maatalouden puitteissa.

Tärkein huolenaihe on kuitenkin se, mitä tehdään teollisuuden saasteille. Me maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa olemme huolissamme vaikutuksesta, joka lisääntyvällä maaperän pilaantumisella on maataloustuotantomme ja ympäristöön.

Tämä saastuminen heijastuu maaperään ja veteen, ja siksi on suositeltavaa hyväksyä indikaattoreita ja arvioinnin raja-arvoja, ennen kuin joudumme pisteeseen, josta ei ole paluuta. Siksi vaadin ehdottomasti, että seuraamme ilmansaasteita erittäin säännöllisesti – teemme tätä muuten perusteellisesti – ja seuraamme myös maaperän saastumista. Meidän on tehtävä sitä erityisesti alueilla, joilla on paljon teollisuutta.

Suhtaudun optimistisesti siihen, että puheenjohtajavaltio Ranska ottaa huomioon jäsenvaltioiden kannat ja löytää kaikkien hyväksyttävissä olevan ratkaisun tähän kysymykseen.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, on kulunut vuosi siitä, kun hyväksyimme ensimmäisessä käsittelyssä kantamme direktiiviin maaperän suojelusta. Siitä huolimatta neuvosto ei ole tähän mennessä saanut aikaan yhteisymmärrystä. Muutama jäsenvaltio toimii edelleen itsepintaisesti estävänä vähemmistönä. Nyt on toivoa saavuttaa kompromissi Ranskan puheenjohtajakauden aikana. Ranskan edustajan puheenvuoro antoi ymmärtää, että tällainen toivo on olemassa.

Olemme kuulleet hankkeesta paljon kritiikkiä, väitteitä siitä, että se lisää byrokratiaa tai toistaa olemassa olevaa kansallista tai yhteisön lainsäädäntöä. Uskon asian olevan päinvastoin. Tällaista direktiiviä tarvitaan, koska se yhdenmukaistaa lainsäädäntöä tällä alalla ja tuo yhteen unionin tasolla kaikki tämänhetkiset toimet maaperän suojelemiseksi. Paikallisten ja alueellisten toimien lisäksi tarvitaan toimintaa unionin tasolla, jos aiomme pysäyttää maaperän huononemisen. Maaperä on meille kaikille yhteistä omaisuutta. Siksi on vahvistettava yhteisiä periaatteita ja tavoitteita ja ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin. On tärkeää, että kaikki unionin kansalaiset tulevat tietoisiksi siitä tärkeästä tehtävästä, joka maaperällä on ekosysteemissä ja myös jokapäiväisessä elämässämme ja taloudessa.

Valitettavasti monien jäsenvaltioiden alueella on vieläkin vaarallisia aineita. Viittaa kaatopaikkoihin ja kemiallisiin aseisiin, joita näillä alueilla menneisyydessä toiminut Neuvostoliiton armeija jätti jälkeensä. Tietyt maat eivät pysty hoitamaan näitä asioita yksinään. Siksi tarvitaan asianmukaista kannustusta ja apua jäsenvaltioille auttaaksemme tällaisia maita poistamaan tämän materiaalin. Tarvitsemme ehdottomasti säännöksiä, joiden avulla huonontunut maa saadaan uudelleen käyttöön ja lisäksi rajoitetaan maaperän huonontumista ja varmistetaan, että maaperää hyödynnetään kestävästi. Kaikki tämä olisi varmasti askel oikeaan suuntaan luonnonympäristön suojelun kannalta ja maaperän, erittäin arvokkaan luonnonvaran, säilyttämisen kannalta. Tässä mielessä direktiivi varmasti osoittautuisi meille erittäin hyödylliseksi. Lainsäädäntötyön pitäisi siksi jatkua. Lisäksi on kuultava riippumattomia asiantuntijoita, ja meidän on otettava heidän kantansa huomioon.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, puhuin tänä aamuna erään maanviljelijän kanssa, joka on valitettavasti maanviljelijä, joka istuu katsomassa läpimärkiä peltoja, koska Irlannissa ja muissa osissa pohjoista Eurooppaa meillä on erittäin huono sato. Mielestäni meidän on muistettava heidät tänä aamuna. Tämä nuori, kouluttautunut maanviljelijä on lukenut maaperädirektiivin ja on todella huolissaan siitä, että tämä direktiivi rankaisee, erityisesti vuodenaikaan nähden poikkeuksellisissa sääoloissa, hänenlaisiaan, jotka muokkaavat maata mahdollisimman vähän ja toimivat näin oikein maaperän kannalta. Hän tietää, mistä puhuu. En usko, että tarvitsemme direktiiviä hyvää maaperää varten; vaan tarvitsemme jäsenvaltioita, jotka ottavat vastuun, ja ennen kaikkea tarvitsemme hyvää viljelyohjeistusta, jota tuetaan hyvällä kansallisella tutkimuksella siitä, mikä on parasta maaperälle.

Mielestäni yksi suurista ongelmistamme – Irlannissa se todella on ongelma – on erittäin huono suunnittelu, joka on saanut aikaan valtavia tulvaongelmia ja niiden aiheuttamia muita vaikeuksia. Jättäkäämme asia jäsenvaltioiden huoleksi. Antakaamme niille suunta, mutta ei taas uutta direktiiviä niiden kahdeksantoista lisäksi, joita maanviljelijöiden on jo noudatettava.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kehottaisin komissiota ja neuvostoa käyttämään tähän direktiiviin kaiken tarvittavan ajan. Minun puolestani ne voivat itse asiassa viedä sen pois lopullisesti. Minun näkökulmastani emme tarvitse emmekä edellytä tätä direktiiviä.

Maanviljelijät kärsivät jo tarpeeksi byrokratiasta, ja he näkevät tämän kaiken saavan alkunsa Brysselistä. Tämä voi hyvinkin olla viimeinen pisara.

On totta, että maaperä on erittäin tärkeä ja että sitä on suojeltava, mutta en ole vielä koskaan tavannut maanviljelijää, joka ei suojelisi maaperäänsä – heidän tulevaisuutensa riippuu siitä. Euroopan eri osien tarpeet ovat hyvin erilaiset. Maaperät tarvitsevat erilaista tukea pohjoisesta etelään, idästä länteen.

Tämä on arkaluontoinen asia. Olkaa hyvät ja haudatkaa tämä direktiivi. Kuten Jan Mulder sanoi, meillä on jo riittävät direktiivit. Tarkoitus on hyvä, mutta emme tarvitse tätä hyvää tarkoitusta.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, Euroopan unionin on toimittava toimivaltansa puitteissa siellä, missä se voi omilla säädöksillään todella luoda eurooppalaista lisäarvoa. Juuri tätä eurooppalaista lisäarvoa en näe tässä konkreettisessa tapauksessa. Näen joitakin maita, jotka eivät ota vakavasti omaa toimivaltaansa kotikentällä, eivät tähän asti ole ottaneet sitä vakavasti tai uskovat yksinkertaisesti pääsevänsä näin Euroopan kautta käsiksi eurooppalaisiin varoihin. Tässä ei todellakaan näy missään eurooppalaista lisäarvoa, vain uusia kuluja ja uutta byrokratiaa, ennen kaikkea niille maille, jotka tähän asti ovat hoitaneet tehtävänsä kansallisella tasolla ja suojelleet maaperäänsä asianmukaisesti.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, maaperän suojeleminen on tietenkin välttämätöntä, mutta välttämätöntä ei ole uusi EU:n direktiivi. Kuten Jan Mulder sanoi, meillä on jo yletön määrä direktiivejä ja valtavasti täydentäviä ympäristöehtoja koskevia sääntöjä. Tämä on jäsenvaltioiden asia. Mikä maa antaa maaperänsä kuluja pois ja huonontua? Millainen maanviljelijä tarvitsee Brysseliä kertomaan hänelle, ettei hän saa antaa omaisuutensa huonontua? Tämä on naurettavaa. Brysselin holhouksen lisääminen vain kasvattaa maanviljelijöiden jo sietämätöntä hallinnollista taakkaa; heillä on jatkuvasti vähemmän aikaa huolehtia maastaan typerien lomakkeiden täyttämisen takia. Parlamentin ja komission on luovuttava vanhanaikaisesta tavasta ja unohdettava koko juttu.

Robert Sturdy (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan täysimääräisesti sitä, mistä kollegani ovat puhuneet "catch the eye" -menetelyssä.

Komissio voisi halutessaan tulla katsomaan tilaani, jota on viljelty 3 000 vuotta ennen Kristuksen syntymää ja viljellään edelleen. Maaperä on erittäin hyvässä kunnossa. Itse asiassa tuotamme tänä vuonna neljä ja puoli tonnia vehnää eekkeriä kohti, mikä on yli 10 tonnia vehnää hehtaaria kohti – jos voimme yhdistää sen.

Me huolehdimme maaperästä ja hoidamme sitä. Jättäkää asia niille ihmisille, jotka tuntevat sen. Älkää tuoko asiaan yhtään enempää byrokratiaa Brysselistä, koska siten annatte meille kaikille vain huonon maineen, ja me teemme hyvää työtä. Jatkakaa ja tehkää hyvää työtä, mutta jättäkää tämä jäsenvaltioille.

Nathalie Kosciusko-Morizet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, ensin haluan sanoa, että haluan tehdä asian aivan selväksi. Puheenjohtajavaltio on erittäin kiinnostunut tästä direktiivistä ja vakuuttunut tarpeesta saada tällainen direktiivi tästä aiheesta. Toistan myös, että tässä kannassa on pysytty vakaasti eikä se ole peräisin vain tämänhetkiseltä puheenjohtajavaltiolta, enkä voi hyväksyä joitakin asiasta tehtyjä vihjauksia. Joulukuussa 2007, kun ensimmäinen keskustelu käytiin neuvostossa, tietyt jäsenvaltiot – tämä kuuluu kaikuna tämpäpäiväisessä keskustelussa – vastustivat

muodollisesti direktiivin periaatetta. Toiset jäsenvaltiot olivat jo laatimassa kansallista politiikkaa tälle alalle ja katsoivat, että vaikka direktiivi oli hyvä idea, esitetystä ehdotuksesta ei kunnioitettu asianmukaisesti toissijaisuusperiaatetta eikä otettu riittävästi huomioon jo toteutettuja toimia, mukaan lukien tiettyjä erittäin teknisiä seikkoja. Tuolloin Ranska oli yksi tämän valtioryhmän jäsenistä. Nyt, kun olemme puheenjohtajavaltio ja pysymme jälleen kerran uskollisina tälle kannalle, olemme erittäin motivoituneita ja innokkaita pääsemään yhteisymmärrykseen maaperänsuojeludirektiivistä. Olemme kuitenkin kaikki nähneet tänään, että erimielisyydet ovat suuria ja että ne heijastavat melko tarkkaan sitä, mitä on tapahtunut Eurooppa-neuvostossa. Pyrimme saavuttamaan yhteisymmärryksen, joka toivoaksemme tuottaa hedelmää nykyisen Ranskan puheenjohtajakauden aikana. Kuten kaikki näemme, siitä tulee kuitenkin kaikkea muuta kuin yksinkertaista.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos tilaisuudesta osallistua tähän keskusteluun, joka sai alkunsa parlamentin neuvostolle esittämästä suullisesta kysymyksestä. Haluan todeta, että komissio vahvistaa sitoumuksensa yhteisymmärryksen saavuttamiseen maaperänsuojeludirektiivistä ja tekee kaikkensa tähän tavoitteeseen pääsemiseksi.

Komissio laati ehdotuksensa perustaen parlamentin ja neuvoston päätöslauselmiin, joissa vaadittiin kokonaisuutalta Euroopan unionin lähestymistapaa maaperän suojeluun. Muistan erittäin selvästi, hyvä Hartmut Nassauer, että myöhään keväällä 2006 sain Saksan hallitukselta kirjeen, jossa suurin osa – jos eivät kaikki – Saksan osavaltioista vaati maaperädirektiiviä. Olemme tyytyväisiä parlamentin vahvaan tukeen maaperädirektiiville, vaikka komission ehdotukseen esitetäänkin muutoksia. Toivon, että pystymme saavuttamaan riittävän monitahoisuuden, johon Cristina Gutiérrez-Cortines viittasi.

Pahoittelemme, ettei neuvosto saanut aikaan poliittista yhteisymmärrystä joulukuussa huolimatta puheenjohtajavaltio Portugalin valtavasta työstä, 22 jäsenvaltion tuesta ja komission osoittamasta joustosta. Painotan, että samalla, kun pysymme tässä poliittisessa umpikujassa, maaperän huononeminen jatkuu, minkä tiedeyhteisö on tehnyt erittäin selväksi esimerkiksi komission hiljattain järjestämässä maaperää ja ilmastomuutosta koskeneessa korkean tason konferenssissa.

Siksi suhtaudun myönteisesti Ranskan sitoumukseen aloittaa työ uudelleen, ja odotan innolla rakentavaa työskentelyä Ranskan ja muiden jäsenvaltioiden kanssa, jotta saamme neuvostossa aikaan poliittisen yhteisymmärryksen, joka takaa maaperän suojelun korkean tason mahdollisimman pian.

Komission on kuitenkin varmistettava, että lopullinen teksti voidaan panna täytäntöön ja että se tuo lisäarvoa verrattuna maaperän suojelun tämänhetkiseen tasoon. Vakuutan teille, että olen edelleen sitoutunut tehtävään.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

6. Oikaisu (työjärjestyksen 204 a artikla): ks. pöytäkirja

*

* *

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, työjärjestyspuheenvuoro: eilen, ennen äänestystä Georgiaa koskevasta päätöslauselmaesityksestä, kollegamme Martin Schulz syytti – virallisesti, koko Euroopan edessä – presidentti Saakašvilia koko konfliktin aiheuttamisesta. Tämä on venäläistä propagandaa, samankaltaista kuin se 50 vuoden ajan vallinnut väite, että saksalaiset olisivat murhanneet puolalaisia sotilaita Katynissa.

Mielestäni Martin Schulzilla ja koko ryhmällä on paljon opittavaa venäläisistä menetelmistä, venäläisestä juonittelusta ja venäläisestä propagandasta.

(Jatkuvia suosionosoituksia oikealta)

Puhemies. – (DE) Hyvät kollegat, meillä on tänään edessämme mittava äänestys. Koska Zbigniew Zaleskin puheenvuoro koskee Martin Schulzia, saa tämä puheenvuoron. Sen jälkeen kuitenkin äänestämme. Kävimme eilen keskustelun Georgiasta ja laadimme päätöslauselman, joten emme toista sitä tänään vaan hoidamme äänestyksemme heti. Koska Martin Schulz kuitenkin mainittiin, hän saa puheenvuoron.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, Zbigniew Zaleski ei ehkä kuunnellut minua eilen tarkasti. En syyttänyt mitään kansaa. Tarkoitukseni ei ole syyttää ainuttakaan kansaa. Saksalaisten toisessa maailmansodassa ihmiskuntaa vastaan tekemien rikosten osalta olen useammin kuin kerran ilmaissut häpeäväni kansaani, jonka nimissä nämä rikokset tehtiin.

Sen voin mielelläni toistaa tässä. Kuulun niihin saksalaisiin, jotka haluavat huolehtia siitä, ettei sama toistu koskaan. Yksi asia on kuitenkin totta: jokainen vastuullinen poliitikko, jokainen mies tai jokainen nainen, joka johtaa hallitusta ja haluaa oman maansa alueella ratkaista ongelmia aseilla, asettaa itsensä kansainvälisen oikeuden ulkopuolelle. Tämä pätee myös presidentti Saakašviliin.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (DE) Hyvät kollegat, tämä on kysymys, joka koskettaa meitä kaikkia. En halua nyt kuvailla Eurooppa-neuvostossa pitämäni puhetta onnistuneena yrityksenä tuoda yhteen erilaiset kannat. Haluan kuitenkin suositella teille, että luette kyseisen puheen, ja uskon, että useimmat tässä parlamentissa löytävät puheesta myös itsensä.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, ehkä asia on mennyt minulta ohi, mutta haluaisin mielelläni monien talossa liikkuvien huhujen takia vähitellen kuulla myös viralliselta taholta – siis teiltä – mitä tapahtuu tulevina viikkoina Strasbourgin asiassa.

Puhemies. – (DE) Olisin antanut asiasta ilmoituksen istunnon päätteeksi, koska haluan välttyä käymästä asiasta keskustelua nyt.

(Suosionosoituksia)

Voimmeko sopia, että kerron teille lopuksi, mitä on päätetty, jotta pääsemme nyt todella äänestämään? Saatte asiasta myös tiedotteen. Avatkaa sähköpostit, jotka teille lähetetään. Annan asiasta kuitenkin lopuksi lausunnon, ja silloinhan te olette vielä kaikki täällä.

7. Äänestykset

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

7.1. Tietokonepohjaisia paikanvarausjärjestelmiä koskevat käytännönsäännöt (A6-0248/2008, Timothy Kirkhope) (äänestys)

– Ennen äänestystä

Jeanine Hennis-Plasschaert, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, puhun ALDE-ryhmän puolesta Kirkhopen mietinnöstä. ALDE-ryhmä haluaa pyytää tekstin palauttamista valiokuntakäsittelyyn työjärjestyksen 168 mukaisesti. Selvennän, ettemme halua rikkoa neuvoston kanssa aikaansaattua kompromissipakettia sinänsä. Ryhmäni katsoo kuitenkin, että emoyhtiön määritelmästä pitäisi käydä laajempi keskustelu.

Komissio laatii parhaillaan virallista ilmoitusta, mikä on erittäin hyvä asia. Se ei kuitenkaan anna meille sataprosenttista selvyyttä, jota tarvitsemme juuri nyt. Asianmukainen keskustelu pitäisi sallia, samoin kuin oikeudellisen yksikkömme riittävä kuuleminen. Tästä asiasta ei ole mitään kiirettä äänestää juuri nyt.

Brian Simpson (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan mielelläni ALDE-ryhmän ehdotusta palauttaa asia valiokuntakäsittelyyn. Monien parlamenttivuosi ajalta en muista liikenteen alalta mietintöä, joka olisi aiheuttanut näin paljon hämmennystä ja epävarmuutta kuin tämä. Säädamme täällä lakeja, ja siihen kuuluu vastuu toimia täysin tietoisena ja ymmärtäen tekstin, josta arvoisia parlamentin jäseniä pyydetään äänestämään. Monet jäsenet ovat kuitenkin epävarmoja. Monet parlamentin jäsenet kamppailevat käsittääkseen ja ymmärtääkseen tätä monimutkaista säädöstä, jonka neuvoston väliintulo tekee jopa monimutkaisemmaksi.

Suuressa osassa tätä parlamenttia vallitsee suuri epävarmuus, suuri tyytymättömyys, minkä takia katson, että meidän on arvioitava uudelleen ja tutkittava tarkemmin näiden ehdotusten seuraamuksia liikennevaliokunnassa. Kyse on siitä, että lopputulos on oikea, ei siitä, että se tehdään nopeasti. Näin toimimalla

emme luo ongelmia; vaan toimimme vastuullisesti lainsäätäjinä puolustaen parlamentin oikeutta työskennellä omaan tahtiinsa, ei teollisuuden edunvalvojien ja ministerineuvoston sille sanelemaan tahtiin.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, se, mitä kollega Brian Simpson juuri sanoi, on suorastaan käsittämätöntä, se kääntää koko asian pääläelleen! Tietty teollisuudenalat yrittävät estää lainsäädäntöä yritystensä etujen mukaisesti. Voin vain sanoa teille: me haluamme näiden käytäntöjen avulla vahvistaa kuluttajien oikeuksia. Meidän on vahvistettava kuluttajien oikeuksia, jotta saamme tietokonejärjestelmiltä reiluja tarjouksia.

Emme hyväksy lainkaan tätä viivytystaktiikkaa, jolla sosialistit yrittävät hajottaa Ranskan hallituksen kanssa aikaansaadun kompromissin ja siten ajaa karille koko asian tällä vaalikaudella. Pyydän hylkäämään palauttamispyynnön.

Timothy Kirkhope, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän, ettemme palauttaisi asiaa valiokuntakäsittelyyn. Mielestäni tämä on tarpeeton ja edustamiemme Euroopan kuluttajien edun kannalta mahdollisesti haitallinen viivytystaktiikka. Ensimmäisen käsittelyn yhteisymmärrys saatiin aikaan kesäkuussa neuvoston ja komission kanssa valiokunnassani – liikennevaliokunnassa – käytyjen tyhjentävien keskustelujen jälkeen. Varjoesittelijäni olivat täysimääräisesti mukana koko prosessissa ja ymmärtääkseni suostuivat tulokseen.

Kaksi puheenjohtajavaltiota – Slovenia ja Ranska – ovat olleet asiassa erittäin yhteistyöhaluisia, enkä ymmärrä, miksi nyt tarvitaan enemmän aikaa tästä erittäin tärkeästä toimenpiteestä keskustelemiseen tai sen tutkimiseen. Reiluin ja demokraattisin tapa edetä on äänestää sopimuksesta nyt. Monet niistä, jotka nyt protestoivat, eivät vaivautuneet tulemaan eilisiltäiseen keskusteluun. Siellä komission jäsen Mandelson pyynnöstäni selvitti parlamentille vakuutukset siitä, että virallisessa lehdessä julkaistaan ennen tämän asetuksen voimaantuloa virallinen ilmoitus, jossa esitetään selkeä tulkinta asetuksesta komission näkökulmasta ja erittäin konkreettiset ja tiukat kriteerit (kilpailuasioden menettelyn tapaan) näiden toimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi Euroopan kuluttajien edun mukaisesti. En usko kuluttajien ymmärtävän näitä protestejä, jos emme etene ja vie tätä toimenpidettä eteenpäin. Siksi pyydän teitä vilpittömästi – teitä kaikkia – tukemaan minua ja kovaa työtä, jota me kaikki olemme tehneet kaikissa poliittisissa ryhmissä tämän asian saamiseksi läpi mahdollisimman nopeasti.

(Parlamentti hylkäsi pyynnön palauttaa mietintö valiokuntakäsittelyyn.)

7.2. Keski-Aasian maiden kelpoisuus saada rahoitusta neuvoston päätöksen 2006/1016/EY nojalla (A6-0317/2008, Esko Seppänen) (äänestys)

7.3. Palestiinalaiset vangit israelilaisissa vankiloissa (äänestys)

7.4. EU:n pakotteiden arviointi osana EU:n ihmisoikeustoimia ja -politiikkaa (A6-0309/2008, Hélène Flautre) (äänestys)

– Ennen tarkistuksesta 10 toimitettua äänestystä

Hélène Flautre, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, tarkistus on peruutettu, eikä siitä tarvitse äänestää.

7.5. Vuosituhannen kehitystavoitteet - Tavoite 5: äitien terveyden parantaminen (äänestys)

– Kohdasta 6 toimitetun äänestyksen jälkeen

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Äänestyslaitteeni ei toiminut viidesti nimenhuutoäänestyksen aikana. Huomasin sen ja yritin pyytää puheenvuoroa, mutten saanut sitä. Se ei ollut oikein. Lisäksi tulkkaus puolaan puuttui jonkin aikaa, eikä siitäkään huolehdittu. Pyytäisin, ettei meitä enää kohdeltaisi näin.

Puhemies. – (DE) Hyvä kollega, olen todella pahoillani, etten huomannut puheenvuoropyyntöänne. Toivon, ettei sitä tapahdu toistamiseen. Olkaa hyvä ja antakaa äänenne täällä, niin se kirjataan asianmukaisesti, ja päätöksenne jää näkyviin myös jälkipolville.

7.6. Palvelukauppa (A6-0283/2008, Syed Kamall) (äänestys)

7.7. Euroopan satamapolitiikka (A6-0308/2008, Josu Ortuondo Larrea) (äänestys)

7.8. Euroopan tavaraliikenne (A6-0326/2008, Michael Cramer) (äänestys)

7.9. Väliarvio Euroopan ympäristöterveystoimintasuunnitelmasta (2004–2010) (A6-0260/2008, Frédérique Ries) (äänestys)

Puhemies. – (DE) Äänestykset ovat päättyneet.

8. Puhemiehen ilmoitus

Puhemies. – (DE) Nyt, hyvät kollegat, seuraa Strasbourgia koskeva ilmoitus. Parlamentin puhemiehistö käsitteli asiaa eilen. Strasbourgissa tehdään vielä joitakin korjaustoimia. Puhemiehistö teki eilen illalla – myös kollega Szabolcs Fazakas in ehdotuksesta – yksimielisen päätöksen, jonka haluamme julkistaa, kun nyt myös puheenjohtajakokous on saanut tietää siitä: syyskuun toinen istuntojakso pidetään myös täällä Brysselissä.

(Suosionosoituksia)

Älkää nyt iloitko liian varhain! Tässä rakennuksessa on todettu, että useasta kohdasta sataa sisään. Tämäkin asia tutkitaan. Haluamme täällä Brysselissä noudattaa samoja turvallisuusnormeja kuin Strasbourgissa, ja voitte olla varmoja siitä, että turvallisuus on aina etusijalla.

Asiantuntijat antavat lopullisen arvionsa tämän hetken tietojen mukaan 22. syyskuuta. Sitten meillä on vielä riittävästi aikaa tehdä päätös lokakuun istunnosta. Toivotan teille turvallista ja miellyttävää oleskelua täällä Brysselissä ja nyt ensi alkuun hyvää ruokahalua lounaalle!

Puhetta johti

varapuhemies **Mario MAURO**

9. Äänestysseilytykset

Suulliset äänestysseilytykset

– Päätöslauselmaesitys: Palestiinalaiset vangit israelilaisissa vankiloissa (RC-B6-0343/2008)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Haluaisin todeta, että Euroopan parlamentin päätöslauselma Israelista ja Palestiinasta ei ole aivan asianmukaisesti ajoitettu viimeisimpien tapahtumien valossa. Israel vapautti viime viikolla jälleen 198 palestiinalaista vankia. Tämä ele todistaa Israelin halusta rakentaa keskinäistä luottamusta rauhanprosessissa, huolimatta erittäin kriittisestä israelilaisesta yleisöstä.

Sama koski myös hiljattain tapahtunutta vanginvaihtoa Libanonin rajalla. On epäilemättä erittäin surullista, että Israelin vankiloissa pidetään myös palestiinalaisia nuoria. Ensisijainen syy on kuitenkin se, että terroristijärjestöt käyttävät heitä hyväkseen, lietsovat vihaa ja päättäväisyyttä tappaa. Viimeisten kahdeksan vuoden aikana jopa 16 prosenttia itsemurhaiskujen tekijöistä ja potentiaalisista tekijöistä on ollut alaikäisiä, ja iässä on näkynyt selvä laskusuuntaus. Lasten kasvatus ja koulutus ovat keskeisiä tekijöitä, joilla voi olla huomattava vaikutus israelilaisten ja palestiinalaisten rinnakkaiselon tulevaan kehitykseen.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, erityisesti tämän päätöslauselman myötä parlamentti osoittaa, ettei sen kanta Lähi-idän erittäin monimutkaiseen konfliktiin ole neutraali, ettei se ole neutraali toimija. Päinvastoin, tämä parlamentti on aina järjestelmällisesti palestiinalaisten puolella israelilaisia vastaan.

Ilmeisesti tälle parlamentille ei riitä, että joka vuosi kymmeniä miljoonia euroja eurooppalaisia verorahoja katoaa palestiinalaisalueiden pohjattomiin, korruptoituneisiin ja lännen vastaisiin kuiluihin. Ilmeisesti tälle parlamentille ei riitä, että kansalaisjärjestöjä, jotka avoimesti – korostan tätä – avoimesti hyväksyvät terroriteot ja selittelevät niitä, rahoitetaan miljoonilla euroilla Euroopan veronmaksajien varoista. Nyt parlamentti pyytää tätä kirjallisesti tuomittujen terroristien vapauttamista koskevassa päätöslauselmassa. Tämä kanta saattaa hyvinkin olla poliittisesti korrekti; mutta minä uskon, että tulemme katumaan sitä.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, minäkin äänestin palestiinalaisia vankeja Israelissa koskevaa päätöslauselmaa vastaan, koska tämä päätöslauselma välittää vähintäänkin sen ajatuksen, että – ja ilmaisen tämän ystävällisesti – me Euroopan parlamenttina emme ole aivan tosissamme tuomitessamme terrorismin. Päätöslauselmassa argumentoidaan terroritekoihin osallistuneiden ihmisten vapauttamisen puolesta. Ainakin yksi heistä on vastuussa lukuisien Israelin kansalaisten kuolemista. Päätöslauselman hyväksyminen ei siksi ole hyvä asia parlamentin uskottavuuden kannalta, mutta paljon pahempi asia on, että se vie pohjaa terrorismin torjunnalta yleensä.

– Mietintö: Hélène Flautre (A6-309/2008)

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, Flautren mietinnössä äänestin tarkistusten 4 ja 5 puolesta, joita ei hyväksytty ja jotka koskevat Israelia. Haluan selittää, miksi tein näin. Näillä tarkistuksilla ei ollut mitään tekemistä Israelin vastaisten pakotteiden kanssa; ennemminkin niissä – etenkin tarkistuksessa 5 – viitattiin kansainvälisen oikeuden loukkauksiin, joihin Israel on syyllistynyt ja jotka on laajalti vahvistettu.

Haluan sanoa, että vastustan yleisesti pakotteita, määrätään niitä sitten palestiinalaisille tai Israelille. Pahoittelen kuitenkin sitä, että tätä tarkistusta, jossa puhuttiin aloitteista, joihin voitaisiin ryhtyä Israelin osalta pakotteiden sijaan, ei hyväksytty. Jos hylkäämme ajatuksen, että meidän Euroopan unionissa on oltava aloitteellisia ihmisoikeusloukkauksien ehkäisemiseksi, petämme demokraattisen järjestelmämme.

Haluan myös sanoa, että esittämällä tämän kannan emme kritisoi juutalaisten kansaa, sillä se on meille kallisarvoinen ja me tuomitsemme kaikki antisemitismin muodot. Me emme kritisoi Israelin valtiota, sillä kannatamme sen olemassaoloa ja haluamme sen olevan turvassa, mutta vastustamme niitä tahoja Israelin sisällä, jotka horjuttavat maan demokratiaa, mikä on aivan eri asia. Lisäksi tuemme kaikki israelilaisia kansalaisjärjestöjä, jotka työskentelevät ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden edistämisen puolesta.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, eilisessä keskustelussa minulla oli jo tilaisuus mainita lyhyesti, että Flautren mietintö Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikasta on todella hyvä ja tasapainoinen asiakirja. Pahoittelen kuitenkin sitä, että mietinnössä ei mainita erikseen islamilaistumisen ongelmaa ja vaaraa Euroopassa ja maailmassa. Sitä, että islamilaistuminen on kiistatonta ja vaarantaa joukon hyvin perustavanlaatuisia eurooppalaisia ja länsimaisia arvoja, perusoikeuksia ja ihmisoikeuksia. Ajattelen ennen kaikkea tärkeää uskonnon ja valtion erillisyyperiaatetta ja erityisesti miesten ja naisten tasa-arvoa.

Islamilaiset maat selviävät myös tässä mietinnössä aivan liian helpolla, vaikka osassa näistä niin kutsutuista kehittyneistä maista ja osassa näistä usein hyvin rikkaista maista, Saudi-Arabian kaltaisissa öljyvaltioissa, vallitsevia olosuhteita on mahdotonta hyväksyä, suoranaista orjakaupasta ja orjatyöstä poikkeuksellisen laajaan ja alentavaan naisten syrjintään. Tätä seikkaa pitäisi ehdottomasti parantaa myöhemmässä mietinnössä.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Hélène Flautren mietintö saattaa hyvinkin osoittautua yhdeksi merkittävimmistä tällä istuntojaksolla hyväksytyistä. Tämä mietintö koskee pakotteita, välinettä, jota ilman me, Euroopan yhteisö, emme pärjää. Meidän on kuitenkin käytettävä tätä välinettä erittäin huolellisesti, joustavasti ja mieluiten harvoin, jotta vältämme sen arvon alenemisen tai joutumisen ainutlaatuisen inflaation kohteeksi.

Haluan kuitenkin varoittaa kaksinaismoraalin soveltamisesta tätä välinettä käytettäessä. Pakotteiden ei pitäisi toimia ainoastaan uhkana pienille ja köyhille maille, jotka rikkovat ihmisoikeuksia. Vauraampien ja suurempien maiden, jotka ovat Euroopan unionille hyviä liikekumppaneita, pitäisi myös olla alttiita pakotteiden uhallle, ja niiden on oltava tietoisia siitä, että Euroopan unioni saattaa turvautua niihin.

– Päätöslauselmaesitys: Vuosituhannen kehitystavoitteet - Tavoite 5: äitien terveyden parantaminen (RC-B6-0377/2008)

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Pidän äitiyskuolleisuutta koskevaa vuosituhattavoite 5:n arvioimiseksi annettua yhteistä päätöslauselmaesitystä tasapainoisena.

Olen samaa mieltä päätöslauselman toteamuksesta, että äitien terveydenhuolto on vuosituhatvuotuhannen kehitystavoitteista se, jossa edistystä on saavutettu vähiten. Koska tavoitteen saavuttaminen vuoteen 2015 mennessä on erittäin epätodennäköistä, erityisesti Saharan eteläpuolisessa Afrikassa ja Etelä-Aasiassa, katson myös, että meidän on ryhdyttävä toimiin.

Olen huolissani erityisesti ALDE- ja GUE/ENG-ryhmien puolesta esitetyistä neljästä tarkistuksesta, joissa Euroopan parlamentti pakotetaan taas kerran tekemään päätöksiä asioista, jotka kuuluvat jäsenvaltioiden

yksinomaiseen toimivaltaan. Tähän kuuluu turvallisten ja laillisten aborttien salliminen. Valitettavasti nämä tarkistukset hyväksyttiin tämänpäiväisessä äänestyksessä.

Jokaisella EU:n jäsenvaltiolla on erilainen kanta raskauden keinotekoiseen päättämiseen, ja siten ne tekevät päätöksiä tästä ongelmasta toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Jopa kansanäänestys Lissabonin sopimuksesta kariutui abortteihin katolisessa Irlannissa. Lisäksi abortit ovat kiellettyjä Puolassa, ja Slovakiassa on erilainen kanta abortteihin. Siksi äänestin päätöslauselmaesitystä vastaan.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin tätä päätöslauselmaa vastaan ensinnäkin siksi, että todella vastustan uutta abortteja puolustavaa propagandaa, jota tämä päätöslauselma sisältää, mutta vähintään yhtä paljon siksi, että pidän parlamentin kantaa tässä kysymyksessä yleisesti melko tekopyhänä. Yhtäältä parlamentti perustellusti sanoo, että äitiyskuolleisuuden vähentämiseksi on tehtävä kaikki mahdollinen selvästi kehitysmaissa, mutta toisaalta parlamentti puolustaa muualla edelleen yhä lisääntyvää, yhä laajempaa laillista maahanmuuttoa ja Euroopan komission niin kutsuttua sinistä korttia koskevia ehdotuksia. Nimenomaan tämä maahanmuuttopolitiikka johtaa valtavaan aivovienttiin kehitysmaista länsimaihin, ja nimenomaan tämä politiikka vie kehitysmailta parhaat työntekijät, joita ne tarvitsevat, mukaan lukien terveydenhoitohenkilökunnan, lääkärit ja sairaanhoitajat, joita tarvitaan paljon enemmän Afrikassa kuin lännessä. Kieltäydyntäytymästä näin tekopyhään kantaan.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, käytän puheenvuoron antaakseni äänestysseleityksen lisääntymisterveyttä koskevasta päätöslauselmastamme. Kahden hyvän perustekijän, äitiyden ja omenapiirakan, osalta olemme jo kuulleet parlamentin selkeän kannan ensin mainitusta, sen sijaan jälkimmäisen osalta meidän on vielä odotettava parlamentin mielipidettä.

Siitä huolimatta haluan kysyä nalkuttamatta, miksi tunsimme tarvetta ylipäänsä lausua käsityksemme näistä kysymyksistä. Nämä ovat arkaluontoisia, intiimejä ja monille äänestäjillemme eettisiä kysymyksiä. Niihin pitäisi puuttua asianmukaisesti jäsenvaltioiden kansallisten demokraattisten menettelyjen kautta. Ilmaisemalla itseämme niin kuin teimme tänä iltapäivänä, esitimme oletuksen, ylimielisyyttä ja halua keskittää valtaa ja kumota äänestäjien kansalliset perinteet. Katsokaa tätä päätöslauselmaa ja saatatte ymmärtää, mistä johtuu, että äänestäjät tuntevat niin laajaa vastenmielisyyttä ja epäluottamusta Euroopan unionin toimielimiä kohtaan.

Linda McAvan (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, luulen olennaisen menneen ohi Daniel Hannanilta. Tässä päätöslauselmassa on itse asiassa kyse siitä, saavuttaako YK vuosituhatuuden kehitystavoitteet, ja maailman johtajien painostamisesta ottamaan vakavasti lisääntymisterveyttä koskeva vuosituhatuustavoite 5; siitä tässä on kyse. Tällä ei ole mitään tekemistä Puolan tai Irlannin aborttien kanssa. Tässä on kyse äitiysoikeuksista. Äänestysseleitykseni ei kuitenkaan koske tätä seikkaa.

Halusin sanoa, että yhden koko elämäni surullisimmista asioista näin Addis Abebassa avannesairaalassa, jossa kävimme joidenkin naispuolisten kollegoiden kanssa osana AKT-valtuuskuntaa. Näimme siellä jonottavia nuoria naisia – itse asiassa he olivat vasta 13- tai 14-vuotiaita tyttöjä – ja katua alas valui virtsapuro sieltä, missä he jonottivat. He jonottivat, ja virtsapuro johtui siitä, että heille oli kehittynyt emätinavanne sen seurauksena, ettei Etiopian syrjäisillä seuduilla ole tarjolla synnytyksen aikaista lääkintähoitoa.

Mielestäni on äärimmäisen tärkeää, että Euroopan unioni sijoittaa kunnolliseen äitien terveydenhoitoon joissakin maailman köyhimmistä maista. On häpeällistä, että tässä vuosituhatuuden kehitystavoitteessa on edistytty niin vähän, sillä se on yksi tärkeimmistä. Toivon tämän aseistavan neuvottelijamme, muun muassa Glenys Kinnockin, jotka lähtevät New Yorkiin.

Olen myös sitä mieltä, että Daniel Hannanin kaltaisten ihmisten pitäisi todella lukea ja selvittää sitä, mitä täällä parlamentissa tapahtuu.

– **Mietintö: Syed Kamall (A6-0283/2008)**

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, tämä on erityisen tärkeä mietintö. Palvelujen suuri kysyntä on kehittyneiden talouksien luonteenomainen piirre. Palvelut määrittävät yhteiskuntien elintason ja hyvinvoinnin tason. Nykyaikaiseen teknologiaan liittyvien palvelujen kehittämisen ja käyttäjien normit ja odotukset täyttävien korkealaatuisten palvelujen kysyntä kasvaa jatkuvasti.

BKT:n kasvu riippuu yhä enemmän palvelusektorin koosta. Palvelut muodostavat huomattavan osan kaupasta. Markkinoiden tämä osa kasvaa jatkuvasti. Siksi on keskusteltu niin paljon maailmanlaajuisen palvelukaupan vapauttamisen ehdoista ja periaatteista WTO:n puitteissa. Erittäin kannattavia palvelutyyppejä on monia,

etenkin ne, jotka täyttävät erityisiä markkina-aukkoja. Tämä on yksi syy siihen, miksi palvelukaupan vapauttaminen etenee hitaasti ja miksi sitä vastustetaan niin paljon. Lopuksi haluan sanoa, että elämme nyt aikaa, jona palvelut ovat kehityksen tärkeimpiä mittareita.

– Mietintö: Josu Ortuondo Larrea (A6-0308/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, äänestin Euroopan satamapolitiikkaa koskevan mietinnön puolesta, koska siinä käsitellään monia kyseiselle taloudenalalle tärkeitä kysymyksiä. Nämä kysymykset ovat merkityksellisiä myös Puolalle.

Pohdin, miten näitä tekstejä voitaisiin soveltaa puolalaisten Gdańskin, Gdynian ja Szczecinien telakoiden tilanteeseen. Euroopan komissiossa on ollut meneillään jo jonkin aikaa Puolan telakoille myönnettävään valtiontukeen liittyviä menettelyjä. Szczecinien telakka on Euroopan viidenneksi suurin ja on vakavissa vaikeuksissa, kuten Gdynian telakkakin. Kaikki tämä johtuu monista vuosien aikana syntyneistä ongelmista, jotka ovat seurausta taloudellisen järjestelmän ja kansainvälisen tilanteen muutoksesta, kuten huomautin käyttäessäni puheenvuoron eilen.

Puolan telakoiden nykytilanteen osalta komissio katsoo, etteivät ne toimi työpaikkojen luojina. Ne eivät kärsi epäeilusta kilpailusta. Tämä saattaa hyvinkin kuulostaa oudolta. Lisäksi on ehdotettu kahden vesilaskurampin sulkemista täyden potentiaalin saavuttamiseksi, ja tämä on yksinkertaisesti naurettavaa. Näiden telakoiden rakenneuudistussuunnitelma hylätään yhä uudelleen, mikä johtaa väistämättä niiden romahtamiseen sen sijaan, että autettaisiin Euroopan laivanrakennusteollisuutta saamaan takaisin paikkansa maailmassa.

Puhemies. – (IT) Muistuttaisin kollegoita, jotka eivät ole saaneet puheenvuoroa, siitä, että he voivat jättää kirjallisen lausunnon, jonka avulla heidän äänestysesityksensä tulee kirjattua.

Kirjalliset äänestysesitykset

– Mietintö: Timothy Kirkhope (A6-0248/2008)

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Kiitän Timothy Kirkhopea mietinnöstä, joka auttaa tarjoamaan kuluttajille parempaa palvelua. Tällä hetkellä hinta, jonka kuluttajat maksavat jäsenvaltioiden välisestä lipusta, riippuu hankintamaasta. Kotimaassani Englannissa maksan saman hinnan lipusta, ostan sen sitten lähtökaupungista, tulokaupungista tai kolmannesta kaupungista. En näe mitään syytä siihen, miksei tätä voitaisi soveltaa kaikkialla unionissa.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestän Timothy Kirkhopen tietokonepohjaisia paikanvarausjärjestelmiä koskevia käytännesääntöjä koskevan mietinnön puolesta.

Uusien käytännesääntöjen avulla edistetään kilpailua tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien välillä, mistä hyötyvät palvelujen hinta ja laatu. Tämänhetkiset säädökset eivät ole enää ajanmukaisia, sillä lähes 40 prosenttia varauksista tehdään nykyään vaihtoehtoisten verkkosivustojen kautta, joilla varausmaksut jäävät kokonaan pois. Uudet säännöt ovat asiakkaalle hyödyksi, sillä ne lisäävät kilpailua ja laskevat maksuja. Näin varausjärjestelmään otetaan mukaan myös halpalentoyhtiöt.

Jotta asiakkaille voidaan tarjota paras mahdollinen tieto ja suoja kilpailunvastaisten käytäntöjen varalta, on palveluja laajennettava, säädeltävä kaikkialla EU:ssa ja valvottava. Niinpä on tärkeää, että tarjotut lentohinnat sisältävät pääasiallisella näytöllä jo lennon koko hinnan, mukaan lukien kaikki verot ja maksut, eikä asiakasta näin ollen johdeta harhaan epäluotettavilla houkutusarjouksilla. Sama pätee hiilidioksidipäästöjen ja polttoainekulutuksen ilmoittamiseen. Molempien on oltava asiakkaan nähtävissä. Alle 90 minuutin lentojen kohdalla hän saa vaihtoehtoisen junamatkatarjoituksen ja voi siten tehdä valintansa asianmukaisten tietojen perusteella.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Päivittämällä tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien (TPJ) käytännesäännöt varmistatte, että lentoliikennepalvelujen varausjärjestelmissä noudatetaan reilun kilpailun periaatetta. Pelkään kuitenkin, että epä määräinen määrätelmä yrityksen ”pääomaosallisuudesta” liikenteenharjoittajana, jolla on ”ratkaisuvallta” TPJ:ssä, aiheuttaa epäselvyyksiä ja mahdollistaa kilpailun vääristymisen. Tässä mietinnössä pitäisi olla kyse kuluttajan edusta, ja nämä näkökannat näkyvät äänestyskäyttäytymisessäni.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Tietokonepohjainen paikanvarausjärjestelmä on foorumi, joka tuo yhteen lentoliikenteen ja rautatieliikenteen harjoittajat ja jota käytetään niiden palveluihin tarvittavien

lippujen myyntiin. Ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi koskevan mietinnön tarkoituksena oli muuttaa tällä hetkellä voimassa olevia säännöksiä ja vahvistaa kilpailua tietokonepohjaisen paikanvarausjärjestelmän avulla.

Käytännestäntöjä päivitettiin avoimuuden lisäämiseksi ja myös markkinaväärinkäytösten ja kilpailun vääristymisen ehkäisemiseksi. Äänestin tietokonepohjaisia paikanvarausjärjestelmiä koskevia käytännestäntöjä koskevaa mietintöä vastaan, koska kannatin sen palauttamista liikenne- ja matkailuväliokuntaan.

Mielestäni monet komission kertomuksen käsitteistä on määritelty heikosti. Tämä pätee erityisesti keskeisen emoyhtiö-käsitteen kohdalla. Katson siksi, että kuluttajien etua yhteisillä eurooppalaisilla markkinoilla ei suojella täysimääräisesti.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Äänestin sen puolesta, että asetus tietokonepohjaisista paikanvarausjärjestelmistä lähetettäisiin takaisin komissioon, koska se sisältää vieläkin monimerkityksisiä sanamuotoja, jotka voivat johtaa erilaisiin tulkintoihin. Asetus on pakollinen kaikkien osiensa osalta ja sitä sovelletaan suoraan kaikissa jäsenvaltioissa, ja tästä syystä tekstin on oltava täsmällinen.

Mielestäni hyväksyttävä ratkaisu ei ole, että ennen asetuksen voimaantuloa julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä selvitys asetuksen tiettyjä määritelmiä koskevasta Euroopan komission tulkinnasta. Unionin toimielimet ovat sitoutuneet lainsäädännön yksinkertaistamiseen ja erityisesti lainsäädännön vakauden prosessiin.

Tietokonepohjaisia paikanvarausjärjestelmiä koskevan asetuksen päivittäminen ja parantaminen on tietenkin tarpeellista, ja arvostan komission kaikkien kollegoiden työtä. Siitä huolimatta katson, että tekstiltä olisi vaadittu enemmän selkeyttä matkustajalentoliikennesektorin hyvän toiminnan kannalta tarpeellisen vakaan oikeudellisen kehyksen takaamiseksi.

Ewa Tomaszewska (UEN), kirjallinen. – (PL) Nimenhuutoäänestyksen aikana ja tarkistuksen 48 yhteydessä äänestin sitä vastaan, että kilpailevien yksiköiden tasavertaisia oikeuksia rikottaisiin erottamalla kolme Euroopan unionin maata muista ja antamalla niille etuoikeutettu asema markkinoilla. Valitettavasti äänestyskoneeni ei toiminut, eikä yrityksiäni kiinnittää huomiota tähän seikkaan huomioitu. Haluan pöytäkirjaan merkittävän, että äänestin kyseisen tarkistuksen toista puoliskoa vastaan.

– Mietintö: Esko Seppänen (A6-0317/2008)

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Ihmisoikeuksien puolustaminen meitä ympäröivässä maailmassa on osa unionin poliittista tehtävää arvojen unionina. Tätä ei Kesäkuun listan mukaan kuitenkaan saa käyttää ulkopoliittikan harjoittamiseen EU:n tasolla ja siten jäsenmaiden ulkopoliittisen itsemääräämisoikeuden loukkaamiseen.

Arvostamme siksi sitä, että EIP asettaa etusijalle luotonannon, joka edistää demokraattista kehitystä ja vakautta Keski-Aasiassa, mutta vastustamme kehitystä, johon sisältyy se, että EIP:stä tulee EU:n ulkopoliittisten pyrkimysten väline.

Päätimme tarkan harkinnan jälkeen äänestää Euroopan parlamentin komission ehdotukseen tekemien tarkistusten puolesta, vaikka osa tarkistusehdotuksista ei aivan noudatakaan tätä periaatteellista kantaa.

– Päätöslauselmaesitys: Palestiinalaiset vangit israelilaisissa vankiloissa (RC-B6-0343/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, äänestän tämän asiakirjan puolesta, mutta haluan huomauttaa, että se on ties kuinka mones teksti, jonka tämä parlamentti hyväksyy tukeakseen ihmisoikeuksien kunnioittamista tässä osassa maailmaa. Mikä vaikutus meidän julistuksillamme on? Ei juuri mitään, lukuun ottamatta poliittisen solidaarisuuden ilmaisua.

Jos Eurooppa haluaa olla uskottava tässä asiassa, sen on puhuttava yhdellä äänellä ja asetettava kansainvälinen turvallisuus yksittäisten kansallisten etujen edelle. Mielestäni tämä on ratkaisevan tärkeää, jotta saadaan aikaan tasapaino kahden vaatimuksen välillä: palestiinalaisille vapaa ja itsenäinen valtio, israelilaisille varmuus elämisestä omalla alueellaan ilman hyökkäyksiä ja uhkia. Jos nämä kaksi näkökohtaa erotetaan toisistaan, uskottavan kannan ja pysyvän ratkaisun löytämisestä tulee melko hankalaa. Toivon, että tulevaisuudessa tämä Euroopan unionimme, jonka edun mukaista on saada aikaan rauha tässä meitä niin lähellä olevassa osassa maailmaa, pystyy omaksumaankin tehokkaamman välittäjän roolin kuin tähän mennessä.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänestimme kompromissipäätöslauselman puolesta, emme siksi että olisimme samaa mieltä kaikista sen kohdista tai sanamuodoista vaan siksi, että uskomme tämän voivan auttaa Israelin vankiloissa olevien poliittisten palestiinalaisvankien mahdolluttaman tilanteen tuomitsemisessa.

Israel, Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten tuella, miehittää laittomasti Palestiinan alueita, on rakentanut siirtokuntia ja jakavan muurin ja murhaa, vangitsee, vahingoittaa ja käyttää hyväkseen Palestiinan kansaa rikkoen järjestelmällisesti kansainvälistä oikeutta ja halveksuen tämän kansan luovuttamatonta oikeutta suvereeniin, elinkelpoiseen ja itsenäiseen valtioon.

Noin 10 000:ta palestiinalaista pidetään tällä hetkellä Israelin vankiloissa, heidän joukossaan on myös satoja lapsia, epäinhimillisissä oloissa, nöyryyttävän ja alentavan kohtelun ja myös pahoinpitelyn ja jopa kidutuksen uhreina. Useimpia estetään tapaamasta vierailevia perheenjäseniään. Monet on vangittu ”hallinnollisesti”, ilman syytteenpanoa tai oikeudenkäyntiä.

Israel pitää vankiloissaan noin kolmannelta Palestiinan lakia säätävän neuvoston vaaleilla valituista jäsenistä sekä muita palestiinalaisia vaaleilla valittuja kunnanvaltuutettuja.

Palestiinalaisaktivistien vangitseminen on väline, jota käytetään Palestiinan kansan oikeutetun vastarinnan torjumiseksi ja Israelin miehityksen jatkamiseksi ikuisuuksiin.

Oikeudenmukainen, toteuttamiskelpoinen ja pysyvä ratkaisu Israelin miehityksen päättämiseksi miehityksillä alueilla edellyttää, että Israel vapauttaa kaikki palestiinalaiset poliittiset vangit.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Tätä päätöslauselmaa on mahdotonta hyväksyä. Siinä annetaan Israelille periaatteessa synninpäästö Palestiinan kansan kansanmurhasta ja sen alueiden miehittämisestä.

Kohdassa 4 esimerkiksi tuetaan Israelin terrorismin vastaista taistelua. Siten siinä leimataan terroristeiksi kansa, joka kamppailee vapauden puolesta, vastustaa alueidensa miehitystä Israelin armeijan toimesta ja vastustaa taloudellista, sosiaalista ja poliittista saartoa ja tukahduttamishyökkäyksiä, joista se kärsii. Uhrien joukossa on pieniä lapsia, esimerkiksi Gazan alueella, koska siellä on valittu hallitus, joka ei miellytä Israelia, Yhdysvaltoja ja EU:ta.

Lisäksi kohdassa 7 kehoitetaan provosoivasti palestiinalaishallintoa valvomaan Palestiinan kansan vastarintaa. Siinä syytetään entisiä vankeja, jopa pieniä lapsia, väkivaltaisuuksista ja terroriteoista.

On häpeällistä esittää tällaisia syytöksiä. Sen sijaan Euroopan parlamentin pitäisi vaatia Israelia vetäytymään Länsirannan miehityksiltä alueilta. Jerusalemin häpeän muuri pitäisi tuhota, siviileihin, naisiin ja lapsiin kohdistuvien murhanhimoisten hyökkäysten on loputtava ja kaikki poliittiset vangit on vapautettava. Euroopan parlamentin pitäisi vaatia Israelia noudattamaan kansainvälisen oikeuden periaatteita ja asiaan liittyviä YK:n päätöslauselmia.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Israelin ja Palestiinan tilanne on monimutkainen. Israelille sen ympäristön aiheuttaman valtavan epävarmuuden käsitteleminen on rasittavaa. Israelin hyvänä ystävänä tiedän tämän hyvin. Silti on aina tärkeää ylläpitää kansainvälistä oikeutta. Päätin siksi osallistua neuvotteluihin Euroopan parlamentin yhteisestä päätöslauselmasta palestiinalaisten vankien tilanteesta Israelin vankiloissa.

Näiden neuvottelujen ansiosta lopputuloksesta tuli huomattavasti tasapainoisempi, minkä vuoksi loppujen lopuksi kannatin päätöslauselmaa. Minun näkökulmastani on tärkeää, ettei Israelia tuomita niin kuin tapahtui Hélène Flautre mietinnössä EU:n pakotteista ihmisoikeuksien alalla, jota varten ei ollut tutkittu tosiasioita. Sen yhteydessä äänestinkin kielteisesti.

Marek Siwiec (PSE), kirjallinen. – (PL) Euroopan parlamentin hyväksymä päätöslauselma palestiinalaisten vankien tilanteesta Israelin vankiloissa on puolueellinen eikä siksi anna asianmukaista kuvaa Lähi-idän konfliktista. Päätöslauselmassa ei oteta lainkaan huomioon poliittista taustaa eikä sitä, että Israelin viranomaisten on pystyttävä takaamaan kansalaistensa turvallisuus. Israelia uhkaa edelleen jatkuvasti Palestiinalaisalueilta lähtöisin oleva terroritoiminta, huolimatta jatkuvista rauhanneuvotteluista ja hyvän tahdon eleistä, kuten hiljattain tehdystä päätöksestä vapauttaa 198 palestiinalaista vankia. Israel on alueen ainoa demokraattinen maa ja käsittelee tätä uhkaa demokraattisten menetelmien ja voimavarojen avulla.

Päätöslauselmassa tuomitaan Israelin viranomaiset asiattomien menetelmien käyttämisestä alaikäisten kohtelussa. Siinä ei kuitenkaan mainita, että Amnesty Internationalin raporttien mukaan terroristijärjestöt,

kuten al-Aqsa marttyyrien joukot, Hamas, Islamilainen Jihad ja Palestiinan vapautuksen kansanrintama rekrytoivat alaikäisiä ja käyttivät heitä kuriireina. Joissain tapauksissa alaikäisille myös annetaan taistelu-tehtäviä tai heitä käytetään tekemään terrori-iskuja Israelin sotilaita ja siviilejä vastaan.

Äänestin tätä päätöslauselmaa vastaan, koska palestiinalaisten vankien kysymystä käsiteltiin niin puolueellisesti ja puutteellisesti.

- Mietintö: Hélène Flautre (A6-0309/2008)

Slavi Binev (NI), kirjallinen. – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Hélène Flautren mietinnössä käsitellään pakotteita, joihin Euroopan unionin on turvauduttava kaikkien ihmisoikeusloukkausten kohdalla, riippumatta siitä, missä päin maailmaa niihin syyllistytään. Mutta mitä tapahtuu omalla takapihalla? Jälleen kerran haluan kiinnittää huomionne Bulgarian hallituskoalition ennenkuulumattomaan toimintaan.

Heinäkuun 30. päivänä, jolloin Bulgarian parlamentissa oli tarkoitus äänestää epäluottamuslauseesta, Euroopan parlamentin jäsentä Dimitar Stoyanovia vastaan käytettiin poliisivoimia. Siitä huolimatta, että virkapukuisten ”avustajien” nimet saatiin selville välittömästi, tähän päivään mennessä ei ole seurannut rangaistuksia, ei anteeksipyyntöä, vaan tapausta peitellään räikeän ylimielisesti.

Sisäministeriön virkailijoiden käytös osoittaa, että he olivat tietoisia siitä ketä pahoinpitelivät, etenkin kun Stoyanov piti kaiken aikaa kädessään Euroopan parlamentin jäsenen henkilökorttia ja selitti useaan kertaan, kuka oli.

Euroopan parlamentin jäsenen laitonta pidätystä ja pahoinpitelyä ei ole tapahtunut koskaan tämän toimielimen 50-vuotisen historian aikana! Kollegamme tapaus on vaarallinen isku nykyisen eurooppalaisen demokratian perusperiaatteita vastaan. Se on henkilökohtaisten oikeuksien suora ja avoin loukkaus.

Kun hallituskoalition sortokoneisto ei säästänyt Dimitar Stoyanovin Euroopan parlamentin jäsenen asemaa, mitä jää tavalliselle Bulgarian kansalaiselle?

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Koska äänestyssestityksessä on mahdotonta käsitellä kaikkia tärkeitä mietinnössä esiin otettuja kysymyksiä, etenkin niitä monia, joista olemme täysin eri mieltä, paras lähestymistapa on ehkä käyttää täysistunnossa esitettyjä tarkistuksia koskevan äänestyksen esimerkkiä tämän EU:n poliittisen välineen keskeisen tavoitteen korostamiseksi.

Huolimatta siitä, että mietinnössä viitataan moniin mailhin, parlamentin enemmistö hylkäsi kaksi ehdotettua tarkistusta, joissa sanottiin:

- ... Euroopan unionin pakotteet helmikuussa 2006 EU:n vapaiksi ja demokraattisiksi tunnustamien vaalien jälkeen muodostettua Palestiinan hallitusta vastaan ovat vieneet pohjaa unionin politiikan johdonmukaisuudelta ja osoittautuneet huomattavan haitalliseksi heikentämällä huomattavasti poliittista ja humanitaarista tilannetta;

- ... jatkuvat kansainväliseen oikeuteen kohdistuvat rikkomukset, joihin Israel syyllistyy, vaativat unionilta välittömiä toimia.

Mikä olisikaan parempi esimerkki osoittamaan, että EU:n pakotteiden tavoite on sekaantuminen, jota on mahdotonta hyväksyä ja jota mitä ilmeisimmin toteutetaan kaksinaismoralistisesti. Toisin sanoen pakotteita käytetään painostuksen ja poliittisen sekaantumisen välineenä ”ystävien” suojelemiseksi ja niiden ”muiden” kritisoimiseksi, joita EU (ja Yhdysvallat) pitävät kohteena.

Siksi äänestimme mietintöä vastaan.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (EN) Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan puitteissa EU soveltaa rajoittavia toimenpiteitä, tai pakotteita, varmistaakseen YUTP:n tavoitteiden noudattamisen. EU:n nykyinen pakotepolitiikka kärsii liiallisista improvisointitapauksista, mikä usein johtaa hajanaisuuteen ja epä johdonmukaisuuteen. Mielestäni komissiolla pitäisi olla aktiivisempi rooli selkeän EU:n pakotteita koskevan politiikan määrittämisessä.

Mielestäni Euroopan parlamentin on oltava erittäin täsmällinen puhuessaan pakotteista ja erityisesti kehottaessaan EU:ta toimimaan vastauksena kansainvälisen oikeuden rikkomiseen, kuten parlamentti teki tässä Israelia koskevassa mietinnössä. Ennen kuin pyydämme EU:ta asettamaan pakotteita, meidän on mielestäni oltava hyvin perillä kansainvälisen oikeuden konkreettisesta rikkomisesta, ja meidän pitäisi välttää yleisluontoisten lausuntojen antamista. Tosiasialliset tapaukset on eriteltävä tekstissä tai esitettävä kyseisen asiakirjan alaviitteessä.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatin Hélène Flautren mietintöä EU:n pakotteiden arvioinnista osana EU:n ihmisoikeustoimia ja -politiikkaa. Olen tyytyväinen esittelijän tasapainoiseen lähestymistapaan tämän EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tärkeän välineen kohdalla. Pakotteita on sovellettava tapauskohtaisesti, ja ne on kohdistettava siten, että vältetään vaikutukset viattomiin osapuoliin. Olen tyytyväinen siihen, että Hélène Flautren mietintö kattaa asianmukaisesti nämä seikat.

Zita Pleštinská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) EU pitää ihmisoikeuksien kunnioittamista tärkeimpänä periaatteena ja sisällyttää siksi ihmisoikeuksia ja täytäntöönpanomekanismeja koskevia lausekkeita kaikkiin kolmansien maiden kanssa solmittaviin uusiin kahdenvälisiin sopimuksiin.

Tänään kiistellään pakotteiden poliittisesta tehosta ja niiden kielteisistä seurauksista. Olemme tästä erityisen tietoisia, kun EU:n on hyväksyttävä kanta Kaukasuksen konfliktiin.

Näin ollen suhtaudun myönteisesti Hélène Flautren mietintöön ja äänestin sen puolesta. Siinä tuodaan esiin uusi filosofia pakotteiden soveltamisesta ja uusia ideoita ihmisoikeuksien alalle.

Tarvitsemme tehokasta pakotepolitiikkaa, jottemme soveltaisi kaksinaismoraalia, joka perustuu esimerkiksi kumppanin strategiseen merkitykseen, kuten Venäjän ja Kiinan tapauksissa.

Meidän on käytettävä eri maita koskevia strategia-asiakirjoja ja muita vastaavia asiakirjoja perustana johdonmukaisen strategian kehittämiseksi maan ihmisoikeuksien ja demokratiatilanteen osalta. Meidän on käytettävä objektiivisia ja ajankohtaisia tietoja, jotka saadaan paikallisten kansalaisjärjestöjen edustajilta. Meidän on tuettava kansalaisyhteiskuntaa ja kohdistettava pakotteet niihin, jotka ovat syyllisiä konflikteihin, esimerkiksi jäädyttämällä varoja ja määräämällä matkustuskieltoja. Pakotteet eivät saa vaikuttaa köyhimpiin ihmisiin.

Olen vakaasti sitä mieltä, että pakotepolitiikasta ei tule tehokkaampaa, ennen kuin se sisällytetään yhdenmukaiseen EU:n ihmisoikeusstrategiaan. Pakotteet ovat tehokkaita vain silloin, kun niiden avulla voidaan muuttaa suhteita ja siten ratkaista konflikteja.

Pierre Schapira (PSE), kirjallinen. – (FR) Palestiinan helmikuussa 2006 järjestettyjen parlamenttivaalien jälkeen olin ensimmäisten joukossa sanomassa, sekä Jerusalemissa että parlamentissa, ettei meidän pitäisi soveltaa pakotteita Palestiinan hallitusta vastaan, koska siitä kärsisi kansa. Meidän on tosin myönnettävä, että palestiinalaisalueiden poliittinen tilanne on huonontunut huomattavasti, etenkin Fatahin ja Hamasin välillä, mutta tätä poliittista kriisiä ei voida laittaa pelkästään Euroopan pakotteiden syyksi. Siksi pidättäydyin äänestämästä tarkistuksesta 4.

Haluan myös sanoa, että tuomitsen jyrkästi jatkuvat kansainvälisen oikeuden loukkaukset, joihin Israel syyllistyy, mutta pahoittelen, ettei mietinnön tekstissä mainita niitä kansainvälisen oikeuden loukkauksia, joihin Lähi-idän muut maat ovat syyllistyneet. Tämä näyttää olevan kaksinaismoraalitapaus, ja siksi äänestin tarkistusta 5 vastaan.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), kirjallinen. – (DA) Siitä huolimatta, että Flautren mietinnössä on kritiikin arvoisia seikkoja, äänestän mietinnön puolesta osoittaakseni kannatusta ihmisoikeuksien puolustamiselle.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Euroopan unionin asettamat pakotteet ovat välineitä, jotka takaavat YUTP:n tehokkuuden. Ne voivat olla diplomaattisia työkaluja, mutta useimmiten ne ovat taloudellisia, ja niiden tarkoitus on taata kansainvälisen oikeuden, demokratian ja ihmisoikeuksien perusperiaatteiden noudattaminen.

Esittelijä kehottaa tekemään kattavan ja perusteellisen arvion nykyisistä rajoittavista toimenpiteistä, ja mielestäni hän on oikeassa niin tehdessään. Pakotteiden asettamiselle pitäisi laatia asianmukaisia periaatteita, jotta pakotteita käytetään ainoastaan tarkan tapauskohtaisen analyysin jälkeen.

Lisäksi olen sitä mieltä, että etusija pitäisi antaa sellaisten taloudellisten pakotteiden kehittämiseksi, jotka eivät vaikuta kielteisesti yhteiskuntaan eivätkä loukkaa pakotteiden kohteena olevien maiden kansalaisten ihmisoikeuksia. Tämä on erityisen välttämätöntä mustia listoja laadittaessa. Siksi minäkin kannatin mietintöä EU:n pakotteiden arvioinnista ihmisoikeuksien kannalta.

Jos pakotteiden asettaminen osoittautuu välttämättömäksi, mielestäni on tärkeää ottaa käyttöön myönteisiä toimenpiteitä niiden maiden kansalaisten auttamiseksi, joihin rajoittavia toimenpiteitä on kohdistettu.

Charles Tannock (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä ja konservatiiviset brittikollegani kannatamme varauksetta ihmisoikeuksia kaikille. Kannatamme ajatusta YUTP:hen kuuluvasta EU:n pakotejärjestelmästä, jota sovelletaan yksimieliseltä pohjalta maailman törkeimpiin ihmisoikeuksien loukkaajiin, sillä edellytyksellä, että Yhdistynyt kuningaskunta voi aina käyttää asiassa veto-oikeuttaan. Paheksomme myös sitä, että pakotteita on sovellettu epäjohdonmukaisesti ja että ne ovat täysin alttiita rikkomuksille, esimerkkinä se, miten presidentti Mugabe on päästetty EU:hun useaan otteeseen huolimatta hänen hallintoaan koskevasta matkustuskiellosta.

Valitettavasti Flautren mietinnössä mennään pidemmälle tunnustamalla Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeus määrätä kiellettyjen terroristijärjestöjen listasta – minkä on pysyttävä poliittisena päätöksenä, ei oikeudellisena – ja väittämällä, että Lissabonin sopimusta tarvitaan ihmisoikeuksien loukkauksista asetettavien EU:n pakotteiden tehostamiseksi. Siinä vaaditaan Euroopan parlamentin valvovan jäsenvaltioiden turvallisuuspalveluja ja aseidenvientiä koskevien käytännönsäntöjen tekemistä sitoviksi. Näistä syistä emme kannata mietintöä.

Ewa Tomaszewska (UEN), kirjallinen. – (PL) Äänestin kohtaa 57 vastaan nimenhuutoäänestyksessä. Valitettavasti äänestyslaitteeni ei toiminut. Yrityksiäni kiinnittää tähän huomiota ei huomioitu, kuten tapahtui viiden muunkin nimenhuutoäänestyksen kohdalla. Haluan pöytäkirjaan merkittävän, että äänestin asiakirjan kohdan 57 alkuperäistä tekstiä vastaan.

-Päätöslauselmaesitys: Vuosituhannen kehitystavoitteet - Tavoite 5: äitien terveyden parantaminen (RC-B6-0377/2008)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), kirjallinen. – (FR) Teoriassa viides vuosituhannen kehitystavoitteista – äitiyskuolleisuuden vähentäminen 75 prosenttia tästä hetkestä vuoteen 2015 mennessä – oli selvästi yksi parhaiten saavutettavista tavoitteista.

Itse asiassa tämä oli se, joka jäi pahiten jälkeen aikataulusta. Musertava tosiasia on, että Saharan eteläpuolisessa Afrikassa joka 16. nainen kuolee synnytykseen. Tämä luku ei juuri ole muuttunut 20 vuoteen.

Missä muualla maapallolla voisi esiintyä näin dramaattinen epätasapaino ihmisten terveyden alalla? Lisäksi on niin, että kun äiti kuolee, myös lapsen kuoleman todennäköisyys on kymmenkertainen.

Perusteellisissa ponnisteluissamme vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi meidän on siksi kiinnitettävä erityistä huomiota tavoitteeseen 5.

Itse G8 on vihdoinkin tajunnut asian. Edellisessä kokouksessaan Japanissa se hyväksyi ”terveyspaketin”, jonka tarkoituksena on rekrytoida ja kouluttaa miljoona terveydenhoitoalan ammattilaista Afrikkaa varten, niin että 80 prosenttia äideistä saa tukea synnytyksen aikana.

Pallo on nyt EU:n tuomioistuimella.

Yhteisön on toimittava samanaikaisesti ja todella konkreettisesti usealla suunnalla:

- naisille tiedottaminen ja heidän kouluttamisensa,
- julkisten terveydenhoitojärjestelmien vahvistaminen etelän maissa ja
- laajat investoinnit inhimillisiin voimavaroihin terveydenhoidon alalla.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äitiyskuolemia on joka vuosi noin 536 000 (niistä 95 prosenttia tapahtuu Afrikassa ja Etelä-Aasiassa). Jokaista kuolevaa naista kohden vähintään 20 kärsii vakavista komplikaatioista, jotka ulottuvat kroonisista tulehduksista vammoihin, jotka voitaisiin helposti välttää, jos kaikilla olisi mahdollisuus päästä synnytykseen liittyvään perus- ja hätätilannehoitoon ja käyttää lisääntymisterveyspalveluita. Tämä edellyttää laajempaa tukea kehittyneiltä mailta.

Nämä luvut ovat erittäin huolestuttavia ja kertovat, että äitiyskuolleisuus (vuosituhattavoite 5) ei ole tilanteessa, joka kehittyvien maiden olisi pitänyt saavuttaa, ja lisäksi se on ainoa, jonka kohdalla ei ole edistytty lainkaan. Tämänhetkiset luvut ovat täsmälleen samat kuin 20 vuoden takaiset luvut.

Tosiasia on, että äitiyskuolemat voitaisiin välttää tarjoamalla parempaa terveydenhoitoa ja takaamalla kaikille naisille kattavan seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevan tiedon saanti ja palvelut.

Kannatammekin hyväksyttyä päätöslauselmaa ja olemme iloisia siitä, että myös ehdotuksemme suojella tehokkaan ehkäisyn sekä laillisten ja turvallisten aborttien saatavuutta hyväksyttiin täysistunnossa.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) On kauheaa, että niin suuri osa maailman väestöstä elää äärimmäisessä köyhyydessä, että naiset näissä maissa kuolevat raskauden tai synnytyksen aikana ja että niin monelta puuttuu sekä tieto turvallisista ehkäisymenetelmistä että mahdollisuus käyttää niitä. Tämä on kysymys, joka koskee ihmisarvoa ja loukkaamattomia yleismaailmallisia ihmisoikeuksia, eikä vähiten köyhyydessä elävien naisten kohdalla.

Päätöslauselma sisältää myönteisiä – ja välttämättömiä – ehdotuksia, mutta siinä otetaan esiin myös kysymyksiä, jotka eivät kuulu EU:n toimivaltaan. Olemme päättäneet tukea ehdotuksia, joissa vaaditaan parempia edellytyksiä naisille, erityisesti seksuaali- ja lisääntymisterveyden osalta. Päätöslauselmassa käsitellään kuitenkin myös asioita, jotka tietyssä määrin ovat luonteeltaan ulkopoliittisia. Siksi pidättäydyimme äänestämästä loppuäänestyksessä.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (EN) Euroopan parlamentin päätöslauselma äitiyskuolleisuudesta on erittäin merkittävä vuosituhannen kehitystavoitteiden valossa ja tuo julki viestimme siitä, että olemme tietoisia nykytilanteesta ja että vaadimme toimia miljoonien naisten auttamiseksi kehittyvissä maissa. Kannatan ehdottomasti ehdotusta kehottaa komissiota ja neuvostoa kehittämään ohjelmia ja toimintalinjoja, jotka auttaisivat äitiyskuolleisuuden ehkäisemisessä, erityisen painopisteen ollessa seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevan tiedon saannissa, luku- ja kirjoitustaidossa sekä ravinnossa.

Tämän päätöslauselman yhteydessä totean, että uskon ehkäisyvälineiden käytön olevan erittäin tärkeää tautien ja ei-toivottujen raskauksien ehkäisyssä sekä äitiyskuolleisuuden vähentämisessä. Samalla olen kuitenkin vakuuttunut siitä, ettei meillä ole oikeutta tuomita tai kritisoida kirkkoja, jotka toimivat vain moraalisena, eivät lakia säätävänä auktoriteettina, jotka puhuvat uskon puolesta mutta eivät kiellä henkilökohtaisen valinnan tekemistä. Lisäksi on kirkkoja, jotka eivät käsittele ehkäisykysymyksiä seurakuntansa kanssa.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, koska korkea äitiyskuolleisuus ei koske ainoastaan kehittyviä maita vaan myös uusia EU:n jäsenvaltioita.

On huolestuttavaa, että joka vuosi 536 000 perhettä jää ilman äidin tukea, mikä luo epätasapainoa yhteiskunnan perusyksikön tasolla. Tunnemme tämän ilmiön syyt ja menetelmät sen torjumiseksi; tapa, jolla toiminta järjestetään ja suunnitellaan, riippuu meistä.

Olen todella sitä mieltä, että painopiste on asetettava lähinnä naisten mahdollisuuteen saada tietoa terveyden kannalta turvallisesta lisääntymisestä. Emme voi onnistua toiminnassamme, jos naiset itse eivät tule tietoisiksi vaaroista, joille altistavat itsensä ennen raskautta tai sen aikana. Meidän on myös osoitettava mahdollisimman paljon varoja kaikkien saatavilla olevien laadukkaiden palvelujen tarjoamiseksi.

Toomas Savi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Arvoisa puhemies, koska kannatin tarkistuksia, jotka koskivat Yhdysvaltojen global gag rule -säännön ja joidenkin kirkkojen ajaman ehkäisyvälineiden käyttökiellon tuomitsemista, äänestin päätöslauselman puolesta. Olin kuitenkin järkyttynyt saadessani tietää, että jotkut kollegoistani, jotka tavallisesti voi ottaa vakavasti, ovat asettaneen paavin lausunnot kehitysmaiden ihmisten terveyden ja hyvinvoinnin edelle.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Lapsikuolleisuuden lisääntyminen ja syntyvyyden lasku yhtäältä ja väestön ikääntyminen toisaalta vaativat jäsenvaltioilta ja yhteisön toimielimiltä tiukkoja ja kiireellisiä toimia.

Äänestin äitiyskuolleisuudesta ennen vuosituhannen kehitystavoitteiden tarkistamista 25. syyskuuta pidettävässä YK:n korkean tason tapaamisessa annetun päätöslauselman puolesta, koska päätöslauselman tekstissä kehoitetaan neuvostoa ja komissiota laajentamaan odottavien äitien terveydenhuoltopalvelujen tarjontaa ja painottamaan ohjelmia, joiden aiheena on synnytystä edeltävä hoito, odottavien äitien ravinto-ohjelmat, asianmukainen synnytysavustus, jossa vältetään tarpeettomat keisarinleikkaukset, synnytyksen jälkeinen hoito ja perhesuunnittelu. Tämän päätöslauselman avulla kehoitamme neuvostoa ja komissiota takaamaan, että lisääntymisterveyttä koskevat terveydenhuoltopalvelut ovat kohtuuhintaisia, kaikkien saatavilla ja laadukkaita.

On tärkeää kohdentaa kaikki saatavilla olevat voimavarat äitiyskuolleisuuden ehkäisyä koskeviin ohjelmiin ja toimintalinjoihin.

Pidän tärkeänä myös perhesuunnittelutoimien rahoittamista julkisista varoista.

Ewa Tomaszewska (UEN), kirjallinen. – (PL) Päätöslauselma sisältää kohtia, joissa epäsuorasti rohkaistaan abortteihin, ja toisia, joissa avoimesti kehoitetaan aborttien laillistamiseen. Tätä aihetta koskevien lausuntojen mukaan ottaminen rikkoo toissijaisuusperiaatetta. Se tarkoittaa myös sitä, että sellaisten jäsenvaltioiden, joissa abortti on kielletty, yhteisölle osoittamia varoja voidaan käyttää aborttien edistämiseen kolmansissa maissa.

On tekopyhää perustella abortteja kannattavaa propagandaa äitiysterveysten edistämiseksi ja myöntää varoja abortteihin sen sijaan, että ne osoitettaisiin äitiysterveysten parantamiseen. Siksi äänestin tätä päätöslauselmaesitystä vastaan.

Anna Záborská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Äänestin tätä päätöslauselmaa vastaan.

Äitiysterveysten suojeleminen ehdoton edellytys ihmiskunnan selviytymiselle.

Kehitysmaiden äidit kärsivät tällä hetkellä kulkutaudeista, eikä heidän käytössään ole perusterveydenhoitoa, aspiriinia eikä edes kupillista juomavettä. YK:n pääsihteeri painotti selkeästi, että alle kymmenen prosenttia budjetista käytetään niiden ongelmien ratkaisemiseen, jotka vaikuttavat 90 prosenttiin maailman väestöstä. Keuhkokuume, tarttuva ripuli, tuberkuloosi ja malaria – tauteja, jotka aiheuttavat valtavia terveysongelmia kehittyvissä maissa mutta joita voidaan hoitaa – saavat osakseen alle yhden prosentin budjetista.

YK on hyväksynyt strategian, jolla tuetaan synnytystä terveydenhoidon ammattilaisen valvonnassa. Strategian tarkoitus on rajoittaa äitiyden riskejä, vähentää lapsikuolleisuutta ja parantaa palvelujen saatavuutta.

Päätöslauselmassamme kuitenkin ehdotetaan muun muassa kattavien ja turvallisten aborttien tarjoamista ja pahoitellaan lisääntymisterveyteen liittyvien palvelujen tarjonnan puutetta. Siinä kehoitetaan neuvostoa ja komissiota "takaamaan, että lisääntymisterveyttä koskevat terveydenhoitopalvelut ovat kohtuuhintaisia, kaikkien saatavilla ja laadukkaita", ja "edistämään kaikkien naisten mahdollisuuksia saada seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevia kattavia tietoja ja palveluja". Siinä kehoitetaan neuvostoa ja komissiota toimimaan tällä alalla, mutta abortit kuuluvat jäsenvaltioiden yksinomaisten toimivallan piiriin, eivät EU:n.

Emme voi tarjota kehitysmaiden äideille epäselvää, yksinkertaistettua tai, vielä pahempaa, ideologisesti puolueellista kuvaa terveydenhuollosta.

- **Mietintö: Syed Kamall (A6-0283/2008)**

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Palvelukaupan yleissopimus (GATS), joka takaa palvelujen vapauttamisen kansainvälisellä tasolla ja jonka esittelijä niin intohimoisesti haluaa nähdä allekirjoitettavan, ei todellisuudessa ole enempää kuin Bolkesteinin direktiivi maailmanlaajuisessa mittakaavassa. Eilisen "puolalainen putkimies" on huomenna kiinalainen tai pakistanilainen.

Ainoa poikkeus koskee "julkista valtaa käytettäessä tarjottavia palveluita", joita "ei tarjota kaupallisesti eikä kilpailtaessa yhden tai useamman palvelujen tarjoajan kanssa". Toisin sanoen ainoat, joihin sopimus ei vaikuta, ovat poliisi, tuomioistuimet, ulkoasiainhallinto ja armeija. Toisaalta GATSista tulee uusi askel kohti julkisten palvelujen purkamista, prosessia, jonka komissio aloitti noin 15 vuotta sitten kilpailun ja yhtenäismarkkinoiden nimissä.

Nyt Euroopan unioni uskoo nauttivansa kilpailuedusta ja vakuuttaa, että sen palveluntarjoajilla on riittävät mahdollisuudet päästä kolmansien maiden markkinoille. Palvelualalle tulee joka tapauksessa käymään juuri niin kuin teollisuudellemme, joka kärsii uudelleensijoituksista ja saneerauksista ja bonuksena sosiaalisen polkumyynnin tuonnista. Sosiaalisten, ympäristöön liittyvien ja laadullisten normien laittaminen oikeisiin mittasuhteisiin, mistä ei esittelijän mukaan pitäisi tulla kaupan estettä, sisältää Euroopan sosiaalisen ja taloudellisen mallin vähittäisen hajoamisen siemenet.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Päätöslauselmasta on poistettu joitakin kielteisistä seikoista, ja joitakin sen sanamuodoista on lievennetty, mikä on yritys "inhimillistää" päätöslauselmaa, vaikkei vapauttamisprosessia kyseenalaistetaakaan. Tästä huolimatta päätöslauselma on periaatteessa edelleenkin kuin palvelujen, myös julkisten palvelujen – joita vapauttamista koskevan "eriytetyn" lähestymistavan tarve oletettavasti rajoittaa – vapauttamista puolustava oppikirja.

Parlamentin enemmistön huolista huolimatta tämänhetkinen kansainvälinen tilanne ei kuitenkaan ole sama kuin mikä se oli Dohan kierroksen alkaessa vuonna 2001, mikä tarkoittaa, että Yhdysvallat ja EU kamppailevat saadakseen WTO:n tuputtamaan maailmalle toimintasuunnitelmansa taloudellisesta valta-asemasta.

Huolimatta jatkuvista epäonnistumisista EU ja "sosiaalidemokraatit" Mandelson ja Lamy yrittävät kuitenkin jälleen estää neuvotteluja "joutumasta raiteiltaan" suojellakseen neuvotteluissa jo vallattua jalansijaa sen menettämisen sijaan.

Kuten olemme todenneet ennenkin, tärkeimpien talous- ja rahoitusryhmien tavoite on kansainvälisen kaupan hallinta – kapitalistisen kilpailun puitteissa – sekä kansallisten talussektorien (maatalous, teollisuus, palvelut, työvoima, luonnonvarat) hallinta ja itse valtioiden hallinta.

Vapauttaminen tarkoittaa hyökkäämistä työntekijöiden saavutusten ja kansojen itsemääräämisoikeuden kimppuun sekä ympäristön tuhoamista.

Siksi äänestimme tätä päätöslauselmaa vastaan.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Palvelut muodostavat yli kolme neljäsosaa Euroopan taloudesta. Palveluala on elintärkeä Euroopan paljolti tietoon perustuvan talouden kilpailukyvyllä ja innovoinnille. Euroopan unionin palvelujen sisämarkkinoiden tehokas toiminta on erittäin tärkeää EU:n yritysten kilpailukyvyllä maailmanmarkkinoilla. Ajallaan toteutettu ja asianmukainen yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano ja sisällyttäminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on elintärkeää markkinoiden vakaan toiminnan kannalta, etenkin palveludirektiivin tapauksessa.

Palvelukauppaan kuuluu pääasiassa erikoistuneen tiedon siirtäminen maiden välillä. Näin ollen palvelujen vapaalla kaupalla on tärkeä tehtävä kaikissa kehitysstrategioissa, koska se helpottaa tietämyksen nopeaa ja tehokasta siirtämistä suuressa mittakaavassa. Lisäksi palvelumarkkinoille pääsyn helpottaminen muodostaa tilaisuuden ei vain kehittyneille maille vaan myös kehittyville, joilla on usein niukat mahdollisuudet päästä käyttämään tietämystä.

Palvelumarkkinoille pääsy on vaikea kysymys meneillään olevien WTO-neuvottelujen puitteissa. On kuitenkin pidettävä mielessä, että palvelukauppaa koskevien neuvottelujen on palveltava EU:n etua samoin kuin edistettävä köyhimpien maiden kehittymistä. Jos huomattavat ulkomaiset investoinnit sallitaan, nimenomaan palvelukaupan vapauttaminen voisi helpottaa lisääntyvää ja kestävämpää tuotantoa ja infrastruktuurien nykyaikaistamista kaikissa talouksissa.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Syed Kamallin mietinnössä palvelukaupasta tarkastellaan tapoja, joilla EU:n yritykset voivat päästä kolmansien maiden palvelumarkkinoille. Palveluilla on tosiaan entistä tärkeämpi rooli kansainvälisessä kaupassa. Nimenomaan tästä syystä on tärkeää tehdä ero kaupallisten ja olennaisten julkisten palvelujen välillä. Tein tämän selväksi äänestyskäyttäytymiselläni.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) GATSin puitteissa, kahden- ja monenvälisen sopimusten ja avoimen tai peitellyn pakottamisen ja uhkien avulla, EU kannustaa pääomaa tunkeutumaan vähemmän kehittyneiden maiden kehittyville palvelumarkkinoille voittojen ja oman vaikutusvaltansa kasvattamiseksi. Komission raportissa kehutaan ja tuetaan tätä politiikkaa.

Julkiset hyödykkeet, kuten vesi, terveys ja hyvinvointi, koulutus ja niin edelleen, ovat monopolien toiminnan kohteena. Tarkoituksena on vapauttaa ja avata kansalliset markkinat ja yksityistää yrityksiä. Kapitalistisesta saneerauksesta tulee vielä tuhoisampaa köyhien maiden työntekijöiden kannalta.

Imperialististen keskusten välinen kilpailu yhdistettynä köyhien maiden vastustukseen on johtanut viimeisimpien WTO-neuvottelujen epäonnistumiseen. Vallan keskukset kilpailevat keskenään tehdäkseen kahden- ja monenvälisiä sopimuksia pyrkiessään vahvistamaan asemiaan.

Huomio kiinnittyy julkisten palvelujen suoraan ja epäsuoraan lakkauttamiseen, erityisesti pääomalle tuottoisilla aloilla, ja kaikkien turvaesteiden poistamiseen. Tämä on yritys yhdistää palvelut hyödykkeisiin ja käydä yhteisiä neuvotteluja maataloustuotannosta. Kaikki nämä ovat yksinkertaisesti esimerkkejä eurooppalaisesta kapitalistis-imperialistisesta hyökkäävyydestä, jonka kannattajat ovat kärkeä ryhtymään sotaan tuputtaakseen valintojaan muille.

Tokia Saïfi (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin palvelukauppamietinnön puolesta kehottaakseni komissiota pyrkimään kauppaneuvotteluissaan sekä edistykseen ja vastavuoroiseen palvelumarkkinoille pääsyn avaamiseen että avoimuuden lisäämisen politiikkaan. Euroopan unionin, joka on maailman suurin palvelujen viejä ja suurin palvelujen toimittaja, on edistettävä helpompaa pääsyä palvelumarkkinoille yhtä lailla sekä kehittyneille että kehittyville maille.

Tämän vapauttamisen on kuitenkin oltava asteittaista ja vastavuoroista siten, että sen yhteydessä otetaan huomioon asianosaisten maiden erilaiset intressit. Tämä oli mielessäni, kun puolsin äänestyksessä tarkistusta 2, jossa korostetaan tarvetta tehdä ero kaupallisten ja muiden palvelujen välille ja eriytetyn lähestymistavan omaksumista avattaessa yleishyödyllisten palvelujen markkinoita. Puolsin myös tarkistusta 5, jossa taloudellisten kumppanuussopimusten puitteissa kehoitetaan takaamaan kaikille yleiset, saatavilla olevat ja kestävät julkiset palvelut.

Lisäksi puolsin tarkistusta 7, jossa tunnustetaan, että tiettyjä tuotteita, kuten vettä, on pidettävä yleisenä julkisena omaisuutena, ja huomauttaisin, että on oltava varovainen esittäessä tämänkaltaisten palvelujen markkinoiden avaamista.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Palvelujen kaupasta on nykyään tullut välttämättömyys kaikille talouksille. Minkään maan ei ole mahdollista saavuttaa taloudellista menestystä, jos sen palveluinfrastruktuuri on kallis ja tehoton. Tekstiilien, tomaattien ja muiden tavaroiden tuottajat ja viejät eivät ole kilpailukykyisiä, jos niiden käytettävissä ei ole tehokasta pankkijärjestelmää, tehokkaita vakuutusyhtiöitä, kirjanpitoyrityksiä ja televiestintä- ja kuljetusjärjestelmiä.

Mahdollisuus tarjota julkisia palveluja yksityisyritysten kautta on kuitenkin myös ratkaiseva. Muun muassa terveydenhoidon, koulun ja julkisen viestinnän alojen kilpailun kautta saamme parempaa palvelua. Päätin siksi tukea sitä, ettei tehdä kategorista eroa yksityiseen ja julkiseen käyttöön tarkoitettujen palvelujen välillä, koska uskon, että kilpailu myös julkisella sektorilla edistää tehokkuutta ja parempaa palvelua. Minulle tämä on itsestään selvää, riippumatta siitä, onko kyse sisämarkkinoistamme vai palvelukaupasta muissa maissa, EU:n rajojen ulkopuolella.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Palvelukauppamietinnön tarkoituksena on korostaa palvelukaupan asemaa hyödyllisenä sektorina uusien pysyvien työpaikkojen luomisen ja kansalaisten elämänlaadun parantamisen kannalta. Nämä palvelut muodostavat tällä hetkellä jopa 75 prosenttia Euroopan unionin BKT:stä.

Esittelijä kehottaa palvelukauppamarkkinoiden avaamiseen ja vapauttamiseen. On varmasti tarpeen avata markkinoita ja parantaa kilpailukykyä. Minun mielestäni palvelukaupan avaamisen ei kuitenkaan pitäisi ymmärtää tarkoittavan yksityistämistä. On vahvistettava selvästi, että kaupalliset palvelut ovat luonteeltaan erilaisia kuin julkiset. Vastaavasti on varmistettava, että lähestymistapa, jota noudatetaan julkisten palvelujen kaupan avaamisen yhteydessä, on täysin erilainen kuin kaupallisten palvelujen kaupan avaamisessa noudatettava.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Puolsin äänestyksessä palvelukauppamietintöä, jossa korostetaan palvelukaupan merkitystä työpaikkojen luomisen kannalta.

Sosialistiryhmän esittämässä tarkistuksessa 2 korostetaan tarvetta omaksua eriytetty lähestymistapa yleishyödyllisten palvelujen markkinoiden avaamisen yhteydessä ja erityisesti tarvetta tehdä ero kaupallisten ja muiden palvelujen välillä.

Pidän tarkistusta 5 erittäin tärkeänä. Siinä kehoitetaan takaamaan kaikille yleiset, saatavilla olevat, kestävät, kohtuuhintaiset ja laadukkaat julkiset palvelut. Lisäksi pidän tärkeänä tarkistusta 10, jossa komissiota kehoitetaan vahvistamaan piratismiin torjuntaa etenkin Internetin kautta ja pyydetään komissiota esittämään parlamentille ja neuvostolle ehdotus, jonka tarkoitus on tarjota yhteisölle ja sen jäsenvaltioille laadullisia tietoja ja tilastotietoja piratismista, etenkin Internetin kautta, Euroopan tasolla.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjallinen. – (PL) Niin kutsuttu palveluvallankumous, joka on ollut käynnissä 1900-luvun puolivälistä saakka, on johtanut siihen, että palveluista on tullut useimpien maiden tärkein taloudenala. Teknologinen edistys etenkin televiestinnän ja tietotekniikan aloilla on muuttanut oleellisesti näkemystä palveluista ja niiden mahdollisesta roolista kansainvälisessä kaupassa. Edellä mainitun järjestelmän dramaattinen laajeneminen yhdessä teknologisen edistyksen kanssa on johtanut kansainvälisen palvelukaupan laajenemiseen.

Puolan osallistuminen kansainväliseen palvelukauppaan ei ole koskaan ollut merkittävää. Sama pätee muihin Keski- ja Itä-Euroopan maihin. Tämä johtui pitkälti alan alikehittyneisyydestä suunnitelmatalouksissa. Oleelliset muutokset palvelualan kehittämisessä alkoivat vasta kommunismin kautta seuranneen siirtymäkauden aikana ja jatkuivat koko Euroopan yhteisöihin liittymisen prosessin ajan. Radikaalit muutokset palvelualalla ovat jo ilmeisiä. Lisäksi Puolan yhdentymisen yhteisöihin ja siihen liittyvän prosessin, jossa

Puolan taloutta sopeutetaan EY:n vaatimuksiin, pitäisi nopeuttaa palvelualan kehittymistä ja tarjota Puolalle uusia tilaisuuksia osallistua kansainväliseen palvelukauppaan.

Katson näin ollen, että EU:n pitäisi tehdä kaikkensa parantaakseen palvelukaupan laatua, sillä tämä ala edistää hyvinvointia ja työpaikkojen syntymistä maailman kaikissa talouksissa. Lisäksi se auttaa nopeuttamaan kehitystä.

- Mietintö: Josu Ortuondo Larrea (A6-0308/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Vaikka olemme tyytyväisiä siihen, että mietinnössä ilmaistaan huoli tarpeesta investoida satama-alueisiin, teknologiseen nykyaikaistamiseen ja ympäristönsuojeluun, katsomme tämän mietinnön peittävän sen tosiasian, että yksi Euroopan komission tavoitteista tulevan satamapolitiikan alalla on pyrkiä tämän monessa jäsenvaltiossa strategisen julkisen palvelun vapauttamiseen.

Pahoittelemme siksi, että parlamentti hylkäsi ehdotuksemme, joissa

- korostettiin torjuvaa kantaa uusiin yrityksiin vapauttaa satamapalvelut EU:n tasolla soveltamalla sisämarkkinoiden kilpailusääntöjä

- ja kehoitettiin tekemään aloitteita alan epävarmuuden ja onnettomuusriskien torjumiseksi ja satamatyöntekijöiden oikeuksien, etenkin työllisyyteen, kohtuulliseen palkkaan, arvokkaisiin työoloihin, sosiaaliturvaan, työehtosopimuksiin, ammattiliitto-oikeuksiin ja ammattikoulutukseen liittyvien oikeuksien, kunnioittamisen takaamiseksi ja varmistamiseksi.

Euroopan satamien monimuotoisuus ja täydentävyys on turvattava ja niiden hallinnoinnin on perustuttava kehittyneisiin laatu- ja turvallisuusnormeihin, jotka ovat taloudellisen kehityksen strategisia osatekijöitä. Euroopan satamien hallinnoinnin avaaminen monikansallisille yrityksille, mitä näyttää tapahtuvan, laskee työmarkkinasuhteiden ja työehtosopimusneuvottelujen arvoa ja lisää riskejä epävarmuudesta satamajärjestelmässä, mikä lopulta kyseenalaistaa merialan turvallisuuden.

Siksi pidättäydyimme äänestämästä.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (EN) Äänestysten aikana ilmaisin kantani äänestämällä GUE-ryhmän tarkistuksia vastaan. Satama-alalla on Euroopan unionille ratkaiseva merkitys taloudellisesta, kaupallisesta, sosiaalisesta, ympäristöön liittyvästä ja strategisesta näkökulmasta katsottuna. Alan merkityksen huomioon ottaen en kuitenkaan voi tukea lähestymistapaa, jonka mukaan satamien pitäisi olla julkista omaisuutta.

Päinvastoin, kannatan jäsenvaltioiden oikeutta ottaa oma etunsa huomioon päättäessään, avaavatko ne satama-alan vapauttamiselle. Päätökset satamien yksityistämisestä ja/tai yksityisen ja julkisen kumppanuuden soveltamisesta satamiin kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan, eikä niitä pidä ohjata Euroopan toimielimistä niin kauan kuin niiden yhteydessä noudatetaan yhteisön lainsäädäntöä. Itse asiassa joitakin Euroopan satamista hallinnoivat jo viranomaiset tai yritykset kolmansista maista. Minun mielestäni satama-alan, kuten minkä tahansa muun alan, pitäisi antaa toimia yhtä lailla kilpailullisin perustein.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Kreikan kommunistipuolue äänestää mietintöä vastaan, koska siinä kannatetaan ja noudatetaan komission satamatiedonannon perusteita. Tiedonannossa mainostetaan EU:n muuttumatonta tavoitetta yksityistää satamat. Satamien yksityistämisen on tähän saakka estänyt satamatyöntekijöiden kamppailu, mutta EU ei ole hylännyt ajatusta, koska se on EU:n pääoman keskeinen tavoite.

Siksi komissio pyrkii nyt edistämään sitä pilkkomisen avulla eli luovuttamalla tuottoisia satamapalveluita pääomalle. Samaan aikaan EU:n tähtäimessä ovat satamille maksettavat valtiontuet. EU valmistelee niiden lakkauttamista tai merkittävää supistamista tasoittaen näin tietä niiden yksityistämiseksi. Satamat muodostavat jäsenvaltioiden taloudelle strategisesti merkittävän sektorin ja ovat suoraan yhteydessä niiden puolustusvalmiuteen ja riippumattomuuteen. Tästä syystä suunnitelmat satamapalveluiden vapauttamiseksi ja satamien yksityistämiseksi eivät vaikuta vain niissä työskenteleviin vaan koko työväenluokkaan ja suureen yleisöön.

Ei riitä, että työväenluokka ja työntekijät yleensä ovat valppaita ja järjestävät kamppailunsa yksityistämissuunnitelmia vastaan; heidän on taisteltava sellaisten satamien puolesta, jotka ovat kansan omistuksessa omavaraisen kansantalouden puitteissa ja kansan määräysvallan alaisina.

- Mietintö: Michael Cramer (A6-0326/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Huolimatta siitä, että olemme samaa mieltä mietinnön sisältämisestä aiheista ja ehdotuksista, katsomme, ettei se heijasta riittävästi kansallisen politiikan olennaisia osatekijöitä tällä strategisella alalla – johon liittyy sosiaalisia, taloudellisia ja ympäristöön liittyviä seikkoja – etenäkään sitä, että tämän järjestelmän pitäisi perustua vahvaan julkiseen sektoriin, eikä tarvetta torjua työntekijöiden oikeuksien järjestelmällistä loukkaamista ja niistä poikkeamista, joita alalla osittain nähdään.

Näin ollen katsomme, että koska mietinnössä ei puututa tähän alan ammattilaisten työolojen keskeiseen näkökohtaan, siinä ei päästä tavoitteeseen. Väliaikaisten urakkasopimusten tekemisen käytäntö, joka kannustaa olemaan välittämättä työajoista, lepotaupoista ja työehtosopimuksista sen lisäksi, että se rikkoo työntekijöiden oikeuksia, kyseenalaistaa heidän turvallisuutensa (ja ulkopuolisten turvallisuuden). Tämän vuoksi meidän on pysäytettävä työpaikkojen tuhoaminen ja työmarkkinasuhteiden epävarmuuden lisääntyminen edistämällä yhdentymistä yritysten henkilöstöjen sisällä ja lisäämällä työurien ja palkkojen arvoa.

Olemme myös eri mieltä siitä, että painotetaan "käyttäjää maksaa"- ja "saastuttaja maksaa"-periaatteiden soveltamista, sillä nämä toimenpiteet vaikuttavat lähinnä lopulliseen kuluttajaan ja hyödyttävät vain niitä, joilla on taloudellinen valmius "käyttää" ja "saastuttaa" osallistumatta välttämättä rahtiliikenteen merkittävään parantamiseen.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Puollan äänestyksessä Michael Cramerin mietintöä kestävästä ja tehokkaasta logistiikka- ja tavaraliikennejärjestelmästä.

Tämä on edellytys Euroopan aseman vahvistamiselle ja kehittämiselle kansainvälisessä kilpailussa ilman, että se tapahtuu ympäristön ja kansalaisten kustannuksella. Niin sanotut vihreät käytävät ovat keskeinen konsepti Euroopan liikenteen optimoimiseksi ja sen toteuttamiseksi mahdollisimman kestävästi. Kaikenlaisen saastumisen rajoittaminen ja samanaikainen uusiutuvien energialähteiden hyödyntämisen edistäminen ovat tässä yhteydessä oikea tie.

Tärkeä ja suuntaa näyttävä asema on investoinneilla uusiin tekniikoihin, kuten tietokoneavusteiseen jatkuvan pysähtymisen ohjaamiseen tavaraliikenteessä, ja muualla kuin maanteillä kulkevien liikennevälineiden tukemisella.

Myös yhtenäistämällä organisaatiota ja hallintoa EU:n laajuisesti voidaan tehostaa ja optimoida eurooppalaista liikennejärjestelmää. Eurooppa tarvitsee menestyäkseen kilpailukykyisen ja innovatiivisen talouden. Esitetty mietintö tukee tätä tavoitetta ratkaisevasti.

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) Olen Michael Cramerin kanssa samaa mieltä siitä, että Euroopan tavaraliikenteestä on pyrittävä tekemään tehokkaampaa, yhdenmetympää ja kestävämpää.

Kannatan myös kaikkia haluttujen tavoitteiden saavuttamiseksi puollettuja toimenpiteitä. Toimenpiteisiin kuuluvat keskittyminen liikennekäytäviin sekä innovatiivisten tekniikkojen ja infrastruktuurien ja tavaraliikenteen tehokkaamman hallinnan edistäminen. Mietinnössä mainitaan myös tarve yksinkertaistaa hallinnollisia menettelyjä ja tavarankuljetusketjua sekä parantaa tieliikenteelle vaihtoehtoisten liikennemuotojen houkuttelevuutta. Kannatan kaikkia näitä lähestymistapoja. Mielestäni esittelijän määrittämien ensisijaisten tavoitteiden pitäisi edistää huomattavasti tavaraliikenteen parantamista Euroopassa.

- Mietintö: Frédérique Ries (A6-0260/2008)

Liam Aylward (UEN), kirjallinen. – (EN) Kollegani ja minä olemme iloisia uudesta mielenkiinnosta tutkimukseen, joka koskee terveysriskejä, jotka aiheutuvat mahdollisesti pitkittyneestä altistumisesta sähkömagneettisille kentille. Varovaisuus on olennainen asia näiden terveysvaikutusten yhteydessä. Tämä on aihe, joka on huolestuttanut minua henkilökohtaisesti ja johon pyrin puuttumaan tämän vuoden tammikuussa. Kirjeessäni entiselle komission jäsenelle Kyprianoulle kiinnitin hänen huomionsa siihen, että aiheesta tehtiin arvio viimeksi 12. heinäkuuta 1999, vaikka arviota odotettiin viiden vuoden sisällä kyseisestä päivämäärästä.

Puolsin äänestyksessä Riesin mietintöä, jossa todetaan, että vuoden 1999 raportin jälkeen syntyneen uuden teknologian tulvan takia arvio on vanhentunut. Äänestin kuitenkin sitä tarkistusta vastaan, jossa vaadittiin yhdenmukaistettujen tiukempien rajojen määrittämistä tiettyjen sähkömagneettisten aaltojen päästöille. Tämä on terveyskysymys ja siten irlantilainen kysymys. Irlannin hallitus julkaisi hiljattain raportin, jossa päätellään, että tähän mennessä ei ole havaittu haitallisia lyhyen tai pitkän aikavälin terveysvaikutuksia. Se on jo ottanut käyttöön Maailman terveysjärjestön (WHO) hyväksymät, kansainvälisen

säteilysuojelutoimikunnan antamat ohjeet yleisen ja työperäisen sähkömagneettisille kentille altistumisen rajoittamisesta. Irlannin on määrättävä Irlannin asioista, ja sitä ohjaa WHO.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänestimme tämän mietinnön puolesta tietyistä ristiriitaisuuksista huolimatta. Mietintö sisältää kuitenkin monia myönteisiä seikkoja, jotka ovat tärkeitä, erityisesti se, että siinä puolustetaan varovaisuusperiaatetta vahvistaen, että sen pitäisi muodostaa yksi yhteisön terveys- ja ympäristöpolitiikan kulmakivistä.

Mietinnössä myös kritisoidaan toimintasuunnitelmaa, etenkin kohdassa, jossa todetaan, että siinä ”on jo itsessään osittaisen epäonnistumisen siemen, koska sillä on tarkoitus ainoastaan tukea jo olemassa olevia yhteisön politiikkoja, koska se ei perustu ehkäisevään politiikkaan, jolla pyritään vähentämään ympäristötekijöihin liittyviä sairauksia, ja koska sillä ei ole minkäänlaista selvää ja määrällisesti ilmaistua tavoitetta”.

Mietinnössä korostetaan myös sitä, että Euroopan komission on otettava huomioon pk-yritysten taloudellinen merkitys tarjoamalla niille teknistä tukea tehdäkseen niille mahdolliseksi sitovien ympäristöterveyttä koskevien säännösten noudattamisen, tukeakseen niitä siinä ja kannustaakseen niitä toteuttamaan lisäksi muita ympäristöterveyden ja yritysten toiminnan kannalta suotuisia muutoksia.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatin Frédérique Riesin mietintöä aiheesta ”Väliarvio Euroopan ympäristöterveystoimintasuunnitelmasta (2004–2010)”. Kehotus keskittyä toimintasuunnitelmassa sisä- ja ulkoilman laatuun ja kemikaaleihin saa tukeni. Kaikkien tuottajien tai maahantuojien velvoittaminen osoittamaan tuotteensa turvallisuus, ennen kuin tuote voidaan saattaa markkinoille, on myös myönteinen askel sen varmistamiseksi, että sekä kuluttajia että ympäristöä suojellaan asianmukaisesti.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Luonnonvarojen ajattelematon käyttö voiton saamiseksi, kapitalistinen saneeraus, markkinoiden vapauttaminen ja energian, liikenteen ja televiestinnän yksityistäminen johtavat ympäristön tuhoamiseen. Yhdessä työehtojen ja -olojen huononemisen sekä terveyden, hyvinvoinnin ja vakuutusten yksityistämisen kanssa näemme niiden lisäävän yleisiä ja erityisesti ympäristöriskeihin liittyviä terveysongelmia. Terveyspalvelujen kaupallistaminen ja EU:n ympäristöpolitiikka, joka päästäkauppajärjestelmän ja ”saastuttaja maksaa”-periaatteen myötä on tekemässä ympäristöstä hyödykettä, eivät voi estää riskejä ja tauteja eivätkä edes hallita niitä työntekijöiden eduksi, koska niiden perustavoite on pääoman tuottojen lisääminen.

Mietinnön esittelijä on oikeassa tuloksissaan, jotka koskevat muun muassa ehkäisy- ja suojeluperiaatteiden soveltamista, olennaisten, tiukkojen toimenpiteiden puutetta, tarvetta tehdä kattavia, haavoittuvimpiin ryhmiin perustuvia tutkimuksia, mielenterveyttä sekä sähkömagneettisten kenttien vaikutuksia. Mietinnön lopussa esitetään kuitenkin ehdotuksia, joita ohjailee EU:n monopolimyönteinen politiikka, kuten yrityksiin kohdistettavien veroalennusten ja taloudellisten kannustimien lisääminen. Tämä on perustelu, joka siirtää vastuuta suojelusta yksilön harteille.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Euroopan ympäristöterveystoimintasuunnitelma (2004–2010) hyväksyttiin helmikuussa 2005 innokkaasti, mutta tämä into on laantunut, eikä monia ehdotetuista toimista ole toteutettu. On erittäin tarpeellista noudattaa näitä määräaikoja ja toteuttaa nämä toimet, erityisesti tällä vuosikymmenellä, jolla ihmisten terveyden kannalta suurin haaste ympäristönsuojelun alalla on ilmastomuutokseen sopeutuminen.

Yhteiskunnan vähävaraisemmat väestönosat, samoin kuin biologisesti heikommat (lapset, raskaana olevat naiset ja vanhukset) ovat alttiimpia näille vaikutuksille.

Erityishuomiota on kiinnitettävä sopeutumisen sosiaalisiin näkökohtiin, mukaan lukien työhön liittyviin riskeihin ja vaikutuksiin elin- ja asuinoloihin.

Äärimmäisten sääilmiöiden aiheuttamien, ihmisten terveyteen kohdistuvien kielteisten vaikutusten ehkäiseminen on ratkaisevassa asemassa. Tässä tarkoituksessa komissiota pyydetään laatimaan hyvien käytäntöjen oppaita, jotka sisältävät toimia, joihin alueelliset ja paikalliset viranomaiset voivat ryhtyä yhteistyössä muiden elinten kanssa, sekä väestön koulutus- ja tiedotusohjelmia, joiden avulla lisätään tietoisuutta ilmastomuutoksen vaikutuksiin sopeutumisesta.

10. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.05 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti*varapuhemies* **Manuel António DOS SANTOS****11. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja****12. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (keskustelu)****12.1. Mauritanian vallankaappaus**

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu kuudesta Mauritanian vallankaappausta koskevasta päätöslauselmaesityksestä⁽¹⁾.

Alain Hutchinson, päätöslauselmaesityksen esittäjä. – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, voimme katsoa Mauritaniassa tehdyn vallankaappauksen olevan todellinen tragedia. Aivan kuten Euroopan unioni on investoinut moniin muihin maihin, se on investoinut valtavasti Mauritanian demokratisointiin. Lisäksi, mikä on mielestäni vielä tärkeämpää, Mauritanian kansa on antanut suuren panoksen. Diktaattori Tayan melko hiljattain tapahtuneesta kukistamisesta vastanneet onnistuivat nostattamaan valtavia toiveita maan väestön keskuudessa, noudattaen samalla kaikkia sitoumuksiaan perustuslakia koskevan kansanäänestyksen järjestämisestä kesäkuussa 2006 presidentinvaaleihin maaliskuussa 2007 paikallis- ja parlamenttivaalien järjestämisen lisäksi. Tämä pitkä prosessi antoi kaikille tilaisuuden saada äänensä kuuluville: ammattiliitoille, kansalaisyhteiskunnalle ja tietenkin poliitikoille. Vain vuotta myöhemmin tämä vallankaappaus on lyönyt kaiken pirstaleiksi, ja demokraattien joukoissa ollaan valtavan pettyneitä.

Tämä demokratiaa ja Mauritanian kansaa kohdannut katastrofi muistuttaa meitä selvästi kaikkien nuorten demokratioiden äärimmäisestä hauraudesta ja myös erityisestä huomiosta, joka niihin on kiinnitettävä. Nyt on erittäin tärkeää, että tuomitsemme kiertelemättä Mauritanian uuden hallinnon. Jos vaaleilla valittu presidentti toimi tahdittomasti tai virheellisesti, oli Mauritanian kansan, sen parlamentin ja maan vaaleilla valittujen edustajien tehtävä reagoida, kritisoida ja määrätä seuraamuksista. Armeijalla, santarmeilla tai millään muilla poliisivoimilla ei missään tapauksessa ollut oikeutta sekaantua tähän yksinomaan poliittiseen asiaan.

Kehotamme näin ollen Mauritanian niin sanottuja ”vahvoja miehiä” palauttamaan Mauritanian kansalle siltä anastamansa vallan. Vaadimme heitä sallimaan vaaleilla valitun presidentin palaavan poliittisiin tehtäviinsä mahdollisimman pian, vaikka se tarkoittaakin kaiken kritiikin kestämistä, sillä edellytyksellä, että se ilmaistaan demokraattisesti ja kunnioittaen Mauritanian kansan toiveita, kansan, joka on taas kerran joutunut vähemmistön toiveiden panttivangiksi.

Lisäisin vielä, arvoisa puhemies, että minulla oli kunnia johtaa parlamentin vaalitarkkailuvaltuuskuntaa Mauritaniassa ja tapahtumat ovat tietenkin koskettaneet minua syvästi. Lopetan tähän ja annan puheenvuoron Marie Anne Isler Béguinille, joka johti Euroopan unionin vaalitarkkailuvaltuuskuntaa. Olemme erittäin pahoillamme näistä tapahtumista, sillä todistimme Mauritaniassa todellista tahtoa koko väestön taholta, koko menneen vuoden ajan ilmaistua tahtoa, ja nyt tapahtunut on tragedia.

Marios Matsakis, päätöslauselmaesityksen esittäjä. – (EN) Arvoisa puhemies, kyseinen köyhä Afrikan valtio on kärsinyt poliittisesta epävakaudesta ja sekasorrosta jo monta vuotta. Tästä kertoo se, että maassa on tehty kaksi sotilasvallankaappausta kolmen viime vuoden aikana. Toinen niistä tehtiin 6. elokuuta 2008. Eräs kenraali kaappasi vallan rikkoen perustuslain mukaista järjestystä ja pidätti presidentin, pääministerin, muita hallituksen jäseniä ja monia siviilejä. Omituista kyllä, kaksi kolmasosaa Mauritanian parlamentaarikoista on allekirjoittanut julistuksen, jossa tuetaan vallankaappauksen johtajia.

Siitä huolimatta, että asiaan vaikutti mahdollisesti vainojen pelko, on loukkaus demokratiaa vastaan ja surullinen asiointila, kun vaaleilla valitut kansanedustajat turvautuvat demokraattisen prosessin epäonnistumisen myöntämiseen ja ilmaisevat hyväksyvänsä sotilasdiktatuurin. Kehotamme Mauritanian kaikkia poliittisia tahoja nostamaan kansansa edun ensisijaiseksi ja työskentelemään yhdessä tervejärkisen kypsästi perustuslain mukaisen järjestyksen palauttamiseksi maahansa. Tässä tarkoituksessa kehotamme EU:ta, YK:ta ja Afrikan unionia tarjoamaan kaiken tarvittavan tuen, ja odotamme sitä.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Esko Seppänen, päätöslauselmaesityksen esittäjä. – (FI) Arvoisa puhemies, Mauritanian sotilasjuntan vallankaappaus on aiheellisesti tuomittu laajalti. Vuosien 2006 ja 2007 vaalit käytiin Mauritaniassa kansainvälisten tarkkailijoiden mukaan sääntöjen mukaisesti eikä maan syrjäytetyn hallinnon legitimitetistä ole epäselvyyttä.

Mauritaniassa on ollut yli kymmenen vallankaappausta tai sellaisen yritystä sen jälkeen kun se itsenäistyi Ranskan siirtomaavallasta. Edellinen vallankaappaus tapahtui vain kolme vuotta sitten, silloinkin armeijan johtoportaan näkyvällä osallistumisella ja nyt taas. Kehitystä ei voida kuvata vakaaksi eikä demokraattiseksi.

Mauritaniassa demokraattisesti valitun presidentin ja kenraalien väliset ristiriidat suhtautumisessa ääri-islamilaaisuuteen vaikuttivat omalta osaltaan vallankaappauksen tapahtumiseen. Tämä on suuri haaste muille, jotka koettavat saada alueelle rauhanomaista vakautta aikaan.

Päätöslauselmaesityksessä huomioidaan aivan oikein, että laillisen ja demokraattisesti valitun hallinnon palauttaminen on edellytys Mauritanian vakaalle demokratiakehitykselle. Uusien vaalien järjestäminen ei siten ole hyväksyttävä ratkaisu, sillä se antaisi oikeutuksen sotilasjuntan vallan käytölle. Vaarana tilanteessa on se, että maan eristykseen jääminen ruokkii äärimmäisiä mielipiteitä ja toimintaa, jotka sysäävät demokraattisen kehityksen sivuraiteelle. Tästä syystä on tuettava YK:n johdolla haettavaa mahdollisimman pikaista ja rauhanomaista ratkaisua. Ryhmämme tukee päätöslauselmaesitystä Mauritanian tilanteesta.

Marie Anne Isler Béguin, päätöslauselmaesityksen esittäjä. – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, teidän ansiostanne pystyin johtamaan Mauritanian vaalitarkkailuvaltuuskuntaa.

Olimme erittäin ylpeitä tuloksista, koska suuri menestys oli se, että 24 vuoden jälkeen armeija luovutti vallan kansalle.

Olin Mauritaniassa koko viime viikon, ja mitä kuulin siellä? Kuulin kansan, joka oli aiemmin niin onnellinen siviilihallituksesta, iloitsevan taas kerran siitä, että armeija oli palannut ”panemaan demokratian taas järjestykseen”, kuten he asian ilmaisivat.

Tietenkin kutsumme tätä vallankaappaukseksi. Se on vallankaappaus. Tuomitsemme sen ja olemme tuominneet sen. Mielestäni meidän on kuitenkin todella mentävä katsomaan, mitä paikan päällä tapahtuu, ja neuvoisin teitä, hyvät kollegat, lähettämään valtuuskunnan selvittämään asiaa. Afrikan unionin edustaja Jean Ping kutsuu sitä ”epätyypilliseksi tilanteeksi”. YK:n Saïd Djinnit kutsuu sitä ”täyskäännöstilanteeksi”, ja molemmat sanovat, että meidän on oltava nyt luovia. Kun he sanovat tilanteen olevan umpikujassa, on aivan totta, että se on institutionaalisesti umpikujassa. Tämä institutionaalinen umpikuja ei kuitenkaan johdu vallankaappauksesta; vaan se on tulosta tilanteen huononemisesta, joka alkoi huhtikuussa ja kärjistyi kesä- tai heinäkuussa välikysymykseen, josta ei voitu äänestää, parlamentin ylimääräisiin istuntoihin, joita ei hyväksytty eikä tunnustettu, ja tosiaan presidenttiä kannattavaan kahden kolmasosan – jos ei jopa kolmen neljäsosan – murskaavaan enemmistöön, joka käännettiin pääläelleen, ja lopulta presidenttiä pyydettiin eroamaan. Tämä oli todella täyskäännös, ja niiden, jotka eivät seuraa tilannetta, on vaikea ymmärtää sitä.

Pyytäisin teitä, hyvät kollegat, tutustumaan todelliseen tilanteeseen paikan päällä, ja kehottaisin teitä tukemaan demokraattisia saavutuksia, jotka maa onnistui saamaan aikaan viime vaaleissa.

On myös muistettava, että sellaiset toimielimet kuin senaatti, parlamentti ja kunnanvaltuustot toimivat edelleen, ja uskon todella, että nämä elimet toimivat kansan vallan vartijoina. Siksi on mielestäni niiden tehtävä löytää ratkaisu. Mielestäni meidän on luotettava siihen, että kollegamme sikäläisessä parlamentissa ehdottavat toimintasuunnitelmaa tälle sotilasjuntalle, jonka olemme kieltäneet, ja että on todella kansan edustajien – aivan kuten mekin olemme kansalaistemme edustajia – asia päättää siitä, mitä nyt on tehtävä.

Mielestäni voimme uskoa heihin ja osoittaa hieman luottamusta. Jos he eivät onnistu löytämään ratkaisuja, jotka ovat laillisia ja institutionaalisesti oikeutettuja, voimme puuttua asiaan päättäväisesti, mutta katson, että nyt näiden kansan edustajien, joilla on legitimitetti puolellaan, pitäisi tehdä ehdotuksia ja meidän pitäisi antaa heille tukemme kollegoina.

Ryszard Czarnecki, päätöslauselmaesityksen esittäjä. – (PL) Arvoisa puhemies, jokainen, joka on kiinnostunut Mauritaniasta, on tietoinen maan tämänhetkisestä tilanteesta. Samoin ne jäsenet, joilla oli kunnia edustaa Euroopan parlamenttia tässä maassa. Olin osa kyseistä ryhmää.

Marie Anne Isler Béguinilla on runsaasti olennaista kokemusta. Uskon hänen olevan oikeassa esittäessään, että meidän pitäisi osaltamme lisätä voimavaroja, niin että Euroopan parlamentti voi antaa tehokkaan panoksen tilanteeseen, kuten se on jo tehnyt muiden maiden kohdalla. Tähän ei pitäisi kuulua, että toteamme,

mikä on oikein, mitä pitäisi tapahtua, tai että viittaamme tiettyihin normeihin. Sen sijaan siihen pitäisi kuulua vilpiton apu ihmisille, jotka taistelevat kansalaisten oikeuksien ja demokraattisten arvojen puolesta alueilla, joilla näiden saavuttaminen on paljon vaikeampaa kuin Euroopan unionissa. Siksi on ehdotettu voimavarojen jakamista niin, että niitä voidaan hyödyntää todella tehokkaasti.

Colm Burke, päätöslauselmaesityksen esittäjä. – (EN) Aion ehdottaa suullista tarkistusta ennen äänestystä. Mauritanian tuore vallankaappaus on pettymys. Maassa, joka on edistynyt huomattavasti kohti demokratiaa viime vuosina, vallankaappaus on takaisku tälle kehitykselle.

Demokraattisen Mauritanian merkitystä ei pidä aliarvioida tällä Afrikan epävakaa alueella, joten paluu demokratiaan ja siviilihallintoon on etusijalla. Demokraattisesti valitun hallituksen suistamista vallasta on yksinkertaisesti mahdotonta hyväksyä, samoin kuin tämän maan presidentin ja pääministerin pitämistä jatkuvasti kotiaarestissa. On kuitenkin myös pantava merkille, että kaksi kolmasosaa Mauritanian parlamentin jäsenistä allekirjoitti julistuksen, jossa tuetaan vallankaappauksen johtajaa ja muita kaappaukseen osallistuneita kenraaleja. Viime sunnuntaina kenraalit muodostivat oman hallituksensa, jota minun mielestäni on pidettävä laittomana.

Vaikka en tunnustakaan tätä itsensä nimittänyttä väliaikaishallintoa, kannustaisin siitä huolimatta sotilasjuntaa laatimaan aikataulun uusien presidentinvaalien ajankohtaa varten mahdollisimman pian, niin että voidaan taas nimittää siviiliministerit sotilashenkilöiden tilalle. Juntan on sitouduttava vaeleja koskevaan puolueettomuuteen, kuten se teki edellisen vallankaappauksen jälkeen vuonna 2005. Jos tällaisia toimia ei saada aikaan aivan lähitulevaisuudessa, Euroopan unionin on harkittava kovempia toimenpiteitä, esimerkiksi muun kuin humanitaarisen avun jäädyttämistä. Komission on harkittava vakavasti Cotonoun sopimuksen 96 artiklan ottamista uudelleen käyttöön, mikä saattaa johtaa juntan jäsenten varojen jäädyttämiseen sekä avun jäädyttämiseen. Lopuksi kehotan Euroopan unionia tekemään tiivistä yhteistyötä Afrikan unionin kanssa tämän poliittisen kriisin ratkaisemiseksi.

Laima Liucija Andrikiene, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (LT) On valitettavaa, että Mauritanian kenraalit ovat tehneet taas vallankumouksen, joka valitettavasti vaikuttaa erittäin kielteisesti kyseisen maan ihmisiin. Se, että sotilasvallankaappauksen seurauksena, heikentyvässä taloudellisessa ja yhteiskunnallisessa tilanteessa, Maailmanpankki on tehnyt päätöksen jäädyttää maksut tälle maalle, on tehnyt tilanteesta vielä pahemman, ja kansa tuntee pian sen seuraukset. Ainoa mahdollinen kanta tässä tilanteessa on, että tuomitsemme vallankaappauksen tekijät ja vaadimme perustuslaillisen järjestyksen ja siviilihallinnon palauttamista mahdollisimman pian. Vaadimme presidentti Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahin vapauttamista välittömästi ja hallituksen virkamiesten tavanomaisten työskentelyolosuhteiden palauttamista.

Sotilasvallankaappaus ei ole tie ulos kriisistä. Vain poliittiset keskustelut ja vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit voivat johtaa maan pois perustuslaillisesta kriisistä. Euroopan unionin velvollisuus on auttaa selviämään kriisistä mahdollisimman tehokkaasti ja tarjota apua ihmisille, joista on tullut haavoittuvaisia taloudellisen ja elintarvikekriisin kourissa.

Leopold Józef Rutowicz, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Mauritania on köyhä maa. Se on myös epätyypillinen islamilainen maa ja monien verettömien vallankaappausten uhri. Se on maa, joka tunnustaa Israelin ja tukee Yhdysvaltoja sen sodassa al-Qaidaa vastaan. Mauritanialla on demokraattinen perustuslaki. Sitä koettelevat monet luonnonkatastrofit. Orjuus on siellä edelleen tapana, mikä tarkoittaa, että ihmisiltä riistetään heidän kulttuurinen ja uskonnollinen identiteettinsä ja persoonallisuutensa. Tämä on maassa kuitenkin vanha tapa. Uskotaan, että Mauritania hyödyntää melko hyvin sille infrastruktuurin ja koulutuksen kehittämiseen annettavaa apua.

Viimeisimmän vallankaappauksen yhteydessä al-Qaida julisti pyhän sodan. Tämä saattaa hyvinkin horjuttaa maan vakautta, lisätä nälänhätää ja tehdä tyhjäksi saavutetun edistyksen. Se saattaa myös johtaa monien ihmisten kuolemaan ja radikaalin islamin epäinhimillisten menetelmien käyttöönottoon maassa. Näiden vaarojen takia on erittäin tärkeää, että Euroopan unioni ja Afrikan maiden järjestöt toimivat nopeasti estääkseen tällaisen tragedian.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, juuri eilen puhuimme epäjohtamukaisuudesta ja tehottomuudesta, jotka joskus luonnehtivat Euroopan unionin pakotepolitiikkaa. On selvää, että Mauritania on ilmeinen esimerkki tästä. Tässä maassa kesällä tapahtunut vallankaappaus on tuomittava, minkä teemme tässä päätöslauselmassa.

Kehotamme kuitenkin myös laukaisemaan poliittiset jännitteet olennaisissa toimielimissä, jotka ovat ne, jotka edelleen pystyvät tällaiseen.

Tämän lisäksi kansainvälisessä reaktiossa ei saisi arvostella niitä, jotka eivät sitä ansaitse, erityisesti Mauritanian kansaa, joka kärsii jo tarpeeksi taloudellisesta ja elintarvikekriisistä.

Siksi kehotamme Euroopan komissiota jättämään peruuttamatta demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen välineen (EIDHR) puitteissa kansalaisyhteiskunnan tukihankkeille myönnettyä rahoitusta ja myös harkitsemaan uudelleen kalastussopimuksen jäädyttämistä.

Kehotamme komissiota myös aloittamaan Cotonoun sopimuksen 8 artiklan mukaisen poliittisen vuoropuhelun perustuslain mukaiseen tilanteeseen palaamiseksi. Jos tämä vuoropuhelu ei onnistu, komission pitäisi ottaa uudelleen käyttöön Cotonoun sopimuksen 96 artikla, mikä saattaa johtaa tukien jäädyttämiseen elintarvikeapua ja humanitaarista apua lukuun ottamatta.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, Afrikan hauraat demokraattiset hallinnot, jotka suistetaan vallasta sotilasvallankaappauksessa, muodostavat päättämättömän tarinan, joka jatkuu ja jatkuu. En liioittele sanoessani, että tämä parlamentti on ilmaissut tuomitsevansa kaikenlaiset vallankaappaukset Afrikassa varmaankin jo kymmeniä kertoja. Suurimmassa osassa Afrikan maita vallitsee edelleen oikeudeton hallinto, ja samat hallitsijat ovat usein olleet vallassa jo vuosikymmeniä. Miljardien kehitysapu ei ole muuttanut tätä seikkaa. Hirmuvaltiaat pysyvät usein vallassa, ja me järjestämme heille hienon vastaanoton aivan liian usein. Tämä antaa aihetta pessimismiin.

Vaalit, joiden valvonnassa tämä parlamentti auttoi, toimitettiin puolueettomasti, mikä on jo todettu täällä. Mauritanian kesäiset tapahtumat antavat kuitenkin uusia todisteita siitä, että vaalit eivät yksinään riitä demokraattisten arvojen saamiseksi pysyvästi hyväksytyiksi Afrikassa.

Meidän on tänään opittava, että Euroopalla on oltava rohkeutta tehdä taloudellinen tuki ja kehitysapu riippuvaisiksi hyvästä hallinnosta ja demokratiasta, sillä loppujen lopuksi siitä hyötyvät itse afrikkalaiset. EU:lla ei kuitenkaan tähän saakka ole ollut rohkeutta omaksua tätä kantaa. Mauritanian vallankaappauksen sanallinen tuomitseminen ei riitä, jos Euroopan unioni ei samalla aseta konkreettisia pakotteita juntan eristämiseksi.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, on erittäin valitettavaa, että huomaamme keskustelevamme tänään Mauritanian. Viime vuonna Mauritanian pidettiin ensimmäiset vapaat vaalit. Kansainvälinen yhteisö, mukaan lukien Euroopan parlamentin tarkkailuvaltuuskunta, tunnusti ne rehellisiksi ja avoimiksi. Mauritania oli edistynyt huomattavasti kysymyksissä, joilla on suuri merkitys sen demokratisoitumiselle, vakaudelle ja tulevalle kehitykselle. Ajattelen orjuuden kriminalisointia, tiedotusvälineiden vapauttamista ja pakolaisten paluuta.

Mauritania on nyt ottanut askeleen taaksepäin, kumoten demokraattisten vaalien tulokset ja osoittaen kunnioituksen puutetta oikeusvaltion periaatetta kohtaan. Presidentti Abdallahin toiminnasta voi hyvinkin olla olemassa erilaisia tulkintoja ja arvioita, mutta yksi asia on varma. Yleisissä, demokraattisissa ja vapaissa vaaleissa valittua presidenttiä ei koskaan voida syrjäyttää vallankaappauksella. Tällainen siirto on mahdoton hyväksyä maassa, joka kehittää demokratiaansa, mitä Mauritania teki vielä vähän aikaa sitten. Euroopan unionin on tehtävä yhteistyötä Mauritanian hallituksen ja Afrikan unionin kanssa tilanteen ratkaisemiseksi.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Arvoisa puhemies, kuten olemme elokuun alussa kuulleet, Mauritanian ensimmäistä kertaa demokraattisilla vaaleilla valittu presidentti on syösty vallasta ja vangittu maan pääministerin ja sisäministerin kanssa sotilasvallankaappauksen yhteydessä.

Mauritania on yksi maailman köyhimpiä maita ja uusimpia öljyn tuottajia. Demokraattisen kehityksen vaarantuessa näin laajoissa mittasuhteissa yhteistyö sen kanssa tulee kuitenkin kyseenalaiseksi. Maailmanpankin jäädytettyä 175 miljoonaa dollaria avustusrahoja ja EU:n harkitessa 156 miljoonan euron jäädyttämistä on usea kehitysprojekti vaarassa hautautua. Helläkätisyys ei kuitenkaan palkitse tällaisissa tilanteissa pitkällä tähtäimellä.

Tiukan linjan ottaminen ei tietenkään tarkoita elintarvikeavun ja humanitaarisen avun poistamista mauritanialaisilta. Hallitsevaa sotilasjunttaa on kuitenkin tarpeellista muistuttaa Cotonou-sopimuksesta ja siitä, että mikäli vuoropuhelua demokraattisen järjestyksen palauttamisesta ei saada aikaan, tulee EU:n rahoitus jälleen kerran katkeamaan.

Glyn Ford (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, toistaisin sen, minkä useat kollegat ovat sanoneet tänä iltapäivänä: demokraattinen Mauritania edustaa alueellaan vakauden saareketta. Tuskin vuosi sen jälkeen, kun Euroopan unionin vaalitarkkailuvaltuuskunta julisti vaalit rehellisiksi, Mauritanian kenraalit tekivät toisen vallankaappauksen kahden vuoden sisällä.

Vaadimme presidentin ja pääministerin vapauttamista välittömästi, ja uskomme tilanteen ratkeavan vuoropuhelun avulla. Suhtaudumme myönteisesti Afrikan unionin osallistumiseen prosessiin, mutta kehotamme komissiota käynnistämään tämän vuoropuhelun yrittääkseen löytää rauhanomaisen ja demokraattisen ratkaisun tämänhetkiseen kriisiin ja käyttämään tarvittaessa uhkausta siitä, että keskeytämme kaiken avunannon – elintarvikeapua ja humanitaarista apua lukuun ottamatta – Mauritanielle, jos emme löydä tyydyttävää ratkaisua tulevana kuukausina.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, haluan tukea Filip Kaczmarekin kommentteja. Vallankaappaus Afrikassa ja tarkemmin sanottuna Mauritaniassa ei voi tulla yllätyksenä. Jos tarkastelemme mantereiden tilannetta, tulemme väistämättä siihen tulokseen, että vaikka demokratisoimisprosessi onneksi on alkanut monilla alueilla ja jatkuu edelleen, se pysyy hyvin heikkona. Tämä on tosiasia.

Meidän roolimme on tehdä kaikkemme demokratisoitumisen tukemiseksi. Siihen kuuluu toimintamme, joka liittyy parlamentti- tai presidentinvaaleja tarkkaileviin valtuuskuntiin. Siihen kuuluu myös taloudellinen apu. Ollessamme paikan päällä läsnä voimme lisätä ihmisten tietoisuutta siitä, mistä demokratiassa on kyse, ja selittää, miten he voivat nyt hoitaa oman tehtävänsä siinä vaikean valmisteluvaiheen jälkeen. Tämä on varmasti hanke, johon kannattaa panostaa, kuten teemme. Mielestäni meidän ei pitäisi pihistellä tässä asiassa. Päinvastoin, meidän on oltava anteliaita. Pelissä on Afrikan tulevaisuus.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, Mauritania on useiden kuukausien ajan ollut jännittyneessä poliittisessa tilanteessa, jossa suuri osa parlamentista on ollut presidenttiä vastaan. Elokuun 6. päivänä 2008, sen jälkeen, kun presidentti Abdallah oli erottanut useita armeijan johtajia, sotilaat reagoivat tekemällä nopean ja verettömän vallankaappauksen. Tällä hetkellä vaaleilla valittu presidentti on vangittuna vierastalossa. On huomattava, että myös pääministeri on pidätetty, kun taas muihin toimielimiin, kuten vaaleilla valittuun parlamenttiin, ei ole koskettu.

Kolme vuotta aiemmin, 3. elokuuta 2005, nämä samat kenraalit – tuolloin everstejä – olivat tehneet vastaavanlaisen kaappauksen eversti Ould Tayan, joka itsekin oli tullut valtaan vallankaappauksella, 20 vuotta vanhaa hallintoa vastaan.

Tämänkertainen vallankaappaus eroaa kuitenkin selvästi vuonna 2005 tehdystä, joka teki lopun diktatorisesta hallinnosta ja jonka tuloksena oli esimerkillinen siirtyminen demokratiaan, jota Euroopan unioni tuki vahvasti, poliittisesti ja taloudellisesti. Tämä siirtymä oli useiden vapaiden ja rehellisten vaalien avulla tuonut valtaan Mauritanian ensimmäiset demokraattisesti valitut toimielimet, joiden toimintaa on edelleen parannettava.

Vallankaappauksen ensimmäisestä päivästä alkaen kantamme on ollut selvä. Komission jäsen Michel tuomitsi vallankaappauksen päättäväisesti ja vaati presidentti Abdallahin vapauttamista ja asettamista uudelleen valtaan sekä nopeaa paluuta perustuslailliseen järjestykseen. Koko kansainvälinen yhteisö seurasi ilmaisemalla hyvin samanlaisen kannan.

Sotilasjuntan – joka julisti itsensä ”korkeaksi valtioneuvostoksi” – viimeisimmät päätökset vallankaappauksen muodollistamisesta ja uuden pääministerin ja hallituksen nimittämisestä ovat nyt sarja askeleita väärään suuntaan ja vastoin kansainvälisen yhteisön vaatimuksia.

Tämä vallankaappaus rikkoo mielestäni vakavasti ja ilmiselvästi Cotonoun sopimuksen oleellisia osia, jotka liittyvät demokraattisiin ja oikeusvaltion periaatteisiin. Siksi komissio hyväksyi 2. syyskuuta 2008 tiedonannon neuvostolle neuvottelujen avaamisesta Mauritanian kanssa Cotonoun sopimuksen 96 artiklan nojalla.

Neuvottelujen tulosten pohjalta ehdotetaan asianmukaisia toimenpiteitä. Ottaen huomioon toimenpiteiden mahdollisen kielteisen vaikutuksen väestöön toivomme silti edelleen, että tyydyttävä ratkaisu löydetään ilman, että on eristettävä tällainen strategisesti merkittävä maa, kuten monet teistä ovat sanoneet.

Sillä välin jatkamme Mauritanian tilanteen seuraamista tukien täysimääräisesti Afrikan unionin ponnisteluja perustuslaillisen järjestyksen palauttamiseksi maahan.

Nyt haluaisin kommentoida lyhyesti kahta kysymystä. Tässä vaiheessa on liian aikaista harkita yksityiskohtaisesti asianmukaisia toimia, joihin voidaan ryhtyä tiettyjen hankkeiden tai yhteistyöalojen kohdalla. Mielestäni meidän pitäisi odottaa Cotonoun sopimuksen 96 artiklan mukaisten neuvottelujen tuloksia, ja olisi myös hyvä, arvoisa Marie Anne Isler Béguin, siirtää valtuuskunnan lähettämistä maahan. Cotonoun sopimuksen 96 artiklan mukaiset neuvottelut on käynnistettävä ensin.

Lopuksi mainitsen kaksi tärkeää hanketta: yksi on Euroopan kehitysrahaston käynnissä oleva hanke (arvo 4,5 miljoonaa euroa) kansalaisyhteiskunnan tukemiseksi, ja toinen on suunniteltu tuki demokratiaan ja ihmisoikeuksiin liittyville investoinneille (arvo 300 000 euroa). Näitä todennäköisesti jatkettaisiin, jos yhteistyö jäädytettäisiin osittain. Tällä hetkellä olemme siis vaiheessa, jossa katsomme, että on turvauduttava Cotonoun sopimukseen ja ryhdyttävä 96 artiklan mukaisiin neuvotteluihin, ja sitten katsotaan uudestaan.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskustelun päätteeksi.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Valitettavasti kysymys ihmisoikeuksien kunnioittamisesta Afrikan maissa on ikuinen. Monille eurooppalaisille ihmisoikeuksien kunnioittaminen on lahja, jonka he saivat syntymässä. Minä tulen maasta, joka koki Euroopan kovimman kommunismin ja jossa ihmisoikeudet eivät olleet kovin korkealla sen johtajien asialistalla. En sano, että 18 vuotta demokratiaa olisivat johtaneet ihmisoikeusloukkausten täydelliseen katoamiseen, mutta tilanne on paljon parempi kuin kommunismin vuosien aikana.

Hauraalla Afrikan mantereella, jonka vuosisatoja vanha historia on leimannut huomattavasti sen asukkaiden mielenlaatua, on nyt edessään myös uhka kokonaisen alueen vakauden horjumisesta Mauritanian sotilasjohdon vallankaappauksen jälkeen. Se todella kumosi Mauritanian kansan, joka oli valinnut demokraattisesti ensimmäisen presidenttinsä, demokraattisen päätöksen. Oikeusvaltion periaatteen kunnioittaminen on demokratian ensimmäinen, oleellinen edellytys.

Mauritanian uudella hallinnolla ei ole kansan tukea, ja se edustaa rajallisen ihmisryhmän yksinomaista toivetta. Kansainvälisen yhteisön velvollisuutena on varmistaa, ettei tilanne heikkene tässä maassa, sekä sen asukkaiden turvallisuuden että koko alueen, jolla terrorismi on todellinen uhka, vakauden takia.

12.2. Hirttotuomiot Iranissa

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu kuudesta hirttotuomioista Iranissa koskevasta päätöslauselmaesityksestä⁽²⁾.

Paulo Casaca, päätöslauselmaesityksen esittäjä. – (PT) Tänä vuonna on kulunut 20 vuotta tuhansien poliittisten vankien massateloituksesta Teheranin vankiloissa. Tämä oli yksi suurimmista rikoksista ihmiskuntaa vastaan toisen maailmansodan jälkeen.

Teloitusten määrä Iranissa on tällä hetkellä riistäytynyt täysin käsistä: Iranin viranomaisten virallisten tiedotteiden mukaan Evinin vankilassa Teheranissa hirtettiin 29 ihmistä yhdessä päivässä. Hallinto ei kunnioita alaikäisten tai kenenkään oikeuksia. Nyt Yhdysvallat on ilmoittanut, että se mahdollisesti luopuu Ashrafin leiristä, jossa suojellaan lähes 4 000:ta iranilaista Geneven neljännen yleissopimuksen mukaisesti Yhdysvaltain viranomaisten itse myöntämän aseman nojalla. Vaikka Yhdysvaltain viranomaiset ovat virallisesti tunnustaneet näiden ihmisten olevan suojelun alaisia, todistamme neuvotteluja heidän luovuttamisestaan Iranin viranomaisille tänä ajankohtana ja näissä olosuhteissa.

Arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, emme mitenkään voi sallia tällaista; muutoin tuemme pahinta rikosta ihmiskuntaa vastaan. Tämä tekisi meistä rikoskumppaneita. Emme missään olosuhteissa voi sallia tätä. Minun on sanottava teille, hyvät kollegat, että tämä on paljon pahempaa kuin Guantánamo, ja meidän on saatava Yhdysvaltain viranomaiset ymmärtämään asia. Emme voi sallia tällaista, sillä se kertoisi sivistyneiden arvojemme täydellisestä romahduksesta.

Charles Tannock, päätöslauselmaesityksen esittäjä. – (EN) Arvoisa puhemies, Teheranin julma teokraattinen hallinto näyttää nauttivan kieroutuneella tavalla maailman järkyttämisestä ja useimpia muita maita luonnehtivien sivistysnormien uhmaamisesta. Iran on surullisenkuuluista paitsi teloitusten suuren määrän takia myös siksi, että se teloittaa säännöllisesti ja armottomasti alaikäisiä ja nuoria aikuisia, jotka ovat syylistyneet rikoksiin lapsina.

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

Kun useimmat maat, jotka edelleen määräävät kuolemantuomioita aikuisille, tekevät niin ainoastaan törkeän murhan kohdalla, Iranin tulkinta kuolemalla rangaistavista rikoksista on äärimmäisen laaja ja sisältää homoseksuaalisuuden ja aviorikokset. Tuomioistuimet antavat usein tällaisen tuomion asioista, jotka meille eurooppalaisille ovat väärinkäytöksiä tai eivät rikkomuksia lainkaan.

Aiemmin teini-ikäisiä tyttöjä, joiden on havaittu olevan seksuaalisesti aktiivisia avioliiton ulkopuolella, on teloitettu niin kutsutuista ”seksuaalisen siveettömyyden rikoksista”. Unionina meidän on oltava horjumattomia tuomitessamme Iranin tyrmistyttävän ihmisoikeusrekisterin, aivan samoin kuin tuomitessamme sen ponnistelut uraanin rikastamiseksi ydinaseita varten. Vetoamme täällä parlamentissa Iranin presidenttiin, jotta hän osoittaisi armeliaisuutta, mutta on sanottava, etten ole kovin toiveikas.

Marios Matsakis, päätöslauselmaesityksen esittäjä. – (EN) Arvoisa puhemies, huolimatta tämän parlamentin ja YK:n yleiskokouksen aikaisemmista päätöslauselmista ja perustavanlaatuisten moraalisten ja eettisten näkökohtien vastaisesti Irania hallitseva teokraattinen, totalitaarinen hallinto jatkaa – muiden epäkohtien lisäksi – kansalaistensa altistamista kuolemantuomiolle. On kuitenkin sanottava, että teloitukset kaikkein pelätyimmällä ja barbaarisimmalla kivitysmenetelmällä näyttävät onneksi olevan loppumassa. Tämä on epäilemättä askel oikeaan suuntaan.

Monien Iranissa käytävien oikeudenkäyntien oikeudenmukaisuus jättää siitä huolimatta paljon toivomisen varaa. Useissa tapauksissa oikeudenkäytön normit ovat kaukana niistä, joita 2000-luvulla voi odottaa. Lisäksi edelleen esiintyy usein poliittisiin ja/tai uskonnollisiin syihin perustuvaa vainoa. Tällaiset käytännöt ovat vielä yksi häpeäpilkku Teheranin hallintoviranomaisten otsassa. Lisäksi alaikäisten rikollisten teloitukset jatkuvat kansainvälisestä paheksunnasta huolimatta.

Tämänpäiväisen uuden päätöslauselman myötä on erittäin toivottavaa, että Iranin hallinnon johtajat kuuntelevat vihdoinkin järkipuhetta ja ryhtyvät nopeasti mukauttamaan maataan kansainvälisesti hyväksyttyihin järkipäätöksiin käyttäytymisen normeihin. Iranin kansa ansaitsee paljon parempaa kuin kärsimystä äärettömän lyhytnäköisten ja törkeän julmien johtajien määräämän ahdaskatseisen poliittisen tai uskonnollisen kiihkomielisyyden raakalaismaisuuden takia. Vapaamielisen muutoksen olisi pitänyt tapahtua Iranissa kauan sitten. Toivokaamme, että se tapahtuu pian.

Feleknas Uca, päätöslauselmaesityksen esittäjä. – (DE) Arvoisa puhemies, meidän on jälleen kerran tarpeellista puhua ihmisoikeusrikkomuksista Iranissa, ja edellisestä kerrasta on todella lyhyt aika.

Vain kolme kuukautta sitten laadimme tässä parlamentissa päätöslauselman Iranin teloituksista. Valitettavasti mikään ei ole sen jälkeen kääntynyt parempaan suuntaan. Päinvastoin: Ydinkriisin varjossa mullah-hallinnon murhat jatkuvat entisessä mittakaavassa. Vasta viikko sitten teloitettiin julkisesti 18-vuotias Behnam Zare. Toissaviikolla hirtettiin 20-vuotias mies, joka oli tehnyt rikoksen 15-vuotiaana. Menettely on aina sama: nuorten miesten on noustava jalkaralle, silmukka laitetaan heidän kaulansa ympärille, ja kun teloittaja tönäisee jakkaran pois, silmukka kiristyy armotta.

Näiden raakojen tekojen takia pohdin, voiko raakalaismaisuus olla vielä pahempaa. Tulin seuraavaan johtopäätökseen: kyllä, hyvät kollegat! Alaikäisten teloittaminen on juuri tällainen astetta pahempi teko. Alaikäisille langetetut kuolemantuomiot ovat vakava loukkaus Iranin islamilaisen tasavallan kansainvälisiä velvollisuuksia ja sitoumuksia vastaan.

Iran on kansainvälisten sopimusten sopimuspuoli ja on siis sitoutunut olemaan teloittamatta alaikäisiä rikoksentekejiä. On jo makaaberia ja lähes mautonta, kun Iranin hallituksen edustajat vastaavat tätä käytäntöä koskevaan kritiikkiin, että teloitushan toteutetaan vasta, kun täysi-ikäisyys on saavutettu.

Iran on maa, jossa teloitetaan eniten alaikäisiä, ja on siten äärimmäisen häpeällisellä kärkejalla. Vuodesta 1990 alkaen ei Amnesty Internationalin mukaan missään muualla maailmassa ole teloitettu niin paljon alaikäisiä. Pelkästään vuosina 2007 ja 2008 on murhattu 15 alaikäistä. Alaikäisten rikoksentekejiä, joita uhkaa teloittaminen, tilanne on Iranissa saavuttanut kriittisen mittakaavan, jota on mahdotonta hyväksyä. Kuolemanselleissä on vähintään 132 alaikäistä rikoksentekejiä, ja tosiasiallinen luku saattaa olla paljon suurempi.

Myös tilanne vankiloissa on dramaattinen: Muutama sata poliittista kurdivankia on 25. elokuuta saakka ollut nälkälakossa iranilaisissa vankiloissa. He protestoivat epäinhimillisiä oloja, kidutusta ja pahoinpitelyjä sekä kuolemanrangaistuksia vastaan. Tässä asiassa kansainvälisen yhteisön on toimittava kiireesti. Meidän on väsymättä ja sitkeästi vaadittava Irania täyttämään velvollisuutensa ihmisoikeuksien kunnioittamiseksi.

Tilanne on aivan liian kiperä tämän aiheen käsittelyn lykkäämiseksi.

Raül Romeva i Rueda, päätöslauselmaesityksen esittäjä. – (ES) Arvoisa puhemies, elokuun alussa saimme loistavia uutisia Iranista. Iranin oikeuslaitos oli päättänyt lopettaa kivittämisen käyttämisen teloituskeinona.

Välitön seuraus oli, että ainakin kymmenen naista säästyisi teloittamiselta tällä julmalla menetelmällä. Tyytyväisyys oli kuitenkin lyhytaikaista, koska tällä hetkellä Iranin parlamentin käsiteltävänä olevassa rikoslain uudistusehdotuksessa kuoliaaksi kivittäminen säilytetään rangaistuksena aviorikoksen tietyistä muodoista.

Irania koskevassa asiassamme ei kuitenkaan ole kyse pelkästään kivittämisestä vaan kuolemanrangaistuksen olemassaolosta ylipäänsä, koska teloitettujen lukumäärä Iranissa on edelleen yksi maailman suurimmista. On sanottu jo, ja minä toistan sen, että tänä vuonna on teloitettu 191 ihmistä ja vuonna 2007 teloitettiin 317 ihmistä. Vain Kiina pystyy lyömään tämän ennätyksen.

Yleisesti ottaen me tuomitsemme avoimesti ihmisoikeuksia puolustavien ja edistävien, seksuaalista vapautta puolustavien ja kuolemanrangaistusta vastustavien ihmisten vainoamisen, vangitsemisen ja yleiset teloitukset. Kaikkia näitä ihmisiä syytetään Iranissa toistuvasti kansallisen turvallisuuden vastaisesta toiminnasta.

Meidän pitäisi mainita täällä monia tapauksia, mutta haluaisin puhua ainakin yhdestä: aktivisti ja vähemmistöjen oikeuksien puolustaja, etniseltä taustaltaan balutši Yaghoub Mehrnehad, joka toimi Voice of Justice -nuorisoyhdistyksen johdossa, teloitettiin 4. elokuuta hänen ilmiannettuaan julkisesti paikallisviranomaisten toiminta.

Marcin Libicki, päätöslauselmaesityksen esittäjä. – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään rikoksista, joita Iran on tehnyt omia kansalaisiaan kohtaan. Tämä kysymys eroaa jollain lailla muista, joista meitä usein kehoitetaan keskustelemaan, koska Iran ei ole sodassa ketään vastaan. Näin ollen se ei ole sellaisten voimakkaiden paineiden alaisena, jotka saattaisivat yllyttää erilaiseen rikolliseen toimintaan. Iranin hallinto valittiin melko demokraattisesti. Se on toinen syy siihen, miksi poliittista painetta ei pitäisi olla. Lisäksi Iranin eri kansallisten ryhmien välillä ei ole jännitteitä.

Siitä huolimatta Iranissa teloitetaan vähintään yksi ihminen joka päivä. Vanhempia ihmisiä teloitetaan rikoksista, jotka he tekivät ollessaan 13- tai 14-vuotiaita, ja myös alaikäisiä teloitetaan. Kansainvälisen yhteisön pitäisi tehdä asianmukaiset johtopäätökset. Sen pitäisi jättää Iran kaikkien mahdollisten kansainvälisten järjestöjen ulkopuolelle. Tämänkaltaisen toiminta voi tuoda tuloksia. Paras esimerkki tästä on se, että kivittäminen on lopetettu. Vetoan myös sen puolesta, ettei Ashrafin leirin asukkaita luovutettaisi Iranille, koska he olisivat vaarassa joutua luovutetuiksi teloittajalle.

Tunne Kelam, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, on todella välttämätöntä osoittaa Iranin hallinnolle, että tuomitsemme jyrkästi maassa toteutettujen teloitusten lisääntymisen ja kannatamme demokraattista muutosta siellä. Olemme kuitenkin myös huolissamme lähes 4 000:n irakilaisessa Ashrafin leirissä oleskelevan Iranin opposition jäsenen kohtalosta.

Vetoamme siksi voimakkaasti irakilaisiin ja myös Yhdysvaltojen viranomaisiin, jotta ne eivät palauttaisi väkisin Iraniin yhtään iranilaisia pakolaisia vaan pyrkisivät sen sijaan tyydyttävään pitkän aikavälin ratkaisuun Ashrafin leiriläisiä varten, joilla on suojeltavien henkilöiden asema Geneven neljännen yleissopimuksen nojalla.

Proinsias De Rossa, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minusta näyttää siltä, että aina, kun mikä tahansa uskonto saa absoluuttisen vallan missä tahansa maailmassa, se on aivan yhtä julma ja suvaitsematon kuin mikä tahansa maallinen diktatuuri. Iranissa homoseksuaalisuus on kuolemalla rangaistava rikos, samoin kuin aviorikos, vakoilu, aseellinen ryöstö, huumekauppa ja tietenkin uskonnosta luopuminen ovat kaikki kuolemalla rangaistavia rikoksia: sinut hirtetään, jos et noudata linjaa.

Oppositiolähteiden mukaan poliittisia aktivisteja on syytetty rikoksista ja teloitettu. Iranilainen mies hirtettiin raiskauksesta, vaikka hänen väitetty uhrinsa veti syytöksensä takaisin ja tuomion laillisuudesta määrättiin tehtäväksi tutkimus. Julkisissa hirttämisisä käytetään liikuteltavia nostureita ja kuorma-auton puomeja, ja koska pudotusta ei ole, teloitettava ihminen kokee hitaan, tuskallisen tukehtumiskuoleman.

On erittäin tärkeää, että painostamme Iranin viranomaisia järjestelmällisesti vähintäänkin muuntamaan kaikki nuorille rikosentekijöille langetetut kuolemantuomiot ja jättämään panematta toimeen tällä hetkellä teloitusta odottavien neljän nuoren pojan teloitukset. Olisin iloinen naisten kivittämisen lopettamisesta – toivottavasti se viedään läpi. Kuten päätöslauselmassa huomautetaan, on kuitenkin huolestuttavaa, että rikoslain uudistusehdotuksessa säilytetään kivittäminen tietyistä aviorikoksista.

Marco Cappato, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kun tarkastelemme Irania maailmanlaajuisena ydinaseuhkana, tehokas poliittinen ja diplomaattinen toiminta edellyttäisi, että otamme mukaan esimerkiksi Venäjän. Lisäksi Iran tarjoaa kaikkien aikojen selkeimmän osoituksen siitä, että ihmisoikeuskysymyksen pitäisi olla olennainen osa kansainvälistä ja yhteistä turvallisuuspolitiikkaamme, koska Iranin ydinaseuhan takana on jokapäiväinen väkivalta, jota hallinto harjoittaa Iranin kansalaisia kohtaan. Meidän on käännettävä huomiomme tähän hallintoon.

Toivon komission jäsenen voivan kertoa meille enemmän siitä, miten demokratian ja oikeusvaltion edistämiseen osoitettuja varoja käytetään. Tiedämme, miten vaikeaa on saada yhteyttä Iranin demokraattiseen oppositioon. Lisäksi tähän liittyy yleinen kysymys kuolemanrangaistuksesta, josta YK on äänestänyt. Tämä parlamentti vaati lujasti kuolemanrangaistuksen käytön keskeyttämistä, yleistä lakkauttamista. Nyt on aika vahvistaa tätä asennetta ja ehdottaa, että YK nimittäisi kuolemanrangaistuksiin keskittyvän pääsihteerin erityislähettilään. Ehdotan tätä suullisessa tarkistuksessa, ja toivon poliittisten ryhmien katsovan parhaaksi tukea sitä.

Mogens Camre, UEN-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, uskon kaikkien tässä salissa olevan kanssani samaa mieltä siitä, että kun lukee yksittäisistä ihmisoikeusloukkauksista, jotka tässä päätöslauselmassa mainitaan, tulee sellainen tunne, ettei voida viitata tapahtumiin tällä vuosisadalla. Tämä on kuitenkin valitettava totuus tilanteesta maassa, joka on taantunut keskiaikaiseen, primitiiviseen julmuuteen yrittäessään nujertaa omaa kansaansa – kansaa, joka kaipaa demokratiaa, vapautta ja uudistuksia.

Me, läntiset demokraatit, emme voi neuvotella ikuisesti Teheranin rikollisen hallinnon kanssa siinä naivissa toivossa, että heikot neuvottelijamme voisivat koskaan saada mitään hallinnolta, joka ei ymmärrä eikä kunnioita nykyajan maailmaa ja arvoja ja joka ilmeisesti vihaa omaa kansaansa yhtä paljon kuin se vihaa meitä. Tehkäämme tästä päätöslauselmasta viimeinen kehoitus oikeudenmukaisuuteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen. Mainitsen myös – syvästi pahoitellen – että EU pitää edelleen demokraattista Iranin oppositioliikettä PMOI:tä terroristilistallaan, siitä huolimatta, että sekä Euroopan yhteisöjen tuomioistuin Luxemburgissa että Yhdistyneen kuningaskunnan korkein oikeus ovat päättäneet sen olevan perusteetonta.

Lopuksi kannatan Tunne Kelamin suullista tarkistusta Ashrafin leiristä ja Alain Hutchinsonin suullista tarkistusta. Nämä tarkistukset parantavat päätöslauselmaa.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, emme saa uskoa harhakuvitelmiin. Teheranin teokratia ei selvästikään tunne mitään muuta kuin halveksuntaa Euroopan demokratiaa kohtaan. Silti on hyvä, että parlamentti on jälleen tuominut Iranin teloitukset selkein sanoin. Alaikäisten teloittaminen ei ole ainoastaan kansainvälisen oikeuden vastaista vaan myös täysin raakalaismaista ja kertoo kaiken Teheranissa vuosikymmeniä vallinneen hallinnon armottomasta luonteesta. Sen pitäisi myös olla varoitus niille naiiveille ihmisille, jotka luulevat, että Irania voidaan käsitellä silkkihansikkain.

Tästä päätöslauselmasta puuttuu kuitenkin jotain. Siinä todetaan aivan oikein, että Iranissa teloitetaan enemmän ihmisiä kuin missään muussa maassa, Kiinaa lukuun ottamatta. Olisi kuitenkin pitänyt lisätä, että tammikuun 2005 jälkeen ainoat maat, jotka ovat tuominneet alaikäisiä kuolemaan ja teloittaneet heitä, ovat olleet Saudi-Arabia, Sudan, Jemen ja Pakistan. Ei ole sattumaa, että nämä ovat islamilaisia maita, joissa sovelletaan sharian henkeä ja kirjainta. Saattaa olla poliittisesti sopimatonta sanoa niin, mutta tosiasiat puhuvat puolestaan. Nämä käytännöt antavat lisätodisteita siitä, että tämä islam, joka ei vielä ole valaistunut, ei sovi yhteen läntisten arvojemme kanssa.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, kollega vasemmistosta käytti juuri Iranin kuolemanrangaistusten ja siellä tapahtuvien kauheiden rikosten surullista temaa väärin hyökätäkseen itse uskontoa vastaan. Hän syytti ongelmasta hallinnon uskonnollista luonnetta. Pidän tätä järjettömänä.

Kyse on tavallisesta totalitaarisesta hallinnosta, joka vain käyttää islaminuskoa väärin omiin tarkoituksiinsa. Tässä piilee ongelman ydin, ja meidän on tuomittava energisesti tämä hallinto eikä islamia tai uskontoa sinänsä.

Sitä paitsi maailmanhistorian pahimmat hallintojärjestelmät ovat olleet ne, jotka ovat vedonneet kansalliseen tai kansainväliseen sosialismiin, kuten myös tänään useaan otteeseen mainittu Kiina tekee.

Siksi meidän on tehtävä itsellemme selväksi, että emme saa käydä täällä ideologisia riitoja, emme myöskään Iranin kanssa. Tässä ei ole kyse ideologiasta, tässä on kyse yleismaailmallisista ihmisoikeuksista. Yleismaailmalliset ihmisoikeudet pätevät yli maailmankatsomuksellisten etulinjojen. Ei ole olemassa aasialaisia ihmisoikeuksia! Ei ole olemassa islamilaisia ihmisoikeuksia, jotka suojaisivat ihmistä vähemmän ja ehkä

voisivat tavalla tai toisella suvaita kuolemanrangaistuksen. Vastustamme jyrkästi kuolemanrangaistusta, harjoitetaan sitä sitten Yhdysvalloissa, Kiinassa tai Iranissa, rinnastamatta näitä maita. Meidän on nähtävä yksi asia selvästi: Iranin hallinto on totalitaarinen hallinto, ja sen on väistytävä.

Józef Pinior (PSE). - (PL) Arvoisa puhemies, kansainvälinen oikeus on yksiselitteinen. Kuolemanrangaistusta ei saa määrätä ihmisille, jotka olivat alle 18-vuotiaita rikoksen tehdessään. Iran rikkoo tätä kansainvälistä lainsäädäntöä.

Haluan painottaa, että valtiona Iran on kansainvälisten yleissopimusten sopimuspuoli. Se on allekirjoittanut tämänkaltaisia hankkeita. Tämän vuoden heinäkuussa 24 ihmisoikeusjärjestöä kaikkialta maailmasta vetosi Iraniin, jotta se lopettaisi kuolemanrangaistuksen käytön alaikäisten kohdalla ja lopettaisi kuolemanrangaistuksen käytön alueellaan kokonaan. Tähän mennessä Iranissa on teloitettu tänä vuonna kuusi alaikäistä, tapauksia on toisin sanoen ollut yhteensä 26 vuodesta 2005 lähtien.

Arvoisat puhemies ja komission jäsen, parlamentti on käynyt jo useita keskusteluja julmasta tavasta, jolla lakia pannaan täytäntöön Iranissa. Emme voi sallia tällä hetkellä Ashrafin leirissä olevien ihmisten luovuttamista Iranille, sillä tässä maassa ei noudateta oikeusvaltion periaatteita.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). - (PL) Arvoisa puhemies, Iranin ihmisoikeustilanne ei parane. Eilen hirtettiin kaksi ihmistä, Arakissa ja Boujerdissa, ja monet muut odottavat tuomionsa täytäntöönpanoa. Ashrafin leirissä pidetään tällä hetkellä useita tuhansia ajatollahin hallinnon vastustajia. He ovat People's Mujahidin of Iran -liikkeen jäseniä, ja heitä uhkaa karkotus Irakista. Monille heistä tämä merkitsisi varmaa kuolemaa. Yhdysvaltain joukot ovat taanneet leirin asukkien turvallisuuden Geneven neljännen yleissopimuksen nojalla. Suunniteltu muutos näiden joukkojen asemassa tarkoittaa, että kuten päätöslauselmaesityksessä todetaan, leirissä olevia iranilaispakolaisia varten on löydettävä pitkän aikavälin ratkaisu mahdollisimman pian. Nyt kun minulla on puheenvuoro, haluan muistuttaa parlamenttia jälleen kerran tarpeesta panna tuomioistuinten tuomiot asianmukaisesti täytäntöön ja poistaa mujahedinin terroristijärjestöjen listalta.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). - (PL) Arvoisa puhemies, julkisten teloitusten määrä Iranissa kasvaa. Amnesty Internationalin mukaan joka vuosi näin tapetaan noin 200 ihmistä tuhatlukuisten yleisöjen edessä. Iranissa kuolemanrangaistusta sovelletaan muun muassa jumalanpilkkan, uskonnosta luopumisen, aviorikoksen ja prostituution kohdalla. Moraalittomuudesta ja uskonnosta luopumisesta langetettavat erittäin kovat rangaistukset ovat johtaneet oikeutettuihin protesteihin ihmisoikeuksien puolustajilta Iranin ulkopuolella ja uudistusmielisiltä poliitikoilta maan sisällä.

Länsi ei voi vain passiivisesti tarkkailla tällaisia makaabereja toimia. Euroopan parlamentin on yksiselitteisesti tuomittava Iranin hallinnon toimet. Samalla parlamentin on tuettava People's Mujahidin of Iran -järjestön edustaman opposition rauhanomaisia ja uudistusmielisiä pyrkimyksiä. Edellä mainitun, Maryam Radjavin johtaman järjestön demokraattisen muodonmuutoksen looginen seuraus pitäisi olla sen poistaminen Euroopan unionin terroristijärjestöjen listalta.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Jos asioita katsotaan psykologisesta näkökulmasta, on todistettu, että kovilla rangaistuksilla ei ole koskaan ollut korjaavaa vaikutusta. Sen sijaan ne synnyttävät vihaa, väkivaltaa ja toiveen kostosta kanssaihmisii ja viranomaisia kohtaan. En toimi sen puolesta, että syyllisiä ei rangaistaisi, vaan sen, ettei siinä käytettäisi kuolemanrangaistusta.

Älkäämme unohtako, että ihmisiä voidaan parantaa uudelleen koulutuksen ja sosiaalisten sopeuttamisohjelmien avulla. Älkäämme unohtako, että Iranissa kuolemanrangaistusta sovelletaan alle 18-vuotiaisiin nuoriin, vaikka kansainvälinen oikeus, jonka iranilaiset ovat tunnustaneet allekirjoituksellaan, ei salli tällaisia julmuuksia. Vähän aikaa sitten saimme tietää kauheasta tilanteesta, jossa ryhmää nuoria Isfahanista rangaistiin tanssimisesta liian lähellä, muutaman sentin päässä toisistaan, mikä oli kiellettyä.

Opettajana haluan muistuttaa, että myönteisiä tuloksia kasvatuksessa ei voida saavuttaa pelon, rajoitusten tai fyysisten rangaistusten avulla.

Aloyzas Sakalas (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiinnittää kollegoiden huomion siihen, että Iranissa teloitetaan satoja ihmisiä joka vuosi. Tämä on tulosta epäonnistuneesta politiikasta, jota unionimme on harjoittanut Iranin kanssa viime vuosina.

Meidän pitäisi tietää, että vain vahva sisäinen oppositio Iranissa pystyy muuttamaan tilannetta. Kysymyksen tänään on seuraava: miksi EU pitää edelleen Iranin oppositioliikettä mustalla listalla, siitä huolimatta, että Yhdistyneen kuningaskunnan tuomioistuimet määräsivät sen poistamisesta kyseiseltä listalta? Eikö neuvoston ole aika nykyisen puheenjohtajakauden aikana lunastaa oikeusvaltion periaatteiden noudattamista koskeva

velvoitteensa ja poistaa oppositio liikkeen lopullisesti mustalta listalta? Uskon, että Benita Ferrero-Waldner voisi ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, kymmenvuotiaan lapsen tuomitseminen kuolemaan on yksinkertaisesti epäinhimillistä. Nostureiden käyttäminen hirsipuuna on rikos ja teknologian väärinkäyttöä. Lisäksi julkiset teloitukset kannustavat väestöä aggressiiviseen käytökseen. Olemme keskustelleet Iranin tilanteesta jo useaan otteeseen. Iran rikkoo kyynisesti kansainvälisiä sitoumuksia, jotka se on allekirjoittanut. Päätöslauselmamme osoittautuvat tehottomiksi. Toivon, että Euroopan komissio harkitsee mahdollisuutta asettaa pakotteita Iranin hallitsijoiden omaa kansaansa vastaan tekemien rikosten takia.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, Iranin totalitaarista hallintoa voidaan parhaiten kuvailla sanomalla, että se on tehnyt laista äärimmäisen päätelmän ja turvautunut terrorin psykologiaan. Laki toimii ihmisten tietäessä, mistä voidaan rangaista, mutta suhteellisuudentaju on säilytettävä. Tästä on olemassa historiallinen esimerkki. Neuvostoliitossa ei ollut lainkaan lakia, vain yhden kaikkitietävän yksilön ja hänen laitoksensa, nimittäin KGB:n, tahto. Iranin tilanne on järjetön, koska kuolemanrangaistus voidaan langettaa mistä tahansa. Iranissa ei ole tuomioistuimia, ei logiikkaa eikä kunnollisia oikeudenkäyntejä. Siksi kannatan vaatimusta olla palauttamatta Iraniin poliittisia pakolaisia, kuten aiemmin mainittuja Irakissa oleskelevia, etenkin alaikäisiä, koska heidät yksinkertaisesti teurastettaisiin ilman oikeudenkäyntiä.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni kuolemanrangaistus on varmasti yksi ihmisoikeusrikkomusten surullisimmista kysymyksistä – varsinkin nuorten kohdalla toimeenpantava kuolemanrangaistus. Uskon meidän kaikkien jakavan saman syvän, vakavan ja kiireellisen tarpeen tehdä jotakin. Kesäkuussa keskusteltiin samasta aiheesta, ja silti kesäkuun ja tämän hetken välillä tilanne ei valitettavasti ole parantunut vaan heikentynyt. Huolestuttaa laajuus ja vakavuus näkyy myös Euroopan unionin kesäkuun keskustelun jälkeen julkaisemien kannanottojen kasvavassa määrässä – niitä on tähän mennessä ollut kahdeksan.

Mainitsitte useita tapauksia, ja minäkin haluan mainita joitakin. Viime viikolla esimerkiksi, päivää sen jälkeen, kun EU tuomitsi alaikäisen Reza Hejazin hirttämisen, toteutettiin taas yksi alaikäisen teloitus. Elokuun 26. päivänä Behnam Zare tapettiin Shirazin vankilassa. Näin tapahtui huolimatta erityisistä armahduspyynnöistä, jotka eivät olleet peräisin vain Euroopan unionista vaan kaikkialta maailmasta, muun muassa YK:n ihmisoikeusvaltuutetulta. Behnam Zaren teloitus nosti alaikäisten teloitusten määrän – kuten olette sanoneet – tämän vuoden alusta lähtien erittäin korkealle, kuuteen. Saatujen tietojen mukaan Iranissa on yli sata alaikäistä kuolemaantuomittua. Valitettavasti kuolonuhrien määrä nousee jatkuvasti. Juuri tällä hetkellä taas yhden alaikäisen, Bahman Soleimanianin, teloittaminen lähestyy. Iranin oikeuslaitoksen johtajan antamaa alaikäisten teloitusten lopettamismääräystä rikkovat räikeästi ja toistuvasti hänen omat tuomarinsa.

Ashrafin leirin kysymyksessä Geneven yleissopimusten pitäisi tietenkin päteä kuten kaikkien muidenkin kohdalla. Jos Ashrafin leirin asukkaat pakotetaan palaamaan Iraniin, on ehdottomasti esitettävä vastalauseita Iranin hallituksen suuntaan. Olemme useaan kertaan yrittäneet joko ilmaista kantamme avoimesti tai kokeilla tahdikasta diplomatiaa. Minä itse olen joka kerta, kun joko ulkoministeri tai parlamentin puhemies on tullut tapaamaan minua muiden asioiden – ydinvoimakäytöksen – takia, aina tuonut asian merkityksen selkeästi esille. Olemme onnistuneet vain yhdessä asiassa, naisten kivittämisen kohdalla. Olen aina ilmaissut vastustavani sitä, mutta kuten voitte kuvitella, vastustan myös ehdottomasti sitä, mitä nuorille ihmisille tapahtuu, ja tietenkin kuolemanrangaistusta yleensä. Iranin viranomaisten korvat ovat kuitenkin enimmäkseen kuuroja vaatimuksillemme. Siksi meillä ei aina ole muuta keinoa kuin turvautua niin kutsuttuun megafonidiplomatiaan, jota Teheran väittää kammoavansa ja torjuvansa.

Iranin on tunnustettava omat velvollisuutensa. Sen käytös voi vain pahentaa sen jo tahriintunutta kansainvälistä mainetta. Ilman konkreettista parannusta ihmisoikeustilanteessa emme voi edistyä asianmukaisesti yhteisessä tavoitteessamme eli Euroopan unionin ja Iranin islamilaisen tasavallan välisen suhteen kehittämisessä, vaikka ydinasekysymys ratkaistaisiinkin.

Toivon Euroopan parlamentin ja EU:n kaikkien kumppaneiden olevan samaa mieltä tästä linjasta ja toimivan sen mukaan. Tänäa vetoan vielä kerran Iranin islamilaisen tasavallan viranomaisiin, jotta ne noudattaisivat täysimääräisesti niitä kansainvälisiä yleissopimuksia, joissa Iran on sopimuspuolena. Vetoan Iraniin, jotta se säästäisi kaikkien edelleen kuolemanselleissä kituvien alaikäisten hengen. Koko ihmisoikeustilanne on todella erittäin hankala. Kuten tiedätte, kävimme ihmisoikeusvuoropuhelua, mutta valitettavasti se ei toiminut. Yritimme työstää julkista diplomatiaa, ja teemme tiivistä yhteistyötä EU:n jäsenvaltioiden kanssa harjoittaaksemme hyvin koordinoitua julkista diplomatiaa. Olemme osoittaneet kolme miljoonaa euroa

farsinkieliseen TV-uutispalveluun. Yritämme myös työskennellä Iranin kansalaisyhteiskunnan kanssa, mutta tiellemme asetetaan monia esteitä.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskustelun päätteeksi.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Tämä parlamentti kannattaa kuolemanrangaistuksen täydellistä poistamista kaikkialla maailmassa. Valitettavasti tie on pitkä. Siksi meidän on yritettävä edistyä niin hyvin kuin voimme. Olemme tyytyväisiä kivittämisen lopettamiseen naisten teloitamisen muotona Iranissa. Kehotamme Iranin parlamenttia (Majlis) tarkistamaan pikaisesti lainsäädäntöä, jotta varmistetaan, ettei ketään teloiteta alle 18-vuotiaana tehdystä rikoksesta.

Meidän on myös tuomittava ihmisoikeuksia puolustavien ja kuolemanrangaistusta vastustavien Iranin kansalaisten vangitseminen ja vainoaminen. Tämänhetkisissä oloissa kehotamme Irakin ja Yhdysvaltain viranomaisia pidättämään iranilaispakolaisten ja turvapaikanhakijoiden väkisin palauttamisesta Iraniin ja työskentelemään tyydyttävän pitkän aikavälin ratkaisun löytämiseksi Ashrafin leirissä tällä hetkellä epävarmuuden tilassa olevia ihmisiä varten.

12.3. Albiinujen tapot Tansaniassa

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu kuudesta albiinujen tappoja Tansaniassa koskevasta päätöslauselmaesityksestä⁽³⁾.

Ryszard Czarnecki, päätöslauselmaesityksen esittäjä. – (PL) Arvoisa puhemies, 2000-luvulla ihmisiä murhataan yksinkertaisesti siksi, että he ovat albiinoja. Tätä tapahtuu Tansaniassa, maassa, jossa yli kolmasosa väestöstä elää köyhyysrajan alapuolella. Viime aikoina 173 ihmistä on pidätetty epäilyinä albiinujen tappamisesta ja vahingoittamisesta. Tämä kertoo ongelman laajuudesta. Kuuden viime kuukauden aikana on tapettu tai vahingoitettu 25:tä ihmistä, koska he olivat albiinoja.

Maailmassa on melkoinen määrä albiinoja. Itse asiassa miljoonasta ihmisestä 50 on albiinoja. Heitä kohdellaan näin julmasti kuitenkin vain Tansaniassa. Tässä maassa käydään kauppaa albiinujen verellä ja ruumiinosilla. Tästä ovat vastuussa animistiset poppamiehet ja heidän palkkaamansa joukkiot. On huomattava, että poliisi on myös osasyylinen, sillä se jättää asian usein huomiotta.

Lopuksi haluan huomauttaa, että voimme katsoa tämänpäiväisen protestimme olleen tehokas vain, jos ja kun Tansanian albiinot saavat mahdollisuuden terveydenhoitoon, koulutukseen ja yhteiskuntaan integroitumiseen.

Laima Liucija Andrikiene, päätöslauselmaesityksen esittäjä. – (LT) Keskustelemme tänään tapauksesta, jossa vähemmistöä syrjitään. Kyseinen vähemmistö on albiinot, joita tapetaan ja silvotaan Tansaniassa, myös pieniä lapsia. Tämä on vakava ongelma kaikkialla Saharan eteläpuolisessa Afrikassa. Haluan muistuttaa teitä siitä, että maailmanlaajuisesti joka 20 000:s ihminen on jossakin määrin albiino. Kuten edellisessä puheessa mainittiin, Tansanian poppamiehet myyvät albiinujen irrotettuja ruumiinosia ja verta kaivostyöläisille ja kalastajille, jotka naivisti uskovat näiden osien tuovan heille onnea, terveyttä ja vaurautta. Kantamme on erittäin selvä – albiinujen tappamista ja syrjintää ei voida mitenkään hyväksyä eikä sitä saa suvaita. Tansanian hallituksen on ryhdyttävä johdonmukaisiin toimiin tämän kauhistuttavan tilanteen päättämiseksi. Tansanian hallitus ja presidentti ovat jo aloittaneet toimenpiteiden täytäntöönpanon, mitä arvostamme, mutta se ei riitä. Oikeudenkäynti, jossa on syytettynä 173 albiinomurhasta epäiltyä ihmistä, on koetinkivi, joka paljastaa Tansanian valtaapitävien kannan, ja syyllisiä on rangaistava. Paras tapa ratkaista ongelma olisi kuitenkin maan kaikkien kansalaisten, myös albiinujen, saatavilla oleva parempi koulutus ja asianmukainen terveydenhuolto. Kansainvälisen yhteisön sekä Euroopan unionin on tarjottava apua näiden ongelmien selvittämiseen. Useimmat albinismista kärsivät kuolevat ihosyöpään ennen 30 vuoden ikää.

Marios Matsakis, päätöslauselmaesityksen esittäjä. – (EN) Arvoisa puhemies, ihmiset, joilla on albinismin geenivirhe, kärsivät vakavien terveysongelmien lisäksi kansainvälisesti eriasteisesta syrjinnästä.

⁽³⁾ Ks. pöytäkirja.

Viime aikoina Saharan eteläpuolisessa Afrikassa ja erityisesti Tansaniassa albiinot ovat kuitenkin kärsineet ennennäkemättömistä raakalaismaisista silpomishyökkäyksistä, joiden jälkeen poppamiehet ovat käyttäneet heidän ruumiinosiaan aineksina sellaisten juomien valmistuksessa, joiden luvataan tekevän ihmisistä rikkaita. Tällainen asiointi kertoo ilmeisen rikollisuutensa lisäksi vakavasti takapajuisesta yhteiskunnasta, jossa käytetään edelleen kuvottavan julmia poppaskonsteja.

Tansanian hallitus on velvollinen toimimaan nopeasti ja päättäväisesti seuraavissa asioissa: ensinnäkin sen on suojeltava kaikkia albiinoja uusilta hyökkäyksiltä; toiseksi sen on tutkittava asianmukaisesti kaikki albiinoja vastaan tehdyt rikokset ja saatettava syylliset oikeuden eteen; kolmanneksi sen on koulutettava kansalaisiaan riittävästi, jotta he pääsevät eroon noituuden ja taikauskon kirouksesta, ja neljänneksi sen on varmistettava, että albinismista kärsiville tarjotaan parasta mahdollista lääketieteellistä ja sosiaalista apua, jota he tarvitsevat elääkseen lähes normaalia, turvallista ja rauhanomaista elämää.

Erik Meijer, *päätöslauselmaesityksen esittäjä*. – (NL) Arvoisa puhemies, se, mitä Tansaniassa tapahtuu, ei ole valtion harjoittamaa väkivaltaa. Syrjintä ja väkivalta ovat käytäntöjä, jotka ovat jääneet henkiin ajalta ennen juutalais-kristillis-islamilaista sivilisaatioita, ajalta, jona kaikkien ihmisten ei oletettu olevan tasavertaisia.

Tansaniassa on 1 500 000 asukasta, joilla väripigmentti melaniinin puutteen takia on punaiset silmät, kalpea iho ja vaaleat hiukset. Heitä pidetään noituuden tuotteina. Monet näistä ihmisistä murhataan, minkä jälkeen heidän ihonsa nyljetään ja heidän ihoaan ja muita ruumiinosiaan käytetään taikaritualeissa. Suuren albiinomääränsä takia Tansania on suurin ihmisen ruumiinosien toimittaja koko Afrikalle.

Näitä kauheita käytäntöjä ei ole mahdollista lopettaa ilman, että tavallisia ihmisiä Tansaniassa ja kaikkialla Afrikassa koulutetaan aktiivisesti, terveydenhoitoa parannetaan ja albiinoille taataan paremmat mahdollisuudet näkyviin työpaikkoihin. Tansanian hallitus on ryhtynyt toimiin, muun muassa albiinorekisterin laatimiseen, voidakseen suojella heitä. Jos albiinosten asemaa koskevia asenteita ei muuteta, tätä rekisteriä saatetaan käyttää tulevaisuudessa väärin näiden ihmisten jäljittämiseen ja tuhoamiseen. Meillä oli Euroopassa 1940-luvulla huonoja kokemuksia uhanalaisten väestöryhmien rekisteröinnistä.

Charles Tannock, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, albiinosten ahdinko Tansaniassa näyttää uskomattomalta nykypäivänä. Kun ensimmäistä kertaa kuulin asiasta, se vaikutti olevan peräisin suoraan Joseph Conradin romaanista *Pimeyden sydän*. Haluaisin uskoa Afrikan elpymiseen ja potentiaaliin, kuten niin monet tässä parlamentissa näyttävät haluavan, mutta albiinosten murhaaminen heidän ruumiinosiensa takia ei millään lailla paranna mantereiden kansainvälistä imagoa. Surullista kyllä, albiinosten kärsimys ei rajoitu Tansaniaan vaan sitä esiintyy kaikkialla Afrikassa.

Niiden lääketieteellisten seurausten, joita albinismilla on tropiikissa, kuten kauheiden ihosyöpien suuren riskin, lisäksi kauan kärsineitä albiinoja pidetään parhaimmillaan perinteisesti luonnonoikkuina tai kuriositeetteina, ja pahimmillaan heitä murhataan perinteisen lääketieteen, joka muistuttaa ennemminkin keskiaikaista noituutta, kysynnän tyydyttämiseksi.

EU ei saa epäröidä kampanjoida asian puolesta ja painostaa Tansanian kaltaisia maita, joissa tällainen ihmisoikeuksien ja ihmisarvon vähäinen kunnioittaminen ilmeisesti on yleistä. Olen kuitenkin rohkaistunut siitä, että Tansanian presidentti on vedonnut kansaansa, jotta se muuttaisi perinteisiä tapojaan. Toivokaamme, että Afrikan muut johtajat toistavat tämän tärkeän viestin.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *PSE-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, tämän vuoden maaliskuussa yli 25 Victoria-järven lähistöllä asuvaa albiinoa murhattiin tai silvottiin julmasti. Uhrien joukossa oli lapsia. Ihmisten, joilla väitettiin olevan ylikuonnollisia piirteitä, kimppuun oli hyökätty tällä alueella aiemmin.

On muistettava, että 36 prosenttia Tansanian väestöstä elää köyhyysrajan alapuolella. Näillä ihmisillä ei käytännöllisesti katsoen ole mahdollisuutta saada terveydenhoitoa. Tavanomainen käytäntö on kääntyä avun saamiseksi paikallisten poppamiesten puoleen. Paikallisväestön alhainen koulutustaso edistää sen uskoa ylikuonnollisiin ominaisuuksiin. Suuri määrä albiinoja elää Saharan eteläpuolisen Afrikan alueella, ja heistä on tullut avoimen syrjinnän uhreja, koska he ovat erilaisia. Albiinoilta ei ainoastaan evätä terveydenhoitoa vaan heiltä evätään myös oikeus sosiaaliseen ja oikeudelliseen apuun. Normaalina käytäntönä on syrjiä albiinoja jokapäiväisessä elämässä, kouluissa, julkisissa laitoksissa ja työmarkkinoilla. Albiinot kokevat tulevansa jatkuvasti nöyryytetyiksi ja kohdelluiksi toisen luokan kansalaisina.

Tämänhetkistä suvaitsemattomuutta voitaisiin vastustaa ja albiinoihin kohdistuvien hyökkäysten lukumäärää vähentää tulevaisuudessa rankaisemalla murhiin syylistyneitä ja ryhtymällä samanaikaisesti

perustavanlaatuisen tiedotustyyöhön Tansanian yhteiskunnassa. On olennaista tukea Tansanian hallituksen tässä asiassa tekemiä aloitteita. Tällaisiin aloitteisiin kuuluu albiinolasten erityinen suojelu yhdessä kansalaisyhteiskunnan ja kansalaisjärjestöjen kanssa tehtävän yhteistyön kanssa. Toiminta on keskitettävä ennen kaikkea maaseutualueille, missä yhteiskunnallinen tietoisuus on vähäistä. Lisäksi komission ja jäsenvaltioiden on annettava voimakasta tukea hätätoimenpiteille, joihin Tansanian albiinoyhdistys on ryhtynyt. Pitkän aikavälin toimenpiteiden tavoitteena on oltava sen varmistaminen, että albiinoväestöllä on täysimääräiset oikeudet päästä koulutukseen, työmarkkinoille ja myös sosiaaliturvan ja terveydenhoidon piiriin.

Ewa Tomaszewska, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Tansaniassa on tämän vuoden maaliskuusta lähtien murhattu 25 albiinoa. Murhat liittyvät alueella yleisiin taikauskoihin käytäntöihin ja perustuvat uskoon siitä, että albiinon ruumiinosat, kuten jalat, kädet, hiukset ja veri tekevät ihmisestä terveen, varakkaan ja rikkaan. Viimeisin uhri oli 7-vuotias lapsi. Myös viime vuonna 25 albiinoa menetti henkensä.

Näitä okkultisia käytäntöjä esiintyy Victoria-järven rannoilla, maanviljelysalueilla ja myös kalastajien ja kaivostyöntekijöiden keskuudessa. Albiinot joutuvat usein syrjinnän ja vainon uhreiksi. Presidentti Kikwete on käyttänyt poliisia paikallistaakseen piileskeleviä albiinoja. Presidentti on luvannut antaa albiinoille suojelua, mutta albiinot pysyvät epäluuloisina, koska jotkut poliisiviranomaiset osallistuvat itse okkulttisiin käytäntöihin. Poppamiesten värväämät joukkio ovat vastuussa albiinomurhien organisoinnista. Murhiin osallistumisesta epäiltyinä on pidätetty 178 ihmistä.

Tansanian presidentti on ollut apuna Al-Shymaa Kway-Geerin nimittämisessä maan ensimmäiseksi parlamentin albiinojäseneksi tunnustuksena tämän syrjinnän vastaisesta taistelusta. Suhtaudumme myönteisesti tähän nimitykseen ja pidämme sitä askeleena oikeaan suuntaan. Tuemme Tansanian albiinoyhdistyksen toimintaa ja toivomme komission tarjoavan sille todellista tukea.

Urszula Krupa, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään ihmisoikeusrikkomuksista Tansaniassa. Kyseessä on subtrooppinen maa, jossa albiinoja syrjitään, kuten monissa muissakin Afrikan maissa.

Albiinoja murhataan Tansaniassa kuitenkin erityisen julmasti. Viime vuonna yli 25 ihmistä menetti henkensä tällä tavalla. Tansanialaisia on 39 miljoonaa, joista 270 000 kärsii resessiivisen geenin aiheuttamasta geenivirheestä, mikä tarkoittaa, että heidän ihostaan puuttuu pigmentti. Tämän seurauksena albiinot voivat kärsiä näköongelmista, ihon palamisesta auringossa ja syövästä sekä kuolla ennenaikaisesti. Molempien vanhempien on oltava geenin kantajia, jotta sairaus ilmenee heidän lapsissaan. Naiset, jotka synnyttävät albiinolapsia, pakotetaan avioeroon. Lasten katsotaan olevan kirous perheelleen. Heidän ajatellaan olevan epäpuhtaiden henkien vallassa, ja heitä kohdellaan eläiminä. Toisaalta poppamiehet kuitenkin levittävät tarinoita albiinon valkoisen ihon maagisista ominaisuuksista, joiden väitetään tuovan onnea ja vaurautta. Tämä johtaa albiinon tappamiseen, minkä jälkeen heidät paloitellaan julmasti ja heidän ruumiinosiaan käytetään taikajuomien valmistuksessa.

On vaikeaa ymmärtää, mikä voi olla syynä tällaiseen julmuuteen ja mikä sen tarkoitus voi olla. Ehkä se on yritys eliminoida sairait ihmiset, joilla on geenivirhe. Viime aikoina hallitus on tuominut voimankäytön valkoihaisia afrikkalaisia kohtaan ja toteuttanut tiedotuskampanjoita. Parlamenttiin on jopa nimitetty albiinon jäsen. Näitä ihmisiä vahingoittava tragedia kuitenkin jatkuu. Lisäksi puuttuu varoja suojaaviin vaatteisiin ja muuhun apuun tälle syrjäytyneelle väestönosalle, jota syrjitään ja jolta evätään työ ja koulutus.

Kansainvälisen yhteisön protestit ja vetoomukset yhdessä koulutusavun ja taloudellisen avun kanssa auttaisivat vastustamaan tämän tyyppistä äärimmäistä syrjintää. Oikeudenkäynti niitä 173:a "poppamiestä" vastaan, jotka on pidätetty ja joita syytetään murhanhimoisesta toiminnasta, murhaan yllyttämisestä ja ihmiselinten kaupasta, auttaisi myös.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain lisätä kannatusääneni parlamentin kaikista ryhmistä tulevien kollegojen ääneen tämän Tansanian albiinon kohtelua koskevan kauhistuttavan tarinan kohdalla. Tiedän sitä tapahtuvan muissakin osissa Afrikkaa, mutta Tansaniassa on keskittymä – kuulumme 270 000 albiinosta – jota syrjitään, jota marginalisoidaan, kohdellaan raa'asti ja murhataan heidän ruumiinosiensa takia taikauskon, noituuden ja erilaisten okkulttisten käytäntöjen vuoksi.

Ottamalla asian esiin täällä – kiitän kaikkia kollegoitani, jotka ovat ottaneet sen esiin, ja niitä, jotka ottivat asian esityslistalle – lisäämme äänemme Euroopan parlamentissa kansainväliseen protestiin, ja toivottavasti Tansanian hallitus ja myös muut kuuntelevat.

Kyse on lähinnä koulutuksesta, mutta ennen kaikkea tarvitsemme suojelua albiinoille heidän omista yhteisöissään; tarvitsemme täysimääräisiä tutkimuksia. Se, että jotkut poliisivoimissa ovat osa ongelmaa ja ettei voi luottaa siihen, että he olisivat osa ratkaisua, on erittäin huolestuttavaa.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, jaamme parlamentin tyrmistykseen, joka johtuu lisääntyvistä hyökkäyksistä Tansanian albiinoväestöä kohtaan sekä perinteiseen lääketieteeseen, taikauskoon ja poppamiesten käytäntöihin liittyvästä kammottavasta ja laittomasta albiinoiden ruumiinosien kaupasta.

Erityisesti jaamme huolen, josta YK:n naisten syrjinnän poistamista käsittelevä komitea hiljattain raportoi, nimittäin, että rituaalimurhien kohteena ovat olleet erityisesti albiinonaiset ja -tytöt. Tuomitsemme syrjinnän ja sorron kaikissa muodoissaan, ja olemme sitoutuneet tukemaan politiikkaa ja toimia niiden hävittämiseksi.

Myös Tansanian hallitus, tämä on mainittava, on sitoutunut tekemään lopun näistä käytännöistä ja lisäämään tietoisuutta albiinoväestön ahdingosta. Siksi suhtaudumme myönteisesti parlamentin albiinojäsenen nimittämiseen, joidenkin poppamiesten pidättämiseen hiljattain ja presidentin sitoumukseen, kuten mainittiin, saattaa vastuulliset oikeuden eteen.

Lisäksi seuraamme Tansanian ihmisoikeustilannetta yleisesti yhdessä jäsenvaltioiden ja muiden kehityskumppaneiden kanssa. Useat jäsenvaltiot ja muut kumppanit tukevat järjestöjä, kuten oikeudellista ja ihmisoikeuksien keskusta, jotka säännöllisesti seuraavat mahdollisia ihmisoikeusrikkomuksia. Hallinnon lahjoittajaryhmän (*Donor Group on Governance*) jäsenenä komissio aikoo jatkaa ongelmaan puuttumista koskevien lahjoittajareaktioiden koordinoimista, albiinoyhdistys mukaan lukien.

Komissio aikoo myös Tansaniassa läsnä olevien jäsenvaltioiden kanssa ottaa ongelman esiin poliittisessa vuoropuhelussaan Tansanian viranomaisten kanssa.

EKR:sta kolmella miljoonalla eurolla rahoitettu kansalaisyhteiskuntaohjelma auttaa tietoisuuden lisäämisessä: albiinoiden tilanteen korostamiseksi järjestetään seminaareja, ja Pohjois-Tansanian Mwanzan alueella toteutetaan lähiaikoina uusi tiedotuskampanja.

Yleisesti ottaen käytämme siis tavanomaista vuoropuhelua tähän asiaan viittaamiseksi. Nämä kysymykset otetaan tietenkin esiin myös jatkuvassa julkisiin varoihin liittyvässä toiminnassamme ja terveyden, koulutuksen ja työllisyyden aloilla. Katsomme riippumattoman ja toimivan oikeusjärjestelmän olevan ratkaisevan tärkeä.

Siksi me, komissio, painotamme yhteyksissämme viranomaisiin sitä, miten tärkeää on ryhtyä asianmukaisiin oikeudellisiin toimiin näihin kauhistuttaviin tekoihin syyllystyneitä vastaan.

Otamme myös yhteyttä kunnianarvoisaan Al-Shymaa Kway-Geeriin, Tansanian parlamentin ensimmäiseen albiinojäseneseen, joka jo mainittiin, ja keskustelemme hänen kanssaan mahdollisista toimista, koska hän voi kertoa meille vielä paremmin, mitä voidaan tehdä. Lisäksi keskustelemme tästä asiasta Tansanian presidentin kanssa ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen allekirjoittamisen 60-vuotisjuhlassa, joka on tarkoitus pitää Tansaniassa 10. joulukuuta 2008.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan heti keskustelujen päätteeksi.

13. Äänestykset

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

13.1. Mauritanian vallankaappaus (äänestys)

– Ennen äänestystä

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen pahoillani siitä, että myöhästyin keskustelusta aiemmin. Se johtui siitä, että yritimme sopia 8 kohtaan liittyvän suullisen tarkistuksen sanamuodosta. Tämä on suullinen tarkistus, josta sovimme: ”pane merkille sotilasjuntan ilmoituksen uusista presidentinvaaleista mutta pitää valittavana, että junta ei ole antanut minkäänlaista sitoumusta puolueettomuudesta, toisin kuin vuosina 2005–2007 vallassa ollut junta; pyytää vallassa olevia sotilasvoimia sitoutumaan viipymättä

aikatauluun, jota noudattaen demokraattiset instituutiot palautetaan yhteistoiminnassa kaikkien poliittisten voimien kanssa”.

Kohtaan 10 on tehtävä typografinen korjaus, josta sovittiin keskusteluissa. Kohdan 10 viimeisen rivin on kuuluttava ”mikä saattaa johtaa tukien jäädyttämiseen elintarvikeapua ja humanitaarista apua lukuun ottamatta”.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

13.2. Hirttotuomiot Iranissa (äänestys)

– Ennen äänestystä

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ehdotan seuraavien tarkistusten lisäämistä päätöslauselman loppuun. Olen pahoillani, että teen sen viime hetkellä, mutta kyse on YK:n vaatimasta kuolemanrangaistuksen käytön keskeyttämisestä, johon parlamentti on jo kolmeen otteeseen ilmaissut kantansa. Siksi uskon pelkän suullisen tarkistuksen olevan riittävä.

Ehdottamani kaksi kohtaa kuuluvat seuraavasti. Luen ne erittäin hitaasti englanniksi:

(EN) kehottaa esittämään YK:n seuraavassa yleiskokouksessa päätöslauselman, jossa kaikkia niitä maita, joissa kuolemanrangaistus on vielä voimassa, vaaditaan saattamaan YK:n pääsihteerin ja yleisön saataville kaikki tiedot kuolemanrangaistuksesta ja teloituksista, jotta päästään eroon kuolemanrangaistukseen kohdistuvasta valtiollisesta salailusta, joka myös vaikuttaa välittömästi teloitusten lukumäärää lisäävästi;”

Toinen kohta kuuluu seuraavasti:

”kehottaa hyväksymään uuden päätöslauselman, jossa edellytetään pääsihteerin erityislähettilään nimittämistä, jonka tehtävänä on seurata tilannetta, varmistaa kuolemanrangaistusta koskevan järjestelmän mahdollisimman suuri läpinäkyvyys ja edistää sisäistä kehitystä, joka suuntautuu teloitusten keskeyttämisestä hyväksytyn Yhdistyneiden Kansakuntien päätöslauselman täytäntöönpanoon;”

(IT) Ymmärrän, että tämä on niin sanotusti lisäkysymys Iranin kohdalla, mutta myös kysymys, jonka osalta on toimittava nopeasti. Siksi pyydän teitä hyväksymään tämän lisäyksen päätöslauselmaamme.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

Raül Romeva i Rueda, päätöslauselmaesityksen esittäjä. – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin nämä kaksi tarkistusta liittyvät 9 kohtaan. UNHCR on nimenomaan pyytänyt meitä olemaan mainitsematta sitä päätöslauselmassa. Mielestäni tämä on täysin hyväksyttävää, ja tämän tarkistuksen mukaan pyydän poistamaan sanat ”etenkin tekemään yhteistyötä YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) ja muiden kanssa”. Huomatkaa, että tähän tarkistukseen sisällyttämme myös Alain Hutchinsonin suullisen tarkistuksen, jossa hän myös pyysi ottamaan mukaan opposition jäsenet.

Johdanto-osan K kappaleen kohdalla meillä oli myös sama pyyntö, joka liittyy samaan periaatteeseen, jonka jo mainitsin. Tässä sanat, joiden poistamista päätöslauselmasta pyydämme, ovat ”Geneven neljännen yleissopimuksen 27 artiklan mukaisesti”. Tässä yhteydessä on myös huomattava, että otamme mukaan myös Tunne Kelamin suullisen tarkistuksen. Koska tämä on erityinen pyyntö UNHCR:ltä, vaadin, että otamme sen huomioon.

Paulo Casaca, PSE-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, katson, että juuri sanottua on korjattava. Voin taata parlamentille, ettei YK:n korkea edustaja missään vaiheessa ole ehdottanut tätä eikä ole samaa mieltä siitä, mitä kollegamme juuri sanoi. Vetoan siksi parlamenttiin, jottei se äänestäisi ehdotusten puolesta. Tämä kyseenalaistaisi kaikkein tärkeimmän näkökohdan – kuten komission jäsen painotti – joka on Geneven yleissopimuksen Ashrafin leirin vangeille tarjoama suojele. Emme siksi saa hyväksyä tätä esitettyä tarkistusta. Minun on myös huomautettava, että tämä olisi täydellisessä ristiriidassa sen kanssa, mitä kollegani Alain Hutchinson ja myös kollegamme Euroopan kansanpuolueen ryhmästä ehdottivat. Torjun siksi jyrkästi tämän suullisen tarkistuksen.

Bernd Posselt, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan vain sanoa, että myös meidän ryhmämme vastustaa tätä suullista tarkistusta ja on sitä mieltä, että sopimus on edelleen mainittava, kuten alkuvuikosta sovittiin.

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, vastustan jyrkästi johdanto-osan K kappaletta koskevan suullisen tarkistukseni, jolla korvataan "entiset jäsenet" "avustajilla", liittämistä Geneven yleissopimusta koskevan maininnan poistamiseen. Komission jäsen on juuri vahvistanut, että Geneven neljäs yleissopimus koskee myös Ashrafin asukkeja, joten pyytäisin teitä kannattamaan tämän tarkistuksen ensimmäistä osaa, joka on sama kuin Alain Hutchinsonin, mutta vastustamaan Geneven yleissopimusta koskevan maininnan poistamista.

Mogens Camre, UEN-ryhmän puolesta. - (EN) Arvoisa puhemies, haluan ilmaista tukeni kahdelle edelliselle puhujalle, sillä myös UEN-ryhmä vastustaa muutoksia jo tehtyihin, painettuihin suullisiin tarkistuksiin.

Alain Hutchinson, päätöslauselmaesityksen esittäjä. - (FR) Arvoisa puhemies, haluan vain vahvistaa, ettemme aio kannattaa kollegamme esittämää tarkistusta mutta että olemme esittäneet 9 kohtaan suullisen tarkistuksen, jonka linja on sama kuin kyseisen parlamentin jäsenen esittämä, ja että pysymme tietenkin tässä kannassa.

(Raül Romeva i Ruedan esittämiä suullisia tarkistuksia ei hyväksytty. Tunne Kelamin ja Alain Hutchinsonin esittämät suulliset tarkistukset hyväksyttiin.)

13.3. Albiinon tapot Tansaniassa (äänestys)

Puhemies. - (PT) Äänestykset ovat päättyneet.

14. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

15. Tiettyjä asiakirjoja koskevat päätökset: ks. pöytäkirja

16. Luetteloon kirjatut kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 116 artikla): ks. pöytäkirja

17. Tämän istuntojakson aikana hyväksyttyjen tekstien edelleen välittäminen: ks. pöytäkirja

18. Seuraavien istuntojen aikataulu: ks. pöytäkirja

19. Istuntokauden keskeyttäminen

Puhemies. - (PT) Julistan Euroopan parlamentin istuntokauden keskeytetyksi.

(Istunto päättyi klo 16.45.)

LIITE (Kirjalliset vastaukset)

KYSYMYKSET NEUVOSTOLLE (Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltio on yksin vastuussa annetuista vastauksista)

Kysymyksen nro 7 esittäjä Gay Mitchell (H-0540/08)

Aihe: EU:n visio Irlannin hylättyä Lissabonin sopimuksen

Irlannin hylättyä Lissabonin sopimuksen on puhuttu paljon siitä, että EU:n ja sen yksittäisen kansalaisten väliltä näyttää puuttuvan yhteisymmärrystä ja viestintää. Tämä johtuu tavasta, jolla EU on edustettuna kansallisella tasolla. Sitä syytetään usein erilaisista vaikeuksista, ja monet myönteiset vaikutukset jäävät liian helposti huomiotta.

Jos tilanne on todellakin tämä, se uhkaa EU:n legitimiyyttä, ja ongelmaan tulisi suhtautua erittäin vakavasti. EU:n on luotava yhteys kansalaisiin, ja Euroopan kansalle on välitettävä EU:n visio.

Voiko neuvosto kommentoida asiaa ja kertoa, miten EU voisi työskennellä kollektiivisesti EU:n visiota koskevan vajeen korjaamiseksi?

Kysymyksen nro 8 esittäjä Christopher Heaton-Harris (H-0571/08)

Aihe: Euroopan parlamentin vuoden 2009 vaalit ja Lissabonin sopimus

Odottaako neuvosto, että Lissabonin sopimus ratifioidaan ennen Euroopan parlamentin vuoden 2009 vaaleja?

Kysymyksen nro 9 esittäjä Martin Callanan (H-0576/08)

Aihe: Lissabonin sopimus ja tulevaisuus

Uskooko neuvosto EU:n tarvitsevan toisen harkintakauden, koska Lissabonin sopimus hylättiin? Uskooko se lisäksi, että harkintakauden jälkeen laaditaan uusi asiakirja, kuten edelliselläkin kerralla kävi?

Kysymyksen nro 10 esittäjä David Sumberg (H-0593/08)

Aihe: Äänestys Lissabonin sopimuksesta

Pitääkö neuvosto hyvänä ajatuksena järjestää Irlannin tasavallassa toinen kansanäänestys Lissabonin sopimuksesta huolimatta siitä, että valtaosa äänestäjistä hylkäsi tekstin hiljattain järjestetyssä kansanäänestyksessä?

Kysymyksen nro 11 esittäjä Georgios Toussas (H-0598/08)

Aihe: Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessi lopetettava

Irlannissa 12.–13.6.2008 järjestetyn kansanäänestyksen jälkeen komission puheenjohtaja, EU:n hallitusten päämiehet ja Eurooppa-neuvoston jäsenet ovat pyrkineet sivuuttamaan Irlannin kansan Lissabonin sopimukselle antaman voimakkaan "ei-äänen" ja jatkamaan sopimuksen ratifiointiprosessia. Tällä asenteella ylenkatsotaan Irlannin kansan tahtoa samoin kuin Ranskan ja Alankomaiden kansoja, jotka vuoden 2005 kansanäänestyksissä hylkäsivät Euroopan perustuslain, nyt kun vastustus voimistuu myös muissa EU-maissa, joiden hallitukset epäivät kansalta oikeuden ilmaista kansanäänestyksellä kantansa Lissabonin sopimukseen.

Aikooko neuvosto kunnioittaa sekä Irlannin että Ranskan ja Alankomaiden kansojen tahtoa, myöntää, että Lissabonin sopimus on "kuollut" ja lopettaa sen ratifiointiprosessin?

Yhteinen vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa tai jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Eurooppa-neuvosto otti 19. ja 20. kesäkuuta huomioon Irlannin kansanäänestyksen tulokset ja ratifiointiprosessin jatkumisen muissa jäsenvaltioissa.

Puheenjohtajavaltio Ranska pitää säännöllisesti yhteyttä Irlannin viranomaisiin. Nicolas Sarkozy vieraili Dublinissa Bernard Kouchnerin kanssa 21. heinäkuuta kuullakseen eri näkökulmia asiasta ja ymmärtääkseen sitä paremmin. He tapasivat Irlannin viranomaisia, poliittisten puolueiden johtajia ja kansalaisyhteiskunnan edustajia. Tulevina kuukausina on tarkoitus järjestää lisää tapaamisia Pariisissa ja Dublinissa.

Olen pannut merkille Irlannin Eurooppa-asioista vastaavan ministerin hiljattain antamat lausunnot, jotka koskevat Irlannissa mahdollisesti järjestettävää uutta kansanäänestystä.

Kuten Eurooppa-neuvosto totesi kesäkuussa, kunnioitamme Irlannin kansan omia tunteja ja omaa valintaa. Emme saa kuitenkaan unohtaa, että 24 kansallista parlamenttia on jo hyväksynyt Lissabonin sopimuksen.

Parlamenttinne on lisäksi hyvin tietoinen siitä tosiasiasta, että nykyisen epävarman kansainvälisen ilmapiirin vallitessa on hyvin tärkeää, että Euroopan unionilla on käytössään sellaiset poliittiset ja oikeudelliset resurssit ja välineet, jotka auttavat sitä saavuttamaan tavoitteensa.

Teemme parhaamme auttaaksemme Irlannin viranomaisia laatimaan ehdotuksia tulevaisuudelle lokakuussa järjestettävää Eurooppa-neuvoston kokousta varten. On tärkeää, että ehdotukset ovat valmiina lokakuuhun mennessä, jotta voidaan löytää mahdollisimman nopeasti sellainen ratkaisu, jonka kaikki 27 jäsenvaltiota voivat hyväksyä. Toimielinten tasolla meillä ei ole aikaa hukattavana. Meidän on toimittava. Meidän on varmistettava, että olemme Irlannin ehdotusten perusteella valmiita laatimaan tulevat oikeudelliset puitteet ja soveltamaan käytännössä kaikkea oppimaamme, kun Euroopan parlamentin vaalit järjestetään ja uusi komissio muodostetaan vuonna 2009.

*
* *

Kysymyksen nro 12 esittäjä David Martin (H-0542/08)

Aihe: Israelin siirtokuntien laajentaminen

Millaisia vastalauseita neuvosto on esittänyt Israelille israelilaissiirtokuntien jatkuvan laajentamisen johdosta?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa tai jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Euroopan unionin kanta on selkeä. Se on toistettu monessa yhteydessä.

Euroopan unioni katsoo, että siirtokuntien perustaminen miehityille palestiinalaisalueille, mukaan lukien Itä-Jerusalem, on kansainvälisen lain vastaista. Siirtokuntien perustaminen vaikuttaa palestiinalaisalueiden lopullista asemaa koskevien neuvottelujen tulokseen ja on uhka kahden valtion yhteiselölle perustuvan sovitun ratkaisun toteutumiselle.

Heinäkuussa ja elokuussa Euroopan unioni vaati jälleen kerran Israelia keskeyttämään kaiken siirtokuntia koskevan toimintansa ja erityisesti niin kutsuttuun luonnolliseen kasvuun liittyvän toiminnan, mukaan lukien toimet Itä-Jerusalemossa, ja purkamaan maaliskuun 2001 jälkeen perustetut laittomat siirtokunnat.

*
* *

Kysymyksen nro 14 esittäjä Bernd Posselt (H-0551/08)

Aihe: Kroatian liittymisneuvottelut

Mihin toimiin neuvosto ryhtyy, jotta EU:n Kroatian kanssa käymät liittymisneuvottelut voidaan saada päätökseen vielä tämän vuoden aikana, ja millainen aikataulu Kroatian EU täysjäsenyydellä neuvoston mielestä on?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa tai jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Kroatian kanssa käytävät liittymisneuvottelut ovat edistyneet hyvin, ja niissä on siirrytty tärkeimpään vaiheeseen vuonna 2008. Sen jälkeen, kun neuvottelut käynnistettiin vuoden 2005 lokakuussa, 21 lukua on avattu ja seuraavat kolme lukua on väliaikaisesti suljettu:

luku 25: Tiede ja tutkimus

luku 26: Koulutus ja kulttuuri

luku 20: Yritys- ja teollisuuspolitiikka

Liittymiskonferenssissa, joka pidettiin 25. heinäkuuta, suljettiin luku 20 ja avattiin tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskeva luku 1.

Neuvottelujen edistymistähti määräytyy nyt ja jatkossa ensisijaisesti sen mukaan, kuinka Kroatia pystyy noudattamaan asetettuja ehtoja.

Suurin haaste tällä hetkellä on saavutettujen tulosten hyödyntäminen siten, että nopeutettaisiin erityisesti seuraavien uudistusten laatimisen ja täytäntöönpanon tahtia:

oikeusjärjestelmän ja julkishallinnon uudistaminen

korruption torjunta, vähemmistöjen oikeuksien suojeleminen ja

talousuudistukset.

Alueellisen yhteistyön alalla EU kannustaa Kroatiaa jatkamaan ponnisteluja hyvien naapuruussuhteiden perustamiseksi, jotta se voisi

löytää lopulliset, molemmille osapuolille hyväksyttävät ratkaisut kaikkiin sen naapurimaiden kanssa vireillä oleviin kahdenvälisiin kysymyksiin ja erityisesti rajakysymyksiin

ja edistää sovintoa alueella asuvien ihmisten kesken.

*
* *

Kysymyksen nro 16 esittäjä Marian Harkin (H-0556/08)

Aihe: Yhteinen maatalouspolitiikka

Maaailmassa on pulaa elintarvikkeista, ja maailman väkiluku kasvaa. Yhtyykö puheenjohtajavaltio Ranska näkemykseen, että EU-kansalaisille on elintärkeää, että yhteisen maatalouspolitiikan keinoin kyetään täyttämään sen perimmäinen tarkoitus eli turvaamaan Euroopan elintarvikehuolto? Millaisia konkreettisia ehdotuksia neuvoston puheenjohtajalla on tämän varmistamiseksi?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Kuten tiedätte, puheenjohtajavaltio Ranska järjesti yhdessä Euroopan komission ja parlamentin kanssa 3. heinäkuuta 2008 "Kuka ruokkii maailman?" -konferenssin, johon osallistui monia EU:n toimielimien ja kansainvälisten järjestöjen edustajia, mukaan luettuna YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO), YK:n kansainvälisen maatalouden kehittämisrahaston (IFAD) ja Maailman kauppajärjestön (WTO) edustajat, sekä kansalaisyhteiskunnan edustajia eri maanosista. Kaikki konferenssin osallistujat olivat yhtä mieltä siitä, että maatalous on tärkeä kasvun ja kehityksen edistäjä.

Eurooppa-neuvosto otti uudelleen esille 19. ja 20. kesäkuuta pitämässään kokouksessa seuraavat toimenpiteet, jotka unioni on jo toteuttanut lieventääkseen elintarvikkeiden hintojen noususta johtuvia paineita:

interventiovarastojen myyminen,

vientitukien alentaminen,

kesannointivelvoitteen poistaminen vuonna 2008,

maitokiintiöiden nostaminen ja viljatuotteiden tuontitullien keskeyttäminen.

Näillä toimenpiteillä on edistetty tarjontaa ja maatalousmarkkinoiden vakauttamista.

Eurooppa-neuvosto on pyytänyt komissiota toteuttamaan lisätoimenpiteitä ongelmien ratkaisemiseksi.

Lisäksi komissio laatii erityisiä toimenpiteitä, joiden avulla tuetaan kaikkein heikoimmassa asemassa olevia Euroopassa ja kaikkialla maailmassa, ja antaa ne neuvoston arvioitavaksi lokakuussa.

Puheenjohtajavaltio Ranska toivoo, että YMP:n "terveystarkastuksen" lisäksi käynnistettäisiin pohdinta yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuudesta ja että sen yhteydessä arvioitaisiin, soveltuvatko tuotantotapamme ja -järjestelymme asianmukaisesti elintarviketurvaa koskeviin vaatimuksiimme ja muihin aikamme haasteisiin.

*
* *

Kysymyksen nro 17 esittäjä Dimitrios Papadimoulis (H-0561/08)

Aihe: Korkeiden elinkustannusten vastaiset toimenpiteet

Ennätysellisen korkeat inflaatioluvut toukokuussa, jotka olivat 3,7 prosenttia euroalueella ja 3,9 prosenttia koko Euroopan unionissa, ovat aiheuttaneet huolestuneisuutta koko Euroopassa ja vaikuttavat erityisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevan väestön, pienituloisten, eläkeläisten, työttömien, nuorten ja taloudellisista syistä maahan muuttaneiden elämään.

Mihin toimenpiteisiin puheenjohtajavaltio Ranska aikoo ryhtyä elinkustannusten nousun torjumiseksi?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Vastasin jo osittain tähän kysymykseen 8. heinäkuuta antamassani vastauksessa parlamentin jäsenen Yiannakis Matsisin esittämään kysymykseen.

Tilanne on kuitenkin muuttunut hieman kesän aikana. Raaka-aineiden hintojen nousu on nyt hidastunut. Tämä on hyvä uutinen, vaikka saavutettu kehitys ei vielä olekaan riittävää. Sitä on kuitenkin syytä korostaa.

Kuten tiedätte, Eurooppa-neuvoston 19. ja 20. kesäkuuta pidetyssä kokouksessa keskusteltiin maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden hintojen kehityksestä. Eurooppa-neuvoston lokakuussa tai joulukuussa 2008 pidettävää kokousta varten laadittiin useita erityisiä toimenpiteitä.

Kuten sanoin, tässä yhteydessä on syytä toistaa toimenpiteet, jotka Euroopan unioni on jo toteuttanut lieventääkseen elintarvikkeiden hintojen noususta johtuvia paineita ja vakauttaakseen markkinoita. Tällaisia toimenpiteitä ovat esimerkiksi interventiovarastojen myyminen, vientitukien alentaminen, kesannointivelvoitteen poistaminen ja maitokiintiöiden lisääminen.

Eurooppa-neuvosto on korostanut toteutettavien toimenpiteiden yhteydessä, että on tärkeää taata kestävät biopolttoainetta koskevat toimintatavat siten, että kyseisten toimintatapojen mahdolliset vaikutukset maataloustuotteisiin tai elintarvikkeisiin arvioidaan ja tarvittaessa ryhdytään toimiin mahdollisten ongelmien ratkaisemiseksi.

Lisäksi komissio laatii erityisiä toimenpiteitä, joiden avulla tuetaan kaikkein heikoimmassa asemassa olevia Euroopassa ja kaikkialla maailmassa, ja antaa ne neuvoston arvioitavaksi lokakuussa.

En kuitenkaan ole unohtanut, että tämän kysymyksen ja kansainvälisen kaupan kehityksen välillä on yhteys.

Dohan kierroksen neuvotteluissa heinäkuussa ei saatu aikaan tasapainoista sopimusta kaikista EU:n pyrkimyksistä huolimatta. Kolmansien maiden tuotannon ja vientien edistämiseksi olisi etsittävä keinoja ensisijaisesti monenkeskisten suhteiden tai toissijaisesti kahdenkeskisten ja alueellisen tason suhteiden yhteydessä.

Eurooppa-neuvosto suhtautuu myönteisesti komission tekemiin aloitteisiin rajoittavien säännösten tutkimisesta vähittäismyynnin alalla ja hyödykkeisiin liittyvien rahoitusmarkkinoiden toimintojen sekä keinottelun ja sen, kuinka ne vaikuttavat hintakehitykseen, läheisestä valvomisesta sekä kaikkien toimenpiteiden vaikutusten valvomisesta. Se on pyytänyt komissiota kertomaan tutkimuksensa tulokset

ennen joulukuussa 2008 pidettävää Eurooppa-neuvoston kokousta ja ehdottamaan mahdollisesti sopivia poliittisia reaktioita ja toimenpiteitä markkinoiden avoimuuden lisäämiseksi.

*
* *

Kysymyksen nro 19 esittäjä Sarah Ludford (H-0562/08)

Aihe: Oikeusapu

Aikooko neuvosto käsitellä kiireellisesti oikeusapukysymystä rikoksista epäiltyjen rikosoikeudenkäynneissä käytettävästä, menettelyllisiä oikeuksia parantavasta välineestä käytyjen neuvottelujen kariuduttua?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Neuvosto ei käsittele tällä hetkellä mitään oikeusapua koskevia aloitteita. Se on valmis tutkimaan kysymystä minkä tahansa muun komission tai jäsenvaltion aloitteen yhteydessä perustamissopimuksen säännösten mukaisesti.

*
* *

Kysymyksen nro 20 esittäjä Gunnar Hökmark (H-0565/08)

Aihe: Eurooppalainen tutkimusalue (ERA)

Neuvoston tavoite luoda yleinen poliittinen hallintokäytäntö ERAa varten koskettaa monia keskeisiä aihealueita, kuten politiikan alan määrittely, ERAn maantieteellinen laajuus ja toissijaisuusperiaate.

Miten neuvosto aikoo hoitaa asian ja millä aikataululla?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Neuvosto tietää, että eurooppalaisella tutkimusalueella (ERA) on tärkeä asema. Se on eräs Lissabonin tavoitteiden täyttämisen tärkeimmistä pilareista ja eurooppalaisen kilpailukyvyn edistäjä.

Maaliskuussa pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa ja toukokuussa 2008 pidetyssä kilpailukykyneuvoston kokouksessa ERAn poliittisesta hallinnoinnista laadittiin yleisluontoinen suunnitelma. Jäsenvaltioita pyydettiin käynnistämään hallintojärjestelyt seuraavia ERA-aloitteita varten:

- tutkimuksen yhteinen ohjelmasuunnittelu,
- kumppanuus tutkijoita varten,
- oikeudellinen kehys yleiseurooppalaisia tutkimusinfrastruktuureja varten,
- tehokas teollis- ja tekijänoikeuksien hallinnointi ja suojele,
- kansainvälinen yhteistyöstrategia ERA:lle.

Tiedämme, että hallintoa on vahvistettava, ja puheenjohtajavaltio Ranska toivoo, että vuoden 2020 näkymiä koskeva suunnitelma määritetään tämän vuoden aikana eurooppalaisen tutkimusalueen jatkuvuuden takaamiseksi. Teemme tässä asiassa tiivistä yhteistyötä tulevien puheenjohtajavaltioiden Tšekin ja Ruotsin kanssa, sillä tämä on meille kaikille tärkeä tavoite.

*
* *

Kysymyksen nro 21 esittäjä Diana Wallis (H-0567/08)**Aihe: Oikeusalan koulutus Euroopan unionissa**

Kuten on yleisesti sovittu, kansallisten tuomioistuinviranomaisten ja oikeusviranomaisten koulutus on pääasiassa jäsenmaiden vastuulla. Miksi jäsenmaat siis maksavat vain vajaan neljänneksen Euroopan juridisen koulutusverkoston budjetista?

Kun esimerkiksi Lissabonin sopimuksen mukaan olisi luotava oikeusperustat tuomioistuinten ja oikeusviranomaisten koulutusta varten, onko nykyinen rahoitus neuvoston mielestä riittävää tällaisen koulutuksen järjestämiseksi Euroopan unionissa?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Neuvosto pitää erittäin tärkeänä tuomioistuinviranomaisten ja oikeusviranomaisten kouluttamista ja oikeudellista yhteistyötä Euroopan oikeusalueen kehittämisessä.

Me emme ole kuitenkaan vielä määrittäneet kaikkia yhteisön tason välineitä. Siksi asiasta on tehty useita aloitteita.

Puheenjohtajavaltio Ranska käytti Cannesissa 7. ja 8. heinäkuuta pidetyssä oikeus- ja sisäasioiden ministerien epävirallisessa tapaamisessa paljon aikaa tuomioistuinviranomaisten ja oikeusviranomaisten koulutusta koskevan kysymyksen käsittelemiseen. Jäsenvaltiot olivat yksimielisiä siitä, että pyrkimyksiä alalla olisi edistettävä huomattavasti.

Tapaamisen jälkeen, 10. heinäkuuta, Ranska ja kymmenen muuta jäsenvaltiota laativat luonnoksen neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselmaksi, jonka tavoitteena oli tarjota oleellista poliittista tukea toimien lisäämiseksi tuomioistuinviranomaisten ja oikeusviranomaisten koulutuksen alalla Euroopan unionin alueella.

Lisäksi toimien yhdenmukaistamiseksi on käynnistetty aloite, Euroopan juridinen koulutusverkosto (EJTN), joka on Belgian lainsäädännön mukainen yleishyödyllinen yhdistys ja joka ei ole osa EU:n oikeudellista kehystä. Aloite saa rahoitusta yhteisöltä ja rahoitustukea siinä mukana olevilta jäsenvaltioilta. Toivomme, että siitä tulee osa EU:n järjestelmää. Puheenjohtajavaltio Ranska kannattaa tätä hanketta ja sen lisäksi myös tukee sitä aktiivisesti.

*
* *

Kysymyksen nro 22 esittäjä Laima Liucija Andrikiene (H-0568/08)**Aihe: EU:n Afganistanille ja Irakille myöntämä rahoitusapu**

Afganistanista ja Irakista on tulossa kansainvälisen kehitysavun ja monenvälisen yhteistyön, etenkin Euroopan unionin, koetinkiviä.

Pystyykö neuvosto lisäämään EU:n Afganistanille ja Irakille myöntämää rahoitusapua tulevana vuosina? Mikä on neuvoston kanta kysymykseen, että olisi pyrittävä löytämään oikea tasapaino yhtäältä lainvalvontaan ja sotilaallisten operaatioiden tukemiseen ja toisaalta jälleenrakennukseen ja humanitaariseen apuun sekä terveys- ja koulutuspalvelujen parantamiseen osoitettujen määrärahojen välillä?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Neuvosto muistutti päätelmissään 26.–27. toukokuuta 2008, että Euroopan unionin tavoitteena on turvallinen, vakaa, demokraattinen, vauras ja yhtenäinen Afganistan, jossa kunnioitetaan ihmisoikeuksia. Yleisesti Euroopan unioni on hyvin sitoutunut edistämään Afganistanin asioita. Kaikki sen jäsenvaltiot sekä Euroopan komissio rahoittavat ohjelmia, joiden tavoitteena on edistää hallintoa ja oikeusvaltion periaatteita, maaseudun kehittämistä, terveydenhuoltoa ja sosiaalista suojelua, miinanraivausta ja alueellista yhteistyötä.

Pariisissa 12. kesäkuuta pidetyssä kansainvälisessä Afganistan-konferenssissa Euroopan komissio ilmoitti myöntävänsä 500 miljoonan euron määrärahat kyseisiin toimiin vuosina 2008–2010. EU:n Afganistanissa toteuttamien toimien yhteydessä on lisäksi syytä mainita EU:n poliisioperaatio (EUPOL Afghanistan), jossa tehdään merkittävää työtä afgaanipoliisien kouluttamiseksi.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen aivan oikein huomauttaa, edellä mainittujen EU:n erityisten Afganistanissa toteuttamien toimien lisäksi kansainvälisen yhteisön toiminta Afganistanissa perustuu kahteen pääasialliseen osa-alueeseen: sotilaallinen toiminta ja jälleenrakennustoimet. Nämä toimintatavat ovat yhteydessä keskenään ja perustuvat kansainvälisen yhteisön yleiseen toimintatapaan Afganistanissa. Kansainvälisten sotilasjoukkojen pitäminen maassa on perusteltua ainoastaan silloin, kun sen tarkoituksena on luoda olosuhteet, jotka edistävät Afganistanin institutionaalista, taloudellista ja sosiaalista kehitystä.

Kansainvälisen yhteisön tavoitteiden saavuttamiseen Afganistanissa on siksi käytettävä molempia lähestymistapoja. Huhtikuussa Bukarestissa pidetyssä huippukokouksessa päätettiin vahvistaa sotilaallisia pyrkimyksiä Afganistanissa, minkä jälkeen kesäkuussa pidetyssä kansainvälisessä Afganistan-konferenssissa kansainvälinen yhteisö päätti lisäksi lisätä merkittävästi ja huomattavan pitkällä aikavälillä poliittista ja taloudellista sitoutumistaan Afganistanin jälleenrakennukseen. Konferenssi, jossa saatiin kokoon lähes 14 miljardia euroa ja uudistettiin kansainvälisen yhteisön ja Afganistanin viranomaisten kumppanuus, osoittautui suureksi menestykseksi Afganistanille ja sen kansalaisille. Se oli suuri menestys myös Euroopan unionille, joka onnistui painottamaan täysimääräisesti kantojaan maan menestyksekkääseen kehitykseen liittyvistä tärkeimmistä kysymyksistä.

Irakin osalta neuvosto toisti päätelmissään 26.–27. toukokuuta 2008, että sen tavoitteena on turvallinen, vakaa, demokraattinen, vauras ja yhtenäinen Irak, jossa kunnioitetaan ihmisoikeuksia. Euroopan unioni toteuttaa avustusoperaatioita, joilla tuetaan maan jälleenrakennusta. Oikeusvaltion periaatteiden edistämiseksi EUJUST LEX -ohjelman puitteissa on koulutettu 1 400 irakilaista poliisia ja oikeus- ja rangaistuslaitosten palveluksessa olevaa henkilöä. Operaatioissa saavutettujen myönteisten tulosten ansiosta toimeksiantoa todennäköisesti jatketaan kesäkuussa 2009. Tarkoituksena on mukauttaa koulutus vastaamaan Irakin turvallisuustilanteesta tapahtuneita muutoksia ja taata, että Euroopan unionin pyrkimykset vastaavat mahdollisimman hyvin kyseisillä aloilla työskentelevien henkilöiden tarpeita. Näiden yhteistyötoimien lisäksi Euroopan unioni edistää aktiivisesti Irakin paluuta kansainväliseen yhteisöön tukemalla ”International Compact with Iraq” -aloitetta ja neuvottelemalla kauppa- ja yhteistyösopimuksesta.

Lisäksi on tärkeää muistaa, että toisaalta sotilaallisiin toimiin ja toisaalta jälleenrakennustoimiin ja humanitaariseen apuun käytettävien varojen on oltava tasapainossa. Erityisesti on muistettava, että operaation molemmilla osa-alueilla pyritään samaan tavoitteeseen: turvallisuuden parantamiseen ja rauhan säilyttämiseen.

*
* *

Kysymyksen nro 23 esittäjä Liam Aylward (H-0579/08)

Aihe: EU ja Lähi-itä

Voiko neuvosto kertoa, mihin toimiin Euroopan unioni on ryhtynyt Israelissa ja Palestiinassa nykyisin vallitsevan poliittisen tilanteen johdosta ja miten unioni aikoo edistää rauhaa ja sovintoa alueella?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, rauhan ja sovinnon edistäminen Lähi-idässä on yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) mukaan EU:n jäsenvaltioiden ensisijainen strateginen tavoite.

Euroopan unioni pyrkii tällä hetkellä edistämään rauhaa alueella soveltamalla pääasiassa kahta lähestymistapaa.

Se tekee ensinnäkin läheistä yhteistyötä muiden kvartettiryhmän jäsenten kanssa ja sen alueella sijaitsevien kumppaneiden kanssa ja kannustaa israelilaisia ja palestiinalaisia ratkaisemaan yhdessä erimielisyytensä. Tavoitteena on rauhansopimuksen tekeminen vuoden 2008 aikana Annapolisissa viime marraskuussa sovitun suunnitelman mukaisesti. Euroopan unioni on yli kymmenen vuoden ajan valinnut oman erityisedustajansa, jonka tehtävänä on työskennellä rauhanprosessissa molempien osapuolten kanssa. Nykyinen erityisedustaja on suurlähettiläs Marc Otte.

Toisekseen Euroopan unioni on hiljattain laatinut toimintastrategian "Valtiorakenteiden kehittäminen Lähi-idän rauhaa varten". Strategia esitettiin marraskuussa 2007, ja jäsenvaltiot hyväksyivät sen yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvostossa. Sen tarkoituksena on organisoida erityisesti toimia, jotka liittyvät tekniseen ja taloudelliseen tukeen, jota EU osoittaa nyt ja tulevaisuudessa Palestiinan valtiorakenteiden vahvistamiseksi.

Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot ovat tunnetusti olleet pitkään merkittävimpiä rahoittajia palestiinalaisille viranomaisille. Niiden rahoitus muodostaa lähes kolmanneksen maan talousarviovaroista ja yli puolet kaikista ulkomailta saaduista avustuksista. EU:n tuki osoitetaan ensisijaisesti erityisestä rahoitusjärjestelmästä, joka tunnetaan nykyään nimellä PEGASE. Järjestelmästä on juuri tuettu kolmevuotista palestiinalaishallinnon uudistus- ja kehityssuunnitelmaa, jonka kansainväliset rahoituselimet hyväksyivät joulukuussa 2007 ja joka liittyy alueiden hallintoon, julkisen sektorin infrastruktuureihin, yksityisen sektorin kehitykseen ja yhteiskunnalliseen kehitykseen.

Euroopan unioni ei ole kuitenkaan pelkästään rahoittaja. Se osallistuu esimerkiksi myös palestiinalaispoliisien kouluttamiseen ja laitteiden hankintaan (niin kutsuttu EUPOL COPPS -poliisioperaatio, ETPP-operaatioiden oikeudellisen järjestelmän piirissä hallinnoitu siviilijoukkojen operaatio). Euroopan unioni on myös valmis milloin tahansa jatkamaan rajavalvonnan avustusoperaatiotaan Rafahin rajanylityspaikassa (EUBAM Rafah), kun olosuhteet sen sallivat.

Palestiinan valtiorakenteiden vahvistamiseksi Euroopan unioni on myös järjestänyt tiiviissä yhteistyössä kvartettiryhmän edustajan Tony Blairin kanssa kolme kansainvälistä konferenssia vuoden sisällä tai tukenut vahvasti niiden järjestämistä. Konferenssien aiheita olivat palestiinalaisviranomaisten rahoittaminen (Pariisissa joulukuussa 2007), yksityiset investoinnit palestiinalaisalueilla (Betlehemissä toukokuussa 2008) ja siviiliturvallisuuden sekä oikeusvaltion periaatteiden tukeminen (Berliinissä kesäkuussa 2008). Jokaisen konferenssin tuloksena myönnettiin resursseja ja sovittiin uusista toimenpiteistä Palestiinan valtiorakenteiden vahvistamiseksi.

Toimintastrategian puitteissa Euroopan unioni lisäksi tutkii erityisesti sitä, kuinka se voisi edistää molempien osapuolten hyväksymän tulevan rauhansopimuksen täytäntöönpanoa.

Arvoisa parlamentin jäsen voi näin ollen olla vakuuttunut siitä, että Euroopan unioni tutkii kaikki mahdollisuudet ja käyttää kaiken vaikutusvaltansa taatakseen, että Lähi-idän rauhanprosessissa edetään jatkuvasti.

*
* *

Kysymyksen nro 24 esittäjä Seán Ó Neachtain (H-0583/08)

Aihe: Verottomien tavaroiden myymälöitä koskevat EU:n säännöt

Saan usein valituksia Euroopan kansalaisilta, jotka ovat tehneet välilaskun kolmannesta maasta EU:n jäsenvaltion lentoasemalle, ja eurooppalaiset lentokenttäviranomaiset ovat takavarikoineet heidän verottomat ostoksensa.

Voiko neuvosto kertoa, milloin se aikoo lieventää asiasta annettuja sääntöjä ja tehdä enemmän kahdenvälisiä sopimuksia kolmansien maiden kanssa?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Arvonlisäveroa ja valmisteveroa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti kaikista Euroopan unionin alueelle kolmannesta maasta tuoduista tavaroista peritään veroa.

Kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi matkustajan käsimatkatavaroissa kolmansista maista tuotuihin muihin kuin kaupallisiin tavaroihin sovelletaan kuitenkin yhteisön verovapauteen perustuvaa järjestelmää.

Tällä hetkellä direktiivin 69/169/ETY⁽⁴⁾ säännösten mukaisesti jäsenvaltiot eivät peri veroa tavaroista, joiden arvo on alle 175 euroa. Summaa korotetaan direktiivin 2007/74/EY⁽⁵⁾ nojalla 1. joulukuuta 2008 lähtien 300 euroon ja lento- ja merimatkustajille 430 euroon.

Tavaran rahallisen arvon rajoittamisen lisäksi direktiivillä on säädetty tietyistä rajoituksista tupakkatuotteiden ja alkoholijuomien verovapaalle tuonnille.

On syytä huomata, että direktiivillä 69/169/ETY on lisäksi säädetty teen, kahvin ja hajuveden valmisteveron vapautusten määrällisistä rajoituksista, jotka poistetaan 1. joulukuuta 2008 direktiivin 1007/74/EY nojalla.

Neuvosto ei ole saanut komissiolta suosituksia tehdä sellaisia sopimuksia, jotka arvoisa parlamentin jäsen kysymyksessään mainitsee.

*
* *

Kysymyksen nro 26 esittäjä Nirj Deva (H-0587/08)

Aihe: Lissabonin sopimus ja puolustuspolitiikka

Keskusteltiinko Lissabonin sopimuksen ulkopoliittikkaa koskevia määräyksiä laadittaessa missään vaiheessa EU:n yhteisen armeijan mahdollisuudesta? Uskooko neuvosto, että EU:n yhteinen armeija voisi edelleen olla mahdollinen, vaikkakaan Lissabonin sopimusta ei tällä hetkellä voida panna täytäntöön, koska kaikki jäsenvaltiot eivät ole ratifioineet sitä?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Kuten Euroopan neuvosto on todennut useaan otteeseen, esimerkiksi Helsingissä, Nizzassa, Laekenissa ja Sevillassa, Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittämisen tarkoituksena ei ole luoda EU:n armeijaa.

EU:n valmiuksien kehittäminen (yleistavoite) perustuu itse asiassa vapaaehtoiseen osallistumiseen, ja yhteisesti määritettyihin vaatimuksiin reagoidaan tapauskohtaisesti.

Lisäksi jokaisessa EU:n operaatiossa kukin jäsenvaltio määrittelee oman osallistumistasonsa kansallisen menetelmän mukaisesti. Osallistumisestaan päättää koko ajan loppuun saakka kukin jäsenvaltio itse.

Silloin, kun kyseiset joukot eivät ole mukana operaatioissa, niiden valvonnasta vastaa aina niiden oma jäsenvaltio. Euroopan unionilla ei näin ollen ole omia pysyviä joukkoja.

*
* *

Kysymyksen nro 27 esittäjä Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0589/08)

Aihe: Yritysten johtajille maksetut palkat ja palkkiot

Pitäen mielessä Euro-maiden ryhmän puheenjohtajan Euroopan parlamentin istunnossa 9. heinäkuuta 2008 esittämät huomiot – jotka saivat tukea Euroopan keskuspankin pääjohtajalta – johtajille maksetuista kohtuuttoman suurista palkoista, mikä on puheenjohtajavaltion kanta ehdotuksiin nostaa työntekijöiden maksamien maksujen ja verojen määrää yhtiöissä, jotka maksavat valtavia summia bonuksina ja irtisanomiskorvauksina ("kultaist kädenpuristukset")? Onko tarpeen ottaa käyttöön yritysten johdolle tarkoitettujen yhteisön tason käytännösäännösten johtajien palkkoja koskevan avoimuuden edistämiseksi ottaen samalla huomioon yritysten väliset erot Euroopassa? Voiko neuvosto selittää miksi asiaan liittyvä komission suositus kaikui kuuroille korville jäsenvaltioissa ja asianomaisissa yrityksissä? Onko tarpeen toteuttaa

(4) Neuvoston direktiivi 69/169/ETY, annettu 28 päivänä toukokuuta 1969, kansainvälisessä matkustajaliikenteessä tapahtuvassa maahantuonnissa kannettaviin liikevaihto- ja valmisteveroihin liittyviä vapautuksia koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhdenmukaistamisesta, EYVL L 133, 4.6.1969, s. 6.

(5) Neuvoston direktiivi 2007/74/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2007, kolmansista maista tulevien matkustajien tuomien tavaroiden vapauttamisesta arvonlisä- ja valmisteverosta, EUVL L 346, 29.12.2007, s. 6.

toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että johtajien palkkojen julkistaminen muodostuu yleiseksi politiikaksi ja että johtajien ja osakkeenomistajien välisiä eturistiriitoja ei synny? Missä jäsenvaltioissa on jo ryhdytty toimiin tässä suhteessa, ja mistä toimista niissä on kyse?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Puheenjohtajavaltio huomauttaa, että yritysten johtajien palkkojen avoimuutta ja verotusta koskevat kysymykset kuuluvat ensisijaisesti jäsenvaltioiden toimivallan piiriin. Puheenjohtajavaltio kuitenkin tunnustaa kysymysten tärkeyden ja kansalaisten huolestuneisuuden asiasta. Tästä kysymyksestä keskustellaan siksi valtiovarainministerien ja EU:n jäsenvaltioiden keskuspankkien johtajien epävirallisessa tapaamisessa, joka pidetään Nizzassa 12. ja 13. syyskuuta. Keskustelun tavoitteena on määrittää parhaat kansalliset käytännöt alalla.

Tapaamisen tärkeimmät tulokset julkaistaan tavanmukaisesti puheenjohtajavaltion verkkosivustolla.

*
* *

Kysymyksen nro 28 esittäjä Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0591/08)

Aihe: Valikoivien pyydysten käyttö

Neuvoston viimeaikaiset lainsäädäntöehdotukset eivät ole auttaneet poistamaan Itämeren maissa levinnyttä epätietoisuutta valikoivien kalastuspyydysten käyttöä koskevista periaatteista. Eräs kysymys nousee jatkuvasti esille. Miksi Itämeren ulkopuolisilla Euroopan unionin merialueilla ei vaadita käyttämään valikoivia pyydyksiä kuten troolin perä, joissa on BAKOMA-tyyppinen valikointiristikko tai troolin perä, joiden silmää on käännetty (tyyppi T90), jotka ovat pakollisia Itämerellä?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Neuvosto kiittää arvoisaa parlamentin jäsentä tästä valikoivien pyydysten käyttöä koskevasta kysymyksestä.

Tällä hetkellä kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla 30. maaliskuuta 1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 850/98⁽⁶⁾ kielletään sellaisten pyydysten käyttö, joissa on Bacoma-tyyppinen valikointiristikko tai joiden silmää on käännetty (tyyppi T90). Tämä koskee suurinta osaa Euroopan unionin merialueista lukuun ottamatta Itämeren ja Välimerta.

Ehdotuksessa neuvoston asetukseksi kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla on kuitenkin sellaisia säännöksiä, jotka sallisivat tällaisten pyydysten käytön tulevaisuudessa ilman, että niiden käytöstä tehdään pakollista⁽⁷⁾. Ehdotuksesta keskustellaan parhaillaan neuvostossa. Neuvosto odottaa saavansa parlamentin lausunnon ehdotuksesta.

*
* *

Kysymyksen nro 29 esittäjä Johan Van Hecke (H-0595/08)

Aihe: Välimeren unioni

Heinäkuussa perustettiin Välimeren unioni, jolla pyritään kytkemään seitsemäntoista Välimereen rajoittuvaa maata Euroopan unionin alueellisiin hankkeisiin. Joissakin näistä maista ihmisoikeustilanne on kuitenkin surkea.

⁽⁶⁾ EYVL L 125, 27.4.1998, s.1–36.

⁽⁷⁾ Komission ehdotus KOM(2008)324 lopullinen, 4. kesäkuuta 2008, asiakirja 10476/08.

Esimerkiksi Marokossa löydettiin maaliskuussa Fezin kaupungista suuri joukkohauta 250 kilometrin päässä Casablancasta. Ihmisoikeusaktivistit uskovat, että armeija on ampunut nämä ihmiset vuonna 1990 pyrkiessään tukahduttamaan yleislakon. Asiantuntijoiden mielestä ruumiiden löytyminen joukkohautoista osoittaa ihmisoikeusrikkomusten vakavuuden Marokon lähihistoriassa. Marokko ei ole poistanut kuolemanrangaistusta eikä ratifioinut Rooman perussääntöä.

Toimiiko Välimeren unioni myös keskustelufoorumina, jonka puitteissa vaaditaan demokraattisia uudistuksia ja ihmisoikeustilanteen kohentamista niissä Välimeren unionin maissa, jotka eivät kuulu EU:hun? Ottaako puheenjohtajavaltio ihmisoikeuskysymykset Välimeren unionin kokousten esityslistalle?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Välimeren maiden huippukokouksessa Pariisissa (13. heinäkuuta) ”Barcelonan prosessi: Välimeren unioni” -hankkeeseen osallistuvien valtion- tai hallitusten päämiehet ilmoittivat, että hanke perustuisi Barcelonan prosessin säännöstöön, jonka kolme lukua (poliittinen vuoropuhelu, talousalan yhteistyö ja vapaa kauppa sekä humaan, sosiaalinen ja kulttuurillinen vuoropuhelu) ovat edelleen keskeisessä asemassa Euro-Välimeri-suhteissa. Huippukokouksessa hyväksytyssä julistuksessa valtion- tai hallitusten päämiehet myös korostivat sitoutuneensa vahvistamaan demokratiaa ja politiikan monimuotoisuutta. Lisäksi he vahvistivat tavoitteekseen luoda yhteinen tulevaisuus, joka perustuu demokratian, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamiseen, kuten asiaankuuluvilla kansainvälisillä välineillä on vahvistettu. Tavoitteena on myös edistää taloudellisia, sosiaalisia, kulttuurillisia ja poliittisia oikeuksia sekä siviilioikeuksia, vahvistaa naisten asemaa yhteiskunnassa, edistää vähemmistöjen kunnioittamista, torjua rasismia ja muukalaisvastaisuutta ja edistää kulttuurillista vuoropuhelua ja keskinäistä ymmärrystä.

Lisäksi Euroopan naapuruuspolitiikan yhteydessä laadituissa assosiaatiosopimuksissa ja toimintasuunnitelmissa sitoudutaan ihmisoikeuskysymyksiin ja tarjotaan tilaisuus esittää kysymyksiä aiheesta. Kahdenkeskinen erityisesti ihmisoikeuksiin keskittyvä vuoropuhelu on siis käynnistetty useiden Välimeren eteläpuolisten maiden, erityisesti Egyptin, Jordanian, Marokon ja Tunisian, kanssa.

*
* *

Kysymyksen nro 30 esittäjä Syed Kamall (H-0600/08)

Aihe: Lissabonin sopimuksen ratifiointi

Voidaanko Lissabonin sopimuksesta panna laillisesti mitään osaa täytäntöön, jos ainoastaan 26 jäsenvaltiota ratifioi tekstin?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Lissabonin sopimuksen 6 artiklan 2 kohdan nojalla sopimuksen säännökset tulevat voimaan vasta sen jälkeen, kun kaikkien sopimuspuolten ratifiointivälineet on talletettu.

*
* *

Kysymyksen nro 31 esittäjä Mihael Brejc (H-0602/08)

Aihe: Euroopan parlamentin siirtyminen

Sekä tämän että edellisen vaalikauden aikana on järjestetty useita vetoomuksia, jotta luovuttaisiin Euroopan parlamentin täysistuntojen järjestämisestä Strasbourgissa. Suuri yleisö Euroopassa suhtautuu erittäin kriittisesti siihen, että jäsenet ja virkamiehet siirtyvät kerran kuussa Brysselistä Strasbourgisiin, ja katsoo, että yli 200 miljoonaa euroa vuosittain voitaisiin käyttää paljon hyödyllisemmin. Ei voida myöskään olla huomioimatta sitä seikkaa, että yli miljoona vetoomuksen allekirjoittanutta unionin kansalaista vastustaa tätä siirtymistä.

Ensi vuonna järjestetään Euroopan parlamentin vaalit, ja kansalaiset tulevat kysymään meiltä, miksi teemme näin. Voiko neuvosto kertoa, mitä vastaan kansalaisille?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 289 artiklan ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 189 artiklan mukaan jäsenvaltioiden hallitukset vahvistavat yhteisellä sopimuksella yhteisön toimielinten kotipaikan.

Asiasta on säädetty Euroopan yhteisöjen toimielinten ja tiettyjen elinten ja yksikköjen sekä Europolin kotipaikan sijaintia koskevassa pöytäkirjassa (nro 8), joka Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 311 artiklan mukaan kuuluu oleellisena osana perustamissopimukseen. Pöytäkirjan mukaan Euroopan parlamentin kotipaikka on Strasbourg, jossa pidetään kaksitoista kuukausittaista täysistuntoa, mukaan lukien talousarviota käsittelevä istunto. Ylimääräiset täysistunnot pidetään Brysselissä. Euroopan parlamentin valiokunnat kokoontuvat Brysselissä. Euroopan parlamentin pääsihteeristö ja sen osastot sijaitsevat edelleen Luxemburgissa.

On aiheellista huomata, että kaikki jäsenvaltiot allekirjoittivat ja ratifioivat perustamissopimukset ja tämän pöytäkirjan omien perustuslaillisten menettelyjensä mukaisesti. Kaikkiin toimielinten kotipaikan sijaintia koskeviin säännöksiin tehtäviin muutoksiin on sovellettava Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 48 artiklan mukaista menettelyä.

Toimielinten kotipaikan sijainnin määrittely ei kuulu neuvoston toimivallan piiriin, vaan se kuuluu jäsenvaltioiden toimivallan piiriin.

*
* *

Kysymyksen nro 32 esittäjä Konstantinos Droutsas (H-0607/08)

Aihe: Yksityisten palkka-armeijoiden rikollinen toiminta

Amerikkalaiset imperialistit ja heidän liittolaisensa ovat solmineet suuria sopimuksia palkka-armeijoiden, esimerkiksi Blackwaterin, kanssa. Nämä armeijat miehittävät Irakia ja muita maita ja syyllistyvät murhanhimoisiin hyökkäyksiin aseetonta väestöä kohtaan ja yleisemmin ovat osallisina huumekauppaan ja muuhun rikolliseen toimintaan. Palkka-armeijan valinta on erittäin taantumuksellinen valinta, jonka uhreiksi joutuvat kansat. Käyttäen verukkeena järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa ne ovat osallisina politiikkojen ja ammattiyhdistysjohtajien murhissa ja suuntautuvat yleisesti työväenliikettä vastaan ei pelkästään Irakissa, jossa ne ovat tulleet kuuluisiksi barbaariteoistaan, vaan myös Afganistanissa, latinalaisessa Amerikassa ja muilla alueilla, joilla ne toimivat hyödyntäen erityisen kehittyneitä ja raskasta aseistusta, jota niille toimittaa asevoimien tärkeitä organisoijinaan porvarihallitukset.

Tuomitseeko neuvosto Blackwaterin ja muiden yksityisten palkka-armeijoiden rikollisen toiminnan ja vaatiiko se niiden lakkauttamista?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Neuvosto ei ole keskustellut Blackwaterin tai muiden palkka-armeijoiden ja yleisesti turvallisuusyritysten toiminnasta. Kuten Euroopan unionin suuntaviivoissa kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamisen edistämiseksi on mainittu, neuvoston mukaan kaikkien konfliktin osapuolten on kuitenkin noudatettava kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja ihmisoikeuksia. Palkka-armeijoiden ja turvallisuusyritysten käyttäminen ei muuta tätä periaatetta millään tavalla.

Olemme panneet merkille Euroopan parlamentin hiljattain 5. toukokuuta 2008 järjestämän kuulemisen palkka-armeijoista ja yksityisistä turvallisuuspalveluista sekä Euroopan parlamentin turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunnan tilaaman yksityisten palkka-armeijoiden ja turvallisuuspalvelujen merkityksen lisääntymistä käsittelevän tutkimuksen, joka esiteltiin kuulemisessa.

*
* *

Kysymyksen nro 33 esittäjä Leopold Józef Rutowicz (H-0608/08)

Aihe: Kasvihuoneilmiö

Katsooko neuvosto, että olisi perustettava elin arvioimaan kaikkien kasvihuoneilmiöön vaikuttavien tekijöiden todellista vaikutusta, ja että olisi luotava yleinen energiapolitiikka, jonka avulla vähennetään tämän kasvihuoneilmiön vaikutuksia?

Kasvihuoneilmiöstä käydyssä keskustelussa ja siitä laadituissa asiakirjoissa keskitytään periaatteessa hiilidioksidiin. Sen sijaan unohdetaan metaaniongelma, joka vaikuttaa reiän muodostumiseen otsonikerrokseen ja myös kasvihuoneilmiöön. Yksi ainoa kuutiometri metaania aiheuttaa yhtä suuren vaikutuksen kuin 24 kuutiometriä hiilidioksidia. Metaania vapautuu maataloudesta. Sitä tuottavat niin eläimet kuin ihmisetkin. Lisäksi sitä syntyy mätänemisprosessissa. Arvioidaan, että tietyissä jäsenvaltioissa metaanin osuus kasvihuoneilmiöstä on noin 30 prosenttia.

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Komission tammikuussa 2007 esittelemän energiaa ja ilmastoa koskevan lainsäädäntöpakedin tavoitteena on samanaikaisesti vähentää kasvihuonekaasuja, parantaa energiaturvallisuutta ja taata Euroopan unionin kilpailukyky pitkällä aikavälillä. Paketti sisältää lukuisia energia-alaa ja ilmastonmuutosta koskevia ehdotuksia.

Eräaseen pakedin ehdotuksista, ehdotukseen vastuunjaosta, sisältyy kaikki Kioton pöytäkirjan liitteessä A luetellut kasvihuonekaasut eli hiilidioksidi (CO₂), metaani (CH₄), dityppioksidi (N₂O), fluorihilivedyt (HFC), perfluorihilivedyt (PFC) ja rikkiheksafluoridi (SF₆), jotka on annettu hiilidioksidiekvivalentteina.

Haluan muistuttaa erityisesti maataloutta ja ilmastonmuutosta koskevan kysymyksen osalta, että Eurooppa-neuvosto totesi 19.–20. kesäkuuta 2008 pitämänsä kokouksen päätelmissä, että on erittäin tärkeää edistää innovaatioita, tutkimusta ja kehitystä maataloustuotannon alalla ja erityisesti edistää alalla energiatehokkuutta, tuotannon lisääntymistä ja valmiutta sopeutua ilmastonmuutokseen.

Tähän mennessä neuvosto ei ole saanut ehdotuksia, jotka koskisivat elimen perustamista kaikkien kasvihuoneilmiöön vaikuttavien tekijöiden todellisen vaikutuksen arvioimiseksi. Kuten tiedätte, keskustelut energia- ja ilmastopakedin ehdotuksista kuitenkin jatkuvat neuvostossa ja Euroopan parlamentissa, ja tarkoituksena on saada aikaiseksi yleinen sopimus tämän vuoden loppuun mennessä.

*
* *

Kysymyksen nro 34 esittäjä Athanasios Pafilis (H-0610/08)

Aihe: Uhkailut hyökkäyksestä Iraniin

Israelin hyökkäävyys ja uhkailut sotilaallisesta hyökkäyksestä Iraniin kyseisen maan ydinohjelman vuoksi ovat viime aikoina voimistuneet. Leimaa-antavia ovat Israelin puolustusministerin Ehud Barakin äskettäiset lausumat, joiden mukaan hänen maansa on valmis toimimaan Irania vastaan ja joissa korostettiin, että "Israel on osoittanut toistuvasti myös aiemmin, että se ei epäröi ryhtyä toimiin". Näiden uhkausten ohella Kreikassa järjestettiin 28.5.–12.6.2008 yhteinen kreikkalais-israelilainen "Glorious Spartan" -ilmailuharjoitus, jossa simuloitiin Israelin mahdollista iskua Iranin ydinlaitoksia vastaan. Tämä kehitys vahvistaa sen, että Israelin imperialistinen hyökkäyspolitiikka on jatkuva vaara alueen kansoille ja rauhalle.

Tuomitseeko neuvosto Israelin sotaisat uhkaukset ja valmistelut Iraniin kohdistuvaa sotilasiskua varten, jolla olisi mittaamattomat seuraukset alueen ja koko maailman kansoille ja rauhalle?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä jäsenvaltioita, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä ensimmäisellä istuntojaksolla.

Neuvosto kannattaa pääsihteerin ja YUTP:n korkean edustajan Javier Solanan ja G6-maiden (Saksa, Kiina, Yhdysvallat, Ranska, Yhdistynyt kuningaskunta ja Venäjä) toimintatapaa. Ne hakevat aktiivisesti diplomaattista ratkaisua Iranin ja kansainvälisen yhteisön väliseen kriisiin, joka koskee Iranin ydinohjelmaa. Iranin ydinohjelmaan liittyvät kysymykset vaikuttavat merkittävästi alueen vakauteen ja kansainväliseen järjestelmään, jolla pyritään estämään ydinaseiden leviäminen.

Neuvosto tekee kaikkensa, jotta neuvottelemalla saavutettaisiin rauhanomainen ratkaisu, jolla vastataan kansainvälisen yhteisön huolenaiheisiin. Kuten neuvosto on toistanut useaan otteeseen, ratkaisun saavuttamiseksi meidän on päättäväisesti toteutettava niin kutsuttua kaksisuuntaista lähestymistapaa, jossa pysytään avoimina keskustelulle ja samaan aikaan lisätään pakotteita, mikäli Iran kieltäytyy noudattamasta YK:n turvallisuusneuvoston päätöksiä.

Neuvosto pitää valitettavina kaikkia lausuntoja, jotka saattavat vaarantaa pyrkimyksiä saavuttaa ratkaisu neuvottelemalla, ja muistuttaa, että se on tuominnut erittäin jyrkästi Iranin viranomaisten Israelia vastaan esittämät uhkaukset.

*
* *

KYSYMYKSET KOMISSIOILLE

Kysymyksen nro 41 esittäjä Christopher Heaton-Harris (H-0573/08)

Aihe: Kuluttajansuoja ja Lissabonin sopimus

Onko komissio sitä mieltä, että nyt jo haudattu Lissabonin sopimus olisi parantanut kuluttajansuojaa Euroopan unionissa, ja onko komissiolla suunnitelmia viedä eteenpäin kuluttajansuojaa koskevia sopimuksen määräyksiä?

Vastaus

Eurooppa-neuvosto otti huomioon kesäkuun 2008 kokouksessaan Irlannin kansanäänestyksen tuloksen ja Irlannin aiheet ehdottaa suunnitelmaa tulevaisuudelle. Komissio ei aio esittää minkäänlaisia ennakoarvioita ratifioinnin lopputuloksesta.

Lissabonin sopimus auttaisi laajentunutta unionia toimimaan tehokkaammin ja demokraattisemmin, mistä hyödyttäisiin kaikilla politiikanaloilla. Tämä koskee myös kuluttajapolitiikkaa, jonka edistämiseksi komissio on hyväksynyt strategian vuosille 2007–2013.

*
* *

Kysymyksen nro 45 esittäjä Eoin Ryan (H-0586/08)

Aihe: Luottokelpoisuutta luokittelevia yrityksiä koskeva sääntely

Voiko komissio antaa yksityiskohtaisen arvion luottokelpoisuutta luokittelevien yritysten tulevaa sääntelyä Euroopan unionissa koskevasta ratkaisuehdotuksesta?

Vastaus

Kesällä 2007 komissio laati arvion luottokelpoisuutta luokittelevien yritysten toiminnasta luottomarkkinoilla ja niiden roolista subprime-luottokriisissä.

Arviosta opittujen asioiden perusteella nyt pyritään laatimaan lainsäädäntöä luottokelpoisuutta luokitteleviin yrityksiin liittyvien ongelmakohtien ratkaisemiseksi. Komissio neuvottelee sääntelypuitteiden tärkeimmistä ominaisuuksista. Tausta-asiakirjoissa ehdotetaan otettavaksi käyttöön sellaisia sääntöjä, joissa esitetään useita oleellisia vaatimuksia, joita luottokelpoisuutta luokittelevien yritysten on noudatettava saadakseen toimintaluvan ja voidakseen harjoittaa luokittelutoimintaa EU:n alueella. Tärkeimpänä tavoitteena olisi taata, että luokittelut tarjoavat luotettavat ja tarkat tiedot sijoittajille. Luottokelpoisuutta luokittelevien yritysten olisi ratkaistava eturistiriitoja, niillä olisi oltava kunnolliset metodologiat luokittelua varten ja luokittelutoiminnan avoimuutta olisi lisättävä. Tausta-asiakirjoissa ehdotetaan lisäksi kahta vaihtoehtoista tapaa, joilla luottokelpoisuutta luokittelevia yrityksiä voidaan valvoa tehokkaasti EU:ssa. Ensimmäinen vaihtoehto perustuu Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean vahvempaan koordinoitutehtävään

ja kansallisten valvojen tiiviiseen sääntely-yhteistyöhön. Toisessa vaihtoehdossa perustettaisiin EU:n virasto (Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitea tai uusi virasto) luottokelpoisuutta luokittelevien yritysten EU:n laajuista rekisteröintiä varten, ja sen lisäksi kansalliset valvojat valvoisivat luottokelpoisuutta luokittelevien yritysten toimintaa. Tausta-asiakirjoissa käsitellään myös EU:n lainsäädännössä annettuja mahdollisia lähestymistapoja liialliseen luokitteluun turvautumiseen liittyvään kysymykseen.

Tarkoituksena on saattaa valmistelutyö loppuun syksyllä 2008, jolloin komissio hyväksyy lainsäädäntöehdotuksen.

*
* *

Kysymyksen nro 46 esittäjä David Sumberg (H-0594/08)

Aihe: Lissabonin sopimus ja sisämarkkinoiden toiminta

Onko komissio sitä mieltä, että Lissabonin sopimuksen kuolema – koska kaikki jäsenvaltiot eivät ratifioi sitä – on hyvä asia sisämarkkinoiden toiminnan kannalta?

Kysymyksen nro 47 esittäjä Syed Kamall (H-0601/08)

Aihe: Lissabonin sopimus ja sisämarkkinat

Nyt kun Lissabonin sopimus on kuollut – koska kaikki 27 jäsenvaltiota eivät ole ratifioineet sitä – onko komissio samaa mieltä siitä, että sopimus ei vahvistanut sisämarkkinoita riittäväällä tavalla, ja siitä, että kaikkien tulevien EU:n perussopimusten olisi sitouduttava vahvasti vapaakauppaan ja sisämarkkinoihin?

Yhteinen vastaus

Komissio vastaa kysymyksen ensimmäiseen osaan muistuttamalla arvoisalle parlamentin jäsenelle kesäkuussa 2008 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen päätelmistä. Eurooppa-neuvosto otti huomioon Irlannin kansanäänestyksen tulokset Lissabonin sopimusta koskeissa vaaleissa ja katsoi, että tilanteen arvioimiseksi tarvittaisiin enemmän aikaa. Se otti huomioon Irlannin hallituksen aiheet keskustella aktiivisesti kansallisella tasolla ja muiden jäsenvaltioiden kanssa voidakseen ehdottaa yhteistä suunnitelmaa siitä, kuinka asiassa edetään. Eurooppa-neuvosto muistutti, että Lissabonin sopimuksen tarkoitus on auttaa laajentunutta unionia toimimaan tehokkaammin ja demokraattisemmin. Se otti huomioon, että siihen mennessä 19 jäsenvaltion parlamentit olivat ratifioineet sopimuksen ja että ratifiointi jatkuu muissa maissa. Tämän jälkeen kolme muuta maata on hyväksynyt Lissabonin sopimuksen ratifioinnin. Eurooppa-neuvosto ilmoitti käsittelevänsä asiaa 15. lokakuuta pohtiakseen suunnitelmaa tulevaisuudelle. Eurooppa-neuvoston tämänhetkinen puheenjohtaja, Nicolas Sarkozy, kertoi tästä parlamentille 10. heinäkuuta pitämässään puheessa.

Sisämarkkinat ovat nyt ja tulevaisuudessa olennaisessa asemassa Euroopan yhdentymisessä. Markkinoiden tulevaisuus ei ole välittömästi yhteydessä Lissabonin sopimukseen. Työtä tehdään siksi sisämarkkinoiden vahvistamiseksi ja tehostamiseksi edelleen, jotta ne voisivat jatkossakin edistää vaurautta ja talouskasvua eurooppalaisten kansalaisten ja yritysten hyväksi.

*
* *

Kysymyksen nro 51 esittäjä Marco Pannella (H-0544/08)

Aihe: Ihmisoikeudet ja Vietnam

Viime vuosina Vietnamin talouden kehitys on ollut huomattava, mitä on edistänyt muun muassa EU:n kehitysapupolitiikka ja rahoitustuki. Bruttokansantuotteen kasvun käänköpuoli on ollut ihmisoikeusrikkomusten lisääntyminen. Esimerkiksi Montagnardissa vuosina 2001 ja 2004 pidätettyjä 250 poliittista vankia ei ole vielä vapautettu, ja yhä useammat Kampuchea Khmer Krom -järjestön jäsenet ovat pyytäneet turvapaikkaa Kamputseassa uskonnollisten vainojen vuoksi.

Ottaen huomioon, että komissio pyrkii aktiivisesti parantamaan kehityspolitiikkansa johdonmukaisuutta ihmisoikeuspolitiikan kanssa, voiko komissio olla tyytyväinen antamansa tuen etnisiin ja uskonnollisiin vähemmistöihin, siirtotyöläisiin ja demokratian puolustajiin kohdistuviin vaikutuksiin?

Eikö komission mielestä olisi syytä varmistaa, että Vietnamin hallitus täyttää kaikki allekirjoittamistaan yhteistyösopimuksista ja ratifioimistaan kansalaisoikeuksia sekä poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia oikeuksia koskevista kansainvälisistä yleissopimuksista johtuvat lainmukaiset velvoitteensa?

Vastaus

Komissio tietää Vietnamin avoimen talouden edut, mutta parlamentin tavoin komissio on myös huolissaan maan ihmisoikeustilanteesta. Etnisten ja uskonnollisten vähemmistöjen sekä ihmisoikeusaktivistien oikeudet ovat demokraattisen yhteiskunnan ja kestävä kehityksen oleellisia kulmakiviä. Komissio osallistuu yhä laajemmalti kansalliseen, alueelliseen (ASEAN) ja monenkeskiseen toimintaan kyseisten oikeuksien kunnioittamisen ja suojelun takaamiseksi. Komissio edistää ponnekkaasti hankkeita, joiden painopisteenä on ihmisoikeuksien suojelun edistäminen Vietnamin, mutta tunnustaa, että työtä on tehtävä vielä paljon.

Parhaillaan komissio toteuttaa lukuisia hankkeita, joiden tavoitteena on parantaa köyhien ja heikossa asemassa olevien ihmisten elämänlaatua Vietnamin. Komissio toteuttaa (vuosina 2006–2010) 18 miljoonan euron arvoisen hankkeen, jonka pääasiallisena tavoitteena on terveydenhuollon tason parantaminen siten, että pohjois- ja keskiylängöillä asuville köyhille ihmisille tarjotaan korkealaatuista ehkäisevää, parantavaa ja edistävää hoitoa. Lisäksi komissio myöntää 11,45 miljoonaa euroa Maailmanpankin toteuttamalle hankkeelle, jossa perusterveydenhuollon palveluja lisätään erityisesti Vietnamin vuoristoalueiden kunnissa. Hankkeen arvioidaan hyödyttävän noin kolmea miljoonaa, lähinnä etnisiin vähemmistöihin kuuluvaa ja köyhää, ihmisiä. Komissiolla on lisäksi YK:n pakolaisjärjestön (UNHCR) kanssa yhteinen hanke, jossa taataan yhdenvertaiset ja rajoittamattomat koulutusmahdollisuudet heikossa asemassa oleville alkuperäiskansoihin kuuluville perheille.

Komissio painostaa edelleen Vietnamin hallitusta edistämään ihmisoikeuksien suojelua paikallisen ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun aikana ja sekavaliokunnan ihmisoikeuksia käsittelevässä ryhmässä. Lisäksi jatkuvissa neuvotteluissa uudesta kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta komissio ajaa voimakkaasti ihmisoikeuslausekkeiden ja ihmisoikeuksia koskevan yhteistyölausekkeen oleellisimpien osien sisällyttämistä sopimukseen.

Vietnamin varapääministeri ja ulkoministeri Pham Gia Khiemin tulevan vierailun aikana komissio ottaa esille Vietnamin kansainvälisiä velvoitteita koskevan kysymyksen ja vaatii Vietnamin hallitusta noudattamaan kansallisessa lainsäädännössään kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaa kansainvälistä yleissopimusta (ICCPR) ja muita kansainvälisiä ihmisoikeusstandardeja.

*
* *

Kysymyksen nro 52 esittäjä Bernd Posselt (H-0552/08)

Aihe: Komission edustustot Kaukasuksella

Onko komissio suunnitellut edustuston tai ainakin seurantakeskuksen perustamista Tšetšeniaan, kun otetaan huomioon alueen ongelmat ja strateginen merkitys? Miltä kokonaisuutena näyttää komission edustustojen jakautuminen ja sen keskipitkän aikavälin työsuunnitelma Kaukasuksen alueelle?

Vastaus

Komission suunnitelmissa ei ole avata edustustoa tai seurantakeskusta Tšetšeniaan tai muualle Pohjois-Kaukasuksen alueella. Komissio on osallistunut kansainväliseen humanitaariseen avustustoimintaan Pohjois-Kaukasuksella alueen konfliktin ajan, ja Euroopan komission humanitaarisen avun pääosaston (ECHO) Moskovassa sijaitsevasta toimistosta valvotaan avustustoimia esimerkiksi vierailemalla alueella usein. Alueen muiden maiden osalta voidaan mainita komission lähetystöt Tbilisissä ja Jerevanissa sekä Bakussa avattu uusi lähetystö, joka vahvistaa komission asemaa alueella.

*
* *

Kysymyksen nro 53 esittäjä Vural Öger (H-0560/08)

Aihe: Itäinen kumppanuus - eurooppalaisen naapurisuuden alueelliset yhteistyömuodot

Välimeren unionin perustamisen jälkeen yhteisössä pohditsellaan myös Itä-Euroopan unionin perustamista. Keskusteluissa on esitetty ajatus myös Mustanmeren unionista. Ruotsi ja Puola esittivät toukokuussa 2008

itäisestä kumppanuudesta laaditun työasiakirjan, jossa ehdotetaan, että EU syventäisi yhteistyötä Ukrainan, Moldovan tasavallan, Azerbaidžanin, Armenian, Georgian ja Valko-Venäjän kanssa.

Mitä mieltä komissio on Itä-Euroopan unionia koskevasta ehdotuksesta? Aikooko komissio Välimeren unionin tapausta vastaavasti esittää tiedonannon muodossa konkreettisia ehdotuksia tällaisesta kumppanuudesta? Voiko komissio nimetä tällaisen kumppanuuden kulmakiviä? Käytetäänkö mallina Välimeren unionia, ja keskitytäänkö Itä-Euroopan unionissakin projektityhteistyöhön? Onko komissiolla suosikkia unionin nimeksi? Mitä mieltä komissio on ylipäänsä erilaisten ”unionien” perustamisesta?

Vastaus

Komission ensisijaisena tavoitteena nyt ja tulevaisuudessa on Euroopan naapuruuspolitiikka. Sen puitteissa komissio pyrkii vahvistamaan kahdenkeskisiä suhteitaan itäisiin kumppaneihinsa. Tätä tavoitetta pragmaattisesti eteenpäin vieviä ehdotuksia, kuten Puolan ja Ruotsin aloite, otetaan mielellään vastaan.

Kesäkuussa 2008 Eurooppa-neuvosto pyysi komissiota jatkamaan työtä ja esittämään neuvostolle keväällä 2009 ehdotuksen itäisen kumppanuuden pääpiirteistä asiaankuuluvien aloitteiden perusteella.

Komissio aloitti työt heti. Tässä vaiheessa voidaan sanoa, että komission ehdotukset laaditaan seuraavien periaatteiden pohjalta:

- a) Euroopan naapuruuspolitiikka, joka perustuu erityiseen kahdenväliseen yhteistyöhön kunkin yksittäisen kumppanin kanssa, on edelleen EU:n ja sen itäisten naapureiden suhteiden tärkein perusta. Kyseiset kumppanit myös selkeästi haluavat tätä.
- b) Ehdotusten olisi perustuttava jo olemassa oleviin rakenteisiin, täydentää niitä ja lisätä niiden arvoa ilman, että toistetaan sitä, mitä on jo tehty. Tämä koskee erityisesti vuosi sitten perustettua Mustanmeren synergia-hanketta, joka kantaa nyt hedelmää ja tuottaa konkreettisia tuloksia.
- c) Kaikkien EU:n jäsenvaltioiden on oltava mukana uusissa monenkeskisissä hankkeissa, jotta Euroopan unioni voi toiminnassaan hyödyntää täysin poliittista ja taloudellista painoarvoaan ja jotta kumppanit lähentyvät vähitellen unioniin kokonaisuudessaan.
- d) Uusien ehdotusten on tietysti saatava selkeä kannatus niiltä naapureilta, joita ne koskevat.

*
* *

Kysymyksen nro 54 esittäjä Sarah Ludford (H-0563/08)

Aihe: EU:n rahoitus kidutuksen ehkäisemisen alalla

Euroopan unioni on ollut johtava rahoittaja kidutuksen ehkäisemisen sekä kidutuksen uhrien tukemisen alalla demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen (EIDHR) puitteissa. EU:n rahoituksen vaiheittaisesta lakkauttamisesta ja/tai sen vähentämisestä vuodesta 2010 alkaen on ennalta sovittu, minkä jälkeen rahoitus siirtyisi jäsenvaltioiden hoidettavaksi. Manfred Nowak, YK:n erikoisraportoija kidutuksen alalla, varoitti äskettäin toteuttamasta kyseistä suunnitelmaa, ellei ensin oteta käyttöön kattavaa ohjelmaa ja selviä sitoumuksia.

Ottaen huomioon, että vaiheittaisesta lakkauttamisesta on jo ennalta sovittu, onko komissio saanut jäsenvaltioilta selvät sitoumukset siitä, että ne lupautuvat jatkamaan kidutuksen ehkäisemisen rahoitusta nykytasolla?

Vastaus

Kaiken kidutuksen ja pahoinpitelyn ehkäisy ja poistaminen maailmanlaajuisesti on EU:n ihmisoikeuspolitiikan tärkeimpiä tavoitteita. Komissio on sitoutunut jatkamaan merkittävää tukeaan kidutuksen torjunnalle eurooppalaisen demokratia- ja ihmisoikeusaloitteen (EIDHR) puitteissa. Se ei aio vähentää yleisesti tällä alalla myöntämäänsä tukea. Vuosille 2007–2010 tähän tarkoitukseen on varattu yli 44 miljoonaa euroa. Rahoitus vastaa täydellisesti aiemmin myönnettyä rahoitusta.

Komissio aikoo kuitenkin suunnata EIDHR:n puitteissa osoittamaa tukeaan jatkossa kidutuksen uhrien kuntoutuskeskuksiin. Se aikoo vähentää asteittain tukea EU:ssa sijaitseville keskuksille vuodesta 2010 lähtien rahoittaakseen useampia muualla kuin EU:n alueella sijaitsevia kidutuksen uhrien kuntoutuskeskuksia, jotka saavat usein hyvin vähäistä tukea hallituksilta ja yksityisiltä lahjoittajilta tai eivät saa tukea ollenkaan. Komissio

muistuttaa, että EIDHR on väline, jonka tarkoitus on tukea kansalaisjärjestöjen hankkeita EU:n ulkopuolella ja että EU:n jäsenvaltiot ovat EY:n lainsäädännön ja kansainvälisen lainsäädännön nojalla velvoitettuja osoittamaan tukea kidutuksen uhreille. Huhtikuussa 2008 neuvosto muistutti jäsenvaltioita kidutuksen ehkäisyn ja kuntoutusohjelmien taloudellisen tuen tärkeydestä ja kehotti erityisesti tukemaan kidutuksen uhrien kuntoutuskeskuksia.

Komissio tiedostaa hyvin tästä rahoituksen uudelleensuuntaamisesta mahdollisesti koituvat seuraukset ja on käsitellyt asiaa huolellisesti. Komissio ja jäsenvaltiot ovat sitoutuneet takaamaan, että rahoituksen asteittainen vähentäminen ei pahenna EU:n alueen kidutuksen uhrien tilannetta. Komissio on siksi käynnistänyt jo neuvottelut sidosryhmien, esimerkiksi asiaankuuluvien YK:n elinten ja kansalaisjärjestöjen, kanssa. Se aikoo tulevina kuukausina kartoittaa kidutuksen uhrien tämänhetkiset tarpeet ja vaihtoehtoiset tukemiskeinot laatiakseen kokonaisvaltaisen toimintasuunnitelman.

*
* *

Kysymyksen nro 55 esittäjä Gerard Batten (H-0564/08)

Aihe: EU-Venäjä-huippukokous

Viitaten Hanti Mansijskissa äskettäin pidettyyn EU–Venäjä-huippukokoukseen, voiko komissio ilmoittaa, ottiko se esille Alexander Litvinenkon murhan kuten kysymyksen esittäjä henkilökohtaisesti pyysi Ferrero Waldnerilta Euroopan parlamentissa 18. kesäkuuta 2008 EU–Venäjä-huippukokouksen valmistelun yhteydessä (26.–27. kesäkuuta 2008)?

Kysymyksen esittäminen liittyy siihen, että murha vaikuttaa selvästi siltä kuin se olisi järjestetty Venäjän valtion toimesta. Lisäksi Venäjän viranomaiset kieltäytyivät luovuttamasta pääepäiltyä, Andrei Lugovoita.

Jos asia otettiin esille, mikä oli vastaus? Jos asiaa ei otettu esille, mikä oli siihen syynä?

Vastaus

Alexander Litvinenkon kuolemaan liittyvässä kysymyksessä komissio viittaa yli vuoden takaiseen lausuntoon, jonka silloinen EU:n puheenjohtajavaltio antoi EU:n puolesta. Lausunnossa kerrottiin selkeästi EU:n olevan pettynyt siihen, että Venäjä ei kyennyt rakentavaan yhteistyöhön Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten kanssa, ja painotettiin Venäjän federaation pikaisen ja rakentavan yhteistyön tärkeyttä asiassa. Tätä kantaa ei ole muutettu, ja komissio nostaa edelleen kysymyksen esiin Venäjän kanssa käymässään vuoropuhelussa.

Komission mukaan suhteidemme Venäjään olisi perustuttava oikeusvaltion periaatteisiin ja sitoviin kansainvälisiin sääntöihin, joita Venäjä on sitoutunut noudattamaan esimerkiksi Euroopan neuvoston ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön puitteissa.

Hiljattain pidetyssä EU:n ja Venäjän huippukokouksessa kesäkuun 2008 lopussa komissio piti myönteisenä sitä, että presidentti Medvedev painotti useasti tarvetta parantaa oikeusvaltion periaatteiden noudattamista Venäjällä. Komissio aikoo jatkaa hänen painostamistaan, jotta tämä myös varmasti toteutetaan käytännössä.

*
* *

Kysymyksen nro 56 esittäjä Laima Liucija Andrikienė (H-0569/08)

Aihe: EU:n Afganistanille ja Irakille myöntämä rahoitusapu

Afganistanista ja Irakista on tulossa kansainvälisen kehitysavun ja monenvälisen yhteistyön, etenkin Euroopan unionin, koetinkiviä. Kun otetaan esimerkiksi huomioon komission kansallinen maaohjelma, jossa Afganistanille on varattu 610 miljoonaa euroa vuosina 2007–2010, on erittäin tärkeää löytää oikea tasapaino yhtäältä lainvalvontaan ja sotilaallisten operaatioiden tukemiseen ja toisaalta jälleenrakennukseen ja humanitaariseen apuun sekä terveys- ja koulutuspalvelujen parantamiseen osoitettujen määrärahojen välillä ja panna se täytäntöön.

Mitkä ovat komission suunnitelmat tällä alalla? Aiotaanko EU:n Afganistanille ja Irakille myöntämää rahoitusapua lisätä? Mitä ohjelmia ja hankkeita kolmen seuraavan vuoden aikana aiotaan rahoittaa? Aikooko komissio arvioida säännöllisin väliajoin EU:n Afganistanille ja Irakille myöntämän rahoitusavun tehokkuutta ja tiedottaa Euroopan parlamentille asianmukaisesti kyseisen arvion tuloksista?

Vastaus

1. Komissio katsoo, että tehokkaan tuen takaaminen Afganistanin ja Irakin jälleenrakennukselle ja maiden kansalaisten turvallisuustilanteen ja hyvinvoinnin parantaminen ovat erittäin tärkeitä.

Suurin osa vuosien 2007–2010 Afganistanin alustavan ohjelman varoista on suunnattu maaseudun kehittämisen, hallinnon ja terveydenhuollon tukeen. Koulutusta tuetaan Maailmanpankin hallinnoimasta Afganistanin jälleenrakennusrahosta.

Irakia varten komissio ei ole valitettavasti vielä onnistunut laatimaan monivuotista alustavaa ohjelmaa. Turvallisuustilanteen, epävakaan poliittisen tilanteen ja nopeasti muuttuvien elinolojen vuoksi monivuotisen ohjelman suunnitteleminen ei ole toistaiseksi mahdollista. Irakia on tuettu siksi tähän saakka toteuttamalla erityistoimenpiteitä. Vuonna 2008 komissio ehdottaa 85:ttä prosenttia yhteensä 72 miljoonan euron suuruisista määrärahoista kansalaisten ja pakolaisten peruspalveluihin ja loput rahoista Irakin elinten tekniseen tukeen.

2. Afganistania koskevassa maakohtaisessa strategia-asiakirjassa määritetään yhteisön Afganistanille myöntämän rahoitustuen tärkeimmät tavoitteet vuosina 2007–2013. Vuosille 2007–2010 määrärahoja on varattu 610 miljoonaa euroa. Lisäksi Afganistan hyötyy tuesta, jota myönnetään aihekohtaisista budjettikohdista, eurooppalaisen demokratia- ja ihmisoikeusaloitteen, humanitaarisen avun ja vakautusvälineen yhteydessä.

Irakin osalta voidaan sanoa, että Irakin hallituksen ja kansainvälisen yhteisön tavoitteiden mukaisesti rahoitustuen pääpainon pitäisi tulevaisuudessa olla Irakin hallintoelinten valmiuksien parantamisessa, jotta Irakin huomattavia rahallisia resursseja käytettäisiin tehokkaammin. Komissio keskittää siksi tukeaan Irakin hallintoelimille toimitettavaan tekniseen tukeen ja väestön peruspalvelujen parantamiseen.

3. Komissio ehdottaa vuosittaisessa toimintaohjelmassaan vuonna 2008 tukea Afganistanin terveydenhuollolle (60 miljoonaa), sosiaaliselle suojelulle (24 miljoonaa), oikeuslalle ja tullille (30 miljoonaa) ja maataloudelle (30 miljoonaa). Vuoden 2009 ohjelmissa myönnetään todennäköisesti tukea hallinnolle, maaseudun kehittämiselle, miinanraivaustoimille ja alueelliselle yhteistyölle ja vuoden 2010 ohjelmissa terveydenhuollolle, maaseudun kehittämiselle ja hallinnolle.

Irakille ei laadita monivuotista suunnitelmaa, ja siksi seuraavalle kolmelle vuodelle ei ole suunniteltu ohjelmaa. Irakissa vuonna 2008 toteutettava erityistoimenpide esitetään neuvostolle ja parlamentille lokakuussa 2008. Siinä noudatetaan ilmoitusta koskevia ohjeita, jotka jaettiin parlamentille kesäkuussa 2008.

4. Yhteisön Afganistanille osoittamaa rahoitustukea seurataan ja arvioidaan järjestelmällisesti kenttäoperaatioissa ja vierailukäynneillä, itsenäisillä tuloksiin keskittyvillä seurantatoimilla, laatimalla säännöllisiä hankeraportteja sekä lahjoittajien koordinoitun keskustelujärjestelmän ja hallitusten johtokomiteoiden yhteydessä. Vuoden 2006 talousarvion vastuuvapauden myöntämisen yhteydessä komissio on vahvistanut aikomuksensa raportoida säännöllisesti parlamentille avustushankkeiden täytäntöönpanosta Afganistanissa. Ensimmäinen tilanneraportti julkaistaan verkkosivustolla, ja sitä päivitetään säännöllisesti.

Irakissa toteutettiin kaksi tarkistusoperaatiota ja yksi arviointi paikan päällä vuoden 2008 aikana. Niistä saadut ensimmäiset tulokset ovat myönteisiä. Lopullisista tuloksista ja päätelmistä kerrotaan parlamentille heti, kun ne ovat saatavilla.

*
* *

Kysymyksen nro 57 esittäjä Martin Callanan (H-0572/08)

Aihe: Ulkosuhteet ja Lissabonin sopimus

Lissabonin sopimus on nyt kaatunut, sillä kaikki 27 jäsenvaltiota eivät ratifioineet sitä. Millä tavoin komissio aikoo kehittää EU:n toimintaa ulkosuhteissa ja ulkomaan asioissa ilman tässä sopimuksessa olleita määräyksiä?

Vastaus

Lissabonin sopimusta koskevassa Irlannin kansanäänestyksessä kesäkuussa 2008 saadun kielteisen tuloksen jälkeen Eurooppa-neuvosto tarkasteli tilannetta 19.–20. kesäkuuta 2008 pidetyssä kokouksessaan. Sovittiin, että tilanteen arvioimiseen tarvittaisiin enemmän aikaa. Neuvosto otti huomioon Irlannin hallituksen aiheet keskustella aktiivisesti kansallisella tasolla ja muiden jäsenvaltioiden kanssa voidakseen ehdottaa yhteistä

suunnitelmaa siitä, kuinka asiassa edetään. Eurooppa-neuvosto ilmoitti käsittelevänsä asiaa 15. lokakuuta pohtiakseen suunnitelmaa tulevaisuudelle.

Eurooppa-neuvosto muistutti, että Lissabonin sopimuksen tarkoituksena on tukea tehokkaampaa ja demokraattisempaa toimintaa laajentuneessa unionissa. Komissio uskoo, että uuden sopimuksen tuleva täytäntöönpano ja voimaantulo vahvistaisivat EU:n ulkoista ulottuvuutta ja lisäisivät EU:n muualla maailmassa toteuttaman toiminnan johdonmukaisuutta ja yhtenäisyyttä.

Ennen kuin tämä toteutuu, komissio panostaa ponnekkaasti, kuten se on esittänyt kesäkuussa 2006 antamassaan tiedonannossa ”Euroopan unioni maailmassa”⁽⁸⁾, EU:n ulkosuhteiden tehokkuuden ja näkyvyyden edistämiseen nykyisten perustamissopimusten nojalla.

Komissio osallistuu yhä aktiivisesti yhteiseen pohdintaan tulevaisuuden suunnitelmasta.

*
* *

Kysymyksen nro 58 esittäjä Manuel Medina Ortega (H-0528/08)

Aihe: Palautettavien maahanmuuttajien vastaanottoa koskevat sopimukset

Maahanmuuttajien palauttamista koskeva direktiivi hyväksyttiin äskettäin. Voiko komissio ilmoittaa, miten niiden maahanmuuttajien ja ennen kaikkea mukana olevien lasten vastaanottoa koskevien sopimusten täytäntöönpano tai niistä neuvottelemineen on edennyt niiden maiden kanssa, joista tulee eniten sellaisia maahanmuuttajia Euroopan unioniin, joita unioni ei voi ottaa vastaan?

Vastaus

Tähän mennessä komissio on saanut valtuudet neuvotella yhteisön takaisinottoa koskevista sopimuksista 16 maan kanssa. Neuvosto hyväksyi päätökset säännösten neuvottelemisesta seuraavien maiden osalta: Marokko, Sri Lanka, Venäjä, Pakistan, Hongkong, Macao, Ukraina, Albania, Algeria, Kiina, Turkki, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Serbia, Montenegro, Bosnia-Hertsegovina ja Moldova.

Komissio saattoi neuvottelut menestyksekkäästi päätökseen näiden 16 maan joukosta 11 maan kanssa. EY:n takaisinottoa koskevat sopimukset tulivat voimaan Hongkongin ja Macaon kanssa maaliskuussa ja kesäkuussa 2004, Sri Lankan kanssa toukokuussa 2005, Albanian kanssa toukokuussa 2006, Venäjän kanssa kesäkuussa 2007 ja neljän muun Länsi-Balkanin maan, Ukrainan ja Moldovan kanssa tammikuussa 2008.

Neuvottelut Pakistanin kanssa saatettiin päätökseen pääneuvottelijoiden tasolla syyskuussa 2007. Sovittu teksti odottaa Pakistanin hallituksen muodollista hyväksyntää.

Sopimuksen tekeminen Marokon kanssa on yhä EU:n ensisijainen tavoite. Neuvottelut jatkuvat, ja ne voidaan toivottavasti saattaa päätökseen lähitulevaisuudessa.

Neuvottelut Turkin kanssa käynnistettiin muodollisesti vuonna 2006, mutta sen jälkeen ei ole juuri edistytty. Takaisinottosopimuksen tekeminen Turkin kanssa on yhä EU:n ensisijainen tavoite, ja parhaillaan pohditaan tapoja umpikujatilanteen ratkaisemiseksi.

Neuvotteluja Algerian ja Kiinan kanssa ei ole vielä käynnistetty muodollisesti, mutta ne pyritään käynnistämään mahdollisimman pian.

*
* *

Kysymyksen nro 59 esittäjä Armando França (H-0531/08)

Aihe: Oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksianto jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa

Neuvoston asetus N:o 1348/2000⁽⁹⁾, joka koskee oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiantoa jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa ja jota Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat parantaneet ja päivittäneet vuonna 2005, on hyvä väline oikeudenkäyntiasiakirjojen käytön

⁽⁸⁾ KOM(2006)0278 lopullinen.

⁽⁹⁾ EYVL L 160, 30.6.2000, s. 37.

yksinkertaistamiseksi, joustavoittamiseksi ja nopeuttamiseksi sekä yleisesti EU:n kaupan ja talouden vahvistamiseksi.

Ottaen huomioon vastikään tapahtuneen EU:n laajentumisen (27 jäsenvaltiota) ja tarpeen yleistää kyseisen tärkeän asetuksen soveltamista pyydän komissiota vastaamaan seuraavaan kysymykseen. Mitkä jäsenvaltiot ovat tähän mennessä hyväksyneet asetuksen? Missä määrin sitä sovelletaan unionissa, ja aikooko komissio tehdä aloitteen vastaanottaville viranomaisille tarkoitetun käsikirjan ja asiakirjaluettelon päivittämiseksi? Milloin komissio julkaisee uuden kertomuksen kyseisen asetuksen soveltamisesta?

Vastaus

Neuvoston asetusta (EY) N:o 1348/2000 oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa sovelletaan kaikissa 27 jäsenvaltiossa. Tanskassa asetusta tuli voimaan 1. heinäkuuta 2007 lähtien Euroopan yhteisön ja Tanskan kuningaskunnan oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa tekemän sopimuksen mukaisesti⁽¹⁰⁾.

Lokakuussa 2004 komissio antoi selonteon asetuksen soveltamisesta. Selonteossa kerrottiin, että asetuksen tultua voimaan vuonna 2001 sen soveltaminen on yleisesti parantunut ja asiakirjojen lähettäminen ja tiedoksianto jäsenvaltioiden välillä ovat edistyneet. Asiakirjojen lähettäminen ja tiedoksianto nopeutuivat pääasiassa siksi, että paikallisten yksiköiden välille luotiin suorat yhteydet, postipalvelu ja suorat tiedoksiannot olivat mahdollisia ja vakiolomakkeet otettiin käyttöön. Monilla asetuksen soveltamiseen liittyvillä henkilöillä, erityisesti paikallisilla elimillä, ei kuitenkaan ole vielä riittävästi tietoa asetuksesta. Lisäksi asetuksen tietyt säännökset ei sovelleta aivan asianmukaisesti. Kyseisten säännösten muuttamista olisi harkittava, jotta asetuksen soveltamista voitaisiin parantaa ja helpottaa entisestään.

Komissio ehdotti siksi heinäkuussa 2005 asetuksen (KOM(2005)0305) tietyt säännösten muuttamista. Parlamentti ja neuvosto antoivat 13. marraskuuta 2007 asetuksen (EY) N:o 1393/2007 oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa (asiakirjojen tiedoksianto) ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta. Uusi asetusta tulee voimaan 13. marraskuuta 2008.

Merkittävimmät muutokset neuvoston asetukseen (EY) N:o 1348/2000 ovat seuraavat:

Uuden säännön mukaan vastaanottavan viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimet toimittaakseen asiakirjan tiedoksiannon viipymättä ja joka tapauksessa kuukauden kuluessa asiakirjan vastaanottamisesta.

Uudella vakiolomakkeella ilmoitetaan vastaanottajalle hänen oikeuksistaan kieltäytyä vastaanottamasta tiedoksiannettavaa asiakirjaa joko tiedoksiannon yhteydessä tai palauttamalla asiakirjan vastaanottavalle viranomaiselle viikon kuluessa.

Uuden säännön mukaan oikeusviranomaisen tai vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan toimivaltaisen muun henkilön käyttämisestä aiheutuvien kulujen on vastattava jäsenvaltion ennalta määräämää yksittäistä kiinteää maksua, joka on suhteellisuuden ja syrjimättömyyden periaatteiden mukainen.

Postitiedoksiantoja varten otetaan käyttöön yhdenmukaiset ehdot (rekisteröity kirje ja vastaanottoa koskeva ilmoitus tai vastaava).

Asetuksen (EY) N:o 1393/2007 23 artiklan nojalla komissio julkaisee jäsenvaltioiden ilmoittamat tiedot sekä päivitetyn version käsikirjasta ja sanastosta.

Asetuksen (EY) N:o 1393/2007 24 artiklan nojalla seuraava kertomus asetuksen soveltamisesta esitetään viimeistään 1. kesäkuuta 2011.

*
* *

⁽¹⁰⁾ EUVL L 300, 17.11.2005.

Kysymyksen nro 62 esittäjä Mairead McGuinness (H-0549/08)**Aihe: Kosmeettista kirurgiaa varten tehtävät ”lomamatkat”**

On todisteita siitä, että yhä useammat kansalaiset päättävät matkustaa ulkomaille niin sanotuille kauneusleikkauslomille erilaisia kirurgisia ja muita kuin kirurgisia operaatioita ja kosmeettista hammashoitoa varten.

Voisiko komissio kertoa, miten tätä alaa säännellään? Valvotaanko tuloksia, ja mitä tietoja kerätään toimenpiteiden lopputuloksesta?

Mitä säännöksiä sovelletaan kirurgeihin, jotka saapuvat toisesta valtiosta suorittamaan operaatioita? Minkä laadunvarmistusten avulla varmistetaan kirurgien pätevyys?

Vastaus

Komissio ei vastaa terveydenhuollon palvelujen tarjoamisesta kolmansissa maissa.

EY:n perustamissopimuksen 152 artiklan mukaan Euroopan unionin jäsenvaltiot vastaavat terveyspalvelujen järjestämisestä ja toimittamisesta omalla alueellaan oman maan kansalaisilleen ja ulkomaalaisille asiakkaille. Tämä koskee myös tulosten ja laadun seuranta sekä turvallisuusvalvontaa.

Komissio tukee omien vastuualojensa puitteissa kansanterveysalan toimintaohjelmasta osittain rahoitettujen hankkeiden yhteydessä työtä, jolla edistetään tietojen saatavuutta Euroopan unionissa toteutettujen lääketieteellisten toimenpiteiden tuloksista ja laadusta.

Se tukee esimerkiksi Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) terveydenhuollon laadun indikaattoreita koskevaa hanketta, jonka painopisteinä ovat sydänsairauksien, diabeteksen ja mielenterveyden hoito, ensihoito ja ehkäisevä hoito sekä potilasturva. Muita esimerkkejä ovat Euphoric-hanke, jonka tavoitteena on terveyspalvelujen tulosten mittaaminen ja hoidon laadun arvioiminen terveydenhuollon toimenpiteissä, tai HPD2-hanke (Hospital Data 2), jossa edistetään sairaalatoimenpiteiden verrattavuutta ja laaditaan niistä aikasarja.

Kosmeettista kirurgiaa varten tehtävien niin kutsuttujen lomamatkojen osalta ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun direktiivin 2005/36/EY mukaan palveluja saa tarjota vapaasti, mikäli asiaankuuluva pätevyys voidaan taata. Kirurgia kuuluu lääketieteen erikoisaloihin, joiden osalta direktiivin mukaan tunnustetaan automaattisesti sellaiset tutkinnot, joiden taso on EU:n yhteisten vähimmäisstandardien mukainen.

Puuttumatta jäsenvaltioiden asemaan terveyspalvelujen tarjoajana Euroopan yhteisö voi lisäksi edistää tulevaisuudessa potilaiden mahdollisuuksia saada parempaa rajatylittävää terveydenhoitoa.

EU:n jäsenvaltiossa tarjottavan terveydenhuollon osalta komissio antoi 2. heinäkuuta 2008 ehdotuksen direktiiviksi⁽¹¹⁾ rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista. Se esimerkiksi selkeyttäisi jäsenvaltioiden vastuualoja rajatylittävän terveydenhuollon laadun ja turvallisuuden osalta. Siinä sovitaan selkeästä periaatteesta: hoitoa antava jäsenvaltio vastaa laatu- ja turvallisuusstandardien määrittämisestä, täytäntöönpanosta ja seurannasta. Ehdotuksen tavoitteena on myös parantaa rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevan tiedon keruuta. Jäsenvaltio, josta potilas on kotoisin, määrittelee kuitenkin korvattavat hoidot. Ehdotetulla direktiivillä ei rajoiteta ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun direktiivin 2005/36/EY soveltamista ja jäsenvaltioiden valitsemien täytäntöönpanomenetelmien ei pitäisi muodostaa uusia esteitä terveydenhuollon alan ammattilaisten vapaalle liikkuvuudelle.

*
* *

Kysymyksen nro 63 esittäjä Bogusław Sonik (H-0550/08)**Aihe: 500 euron setelit maksuvälineenä**

Kansalaiset valittavat, että 500 euron seteleitä on vaikeaa käyttää maksuvälineenä Belgian kuningaskunnan alueella. Ongelmia on ollut pääasiassa huoltoasemilla sekä Brysselin-Charleroin lentokentällä. Se, ettei kyseisillä seteleillä voi maksaa, on kansalaisten kannalta hankalaa, erityisesti lentokentän kaltaisessa paikassa.

⁽¹¹⁾ KOM(2008)0414.

Kyseessä eivät ole yksittäiset tapaukset, joissa myyjällä ei ole ollut antaa vaihtorahaa 500 euron setelistä, vaan systemaattinen kieltäytyminen hyväksymästä mainittuja seteleitä maksuvälineenä.

Mitä oikeudellisia säännöksiä asiaan sovelletaan? Onko tämä käytäntö yhteisön oikeuden mukainen?

Vastaus

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 106 artiklan 1 kohdan kolmannella lauseella ja euron käyttöön otosta 3. toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 974/98 10 artiklalla on säädetty, että kaikilla euromääräisillä seteleillä on laillisen maksuvälineen asema. Asetuksen 11 artiklalla säädetään kolikoiden enimmäismäärästä, joka on velvollisuus hyväksyä maksuvälineenä, mutta asetuksessa ei ole minkäänlaista rajoitusta seteleille. Euromääräisistä seteleistä on säädetty Euroopan keskuspankin (EKP) hallintoneuvoston päätöksellä.

Ei ole olemassa sellaista yhteisön säädöstä, jonka nojalla varsinaisesti voisi valittaa siitä, että tiettyjä seteleitä ei hyväksytty maksuvälineenä. Jäsenvaltioiden siviililainsäädännöissä ja rahalainsäädännöissä saattaa olla erilaisia säännöksiä.

Komissio on tietoinen siitä, että 500 euron seteleitä ei joskus hyväksytty maksuvälineinä tietyissä kaupoissa Belgiassa. Käytäntö ei vaikuta kuitenkaan leviävän, ja jo Belgian frangin ollessa käytössä kieltäydyttiin samalla tavalla 10 000 frangin seteleistä. Myös muissa euroalueen maissa on pantu merkille tapauksia, joissa 500 euron seteleitä ei ole hyväksytty.

Mikäli kaupanpitäjä ilmoittaa asiakkaille selkeästi, että kaupassa ei hyväksytty suuria seteleitä maksuvälineinä (esimerkiksi näkyvällä ilmoituksella kaupan sisäänkäynnin ja kassojen luona), katsotaan yleisesti, että asiakas on sopimussuhteessa myyjän kanssa ja on hiljaisesti hyväksynyt asetetut ehdot.

*
* *

Kysymyksen nro 64 esittäjä Marian Harkin (H-0557/08)

Aihe: Kuluttajansuoja

Millä toimenpiteillä komissio aikoo varmistaa, että tulevaisuudessa WTO-neuvotteluissa turvataan EU:n kuluttajien edut huolehtimalla siitä, että EU-alueen tuottajat voivat jatkossakin harjoittaa toimintaansa ja tuottaa yhteisön säännösten mukaisia ja yhteisön valvonnan piiriin kuuluvia laadukkaita elintarvikkeita?

Vastaus

Seitsemän vuotta kestäneiden neuvottelujen jälkeen, kun menestys vihdoinkin tuntui olevan lähellä, ministeritapaamisessa Genevessä heinäkuussa 2008 ei onnistuttu saattamaan päätökseen asiaa, johon EU yhä uskoi ja jonka vuoksi se oli tehnyt hyvin paljon töitä. Tämän epäonnistumisen pitkän aikavälin vaikutuksia on liian varhaista arvioida nyt. Tiedämme vain, että sopimuksen tekeminen Genevessä olisi hyödyttänyt Eurooppaa ja sen kumppaneita ja samalla edistänyt kehitysmaiden taloutta ennennäkemättömällä tavalla luomalla perustan kaupan ja vaurauden edistämiseksi seuraavan vuosikymmenen aikana.

Luonnollisesti uudet kauppamahdollisuudet merkitsevät lisääntyvää kilpailua ja haastetta sopeutua, ja se ei aina ole helppoa. On tärkeää varmistaa, että muutos toteutetaan asteittain. Siksi Dohan keskustelukierroksen säännöksiä ei olisi toteutettu yhdessä yössä vaan usean vuoden aikana. Tästä syystä EU on myös aina maatalousalaa koskevilla keskusteluilla säännöllisesti torjunut täydellistä vapauttamista koskevat vaatimukset, joita jotkut Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenvaltiot ovat esittäneet.

Pitkällä aikavälillä on kannattavaa pyrkiä sopeutumaan, koska siirtyminen vähemmän kilpailukykyisiltä aloilta kilpailukykyisimmille aloille on ratkaisevaa tuottavuuden parantamiseksi ja pitkän aikavälin kasvun takaamiseksi. Komissio uskoo yhä, että monenkeskisen sopimuksen tekeminen menestyksekkäästi WTO:n puitteissa on edelleen paras tapa saavuttaa tämä tavoite, ja sen tekeminen pakottaisi muita toteuttamaan samanlaisia toimenpiteitä.

Kyseisen sopimuksen menestyksekkäästä toteutumisesta seuraisi vapauttaminen ja alhaisemmat taksat, mikä tarkoittaisi automaattisesti myös alhaisempia taksoja ruokatuotteille, mutta myös ruoan halventumista kuluttajille ja pienempiä tuloksia yrityksille.

Kaikkien tuotujen ruokatuotteiden osalta olisi kuitenkin edelleen noudatettava tiukkoja elintarviketurvallisuuteen liittyviä sääntöjä, jotka ovat verrattavissa yhteisön sääntöihin. Komissio voi

vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että tämän tärkeän periaatteen osalta ei jousteta. Yhteisöllä on nyt laaja-alaiset elintarviketurvallisuutta koskevat lainsäädäntöpuitteet, joiden tarkoituksena on taata, että kaikkialta tulleet elintarvikkeet ovat yhtä turvallisia. Komissio ei aio tinkiä tästä.

Sopimuksen tekeminen olisi myös taannut tasavertaisen aseman EU:n maanviljelijöille ja siten lisännyt eurooppalaisen viennin mahdollisuuksia avaamalla uusia viljelymarkkinoita eurooppalaiselle tuotannolle ulkomailla. EU:n maatalousalan viennistä 70 prosenttia on loppuun saatettuja kuluttajille suunnattuja tuotteita, joiden markkinat maailmalla laajenevat.

Lisäksi on hyvin tärkeää, että Dohan yhteydessä suurista vaikeuksista ja monien maiden vastustuksesta huolimatta EU yritti taata paremman oikeussuojan niin kutsutuille maantieteellisille merkinnöille. Ne ovat erityisiä paikallisia maataloustuotteita, joista osa on Euroopan kilpailukykyisimpiä vientituotteita (esimerkiksi Parman kinkku ja Roquefort-juusto). On myös tärkeää huomata, että kumppaneidemme jonkinasteinen sitoutuminen tähän asiaan olisi ollut ehdoton edellytys lopulliselle sopimukselle.

*
* *

Kysymyksen nro 65 esittäjä Lambert van Nistelrooij (H-0558/08)

Aihe: Seitsemäs puiteohjelma

Seitsemännen tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelman rahoitukselliset menettelyt ovat komission lupauksista huolimatta entisiä puiteohjelmiäkin monimutkaisemmat. Nykyään hakemuksen jättämisestä kestää yli 16 kuukautta ennen kuin toiminta pääsee alkamaan. Tämä merkitsee sitä, että menettelyt komissiossa vievät 80 prosenttia enemmän aikaa kuin ennen, vaikka komissio oli luvannut niiden nopeuttamista.

Nyt kun odotusaika on pidentynyt yli puolella vuodella, useat pk-yritykset menettävät todennäköisesti kiinnostuksensa ja käyttävät kapasiteetin toisaalla, minkä vuoksi EU-toiminnalle ei enää riitä kapasiteettia. Ainoastaan suuremmat yritykset ja laitokset voivat sallia itselleen näin pitkän odottelun.

Voiko komissio selittää, miksi rahoitukselliset menettelyt kestävät kauemmin ja ovat ilmeisesti vaikeampia kuin ennen?

Voiko komissio kertoa myös, kuka komissiossa on vastuussa yhteyksistä yritysten kanssa tämän ohjelman osalta?

Vastaus

Komissiolla ei ole todisteita, jotka tukisivat väitettä siitä, että menettelyjen käsittely vie 80 prosenttia enemmän aikaa kuin ennen. Kuudennessa tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelmassa hakemusten keskimääräinen käsittelyaika oli 12–13 kuukautta. Seitsemännessä tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelmasta ei ole vielä saatavilla tarkkoja tilastotietoja (koska menettelyt jatkuvat yhä), mutta arvioiden mukaan keskimääräinen käsittelyaika ohjelman ensimmäisten hankkeiden osalta on todennäköisesti vastaava.

Seitsemännen puiteohjelman oikeudelliset puitteet itsessään yksinkertaistavat neuvotteluprosessia. Oikeudelliset puitteet ja varainhoitoasetus kuitenkin molemmat myös asettavat yksinkertaistamiselle rajoituksia, kun halutaan tarjota asianmukaisia vakuuksia ja vastuullisuutta.

Takuurahaston perustamisen johdosta etukäteen tehtävät rahoitusvalmiutta koskevat tarkastukset vähenevät huomattavasti. Elleivät olosuhteet ole poikkeukselliset, ainoastaan sellaiset koordinaattorit ja osallistujat, jotka pyytävät yli 500 000 euroa, on tarkastettava. Tämä tarkoittaa sitä, että yhdeksälle kymmenestä osanottajasta ei tehdä etukäteen rahoitusvalmiutta koskevaa tarkastusta (kuudennessa puiteohjelmassa kaikki osallistujat oli tarkastettava). Tästä hyötyvät erityisesti pienet ja keski-suuret yritykset (pk-yritykset) ja uudet yritykset.

Lisäksi seitsemännen puiteohjelman alussa tehtiin suuria investointeja uusiin järjestelmiin ja menetelmiin, kuten ainutlaatuiseen rekisteröintijärjestelmään ja uuteen verkossa toimivaan keskustelujärjestelmään. Nämä molemmat ovat nyt täysin toiminnassa. Näiden uusien järjestelmien perustaminen on todella aiheuttanut joitakin viivästymisiä ensimmäisiä tukisopimuksia koskevissa neuvotteluissa, mutta luotamme siihen, että näistä investoinneista hyödytään seitsemännen puiteohjelman toteuttamisen aikana ja että ne edistävät käsittelyaikojen lyhenemistä. Oikeushenkilöiden yksilöllinen rekisteröinti on nyt vakiintunut menettely. Ensimmäisten hakemusten perusteella yli 7000 yksikköä on jo rekisteröity vahvistettujen yritysten

keskustietokantaan, ja niiden ei tarvitse käydä läpi tätä vaihetta uudelleen tulevissa hauissa. Näin säästetään huomattavasti aikaa ja vaivaa tukineuvotteluissa. Uusi verkossa toimiva neuvotteluväline (NEF) on nyt asennettu ja käytössä. Se mahdollistaa helpon tiedonvaihdon koordinaattoreiden ja hankkeessa toimivien virkamiesten välillä. Yleisemmin voidaan sanoa, että pyrkimyksemme parantaa mahdollisten edunsaajien tiedonsaantia ja ohjausta takaa sen, että hakemukset ovat paremmin kohdennettuja ja laadittuja.

Tutkimusohjelmasta saatujen useiden satojen ja tuhansien hakemusten käsittely ja arviointi on monimutkainen tehtävä, joka on hoidettava tehokkaasti, täsmällisesti, riippumattomasti ja oikeudenmukaisesti. Hanketta hallinnoivassa uudessa Brysselissä sijaitsevassa laitoksessa hoidetaan jo tehtävää tehokkaasti. Tieteestä ja tutkimuksesta vastaava komission jäsen kutsui hiljattain parlamentin budjettivaliokunnan vierailulle kyseiseen laitokseen seuraamaan menettelyä lokakuussa 2008. Esitän tässä yhteydessä saman kutsun myös arvoisalle parlamentin jäsenelle.

*
* *

Kysymyksen nro 66 esittäjä Bart Staes (H-0559/08)

Aihe: Tutkimus matkaviestinnän elektromagneettisen säteilyn mahdollisista haittavaikutuksista kuluttajille

Kesäkuussa 2008 julkaistiin Leuvenin katolisen yliopiston (UCL) huolestuttava tutkimus elektromagneettisen säteilyn (matkapuhelin, WIFI, antennit) terveysriskeistä. Samoin kesäkuussa kaksikymmentä kansainvälistä tiedemiestä vetosi ranskalaisessa Journal du Dimanche -lehdessä varovaisuuteen matkapuhelinten käytössä. Asiakirjassa "Seurantakertomus Euroopan sähköisen viestinnän sisämarkkinoista 2007 (13. kertomus)" (KOM(2008)0153) ei ole mainintaa kuluttajista tai terveydestä. Edellä mainitun tiedemiesryhmän mukaan edelleen tulee esiin kysymyksiä matkapuhelinten käyttöä koskevien tieteellisten tutkimusten riippumattomuudesta niiden rahoituksen takia. Tiedemiehet antavat varovaisuusperiaatteen mukaisesti kymmenen käytännön ohjetta käyttäjille.

Onko komissio valmis tutkimaan ohjeita ja tukemaan niitä kuluttajansuojan ja varovaisuusperiaatteen nimissä? Rahoittaako tai tukeeko komissio kuluttajansuojaa silmällä pitäen riippumatonta tieteellistä tutkimusta lisääntyvän elektromagneettisen säteilyn mahdollisista riskeistä? Jos vastaus on kyllä, voiko myös parlamentti saada tutkimuksen tulokset käyttöönsä?

Vastaus

Komissio tietää, että ihmiset ovat huolissaan altistumisesta matkapuhelinten elektromagneettiselle säteilylle. Se on myös tietoinen ranskalaisen kahdenkymmenen henkilön ryhmän hiljattain antamista suosituksista ja Belgiassa Leuvenin katolisen yliopiston hiljattain tekemän tutkimuksen tuloksista. Komissio seuraa jatkuvasti sähkömagneettista säteilyä koskevaa kansainvälistä tutkimusta, kun se toteuttaa tehtävänsä suojella yleisöä elektromagneettisen säteilyn mahdollisilta haittavaikutuksilta terveydelle.

Asiasta on säädetty direktiivillä 1999/5/EY⁽¹²⁾, jolla säädetään radiolaitteista ja niihin liittyvistä terveysriskeistä. Yhtenäistettyjä standardeja, joista direktiivillä säädetään, sovelletaan kaikkiin laitteisiin, jotka arvoisa parlamentin jäsen mainitsi kysymyksessään. Standardien arvot perustuvat arvoihin, jotka on annettu neuvoston suosituksessa 1999/519/EY väestön sähkömagneettisille kentille (0 Hz-300 GHz) altistumisen rajoittamisesta parhaan saatavilla olevan tieteellisen tiedon pohjalta. Vuodesta 1999 lähtien komissio on valvonut säännöllisesti direktiivin täytäntöönpanoa ja keskustellut useaan otteeseen tieteistä vastaavien valiokuntiensa kanssa siitä, pitäisikö sitä muuttaa uusimpien tieteellisten tulosten perusteella.

Ranskalaisen ryhmän suositukset ovat tavanomaisia toimia, jotka käyttäjät voivat halutessaan toteuttaa vaivattomasti vähentääkseen altistumista säteilylle matkapuhelinten käytön yhteydessä. Ne ovat sellaisenaan hyviä keinoja tietyn varovaisuuden noudattamiseksi.

Vuonna 2007 vastikään havaittuja terveysriskejä käsittelevä tiedekomitea (SCENIHR) vahvisti tiedon, jonka mukaan toistaiseksi ei ole pystytty osoittamaan, että radiotaajuuskentille altistumisella olisi terveydellisiä vaikutuksia silloin, kun altistumistasot ovat pienempiä kuin kansainvälisen ionisoimattoman säteilyn komitean (ICNIRP) määrittämä taso, joka on annettu neuvoston suosituksessa. SCENIHR-komitean lausunnot

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/5/EY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 1999, radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta, EYVL L 91, 7.4.1999.

ovat julkisia ja Euroopan parlamentin saatavilla. SCENIHR päivittää jo vuoden 2007 lausuntoaan komission pyynnöstä siten, että kaikki saatavilla olevat uudet julkistetut tutkimukset otetaan huomioon.

Komissio edistää yhä tällä alalla tehtävää riippumatonta tutkimusta. Viimeisin seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman ympäristöteeman yhteydessä tehty ehdotuspyyntö sisältää aiheen, joka koskee radiotaajuuskentille alistumisen terveysvaikutuksia lapsiin ja nuoriin. Myös tämän tutkimuksen tulokset on jo julkaistu.

*
* *

Kysymyksen nro 67 esittäjä Karin Riis-Jørgensen (H-0566/08)

Aihe: Lentoterminaalialue koskeva kilpailuasias

Kööpenhaminassa joukko yksityisiä sijoittajia suunnittelee uuden yksityisen halpalentoyhtiölle tarkoitettua terminaalin rakentamista Kööpenhaminan lentokentälle. Hanketta kutsutaan Terminal A -hankkeeksi.

Kööpenhaminan lentokentältä on nykyisin mahdollisuus lentää kotimaanterminaalista, terminaalista 2 ja terminaalista 3. Näiden terminaalien omistaja Københavns Lufthavne (Kööpenhaminan lentokenttä) ei kuitenkaan halua, että terminaalit A rakennetaan, vaan suunnittelee sen sijaan muita aloitteita voidakseen tarjota kilpailukykyisen ympäristön halpalentoyhtiölle Kööpenhaminassa.

Voiko tätä ratkaisua pitää yrityksenä rajoittaa kilpailua? Katsooko komissio, että yksityisen kilpailevan terminaalin rakentamisen kieltäminen rikkoo EU:n vapaan kilpailun suuntaviivoja?

Vastaus

Lentokentän omistajan on taattava lentoyhtiölle vapaa pääsy lentokentälle sillä ehdolla, että ne noudattavat voimassa olevia toimintasääntöjä ja erityisesti sääntöjä, jotka koskevat aikatauluja, ympäristön suojelua ja lentokenttämaksuja.

Tämä on vakiintunut periaate, ja ei vaikuta siltä, että Kööpenhaminassa olisi rikottu tätä periaatetta. Lentokentän omistaja saa tietysti päättää vapaasti lentokentän kehittämisestä ja kaupallisesta strategiasta.

On tärkeää lisätä, että uuden terminaalin rakentamisesta ei voida päättää ottamatta huomioon seuraavia lentokentän palveluja, joiden toimintavalmiudet ovat jo luonteeltaan rajalliset: kiitoratajärjestelmä, lähestymislennonjohto, lentokentälle pääsy ja parkkipaikka.

*
* *

Kysymyksen nro 68 esittäjä Ivo Belet (H-0570/08)

Aihe: Kalitta Air

Kahden kuukauden kuluessa on pudonnut kaksi Kalitta Air -yhtiön konetta. Tämä antaa aiheita epäillä yhtiön lentokoneiden turvallisuutta.

Harkitseeko komissio lentoyhtiön turvallisuuden tutkimista yhdessä muiden maiden turvallisuusviranomaisten kanssa ja tarvittaessa määrätä yhtiön toimintakieltoon? Kuinka pian voidaan odottaa tämän arvion tuloksia?

Vastaus

Komissio seuraa tiiviisti Kalitta Air -lentoyhtiön turvallisuutta yhdessä Yhdysvaltojen ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Komission kokoamien tietojen mukaan yhtiölle on sattunut kolme onnettomuutta, yksi vuonna 2004 ja kaksi vuonna 2008. Kaikkia kolmea onnettomuutta ovat tutkineet Yhdysvaltojen viranomaiset, ilmailuhallinto ja Yhdysvaltain liikenneturvallisuuslautakunta (NTSB). Kahden vuonna 2008 tapahtuneen onnettomuuden tutkimukset jatkuvat, ja siksi olisi ennen aikaista vetää asiasta johtopäätöksiä tässä vaiheessa.

Komissio jatkaa neuvotteluja Yhdysvaltojen viranomaisten kanssa määrittääkseen onnettomuuksien syyt ja taatakseen asianmukaisten toimenpiteiden toteuttamisen. Jos käy ilmi, että Yhdysvaltojen viranomaiset eivät toteuta toimenpiteitä, joilla taataan, että lentoyhtiön lentokoneet voivat jatkaa toimintaansa turvallisuussääntöjen mukaisesti, komissio aikoo tutkia, onko aiheellista päivittää luetteloa lentoyhtiöistä, joiden toimintaa yhteisössä on rajoitettu.

*
* *

Kysymyksen nro 69 esittäjä Carl Schlyter (H-0574/08)

Aihe: Teen maahantuontisäädökset

Eräs minuun yhteyttä ottanut Ruotsin kansalainen kertoi aikeistaan palata kotimaahansa Yhdysvalloista. Hän olisi halunnut ottaa mukaansa teetä, mutta sai tietää, että (tullittomalle) teelle oli määrätty 100 gramman maahantuontikiintiö. Nykyään muuttotavaroille voi hakea vapautuksen tulleista, mutta asianomaiselle henkilölle ei ilmoitettu tästä. Tullivapautusta kuitenkin rajoitetaan niiden tuotteiden osalta, joihin sovelletaan erityisrajoituksia. Tee kuuluu kyseisiin tuotteisiin.

On loogista ja asiallista, että muun muassa alkoholille, tupakalle ja aseille asetetaan kansanterveydellisistä syistä tiukkoja rajoituksia, mutta minun on vaikea ymmärtää, miksi niinkin harmittomalle tuotteelle kuten teelle määrätään kohtuuttoman tiukkoja maahantuontisäädöksiä.

Voiko komissio selvittää säädösten taustaa? Miksi esimerkiksi teen maahantuontikiintiö ei ole edes sama 500 grammaa kuin kahvilla? Aikooko komissio tehdä teen maahantuontia koskevista säädöksistä joustavampia? Onko Ruotsi soveltanut säädöksiä oikein kyseisessä tapauksessa?

Vastaus

Voimassaolevilla yhteisön säännöksillä säädetään yhteisön alueelle tuotavia tavaroita koskevista ehdoista sekä tulleista, arvonlisäverosta ja valmisteveroista.

Muutettaessa kolmannesta maasta henkilökohtaiseen omaisuuteen sovelletaan tiettyin ehdoin vapautusta tullimaksuista ja arvonlisäverosta. Tavaroiden on pitänyt olla käytössä aiemmassa tavallisessa asuinpaikassa ja niiden on oltava tarkoitettu käyttöön otettaviksi uudessa asuinpaikassa. Vapautus ei koske tavaroita, joita käytetään kaupankäynnissä tai ammatinharjoittamisessa. Vapautusta ei sovelleta tiettyihin erikoishyödykkeisiin, esimerkiksi tupakkaan tai tupakkatuotteisiin ja alkoholituotteisiin. Teellä ei kuitenkaan ole tällaista erikoisasemaa, ja siihen sovelletaan vapautusta samoin ehdoin kuin muihin tuotteisiin. Teen valmisteveroon sovelletaan kuitenkin eri sääntöjä. Tee ei siis kuulu niihin tuotteisiin, joihin sovelletaan yhdenmukaistettua valmisteveroa. Yhteisön lainsäädännössä ei kuitenkaan estetä jäsenvaltioita kantamasta valmisteveroa teestä, eikä tällä alalla ole säädetty erityisistä helpotuksista kolmannesta maasta muuttamisen yhteydessä. Jäsenvaltiot, jotka kantavat valmisteveroa teestä, voivat siksi periaatteessa soveltaa tässä asiassa omia kansallisia sääntöjään.

Kolmansista maista matkustavien henkilöiden asema on erilainen. Sovelletavan periaatteen mukaan matkustajan käsimatkatavaroissa tuodut tavarat on vapautettu arvonlisäverosta, valmisteverosta ja tullimaksuista kaikkien käsimatkatavaroissa olevien tavaroiden tiettyyn rahalliseen arvoon saakka (toistaiseksi raja on 175 euroa). Joihinkin tavaroihin kuitenkin sovelletaan määrällisiä rajoituksia. Tämä koskee etenkin alkoholi- ja tupakkatuotteita. Arvonlisäveron ja valmisteverojen osalta määrälliset rajoitukset koskevat kuitenkin myös hajuvesiä, kahvia ja teetä. Teen sallittu enimmäismäärä on 100 grammaa. Rajoitus ulotettiin koskemaan kolmea edellä mainittua tuotetta vuonna 1969, koska siihen aikaan huomattavan moni jäsenvaltio kantoi valmisteveroa kyseisistä tuotteista. Nyt menetelmä ei kuitenkaan vastaa todellista verotuskäytäntöä verovapaiden tuotteiden osalta suurimmassa osassa jäsenvaltioita. Komissio ehdotti sen vuoksi 22. helmikuuta 2006, että määrälliset rajoitukset poistettaisiin näiden kolmen tuoteryhmän osalta⁽¹³⁾. Neuvosto hyväksyi ehdotuksen 20. joulukuuta 2007⁽¹⁴⁾. Tästä seuraa, että teetä kohdellaan samalla tavalla kuin kaikkia muita tuotteita ja siihen siis sovelletaan ainoastaan kaikkia käsimatkatavaroissa tuotavia tavaroita koskevaa rahallista rajoitusta (rajaa nostettiin 300 euroon ja lento- ja merimatkestajille 430 euroon). Uusi sääntö tulee kuitenkin voimaan vasta 1. joulukuuta 2008 lähtien.

*
* *

⁽¹³⁾ Ehdotus neuvoston direktiiviksi kolmansista maista tulevien matkustajien tuomien tavaroiden vapauttamisesta arvonlisä- ja valmisteverosta, KOM(2006)0076 lopullinen.

⁽¹⁴⁾ Neuvoston direktiivi 2007/74/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2007, kolmansista maista tulevien matkustajien tuomien tavaroiden vapauttamisesta arvonlisä- ja valmisteverosta, EUVL L 346, 29.12.2007.

Kysymyksen nro 70 esittäjä Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (H-0575/08)**Aihe: Puolan henkikirjoittajien kieltäytyminen antamasta siviilisäädyn osoittavia todistuksia**

Euroopan unionin kahden eri jäsenvaltion kansalaisten on voidakseen solmia avioliiton keskenään tai rekisteröidäkseen suhteensa (joka voi olla joko heteroseksuaalinen tai homoseksuaalinen maissa, jossa kansallinen lainsäädäntö mahdollistaa kyseisenlaiset suhteet) esitettävä siviilisäädyn osoittava todistus.

Puolalaiset väestökirjanpidosta vastaavat virastot kieltäytyvät kuitenkin antamasta asianmukaista siviilisäätötodistusta niille puolalaisille, jotka ovat sellaisen pyytäneet voidakseen virallistaa suhteensa ulkomailla.

Vaikuttaa siis siltä, että tässä tapauksessa Puolan hallintoviranomaisten noudattama käytäntö on vastoin henkilön perusoikeutta perustaa perhe ja rikkoo myös Euroopan unionin yhtä lailla perustavaa periaatetta henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta. Voiko komissio selittää, mistä tässä on kyse, pitäen mielessä, että liittyessään 1. toukokuuta 2004 Euroopan unioniin Puola sitoutui noudattamaan yhteisön lainsäädäntöä sen kaikilta osin?

Vastaus

Komissio kiittää arvoisaa parlamentin jäsentä kysymyksestä, jossa kerrotaan, että Puolan viranomaiset kieltäytyvät myöntämästä siviilisäädyn osoittavaa todistusta, jonka Puolan kansalaiset tarvitsevat voidakseen solmia avioliiton tai rekisteröidä parisuhteensa ulkomailla.

Euroopan unionin perusperiaatteita on luoda vapaa, turvallinen ja oikeudenmukainen alue, jolla taataan ihmisten vapaa liikkuvuus. Olemme hyvin sitoutuneita tähän periaatteeseen ja myös siihen periaatteeseen, että jokaisella kansalaisella on lain mukaan oikeus perustaa perhe.

Toistaiseksi ei kuitenkaan ole sellaista yhteisön välinettä, joka koskisi siviilisäädyn osoittavia todistuksia.

Perhepolitiikan alalla komissio pyrkii helpottamaan kansalaisten elämää toteuttamalla ohjelman lakien, säännösten ja päätösten molemminpuolisen tunnustamisen edistämiseksi. Kuten todettiin oikeus-, vapaus- ja turvallisuuspolitiikasta vastaavan komission jäsenen kuulemisessa 16. kesäkuuta 2008, komissio aikoo ryhtyä edistämään siviilisäätöä koskevien säännösten ja julkisoikeuden alan lainsäädännön tunnistamista Euroopan unionin alueella. Sen erityisenä tavoitteena on mahdollistaa kansalaisten avioliittojen ja parisuhteiden tunnustaminen myös muualla kuin siinä maassa, jossa avioliitto tai parisuhde on rekisteröity. Vastaavasti ehdotetaan oikeudellista puitteita avioliitosta ja parisuhteista seuraavan omaisuudenjaon tunnustamiseksi.

*
* *

Kysymyksen nro 72 esittäjä Brian Crowley (H-0582/08)**Aihe: Tuontilelujen sääntelynormit**

Onko Euroopan komissio vakuuttunut siitä, että Euroopan unioniin tuotavia leluja koskevat ajantasaistetut säädökset ovat korkeimpien vaatimusten mukaiset kansanterveyden, turvallisuuden ja kuluttajansuojan alalla?

Vastaus

Arvoisan parlamentin jäsenen tavoin myös komissio katsoo, että lelujen olisi oltava turvallisuutta ja terveyttä koskevien korkeimpien vaatimusten mukaisia. Lapset ovat haavoittuvimmassa asemassa olevia kuluttajia, joiden turvallisuus on asetettava etusijalle. Komissio on siksi ryhtynyt toteuttamaan useita lainsäädännöllisiä ja muita toimenpiteitä taatakseen yhteisön markkinoilla olevien lelujen korkeimman mahdollisen turvallisuustason.

Komission 14. helmikuuta 2007 antaman ehdotuksen perusteella parlamentti ja neuvosto hyväksyivät 9. heinäkuuta 2008 kaksi tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää säädöstä, asetuksen tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevasta vaatimuksista⁽¹⁵⁾ ja päätöksen tuotteiden

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevasta vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta, EUVL L 218, 13.8.2008.

kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista⁽¹⁶⁾. Kyseiset laaja-alaiset säännökset sisältävät huomattavasti korkeammat turvallisuusvaatimukset tuotteille, lelut mukaan lukien. Esimerkiksi taloudellisille toimijoille, valmistajille ja maahantuojille asetettuja vaatimuksia on tiukennettu markkinavalvonnan ja havaittujen vaarallisten tavaroiden käsittelyn osalta. Direktiivejä soveltamalla voidaan taata yhä paremmin yhteisön markkinoilla olevien lelujen turvallisuus.

Lisäksi komissio hyväksyi 25. tammikuuta 2008 ehdotuksen lelujen turvallisuutta koskevaksi direktiiviksi (tarkistettu versio)⁽¹⁷⁾. Komission ehdotuksessa esitetään lelujen turvallisuusvaatimusten tiukentamista, erityisesti hiljattain havaittujen ongelmakohtien kuten lelujen sisältämien kemikaalien poistamiseksi. Komission ehdotuksesta keskustellaan parhaillaan parlamentissa ja neuvostossa. Komissio vaatii parlamenttia edistämään vireillä olevaa asiaa, jotta tästä tärkeästä aloitteesta voitaisiin päästä sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä vuoden 2008 aikana.

*
* *

Kysymyksen nro 73 esittäjä Seán Ó Neachtain (H-0584/08)

Aihe: Muissa jäsenvaltioissa asuvien EU:n kansalaisten kiinteistökaupat Espanjassa

Euroopan komissio aloitti äskettäin jäsenyysvelvoitteiden laiminlyöntiä koskevan menettelyn Espanjaa vastaan sillä perusteella, että sen kansallinen lainsäädäntö syrjii muissa jäsenvaltioissa asuvia EU:n kansalaisia kiinteistökaupan ja myyntivoittoveron suhteen. Tämä pätee kuitenkin vain vuonna 2007 tai sen jälkeen kotinsa myyneisiin henkilöihin.

Mitä komissio aikoo tehdä auttaakseen niitä EU:n kansalaisia, jotka myivät talonsa ennen 31. joulukuuta 2006 ja jotka jäävät vuodesta 2007 alkaen sovellettavan säännön ulkopuolelle?

Vastaus

Komissio aloitti EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla tuomioistuimessa menettelyn Espanjaa vastaan sillä perusteella, että se syrjii muissa jäsenvaltioissa asuvia kansalaisia Espanjassa myytyjen kiinteistöjen myyntivoittoveron suhteen. Komissio katsoo, että Espanjan verolainsäädäntö on EY:n perustamissopimuksella säädetyn pääoman vapaan liikkuvuuden periaatteen vastainen.

Espanjan aiemman lainsäädännön mukaan muualla kuin Espanjassa asuvien pääomatulosta perittiin 35 prosentin kiinteä vero. Maassa pysyvästi asuvilta puolestaan peritään tavanomainen progressiivinen vero silloin, kun käyttöomaisuus pysyy veronmaksajan hallussa vähintään vuoden ajan, ja 15 prosentin kiinteä vero, jos kiinteä omaisuus realisoidaan vuoden kuluttua. Muualla kuin Espanjassa pysyvästi asuvilta perittiin siten aina oleellisesti korkeampaa veroa, mikäli he myivät omaisuutensa vuoden hallussapidon jälkeen, ja sama koskee suurinta osaa sellaisista tapauksista, joissa omaisuus myytiin vuoden kuluessa sen hankkimisesta.

Espanjan verouudistus hyväksyttiin Espanjan parlamentissa 28. marraskuuta 2006 annetulla lailla nro 35/2006, joka julkaistiin Espanjan virallisessa lehdessä 29. marraskuuta 2006. Uudistus tuli voimaan 1. tammikuuta 2007. Tärkeimpiä muutoksia on se, että pääomatuloista kannetaan 18 prosentin vero jaksottamiskaudesta riippumatta ja riippumatta siitä, asuuko veronmaksaja pysyvästi Espanjassa. Komissio katsoo näin ollen, että edellä mainittu muutos poistaa kaiken syrjinnän tältä alalta, sillä vastedes samaa kiinteää veroa sovelletaan Espanjassa ja muualla pysyvästi asuviin veronmaksajiin.

Komissio katsoi kuitenkin, että koska useissa tapauksissa on jouduttu kärsimään syrjivien sääntöjen soveltamisesta ja koska Espanjan lainsäädännössä ei säädetä korvauksista tällaisissa tilanteissa, komissio ei aio keskeyttää jäsenyysvelvoitteiden rikkomismenettelyä, vaikka uusi lainsäädäntö on tullut voimaan. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin päättää, oliko aiempi Espanjan verolainsäädäntö EY:n perustamissopimuksella taatun pääoman vapaan liikkuvuuden periaatteen vastainen.

On syytä huomata, että vaikka EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla on aloitettu rikkomismenettely jäsenvaltiota vastaan, tuomioistuimen mahdollisesti toteamalla rikkomuksella ei ole automaattista tai välitöntä vaikutusta valituksen jättäneiden yksittäisten henkilöiden prosessuaaliseen asemaan, koska tuomioistuimen menettelyssä ei ratkaista yksittäisiä tapauksia. Menettelyssä ainoastaan velvoitetaan jäsenvaltio muuttamaan

⁽¹⁶⁾ Euroopan Parlamentin ja neuvoston päätös N:o 768/2008/EY, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta, EUVL L 218, 13.8.2008.

⁽¹⁷⁾ KOM(2008)0009 lopullinen.

verotussääntöjään yhteisön lainsäädännön mukaisiksi. Kansalliset tuomioistuimet ja hallintoelimet vastaavat siitä, että jäsenvaltioiden viranomaiset noudattavat yhteisön lainsäädäntöä yksittäisissä tapauksissa. Näin ollen mikäli kansalaiset katsovat, että tietty toimenpide tai hallinnollinen käytäntö ei ole yhteisön lainsäädännön mukainen, heitä kehoitetaan vetoamaan kansallisiin hallinto- tai oikeusviranomaisiin.

*
* *

Kysymyksen nro 74 esittäjä Nirj Deva (H-0588/08)

Aihe: Lissabonin sopimus ja kansainväliset järjestöt

Onko komissio sitä mieltä, että nyt jo hylätty Lissabonin sopimus olisi vahvistanut Euroopan unionin asemaa kansainvälisissä järjestöissä, kuten Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvostossa?

Vastaus

Kaikkien EU:n 27 jäsenvaltion valtion- tai hallitusten päämiehet allekirjoittivat Lissabonin sopimuksen 13. joulukuuta 2007. Kansainvälisen lain mukaisesti jokainen sopimuksen allekirjoittanut valtio on sitoutunut tekemään parhaansa varmistaakseen, että sopimus ratifioidaan kyseisessä maassa. Ratifiointi ei vaikuta sopimuksen olemassaoloon; se liittyy ainoastaan sopimuksen voimaantuloon. Eurooppa-neuvoston 19.–20. kesäkuuta 2008 pitämässä kokouksessa sovittiin, että Irlannin kansanäänestyksen kielteisen tuloksen arvioinnista keskustellaan Eurooppa-neuvoston kokouksessa 15. lokakuuta 2008.

Lissabonin sopimus vahvistaisi Euroopan unionin asemaa kansainvälisellä areenalla ja erityisesti kansainvälisissä järjestöissä. Sopimuksen mukaan esimerkiksi Euroopan unionin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja, joka olisi myös komission varapuheenjohtaja, lisäisi unionin kantojen painoarvoa esimerkiksi kansainvälisissä järjestöissä ja useimmissa kansainvälisissä konferensseissa.

*
* *

Kysymyksen nro 75 esittäjä Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0590/08)

Aihe: Puolalaisten telakoiden rakenneuudistukset

Puolan televisiossa (TVP info) kerrottiin 9. heinäkuuta, että puolalaisiin telakoihin liittyviä asioita hoitava komission edustaja Karl Soukuep oli antanut kokouksessa, joka pidettiin Ulstein Verftin kanssa (yksi norjalaisista sijoittajista) yrityksen edustajille neuvon odottaa väistämätöntä Szczecin telakan konkurssia ja ostaa sitten konkurssipesä. Kokous pidettiin 20. kesäkuuta 2008, toisin sanoen viikkoa ennen kuin Puolan valtio jätti komissiolle kolmea puolalaista telakkaa koskevan rakenneuudistusohjelman. Jos tieto pitää paikkansa, se merkitsee, että komission edustaja tiesi jo siinä vaiheessa, ettei komissio hyväksyisi rakenneuudistusohjelmaa riippumatta sen sisällöstä. Voisiko komissio antaa yksityiskohtaisen selvityksen tästä erittäin huolestuttavasta asiasta?

Vastaus

Komissio voi vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että hänen mainitsemassaan televisio-ohjelmassa tai vastaavissa sanomalehtiartikkeleissa esitetyt tiedot eivät ole totuudenmukaisia.

Kilpailuasioista vastaava komission jäsen kertoi 9. heinäkuuta 2008 pidetyssä kokouksessa Puolan valtiovarainministerille, että Gdynian ja Szczecin telakoiden uudistuksia koskevat suunnitelmaluonnokset, jotka Puola toimitti komissiolle 26. kesäkuuta 2008 valtiontukea koskevan tutkimuksen yhteydessä, eivät takaa näiden kahden telakan elinkelpoisuutta pitkällä aikavälillä. Ne eivät myöskään täytä valtiontuen myöntämisen ehtoja, jotka on määritetty yhteisön suuntaviivoissa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi⁽¹⁸⁾.

Kyseisen kokouksen jälkeen 20. kesäkuuta 2008 pidetyn kokouksen väitetystä tiedotteesta julkaistiin lehtiartikkeleita. Komissio ei ollut laatinut tiedotetta – se ei ole edes nähnyt, kommentoinut tai hyväksynyt tiedotetta.

Komissio voi kuitenkin ilmoittaa, että lehtiartikkeleissa ei kerrota totuudenmukaisesti keskusteluista, joita käytiin 20. kesäkuuta 2008 pidetyssä kokouksessa.

⁽¹⁸⁾ EUVL L 244, 1.10.2004.

Kyseisessä kokouksessa Ulstein Verft kertoi Szczecin'in telakan rakenneuudistuksia koskevasta strategiastaan ja esitti sitten lukuisia kysymyksiä, jotka liittyivät vireillä olevan valtiontukea koskevan tutkimuksen mahdollisiin kehitysnäkömiin tulevaisuudessa. Komission osastot antoivat siksi laaja-alaisen katsauksen Szczecin'in telakkaa koskevan vireillä olevan valtiontukea koskevan tutkimuksen mahdollisista kehitysnäkömistä. Komission osastot selvittivät valtiontuen myöntämisen ehdot, jotka on määritetty yhteisön suuntaviivoissa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi, sekä seuraamukset siinä tapauksessa, mikäli ehdot eivät täyty. Komission osastot selvittivät, että viimeksi mainitussa tapauksessa, aivan kuten kaikissa tapauksissa, joissa jäsenvaltio on myöntänyt lainvastaisesti ja perusteettomasti valtiontukea, komission pitäisi määrätä myönnetyn valtiontuen takaisinperintä. Ulstein Verft kysyi, kuinka valtiontuen takaisinperintävaatimus vaikuttaisi varojen myyntiin konkurssimenettelyssä, mikäli palauttamismääräys johtaisi konkurssiin. Vastauksessaan tähän kysymykseen komission osastot selittivät komission vakiintuneet käytännöt ja valtiontuen takaisinperintämääräysten käsittelyä konkurssimenettelyssä koskevan eurooppalaisten tuomioistuinten oikeuskäytännön.

Komission vastaukset perustuivat komission tiedonantoon ”Sääntöjenvastaisen ja yhteismarkkinoille soveltumattoman valtiontuen takaisinperintää edellyttävien komission päätösten tehokas täytäntöönpano jäsenvaltioissa”⁽¹⁹⁾. Tiedonannon 3.2.4 kohta koskee takaisinperintää maksukyvyttömiä valtiontuen saajien tapauksessa.

Komissio voi vakuuttaa, että se ei ole tehnyt arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessä kuvailtua ehdotusta. Komissio selvitti kokoukseen osallistuneille Puolan viranomaisille ja Ulsteinin edustajille Ulsteinin pyynnöstä tuomioistuinten vallitsevista oikeuskäytännöistä ja komission käytännöistä, jotka liittyvät valtiontukeen ja yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistuksiin.

*
* *

Kysymyksen nro 76 esittäjä María Isabel Salinas García (H-0592/08)

Aihe: Komission päätös muuttaa maaseudun kehittämistä koskevien suunnitelmien hyväksymiskriteerejä

Euroopan komissio hyväksyi maaliskuun 2008 loppuun saakka ongelmitta asetuksen (EY) N:o 1580/2007⁽²⁰⁾ 60 artiklan mukaisesti laaditut maaseudun kehittämistä koskevat suunnitelmat. Kyseisessä artiklassa säädetään, että jäsenvaltiot ovat toimivaltaisia vahvistamaan toimien rahoituksen sääntöjenmukaisuutta koskevat arviointiperusteet hedelmä- ja vihannesalalla, toiminta- ja aluekehitysohjelmien välityksellä, ja että samalla on varmistettava, että tuensaaja ei saa tukea useammasta kuin yhdestä järjestelmästä. Maaliskuun lopun jälkeen komissio päätti olla hyväksymättä jäsenvaltioiden valitsemia arviointiperusteita, ja se asetti huomattavasti rajoittavamman arviointiperusteen. Tämä on vastoin vuoden 2007 poliittista uudistussopimusta, jossa oli asetettu tavoitteeksi, että maaseudun kehittämistä koskevista ohjelmista myönnettävien tukien ja WTO:n tukien olisi täydennettävä toisiaan. Komissio on ottanut käyttöön oman sääntöjenmukaisuutta koskevan arviointiperusteen, josta se ei kuullut etukäteen jäsenvaltioita. Onko komissio samaa mieltä siitä, että tämä on vastoin asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 vahvistettua toissijaisuusperiaatteen täytäntöönpanoa, joka ilmentää neuvostossa kesäkuussa 2007 aikaansaatua poliittista sopimusta? Onko komissio arvioinut tämän vaikutuksia hedelmä- ja vihannesalaan?

Vastaus

Kesäkuussa 2007 tehty hedelmä- ja vihannesmarkkinoiden uudistamista koskeva poliittinen sopimus sisältää erityisiä säännöksiä rinnakkaisista toimenpiteistä, jotka on pantu täytäntöön hedelmä- ja vihannesalan yhteisen markkinajärjestelyn toimintaohjelmien yhteydessä ja maaseudun kehittämisohjelmien yhteydessä.

Täydentävyyden periaatteesta säädetään maaseudun kehittämistä koskevalla asetuksella, esimerkiksi erityisillä rinnakkaisuuteen liittyvillä säännöksillä. Myös komission soveltamissäännöissä hedelmä- ja vihannesalalla viitataan tähän periaatteeseen.

Säännöksissä annetun yleisen käytännön mukaan Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta ei voida myöntää tukea suunnitelmille, jotka ovat oikeutettuja saamaan tukea Euroopan maatalouden tukirahastosta. Mikäli kehittämisrahastosta kuitenkin poikkeuksellisesti myönnetään tukea yhteiseen

⁽¹⁹⁾ EUVL L 272, 15.11.2007.

⁽²⁰⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

markkinajärjestelyyn liittyville toimenpiteille, esimerkiksi hedelmä- ja vihannesalan yhteiselle markkinajärjestelylle, jäsenvaltioiden on varmistettava, että edunsaajalle myönnetään tukea tiettyyn toimintoon vain yhdestä järjestelmästä.

Varmistaakseen tämän jäsenvaltioiden on annettava maaseudun kehittämisohjelmissaan perusteet ja hallinnolliset säännöt, joita ne soveltavat tällaisissa poikkeustapauksissa. Moni jäsenvaltio määrittä jo perusteet ja hallinnolliset säännöt laatiessaan maaseudun kehittämisohjelmiaan vuosille 2007–2013.

Mikäli perusteet ja hallinnolliset säännöt on jo hyväksytty maaseudun kehittämisohjelmien 2007–2013 yhteydessä, jäsenvaltioiden on muutettava ohjelmiaan siten, että niissä otetaan huomioon uudet säännöt, jotka otettiin käyttöön hedelmä- ja vihannesalan ympäristötoimia koskevan kansallisen säännösten ja kestävien toimintaohjelmien kansallisen strategian yhteydessä, kun hedelmä- ja vihannesalaa uudistettiin. Komissio katsoo siksi, että toissijaisuusperiaatetta on noudatettu asianmukaisesti.

*
* *

Kysymyksen nro 77 esittäjä Johan Van Hecke (H-0596/08)

Aihe: Lahjonta ja vesikriisi

Vesi on korvaamaton ja välttämätön luonnonvara, joka ei kuitenkaan valitettavasti ole kaikkien saatavilla. Transparency International -järjestön julkistaman raportin mukaan on vesialalla esiintyvä lahjonta miljoonia ihmishenkiä uhkaavan ja ympäristöongelmia pahentavan maailmanlaajuisen vesikriisin pääsyy. Raportissa mainittiin seuraavat ongelmat: vähäinen lahjonta vedentoimituksen yhteydessä, kastelu- ja patojärjestelmiin tarkoitettuja varoja koskevat petokset, teollisuuden aiheuttamaa saastumista koskevien tietojen pimentäminen sekä vesihuolto- ja vesilupapolitiikkaan vaikuttaminen epäasianmukaisin keinoin. Raportissa todetaan, että lahjonnan vaikutusta vesikysymyksiin ei oteta riittävästi huomioon kehityksessä ja elintarvike- ja energiahuollossa. Tämä olisi kuitenkin välttämätöntä, kun pidetään mielessä, että maailmassa on yli miljardi ihmistä, jotka eivät voi olla varmoja vedensaannistaan, sekä yli kaksi miljardia ihmistä, jotka elävät ilman perusjätevesihuoltoa.

Euroopan komissio on aina ollut erittäin sitoutunut torjumaan lahjontaa sen kaikissa muodoissa. Aikooko komissio ottaa Transparency International -järjestön raportissa esitetyt johtopäätökset omakseen ja kiinnittää vesiohjelmassaan enemmän huomiota korruption torjumiseen?

Vastaus

EU suhtautuu hyvin tuomitsevasti vesialalla tapahtuvaan lahjontaan, ja se pitää lahjontaa merkittävänä esteenä kehitystavoitteiden saavuttamiselle.

Komissio katsoo, että lahjonta on yksi huonon hallinnon sekä avoimien ja luotettavien ohjaus- ja valvontajärjestelmien puuttumisen aiheuttamista seurauksista. Korruption torjumista ei voida siten käsitellä erikseen, vaan se on sisällytettävä kehitys-, ja köyhyysvähentämisstrategioihin sekä hallinnon demokratisoimiseksi annettavaan tukeen. Tämä tarkoittaa erityisesti kansalaisyhteiskunnan ja tiedotusvälineiden aseman vahvistamista, monipuoluejärjestelmän ja vaalikilpailun turvaamista.

Komissio on osallistunut vuonna 2006 perustetun Water Integrity Network -verkoston (WIN) kokouksiin. Se ei kuitenkaan ole jäsenenä tässä verkostossa, jonka tavoitteena on edistää tietoisuutta ja ymmärrystä vesialalla tapahtuvasta korruptiosta. Transparency International -järjestö on eräs verkoston perustajista, ja komissio on tietoinen sen viimeisimmästä raportista.

Kahden viime vuoden aikana komissio on ryhtynyt käyttämään kymmenennen Euroopan kehitysrahaston (EKR) yhteydessä hallintoprofiilia, jonka avulla voidaan laatia näiden ongelmien torjumiseksi syvälinen analyysi vesialan palvelujen toimittamisesta ja tukiohjelmien laatimisen hallinnoinnista sekä vesialan hankkeista. Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen maita koskevissa uuden mallin mukaan laadituissa maakohtaisissa strategia-asiakirjoissa hallintoon liittyvien kysymysten arviointi on liitetty poliittisen tilanteen arvioon liittyvään laajempaan asiayhteyteen ja aiheesta annetaan hyödyllistä tietoa. Tavoitteena on edistää arvioinnin ja toimintastrategian välisen yhteyden luomista.

Lisäksi komissio ottaa käyttöön alakohtaisen hallinnoinnin arvioinnin kehyksen, johon vesiala kuuluu. Kehyksen tarkoituksena on toimintojemme huonoa hallintoa koskevan kysymyksen analysointi ja ratkaiseminen, ja se sisältää myös korruptio-ongelman. Vesialalla komissio toteuttaa käytännön toimia lisätäkseen paikallisten toimijoiden osallistumista ja vastuullisuutta edistämällä yhdenmukaisia vesivarojen

hoitoa. Vuosina 2007–2013 EKR:sta ja yhteisön talousarviovaroista myönnetään noin 180 miljoonan euron määrärahat yhdenmukaiseen vesivarojen hoitoon kaikkialla maailmassa.

*
* *

Kysymyksen nro 78 esittäjä Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0597/08)

Aihe: Ajoverkkojen käyttö lohen kalastuksessa

Valitettavasti on jälleen puututtava kysymykseen ajoverkkojen käyttöä koskevista säännöistä Euroopan unionissa. Komission päätöksen, joka koskee ajoverkkojen käyttökieltoa lohenkalastuksessa Itämerellä, valossa neuvoston ja komission uusin lakiesitys on yllättävä. Siinä sallitaan jopa 100 kilometriä pitkien ajoverkkojen käyttö EU:n muilla vesillä, ja viiden prosentin sivusaaliit haita, vaikka lähes kaikki hailajit ovat suojeltuja. Voiko komissio sen johdosta vastata seuraavaan kysymykseen, jota olen kysynyt monta kertaa aiemmin?

Miksi ajoverkkojen käyttöä ei ole sallittu Itämerellä, jossa ei ole minkäänlaisia todisteita pyöriäissivusaaliista? Komission toiminta tässä on tässä täysin epä johdonmukaista ja merkitsee kalastusalueiden välistä syrjintää.

Miten tämä lainsäädäntö voidaan sovittaa yhteen YK:n päätöksen kanssa pitkien ajoverkkojen käyttökiellosta avomerellä?

Vastaus

Ajoverkkojen käyttökieltoa EU:n aluevesillä ei ole muutettu, ja se on perusteltu selkeästi. Ajoverkkojen käytön yhteydessä saadaan tahattomina sivusaaliina jonkin verran pyöriäisiä tai delfiinejä. Mitään todistetusti tehokasta teknistä ratkaisua ei ole vielä pystytty määrittämään, ja siksi ainoa tapa estää tahattomien sivusaaliiden pyydystäminen on ajoverkkojen käytön kieltäminen.

Komissio antoi kesäkuussa 2008 ehdotuksen uusiksi teknisiksi toimenpiteiksi Atlantilla ja Pohjanmerellä. Kyseisen muutoksen tärkeimpinä tavoitteina oli yksinkertaistaa nykyisiä sääntöjä, jotka ovat toisinaan liian monimutkaisia ja vaikeaselkoisia, sekä yhdenmukaistaa tärkeimpiä säännöksiä siten, että niissä otetaan huomioon kyseisillä vesillä kalastamisen alueelliset erityispiirteet. Ehdotuksessa ei sallita ajoverkkojen käyttöä, joten se on nyt ja jatkossakin kiellettyä. Pohjaan laskettavien verkkojen käytöstä on olemassa joitakin sääntöjä. Verkkojen käyttö on esimerkiksi kielletty yli 200 metrin syvyydessä, jotta vältettäisiin hylkyjen ja haiden jääminen pyydykseen. Ehdotuksessa kuitenkin sallittaisiin verkkojen käyttö aina 600 metrin syvyyteen, josta kummeliturskaa ja merikrotoa kalastetaan.

Itämeressä ajoverkon käyttökielto on välttämätön suojelutoimenpide, jota toteutetaan yhteisön kalastus- ja ympäristölainsäädännön sekä pyöriäisten suojelua ja elpymistä koskevien kansainvälisten säännösten mukaisesti. Viime vuosisadalla tahattomien pyöriäissaaliiden jäämistä pyydyksiin ja erityisesti ajoverkkoihin pidettiin eräänä merkittävimmistä syistä siihen, että Itämeren pyöriäiskanta väheni huomattavasti. Pyöriäisiä löytyi ennen kaikkialta Itämerestä, ja nyt niitä tavataan ainoastaan meren läntisessä osassa. Pyöriäiset ovat uhanalainen laji, joka on liitetty Natura 2000 -verkostoon EU:n luontotyyppidirektiivin mukaisesti. Viimeisimpien arvioiden mukaan kymmenen viime vuoden aikana ei ole havaittu elpymistä, vaikka Puolassa ajoverkkoja käyttävät lohenkalastajat ovat tänä aikana kertoneet saavansa edelleen huomattavan paljon tahattomia pyöriäissaaliita.

Toisin kuin muut yhteisön vesillä toteutetut toimenpiteet ajoverkkojen käyttökieltoa kalastuksessa Itämerellä tuli voimaan vuodesta 2008 lähtien vuoden 2002 sijaan ja vasta asteittaisen sopeuttamisvaiheen jälkeen. Lisäksi kalastajille annettiin taloudellista tukea, jotta he voivat sopeutua kieltoon ja vaihtaa pyydyksensä.

*
* *

Kysymyksen nro 79 esittäjä Georgios Toussas (H-0599/08)

Aihe: Raskaiden ja epäterveellisten ammattien käsitteen vahvistaminen

Kansainvälinen työjärjestö (ILO) on vahvistanut, että Kreikassa kuolee vuosittain yli 2 500 ihmistä ammattitauteihin, kun Eurostatin tietojen mukaan koko EU:ssa todetaan vuosittain 142 400 kuolemantapausta. Toimivaltaiset valtion viranomaiset ja Kreikan sosiaaliturvalaitos kirjaavat keskimäärin vain 20 ammattitautitapausta vuodessa, mikä on näin ollen osoitus siitä, että ei ole olemassa minkäänlaista ammattitautien kirjaus- ja ilmoitusjärjestelmää, joka on välttämätön näiden tautien

ennaltaehkäisemistä ja torjumista varten työpaikoilla. Maailman terveysjärjestön mukaan 40–50 prosenttia aktiiviväestöstä joutuu työssään alttiiksi vaaroille, mutta Kreikan hallitus ja EU ovat jälleen kerran torjuneet raskaiden ja epäterveellisten ammattien käsitteen työntekijöiden palkkaa ja sosiaaliturvaa koskevien oikeuksien leikkaamiseksi ja monopoliin voittojen lisäämiseksi.

Katsooko komissio, että raskaiden ja epäterveellisten ammattien käsitettä olisi vahvistettava, työpaikoilla olisi tarjottava ennaltaehkäisevää terveydenhoitoa, työntekijöistä olisi huolehdittava paremmin ja eläkeikä olisi laskettava naisilla 50:een ja miehillä 55:een?

Vastaus

Komissio huomauttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se ei pysty kommentoimaan Kansainvälisen työjärjestön antamia tilastotietoja. Se voi ainoastaan huomioida Eurostatin tiedot⁽²¹⁾.

EY:n perustamissopimuksen 136 ja 137 artiklan nojalla Euroopan yhteisön toimivaltuuksiin kuuluu sellaisen lainsäädännön antaminen ja toimenpiteiden toteuttaminen, joilla parannetaan erityisesti työympäristöä ja suojellaan paremmin työntekijöiden turvallisuutta ja terveyttä.

Tämän perusteella kehitettiin laaja-alainen yhteisön lainsäädäntökokonaisuus, jonka tavoitteena on työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojeleminen.

Kyseisen lainsäädännön keskeisin osa on puitedirektiivi toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä⁽²²⁾. Sen tarkoituksena on esimerkiksi ehkäisevien toimenpiteiden toteuttaminen tai parantaminen työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden edistämiseksi ja paremman suojelun takaamiseksi (johdanto-osan 10 kohta).

Puitedirektiivin soveltamisala on laaja: direktiivin 2 artiklan 1 kohdan nojalla sitä sovelletaan kaikkiin sekä julkisiin että yksityisiin toiminnan aloihin (kuten teollisuuteen, maatalouteen, kauppaan, hallintoon, palveluihin, koulutukseen, kulttuuriin, vapaa-ajan toimintaan).

Puitesopimuksen 14 artiklan säännöksellä veloitetaan varmistamaan, että työntekijöille järjestetään heidän työssään esiintyvien terveys- ja turvallisuusvaarojen kannalta tarpeellisia terveystarkastuksia. Sen 15 artiklan mukaan erityisen alttiita riskiryhmiä on suojeltava erityisesti heitä uhkaavilta vaaroilta.

Arvoisaa parlamentin jäsentä kehoitetaan lisäksi huomioimaan, että yhteisön työterveys- ja turvallisuusstrategian (2007–12) mukaan kansallisella politiikalla ja EU:n politiikalla olisi edistettävä sellaisten työympäristöjen ja työterveyspalveluiden syntymistä, joiden avulla ikääntyneetkin työntekijät voivat täysimääräisesti ja tuottavasti osallistua työelämään.⁽²³⁾

Eläkeikää koskevan kysymyksen osalta komissio haluaa muistuttaa, että Tukholmassa vuonna 2001 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa päätettiin asettaa EU:n tavoitteeksi nostaa 55–64-vuotiaiden miesten ja naisten keskimääräistä työllisyysastetta EU:n alueella 50 prosentilla vuoteen 2010 mennessä. Tämän jälkeen Barcelonassa vuonna 2002 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa todettiin, että sitä keskimääräistä ikää, jolloin ihmiset todellisuudessa lakkaavat tekemästä työtä Euroopan unionissa, olisi pyrittävä nostamaan vähitellen noin viidellä vuodella vuoteen 2010 mennessä.⁽²⁴⁾

Yksi EU:n työllisyys- ja sosiaalipolitiikan tavoitteista on työolojen parantaminen kaikilla työpaikoilla, jotta työtapaturmat ja ammattitaudit vähenisivät jatkuvasti ja pysyvästi ja jotta yksittäisten ihmisten työkykyisyys paranisi ja siten voitaisiin estää ihmisten ennenaikainen poistuminen työmarkkinoilta.

Raskaiden ja epäterveellisten ammattien käsitteen vahvistaminen ei olisi siksi EU:n poliittisten tavoitteiden mukaista, koska tavoitteena on luoda terveellinen ja turvallinen työympäristö ennaltaehkäisemällä ja työoloja parantamalla.

(21) Ammattitauteja koskevaa tietoa kerätään yhdenmukaistetusti eurooppalaista ammattitautien tilastoa (EODS) varten sellaisella menetelmällä, jonka jäsenvaltiot ja ehdokasmaat ovat hyväksyneet herrasmiessopimuksella Eurostatin EODS-työryhmässä. Kreikka ei kuitenkaan osallistu kyseiseen tiedonkeruuseen. Lisätietoja EODS:n menetelmästä: <http://circa.europa.eu/Public/irc/dsis/hasaw/library>.

(22) Neuvoston direktiivi 89/391/ETY, annettu 12. kesäkuuta 1989, EYVL L 183, 29.6.1989.

(23) Työn laadun ja tuottavuuden parantaminen: yhteisön työterveys- ja työturvallisuusstrategia vuosiksi 2007–2012 (KOM(2007)0062 lopullinen), johdanto, s. 3.

(24) Puheenjohtajavaltion päätelmät: Barcelona, 15. ja 16. maaliskuuta 2002, I osa, 32 kohta.

*
* *

Kysymyksen nro 80 esittäjä Mihael Brejc (H-0603/08)**Aihe: Kuluttajansuoja**

Euroopan unionin uusilla turvallisuussäännöillä, joilla rajoitetaan matkustajan lentokoneeseen viemien nesteiden määrää, on pakotettu matkustajat ostamaan esimerkiksi vesi vasta käsimatkatavaroiden ja matkustajien turvatarkastuksen jälkeen. Turvatarkastuspisteiden jälkeen sijaitsevilla liikkeillä ja kahviloissa esimerkiksi veden hinta on kuitenkin joillakin lentokentillä viisin- tai kuusinkertainen normaalihintoihin verrattuna. Aivan ilmiselvästi liikkeidenpitäjät käyttävät hyväkseen tiukkoja turvallisuussääntöjä kuluttajien kustannuksella.

Mitä mieltä komissio on tästä? Entä mihin toimiin se aikoo ryhtyä, jotta tällaista hyväksikäyttöä ei enää esiintyisi?

Vastaus

Komission saamien tietojen perusteella komissio ei pysty toteamaan, että lentokenttien liikkeet käyttäisivät hyväkseen matkustajien kuljettamien nesteiden rajoittamista tuottaakseen ylimääräistä voittoa alkoholittomien juomien myynnillä. Komissio otti matkustajien juomaveden saantia lentokentällä koskevan kysymyksen esille 11. kesäkuuta 2007 päivätyssä kirjeessään kansainväliselle lentoasemien järjestölle (ACI), joka on lentokenttien etujärjestö.

ACI ilmoitti vastauksessaan, joka on päivätty 26. heinäkuuta 2007, että sen jäseniä koskevassa tutkimuksessa ei todettu hintaeroja pullovesissä, joita myytiin matkustajille turvatarkastuspistettä ennen ja sen jälkeen sijaitsevilla liikkeillä. Lisäksi se ilmoitti komissiolle, että monet lentokentän liikkeistä määrittävät jälleenmyyjänsä ja ravintoloidensa hinnat keskustassa sijaitsevien liikkeiden hintojen perusteella.

Mikäli komissio kuitenkin saisi konkreettisia tietoja hyväksikäyttötapauksista, se ottaisi asian esille ACI:n kanssa.

*
* *

Kysymyksen nro 81 esittäjä Proinsias De Rossa (H-0604/08)**Aihe: Direktiivi miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden tarjonnan alalla**

Irlanti jätti ilmoittamatta eräpäivään 21. joulukuuta 2007 mennessä, mitä kansallisia toimenpiteitä se on toteuttanut miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanoa tavaroiden ja palvelujen saatavuuden tarjonnan alalla (direktiivi 2004/113/EY⁽²⁵⁾) koskevan direktiivin täytäntöön panemiseksi. Tämän seurauksena Irlannille lähetettiin virallinen ilmoitus eli ensimmäinen varoitus. Mikä on asian tämänhetkinen tilanne?

Mitä komissio aikoo tehdä varmistaakseen, että kyseinen direktiivi pannaan asianmukaisesti täytäntöön Irlannissa?

Vastaus

Irlannin viranomaisten vastausta komission lähettämään viralliseen ilmoitukseen tutkitaan parhaillaan. Vastauksen perusteella komissio päättää vuoden 2008 aikana seuraavista tähän rikkomukseen liittyvistä toimenpiteistään.

*
* *

(25) EUVL L 373, 21.12.2004, s. 37.

Kysymyksen nro 82 esittäjä Glyn Ford (H-0605/08)**Aihe: Kolumbian kauppaetuudet**

Kolumbiassa on pelkästään tämän vuoden aikana tapettu 30 ammattiyhdistysaktiivia, ja suuri osa rikoksista jätetään rankaisematta. Aikooko Euroopan unioni omaksua saman moraalisen kannan kuin Yhdysvaltain demokraatit ja jäädyttää kaikki Kolumbian kauppaetuudet, kunnes maan ihmisoikeudet on turvattu jokaiselle?

Vastaus

EU seuraa tiiviisti sitä, kuinka Kolumbia noudattaa velvollisuuksiaan ja kunnioittaa perusihmisoikeuksia, jotka on turvattu asiaankuluvilla YK:n ihmisoikeussopimuksilla. Myös Kolumbia on allekirjoittanut kyseiset sopimukset, ja niiden ratifiointi ja tehokas täytäntöönpano olivat edellytyksinä erityisen kannustusmenettelyn (GSP+) etuuskien saamiselle. Kolumbian ihmisoikeustilanteesta keskustellaan säännöllisesti kahdensivälisessä yhteydenpidossa Kolumbian hallituksen kanssa. Kaikkien GSP+ -menettelyn edunsaajien, myös Kolumbian, asema arvioidaan myöhemmin vuoden 2008 aikana.

Kolumbian toiminnan asianmukaisuutta arvioidessaan EU perustaa tuomionsa erityisesti asiaankuuluvia sopimuksia valvovien ja asiantuntevien kansainvälisten seurantaan erikoistuneiden elinten, kuten YK:n alaisten seurantakomiteoiden, toteuttamaan seurantaan ja niiden tekemien huomioihin. EU:n arvioissa Kolumbian ihmisoikeustilanteesta otetaan huomioon kaikki sopimusten nojalla perustettujen asianmukaisten kansainvälisten valvontaelinten seurantamenetelmien tulokset ja selonteot.

*
* *

Kysymyksen nro 83 esittäjä Konstantinos Droutsas (H-0606/08)**Aihe: Mavrorahin jätteidenkäsittelylaitoksen toiminnan kannalta välttämättömät lisähankkeet**

Thessalonikin läänin Langadasin alueen Assirosin asukkaat ovat tyrmistyneitä ja ryhtyneet taistelemaan Mavrorahin jätteidenkäsittelylaitoksen toiminnan puolesta, koska laitos on vaarassa muuttua kokonaisuvaltaisesta jätteidenkäsittelylaitoksesta yleiseksi kaatopaikaksi, koska ei ole toteutettu tarvittavia hankkeita. Seitsemän jätteidensiirtoasemaa, kaksi kierrätyskeskusta ja biologinen puhdistuslaitos ovat edelleen rakentamatta, mistä vastuussa ovat hallitukset, jotka ovat vuosikymmenten ajan pitäneet toiminnassa Tagaradesin kaatopaikan eivätkä ole rakentaneet jätteidenkäsittelylaitosta, joka turvaisi Thessalonikin läänin asukkaiden terveyden ja ympäristön turvallisuuden. Tagaradesin kaatopaikan toiminnan lopettaminen lähiaikoina moninkertaistaa Thessalonikin asukkaiden ja ennen kaikkea Assirosin alueen asukkaiden ongelmat.

Kuinka turvallista Mavrorahin jätteidenkäsittelylaitoksen toiminta on ilman edellä mainittujen hankkeiden toteuttamista, jotka ovat välttämättömiä alueen asukkaiden terveyden ja ympäristön suojelemisen kannalta? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta kyseiset lisähankkeet toteutettaisiin?

Vastaus

Komission päätöksellä (2002)4710, annettu 27. joulukuuta 2002, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä (2008)3823, päätettiin myöntää koheesiorahastosta yhteisön tukea hankkeelle "Kaatopaikan ja tieyhteyksien rakentaminen Thessalonikin luoteisosassa". Hanke liittyy ainoastaan kaatopaikan rakentamiseen ja sen yhteydessä toteutettaviin töihin sekä tieyhteyksiin. Määrärahat on käytettävä 31. joulukuuta 2009 mennessä.

Osa arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista toimista kuuluu alueellisen jätteenkäsittelysuunnitelman yhteydessä toteutettaviin toimiin, ja niitä ei rahoiteta osittain koheesiorahastosta.

Yllä mainittuun päätökseen liittyvien rakennustöiden osalta toimivaltaiset Kreikan viranomaiset (Keski-Makedonian liittyvän toiminnallisen ohjelman hallintoviranomainen) ovat ilmoittaneet komissiolle, että koheesiorahastosta osittain rahoitetun Mavrorahissa sijaitsevan jätteidenkäsittelylaitoksen (HYTA) viisi kuukautta kestävä koekäyttö alkoi 7. kesäkuuta 2008. On syytä huomata, että kyseinen kokeilu aloitettiin sen jälkeen, kun kahden jätteenkierrätyskeskuksen ja niihin liittyvän infrastruktuurin sekä tien toisella puolella sijaitsevan kohteen rakennustyöt oli saatettu loppuun.

Lisäksi Kreikan viranomaisten toimittamien tietojen mukaan koko hanke, sellaisena kuin se on kuvattu päätöksessä, ja suotoiveden käsittelylaitoksen rakentaminen on tarkoitus saattaa loppuun päätöksessä annettuihin määräaikoihin mennessä.

Kreikan viranomaiset vakuuttavat, että alueellisen jätteenkäsittelysuunnitelman yhteydessä toteutettavilla lisätöillä ei ole mitään vaikutusta Mavrorahin kaatopaikan toimintaan. Jätteiden uudelleenlastauspaikkojen verkoston töiden saattaminen loppuun vaikuttaa jätteen kuljetukseen eikä laitoksen toimintaan. Tagaradesissa ja Thermissa sijaitsevat kaksi kierrätyskeskusta ovat toiminnassa, mutta ne eivät ole vielä saavuttaneet täyttä tehoa, kun taas Eukarpian keskus odottaa parhaillaan ympäristöluvan saamista. Kreikan viranomaisten mukaan suotoveden käsittelylaitos ei myöskään vaikuta kaatopaikan toimintaan, koska laitoksen pitäisi olla valmis siihen mennessä, kun suotoveden käsittely alkaa.

*
* *

Kysymyksen nro 84 esittäjä Leopold Józef Rutowicz (H-0609/08)

Aihe: Apu köyhille maille

Onko tehty tutkimuksia EU:n köyhille maille antaman avun tehokkuudesta?

Olen tutustunut aihetta koskevaan aineistoon – jättäen ulkopuolelle humanitaarisen avun – ja näyttää siltä, että useimmissa tapauksissa edunsaajavaltioiden BKT:n on tuskin lainkaan kasvanut, mikä saattaa kertoa avun tehokkuudesta. Apuun käytetään veronmaksajiemme varoja miljardeittain.

Vastaus

Komission myöntämän tuen tehokkuutta on tarkasteltu sisäisissä ja ulkoisissa arvioinneissa. Niin kutsuttu avun tuloksellisuutta koskeva asia esiteltiin vuoden 2005 Pariisin julistuksessa, jossa annettiin toteuttavia tavoitteita ja indikaattoreita edistyksen mittaamiseksi. Pariisin julistuksen allekirjoittaneet maat sopivat yhteistoiminnasta täytäntöönpanon valvomiseksi. Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD) viimeistelee parhaillaan viimeisimmän tutkimuksen tuloksia, jotka esitellään Accrassa syyskuussa 2008 pidettävässä kolmannessa korkean tason foorumissa avun tuloksellisuudesta.

Alustavien tutkimustietojen mukaan 33 sellaisessa kumppanimaassa, jotka olivat mukana molemmissa tutkimuksissa (2006 ja 2008), komissio saavutti myönteisiä tuloksia kehittämällä valmiuksia (teknisen tuen koordinoitua parannettiin ja rinnakkaisten hankkeiden täytäntöönpanoyksiköiden käyttämistä karsittiin). Lisäksi kumppanimaiden tavoitteita yhdenmukaistettiin, tuen ennustettavuus parantui ja kenttäoperaatioiden ja analyttisen työn koordinoitua muiden rahoittajien kanssa edistettiin. Suuria haasteita ovat edelleen maan järjestelmien käytön lisääminen (julkisen varainhoidon ja hankintojen yhteydessä) ja yhteisten järjestelmien ja menetelmien käyttö siten, että ohjelmiin perustuvia menettelytapoja lisätään. Tutkimuksesta käy myös ilmi, että julkisiin varainhallintajärjestelmiin sijoittaminen kumppanimaissa kannattaa, sillä järjestelmiä on parannettu kolmanneksessa maista. Lisäksi neljännes kumppanimaista pystyi parantamaan kansallisten kehitysstrategioidensa tasoa ja lähes viidenneksessä maista oli kyetty parantamaan niihin liittyviä tuloksiin perustuvia seuranta-kehyksiä.

Tuen tuloksellisuuden mittaaminen on keskipitkän tai pitkän aikavälin prosessi, ja kansainvälisen yhteisön seuraava laaja-alainen arviointi toteutetaan neljännessä korkean tason foorumissa vuonna 2011. Siinä vaiheessa voidaan todeta, onko Pariisissa kehitysyhteisön asettamia vuoden 2010 tavoitteita saavutettu ja mitä vaikutuksia tehokkaammalla tuella on ollut (soveltamalla Pariisin sitoumuksia) BKT:n kasvuun.

Vuonna 2007 OECD:n kehitysapukomitea toteutti yhteisön myöntämästä tuesta mittavan vertaisarvioinnin, jossa todettiin komission olevassa johtavassa asemassa tuen tuloksellisuutta koskeissa keskusteluissa ja annettiin merkittäviä suosituksia talousarviotuen alalla, rinnakkaisten toimeenpanoyksiköiden käytöstä, tuen purkamisesta ja suhteesta kansalaisyhteiskuntaan.

Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) tietojen mukaan kehitysmaiden BKT on noussut huomattavasti viime vuosina. Vuosien 2000 ja 2008 välisenä aikana vuosittainen kasvu on ollut 3,8–7,9 prosenttia kehittyvien maiden ja kehitysmaiden talouksien ryhmässä. Saharan eteläpuoleisessa Afrikassa, jossa sijaitsee lähes ainoastaan kehitysmaita, samat lukemat ovat 3,8–6,8 prosenttia. Yksittäisten maiden tilanteet voivat olla hyvin erilaiset.

Paljon tutkimuksia toteutetaan ja jatkuvaa keskustelua käydään siitä, kuinka paljon tuella voidaan vaikuttaa talouden kasvuun (esimerkiksi Dollar ja Collier: "Aid Allocation and Poverty Reduction", JavaScript:WinOpen();). Kehitysavulla pyritään monin eri tavoin vapautumaan kasvun esteistä. Vaikutuksen välittömään tehoamiseen vaikuttavat monet tekijät. Esimerkiksi maan kehitysstrategiassa saatetaan suuntautua enemmän yksityisen sektorin kehittämiseen ja tuotantovalmiuksien edistämiseen. Tällaisissa tapauksissa odotettu vaikutus talouden kasvuun olisi suurempi. Vastaavasti varoja saatetaan keskittää esimerkiksi

terveydenhuoltoon ja koulutukseen, mikä vaikuttaisi pitkällä aikavälillä todennäköisesti myönteisesti talouskasvuun.

Joka tapauksessa tehokkaalla tuella edistetään varmasti talouden kasvua enemmän kuin huonolaatuisella tuella, joka kuormittaa kumppaneita suurten toimintokulujen muodossa. Tuen tehostamiseen, toimenpiteiden täytäntöönpanoon ja käyttäytymismallien muuttamiseen sekä uusiin järjestelyihin tuen hallinnoimisessa tarvitaan epäilemättä aikaa, mutta joidenkin avun tuloksellisuutta koskevan asialistan kohdista pitäisi vaikuttaa välittömämmin talouskasvuun. Esimerkiksi kumppanimaiden julkisten hallinnointivalmiuksien parantamisella pitäisi olla myönteinen vaikutus sijoituksiin. Lisäksi tuen purkamisen pitäisi tarjota kehitysmaista tuleville tahoille enemmän mahdollisuuksia tarjota ja kehittää ammattitaitoaan.

*

* *

Kysymyksen nro 85 esittäjä Göran Färm (H-0611/08)

Aihe: Tulkkaus ammattijärjestöjen kokouksissa

Mikä oli komission näkemys tulkkauksen saatavuudesta Euroopan rakennus- ja puualan ammattiliiton kokouksissa Luxemburgissa? Ruotsinkielistä tulkkausta ei ollut saatavilla esimerkiksi rakennuskomiteassa (22.–23. huhtikuuta 2008) huolimatta siitä, että kokouksen osanottajat olivat ilmoittaneet osallistumisestaan kaksi kuukautta etukäteen ja ruotsalaisia osanottajia oli kolme, joten komission tulkkauksen saamiselle nykyään asettamat ehdot täyttyivät. Tulkkaus kaikkien osanottajien kielille on demokratian kannalta tärkeää ammattijärjestöjen kokouksissa. Juuri nyt on meneillään vaikeat ja ratkaisevat neuvottelut ammattijärjestöjen kanssa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksistä Lavalin, Vikingin ja Rüffertin jutuissa, joissa vastakkain ovat vapaa liikkuvuus ja työntekijöiden oikeuksien suojelu. Ammattijärjestöihin edustajia ei valita kielitaidon perusteella eikä heidän voida myöskään odottaa osallistuvan EU-tason kokouksiin ilman tulkkausta.

Vastaus

Myös komission mielestä tiedon saaminen omalla kielellä on demokratian kannalta tärkeä asia ja toimielimissä tämän pitäisi toteutua mahdollisimman hyvin.

Komissio ottaa kuitenkin huomioon, että arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat kokoukset eivät olleet komission järjestämiä. Ne olivat Euroopan rakennus- ja puutyöväen liiton (EFBWW) (tai mahdollisesti muiden ammattijärjestöjen) kokouksia, ja komissio on ainoastaan antanut toimitilojansa niiden käyttöön. Tulkkauksesta huolehtii parlamentti.

Kyseiseen 22.–23. huhtikuuta 2008 pidettyyn kokoukseen parlamentti ei pystynyt järjestämään tulkkausta tanskan tai ruotsin kielelle, koska samalla viikolla oli parlamentin istunto. Komissio ilmoitti tästä Euroopan rakennus- ja puutyöväen liitolle ennen kokousta.

*

* *